

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,  
Jammu

No. ४५५ - व ख-

Title जीरु नखेखरा शिखापद संकेतविवरण -

Author साहित्यमः - संहिता

Extent १५५ Age १-६१०

Subject धर्मशास्त्रम्



वीर रत्नशेखर शिखर "पदसंकेत  
विवरण संहिता" पत्र सं० १५५  
भाग - २ व

वीर रत्नशेखर शिखर "पदसंकेत-  
विवरण संहिता" पत्राणि १५५  
भाग - २ व



श्रीगणेशायनमः अष्टाविंशमिति शोभापि क्वचिदसक्तत्वात् दृश्यते इति सक्तत्वेति विशेषणम् ।  
 अथ वा सत्मात्रलक्षणं फलमस्या इति इहे हलोके परत्र परलोके इह प्रत्यक्षे परत्र परेक्षित इति च अष्टा  
 विंशमिति दृष्टेनोः संख्यायामिति दीर्घः पश्यते दाधेष्टुणधेव विचार्यत च यस्यार्थे श्रानात्वात्  
 इति प्रनालोचन इति पृष्ठदासादृशान्नानसा मायवाचीति समर्थिते वृत्तौ । यदितिसंज्ञे गतीरिते स  
 त्से गताप्रोदिष्टमदर्शयते इति असाधारणार्थमेव च न निदर्शनादिभिरुपायैरुपयोगपदवी नीयते

श्रीगणेशायनमः अष्टाविंशमयोरन्तर्द्वारेष्वप्यतीचनाः यदासक्तिर्नृणो शोभासक्तत्वे  
 दृश्यते । यदुद्देशप्रकारेण सत्संगेतीरिते मया तद्वत्त्वलक्षणं यद्यदर्शयते विमलोदय  
 सतः स्वधर्मनिष्ठाये विद्यासकृत्तल्लक्षणाः तत्सेवासोऽसुनिभिः सत्संग इति गीयते १  
 धर्मश्चासौ त्रिधा ज्ञेय उतमादिविभेदतः ज्ञाने योगः क्रिया चेति विधास्ति सौम्यसंमताः  
 संत इति स्वधर्मनिष्ठाः स्वस्ववर्णाश्रमधर्मनिष्ठाः विद्यासुपरमार्थोपपत्तासु च तदंशसकृत्  
 तल्लक्षणाः प्रतीतमतयः संवासः समीपवासः सम्पत्तिवनेन वा सञ्चरन्ति भिरिति प्रस्यल्लक्षणा  
 नसा मायगोचरमिति सूत्रयति गीयते इति परमादयः सूच्यते अथ च स्वः प्रत्येकसमाचारणाय वा  
 त्यागारीत्याधर्मस्तत्र निष्ठापर्यंतस्थितिर्येषामिति ततश्च स्वस्ववर्णाश्रमधर्मनिष्ठेति मतिः ।  
 कीयासाधारणधर्मयोगित्वे सत्त्वमितिलक्षणा २ धर्म इति तत्र ज्ञानमुत्तमधर्मः योगो मध्य

सधर्मः क्रियाधर्मधर्मः ४



यस्य  
३२ टी.  
१

यत्र ज्ञानयोगयोः फलसाम्यनिवेदनापूर्वविशेषव्यवस्थापयति आद्ययोरिति आद्ययोर्ज्ञान  
योगयोः आत्मधर्मतत्त्वसाम्येति उभयोरप्यात्माधर्मतत्त्वसाम्येति भिन्नलापरस्य भेदकलना  
विकाससंकोचकृते इति विकसितवृत्तिद्विज्ञानम् संकृतिवृत्तिश्च योगः विकासोऽप्युत्पन्नस  
माधिकलनोत्तीर्णात्मतत्त्वप्रत्ययमर्धनसंकोचः पुनरुत्पन्नपरिहारेण समाधिकलनयात्म  
तत्त्वप्रत्ययमर्धः इत्यनयोः सम्यगभिधेयभेदः कर्मणस्तद्व्यवहारीयगतिः तस्यानात्मविषयत्वात्  
पर्यातत्रगतावपि सादादनुपयोगादित्याह तृतीयेति यद्यपि योगोपि क्वचिद्व्याप्त्यतिशेविधी  
यते तथापि तस्य धारणास्यैव निवेधनत्वादात्ममेव शब्दाद्वृत्तिरिति बोध्यम् ५ ननामेति प्रशंस्य  
आद्ययोरात्मधर्मतत्त्वसाम्येण सत्त्वैव भिन्नला विकाससंकोचकृता तृतीया नात्मगा स्फुटम्  
ननामसाध्यपवास्ति यमोऽर्थ इतीगना गच्छन्ति संमता यत्किं धर्मत्वेनात्र हीयते ६ ॥

श्वेत्समाधत्ते ननामेति प्रशङ्कविपुक्ताः प्रश्वः साधो धर्म इति यथा स्वर्गो निर्वात्मा श्वः श्वसि  
इत्यादयेति साध्यसिद्धभेदादश्वेत्सत्त्वो भेदे व्यवस्थिते कथं ज्ञानयोगयोर्धर्मत्वेन व्यपदेश इति  
इंगी नहीते न गच्छन्ति संमता सिद्धन्ति न इमा मिगना नानुमन्ते सिद्धन्ति मते हेतु सर्वमुत्पापयति।  
यत्कीति हि यस्मादर्थे व्यक्तिरभिव्यक्तिरत्र ज्ञानयोगयोर्धर्मत्वेनेष्यते सिद्धस्यापि वस्तुनो भिव्य  
क्तिद्वारा पूर्वत्वात् साध्यात्वाच्च धर्मव्यपदेश इत्येते इति प्रमाणिकसंमतमिदमिति सूच्यते तथा च

माणिकवचनम् एते दनालसत्त्वोऽर्थपदमिति तेनात्र सिद्धिमात्मनिर्देश इति  
भावः ६



अथार्थस्य प्रतिप्रमाणयति तथा चेति तद्युतेरिति तदिति सर्वसिद्धवत्तन्निर्देशः प्रतिप्रयति इति ।  
प्रैथेयिमेममनःप्रकरणोयमइतिसूचितम् ॥ इमेति अत्रसाध्यायेन्याचारश्चरमथर्मलस  
णमरमोमथमथर्मलसणम अतिमेतिमथमथमेसाधनापललणम ध्यानेत्यतमथमे।  
लसणम इमानिचसर्वाणिकर्मण्येवेतिकर्मणामिति सर्वानेति निर्देशः योगेनेति ध्यानप्र।  
धानज्ञाननिर्देश इति त्रयाणां यमनात्रैव व्यपदेशो याज्ञवल्क्येति भावः ८ महात्मेति म

तथाच भगवद्भासज्ञातभासवत्तद्युतिः भगवान्यासवल्कोसावादाविदमनिप्रयत्न  
इत्याचारमाहिंसा ध्यानस्वाध्यायकर्मणा अयं स परमो यमो योगेनात्मधीरिति  
महात्ममतमाश्रित्य येन कलितं मया तत्राप्रतीतिरप्यस्तन दोषः सूक्ष्मभावतः ९  
विधाप्येषासकलनायमर्थमभिधीयते अतोऽप्यकलनायमर्थोऽस्मात्त्रिविधीषिका १०

होत्सासाक्षात्कृतपरमततो भगवान्यासवल्क्यः कलितं मधुरस्फुटमुक्तम् तत्राप्रतीतिरिति ।  
आसोऽस्त्युनातनानोपयायोगस्य साधनायतत्वात्सुखमतेन व्यपदेशः कथं सिद्धविषय  
स्यविकासवृत्तिप्रधानस्य ज्ञानस्य तथा व्यपदेश इति नात्र तेषां दोषः कथमत्र विवक्षित इति य  
त इयं सूक्ष्मा कलना कृपाशीयविषण्णपवात्रप्रमाणमिति भावः ९ प्रकृतमनुसरीत वि  
धापीति अत इमेतत्रिविधकलनातः १० ॥



प.  
सं. टी.  
३८  
२

यश्मश्नितममीपतश्निसावविभक्तिकस्तमित ३ उक्तीष्टितयैः अर्थकार्येष्टितार्थप्र  
दणं नखलतत्रगताडकार्यसिद्धिकलनाविधेयेतिस्त्रयनार्थम् तेषां सर्वदर्शित्यात्  
त्रपिसंभवेनतत्रैभ्यः शिखनीयेयेनानर्थापातश्चिभावः नयनेषांतयाकापिदानिः  
प्रतियोगिनिरूपणाधीनत्वादनुयोगिनामित्याशयः असावितिसंसंगः ॥ अस्मादा  
त्पमाद अयमिति अयंसत्संगः एतादृशोवाच्यदितिनकर्मवृत्तारस्रथनाडहुम्यमत

यश्मेविदितालोकेथीमन्नस्तसमीपतः ३ इहामुत्रार्थकार्येषुसंवा  
दोसौप्रकीर्तितः ॥ अयमेतादृशोवाच्यदेशउहुम्यकानकाः २  
समुक्तिरियदस्तायाताकनकमहिधेः ॥ आत्येतिकमरुदहम  
येसंमार्गदर्शकः येनात्रवरतोस्माद्यास्थितिः शास्त्रेषुगीयते ॥ ३ ॥

लिकायाः कानकोवेशः स्तवर्णकल्पः यथाकनकाकल्पेनदेहेसन्मानपात्रंभवति न  
यानेनोहुः शोभमानोज्ञयेत तथाकनकमहिधेः सर्गासिद्धिलक्षणमद्वैतस्येयंरस  
युक्तिदेस्तायातारसायनसिद्धमित्यर्थः ॥ आत्येतिकेति आत्येतिकमरुदिविवेकाख्या  
तिः मार्गस्यसत्समर्थेनरायायभावः येनसत्संख्यामार्गदर्शकेनात्रभवत्तत्तणमार्गस्याद्या  
त्येतिकेकोतिकडः खनिष्टनोरीस्यास्थितिः स्वस्थितिलक्षण शास्त्रेष्टितिबहुवचनमा

॥ सांख्यसौकरस्यप्रदर्शनार्थम् सत्संगेनविवेकख्यातीतिरितिद्विसंभवे ॥

२



नेतिनचार्यमिति विनयवत्तादिति भावः हरीति सगूढे रससि मर्थः येन सत्तेगेन तद्दृश्यमस्म।  
 तायेते शोच्यं भवतीत्यर्थः १४ करोतीति दृष्टोतया भासमात्रसाक्षादस्यार्थस्य वाग्रहणं प्रकृते।  
 ततश्च भावात्तदनुपादानम् १५ नील इति पुरुषोपि नीलो मलिनप्रकृतिः तादृशमहिमा सा।  
 भुङ्क्ते यत्र पुण्यपुण्यकलनानकाशुदेतीति १६ अनेनेति अनेन सत्तेगेन वर्णाश्रमवासे।

नयेमविडवाथार्ये भावेषु भववर्तिषु अथवा हरितद्वार्ये सतो येनामृतायेते १७ को  
 रोमिषानमविलेहसहादाडिमेषया तथा पुरुषसंगस्त्वापुरुषे विदधात्मनम् १८  
 नीलो यवास्तु शुक्लोस्तु पाषाणः शुद्धदृश्यम् आत्मो जसा यथाभ्येति मणित्वे पुरु-  
 षस्तथा १९ अनेन वर्णवासाश्रये केचिद्यवनेश्वराः महती सिद्धिपदवीमवाप्नुवि-  
 ति प्रकृतम् २० तथा च नियतिमोषो संवदो न कथंचन अभूद्वैद्यगभीरज्ञविद्वद्भोषी  
 पुरहितपदैतत्संगरता म बहिष्कृतः २१ सा सिद्धिभाज इति जनप्रकृतिः चकारेण किं पुनर्य  
 विमलप्रकृतयो वर्णाश्रमधर्मस्या इति सूचितम् २२ तथा चेति नियतिरवश्यपात्यः सर्गः।  
 कथंचनेति संयथापद्यपीत्यर्थः तत्र वैद्याविद्याभ्यासयुक्ताः गभीराविकारहेतौ सत्यप्यवि-  
 कारिणः ताः कार्यतामर्थविदः विद्वांसः पूर्वापरानुसंधानविशारदाः अमीभिरेवैते संवदं च

करित्यर्थः १८ ।



सं.  
प.टी.  
३८  
३  
३

संवादमिति संवादसविधायेत्यत्र तेरिति विभक्ति परिणामेनान्वयः ऊत्रचिदिति गोप्ये गोप्ये  
वाकार्ये शास्त्रिणादादानमभुवितेषामियमेवाख्यातिः यवनावेद्या इति यजुतलेखातिरसा  
वेधेव ॥ अद्यातिस्तेषामियमेभुवीति विषयदर्शनेन स्फुट इति अहो इति सर्वत्रेति सर्व।  
दित्तोद्योष्यते चोद्योषो बोधः कथ्यते १० अत इति अस्मात्संगलक्षणोद्देशः अत्रतिष्ठाका  
लेपि सर्वया विनाशकरणसत्ते चत्वारिंशच्छताधिकं वर्षं ह्येदमिति कलियुगे वर्षप्रकृति

संवादसविधाया यतानष्टष्टापि ऊत्रचित् नाभुस्त्रास्ति गदे मोषो स्वातिस्तेषामियमेभुवि  
॥ अहोसायावती नीतिरहोतदुदिकोशले अहोसावयवाक्यामिरिति सर्वत्रेद्योष्यते १०  
अतोत्रतिष्ठाकालेपि चत्वारिंशच्छताधिकं वर्षं ह्येदमिति रभृदविस्मिन्नप्रवादिणी ११  
तथा च संनराख्यत्रोसराजाभूदुज्ज्वलः वतीर्णातत्कृपारुज्ज्वलनतिर्यत्र च नोत्पल १२

चिद्वेतधयतावस्थिति वस्मिन्नप्रवादिणी एकवंशपरस्परगतेति यावत् इदेससंगपालन  
स्येव भवमिति भावः चत्वारिंशच्छताधिकमिति पारमेकप्रलिका संवयविका संक्रातिरिति  
बोध्यम् ११ तथा चेति निदर्शनायाम् अत्रेति मनीषिविद्वत्संगे यत्र तत्कृपातस्य स्वतंत्रस्य  
कृपावतीर्णाभापुरिमेतनाकारलोपेयतीलेति यत्र च नोस्माकेतत्पात्पानां नातिराज्ज्वासा

ह्येदमर्थः २१॥



सकिलोति किलेतागमे रस्ये श्रयते रम्यः श्रयार्थं सने स्वसिंहासनार्थे प्रिमेशासुशासने स्तुतबुद्धिं  
विधेयेषु कार्यवस्तुषु मुक्तसंधिरभूत एतद्बुद्धिं चिकया कार्ययंत्राण्युक्तोचितवानि  
मर्थः २१ आभासीयेति प्रसौख्येन सौख्येन वदन्ते न प्रसिद्धः तथा च तदन्वयः निशुद्धजातितास्य सचि  
तास्य ये च शास्त्रवृत्तिरिग्यास्तिकसंशास्त्रविशेषविदिति संस्तुतमनितम ईदृशोऽप्यसौ तदोदेषेन  
मोक्षलयास्येयास्तया विधेयेषु वदन्ते शत्रुहेतुगर्भविशेषणो न योजनल इति स्वये विज्ञेनापि शास्त्रे

सकिलार्थमनोवैशेष्यासु मरमग्रिमम् उपवेश्य विधेयेषु मुक्तसंधिरभूतस्यः २३ ।

आभासीयान्नयाणां तद्वृत्तिः शास्त्रविशेषवित्त तदोदेषेन वदन्ते विधेयेषु न योजनलः २४ ।

राधियप्रशस्तौ च तदुक्तं सूत्रपातके सौखीशौख्याचितीभाष्यो वैद्यशिलादृताविभुः २५ सत्त

एजातायेके विद्विद्याविनयभाजनम तैः शक्तिभूषितैश्चापि मामावेद्या इति स्थिति २५ यः

काश्चित्सीतयोरेके संधिवंधविधायकाः नामहीयतिभिर्वैद्यमेव याप्या न चामया २६ ।

यत्किंचिद्वलयेषु स्तेनतच्चात्संकदाचन दृगोपादिभ्यभावेन न ऊत्रापि सत्त्वे बुद्धे २७

वत्तषस्तदेकवृत्तयः प्रष्टव्या इति नेयनो ज्ञल इति २१ पराधिपेति पराधिपप्रशस्तिरिति शाह ना  
मेति नाम संक्रांतिः सूत्रपातके इति प्रकृतौ कन सूत्रपातकसदृशोऽप्यारंभानुक्रममर्थः ये विभु  
विभवोऽतोऽपि वैद्यशिलादृतः वैद्योऽप्येतत्वेताः स एव यीशानासौ चितीभाकथराधिपताम

असौ वैद्योऽहंतीत्यर्थः २७ सद्दृशेति विज्ञेनापीत्यर्थः २१ ॥



प.सं.  
३८ टी.  
४

यत्किंचिदिति दिव्यभावेनेति शास्त्रज्ञात् सौशील्यमिति मथ्यतः कृतास्ते विधायेत्यर्थः सौशील्ये  
नैव महान्ननसंगमो भवतीत्यर्थः तत्रेति परलोकेषु १८ विपक्षे वाथमाह मतेति मन्त्राद्यसुनारिना  
उन्मत्ताश्चित्तभूमादिना ग्रथाणाः समपि विभवे किंचन तादृजपदाः प्रमेयसिद्धः कापीति इह कीया  
परकीया वा १९ तस्मादिति ततो मन्त्रोन्मत्तारिभ्यः तदस्येन यथाकारणाभाव्यम् भव्यं भद्रम् वि  
निमयफलमाह तत्संगतिरिति शास्त्रेति गतिरिति परलौकिकी सा चरति त्रकेवले योसैवेत्या

सौशील्यमथ्यतः कृतावैद्यैः संवदतां विदाम महीयानां सुखेभुक्ता गम्ये तत्रास्ति संज्ञातिः

मन्त्रोन्मत्तसुखापावे लब्धग्रहिलकामिभिः इह संवदतां नूनेनास्ति कापि शुभा गतिः २०

तस्मात्तत्सुदृष्टेन भावे भव्यतासना तत्संगतिरलेजेतोः सर्वथा भ्रंशकारणम् २१

शास्त्रपक्वमते शुद्धचेतसः संगतिर्गतिः तद्विज्ञांति यशोलाभसार्थसिद्ध्या गरीयसी २२

उत्तानबुद्धिसर्गश्च प्रमादः केवलेषु वम तत्संगो गरलातीत्याः समूलं यत्रिहंतति २३

इह रिति प्रत्यक्षमेव हृदि श्रोत्यादिसिद्ध्या गरीयसीति २४ उत्तानेति उत्तानबुद्धिः शास्त्रासंस्कृत-

मतिः तस्य सर्गः सुभावो निश्चयो वा केवले प्रमादः समार्ग्ययुतिलक्षणः यस्मात्तत्संगो निश्चिते

गरलातीत्याः तीक्ष्णतमपपादयति स इति विषं हि भूतिने केवले भोक्ता रमेव कदाचिदहंति यः।

सौसर्वदेवसपरिच्छदमिहामुत्र भ्रंशे विधायनिः शेषयतीति २५ ॥



३तीतिप्रज्ञाकरैर्बुद्धिनिभिः भाविर्दृष्टिभिर्गयतिचतुरैः कथमस्माकमायतिः शुद्धाभवेरिति पृष्ठा  
 वक्ष्यमाणरीतिराहताव्यवस्थापितातामाह सास्तेति यपवशात्सुपरिणतबुद्धिः सपत्तनैर्विभुः  
 क्रियतेइति ११ तथाचेत्याहणासुतेतिसमयवर्तिनोतेषामध्येपरोर्वेद्यतेसमृद्धिशास्त्रिभाजने  
 क्रियतेवत्तादिति प्रसौवालोक्तवृद्धोवास्तसनातिः परनातिर्वेतिनविचारः कोप्यत्रास्तीतिभा  
 ११ गरीयानित्यक्तेकिं नामतद्गरीयस्तमिमाहयदिति अयमर्थः यद्वत्समस्तः पुरुषोवत्तातद्धा

३तीतिप्रज्ञाकरैस्तेष्वप्यवर्तमानैर्बुद्धिभिः रीतिरेषाहताशासुपक्रुधीः क्रियतेविभुः ११ शा  
 स्त्रवैद्यकृतिनोतेषामसमयवर्तिनाम् योगरीयानिभासेषपरोर्वेद्यतेवत्तात् ११ य  
 दवर्ततेनसद्धास्त्रिपकाशायास्ततिवत्तात् संक्रामतिगरीयस्ततेकनापक्रुतिं प्रजेत ।  
 सत्संगमहिमावेषयतेतिकसपस्थिताः तादृक्किन्नाभवेतीतिपात्तोसौसंव्यावृथैः ११  
 उक्तंवाप्रायरीतौतत्संगो गान्विकसेषुटः उष्टसंगोप्यसौलोहकारवुलीतिबुध्यत १५  
 स्तितत्प्रकाशव्याप्तोभवति यदसावनुशास्त्रितत्रसत्तोभवतितत्समुत्पन्नतत्प्रकाशसंक्रांता  
 तदधीनइवभवतितद्गरीयस्तमितिभाष्यतेतत्कथंज्ञायतेइत्यत्राह तत्केनेति अथवाकर्ष  
 मस्यततेः स्वीक्रियतेइत्यत्राह तत्केनेतिदृष्ट्वैवतनेलग्नप्राणाभवंतीमर्थः १५ तत्संगेतिता  
 दृक्किन्नाभवेतीतितदनुशास्त्रिपात्तनासेत्तभवतीतिप्रसौसत्संगः ११ उक्तंवेति शोधिकोपे

यथपणीवीनससंशेदेगंथश्चव्यापनावयनम् यथप्यसौतस्मात्त्रयस्मिन्नेदं



य.से  
३८ टी.  
५

तितथापितदामोदलेशागेयेनप्रातिवेशकोर्नाभवान्भवमेव एतत्समर्थनार्थमेत्यतिरोधिने  
प्रसेगेनारुह्यसेगतिप्रशयः यद्यपितदप्रिन्नानन्नामकश्चिस्कस्मादस्येतथापिहमोहारेणत  
मलोहवाष्पोद्गमनेनचैवमनसंजायतइति ३५ एतदेवविदुषोतिशृणुइतिप्रगतकेनपुक्तिर्गे  
यसारेभ्यस्तत्तत्साचस्वयमोदनीमाह मनइतिसुस्मिन्नः प्रसेयायः श्रायोलाभः परस्मि  
असम्भानुगगकरी ३६ तस्मादिति ३७ दीप्तागतीरामवर्तनीतानेतैरलोयेगतिवर्ममानापिना

शृणुवन्निगोधिकगृह्यत्तगयात्रगतस्यतेमनःप्रमोदायः श्राकल्पेत्तगतितरोपुक्तिः  
सम्भानुगगकरी ३७ सागच्छलोहकारंगाराधानीचतत्रयातस्य तवपरितो गारकाणः  
एतेतिवदनेकवाष्पेच ३८ तस्माद्विषयैर्व्याः शास्त्राः सूत्रदर्शिनः पुरतः सतते  
कार्याययेदासौभवेहतिः ३९ यदेवाकेमानेकतपरिचयोधर्मदृढधीर्बलाहृद्यो  
हस्यतिप्रचतरस्ततविदलम यथाकांडेगोष्ठोसकृतकृताख्यानमिषतः प्रभेका  
दीप्यतीतिभावः येकार्येचदयतिपकोयमथवा ४० ३५ ३६ संसंगेसमर्थितेकेनामतेसे।  
तइतितल्लक्षणंप्रस्तावयतिपदेइति यदानुशासकत्वायदेव्याकरांसर्वविद्यास्थानेवाक्यार्थ  
घटकत्वाद्वाक्यमीमांसाप्रमाणवदपरिकरत्वात्मानेतर्कः एतेषुविषुसर्वविद्याप्रदीयेषुकृतप  
रिचयोद्यस्ततस्तीतिः अनेनास्यसर्वथाविधेयप्रतिषेधततत्कार्याभिततेसूचितेधर्मदृढधी

रितिनकेवलमस्यैवानुशासित्यावत्स्येपाणोतेपिसंयमपालयेनेति सूचिते



धर्मधीरितिनकेवलमन्यानेवानुशास्त्रियावत्सयेप्राणोतेपिसधर्मपालयतेइतिसूचितमसा।  
 मामतयोक्तेषुविधिनियेषेषुबलाहकैरूपायोहस्थितौसुचतरःकथंऊच्यवस्येतिदेशकाला  
 यवस्यापेक्षयाधिक्यमूनताकल्पनाचतरःतत्तविदितिसहमेतरवस्मेतरवितप्रायेणालोको  
 कामादिभरितोकामिभिःसहजमपिमिथ्याकियतेकृत्रिमपिसहजीकियतेइतिसहमेतयोरेतर  
 तःशुलमितिअत्रसर्वथासमाहितमतिरध्रांतचितरतिभावःतथायथाकांडमवसरमवेत्यगम  
 मभायोप्रसंगेनसकृताख्यानमिषतःइदं सकृतेष्टेसत्समृद्धिश्चकमिदं कृतमष्टविधा  
 तथैनेसूचयेछित्तोशिलायामिवतद्वदि यथैषोडशकिताज्ञातनापैमन्यनिमित्ततः ४१  
 समृद्धिरेषापरमासैषागमस्थितिर्भुवा शोभैषाभूयतासाधुर्विहायपरिहृयते ४२  
 नूनं सत्संगितस्यास्यविज्ञायतनविद्यते सहास्यन्मलिताशीत्रेस्थितिरेषापतेदयः ४३  
 तदमिति कथाख्यानन्यानेयःप्रभंस्वामिनंकार्यवशपरिधेयेकार्यउपासनाध्यानप्रातःकृत्समे  
 ध्यावंदनस्नानदानविनयशिखारौच्यमन्यप्रयामेनसत्संगितिकथायोजयतिसपतादृशय  
 कयववापुःशस्त्रिरातत्वेनविधेयइतिमन्त्रोसोपलःवरुनोतथातेकराविहिप्रनियति  
 पिसंभाष्यतइत्याशयः ४० तथैनमिति सूचविद्वानेनेगज्ञानेतथाशिलोसूचयेत यथाशिलाया  
 मिवतद्वयेषाशिलोदृकितालेखितानज्ञातमनिमित्ततःकामादिहेतनापैमपगच्छतिशिला

योचोदृक्तेषुचोदनादिनाप्येतीतिशिलायामिवेति ४१ समृद्धिरितिद्विस्त्रोकी  
 स्पष्टा इतिविद्वदभिप्राय ४३ ॥



प.से.  
३८ दी.  
६

अथ मान्यपरिभाषां स्थापयति भाव्येति प्रायेण सत्रलोके कश्चिदेव सत्समतिरिति केनापीत्यु-  
क्तम् तस्य कार्यमार परीक्षक इति अस्याथरायने चित्राणि अनेकाथानर्थभरितानि वस्तुनो भव-  
व्यवहारमार्गः अत्र कार्येनेन प्रकारेणोद्भापयति अनेनेदमिति शुभाशुभफलप्राप्तिलक्षणाः ४  
आख्यायिकाभिरिति एष परीक्षकः संज्ञादानादिगितदानात् ऊह्यतश्चित्यत इति ऊह्यतात्क-

इति विद्वदपरिभाषा । भाव्यचसत्समतिना केनाप्यत्र परीक्षकः योऽप्यचित्राणि  
कार्याणि स्मारयेद्वर्तनीयताः ४४ आख्यायिकाभिरप्येष संज्ञादानादमुं बला-  
त् ऊह्यतश्चित्यतोऽद्याश्च ऊर्ध्वस्थसमतिशयैः ४५ यथासौ सत्फलाशिता  
भवेत्स परगोचरे तथैने बोधयेत्सम्यग्धीः कथं न विराजते ४६ ॥

शिल्पाश्च अद्याप्यापाश्च बलादिति संज्ञादानविषयम् शनैरिति च एतत्प्रत्यावर्तनविषयमित्युभ-  
ये निरवयवम् ४५ यथेति स्वयंरेति असावपि शिलते स्वविषये च प्रसन्नति भवति तथैवेमेथेयदि  
दितितत्सर्गमवेद्या गोष्ठ्यां विजने वा सौ बोधनीयः बोधनास्यार्थीना फलव्यभिचारे कोऽप्यरोष  
इत्यत्रार्थोत्तरमासेन दोषा दोषौ विषदयति सम्यगिति एकतरपक्षतोऽत्र दोषापाते बुद्धिदैक-

४६  
४७  
४८  
४९



अत्र सेकृत्तमार संप्रेक्ष्येति अवसरमिति मरुत्तुशासने संप्रत्यस्योत्तरेत्तरेलभते इत्यसौ मया मारदेवा  
 ह्यायश्निकल्पानानचरोति विफलानजातभवतीति इह सेवराजा बोधनीयः शनैरिति यतो भूयाः  
 वा ऊत्येनोदतचेतसस्तयादतीव भोतयामिति भावः परंतपदत्तेन कार्यसफलं शीघ्रं च सिद्धतिनत  
 मारदेवनेति नयरीतिरस्य तात्पर्यं ४० प्रायेणोत्तरेन विवर्तितमर्थं विशदयति येषां सहेषण्यति  
 परंपराधिगतधराधिपत्याः स्वयंचर्यमशीलाधर्मानपेतसदृताः पार्थिवाः पृथिवीयेषति यत्नीमभि  
 संप्रेक्ष्यावसनेनामप्रायोसौ मारदेवादिति नयरीतिरसौ भूयाः प्रायेणोदतचेतसः ४० ।  
 ये केचिदिह सत्तेश्वाधर्मशीलाश्च पार्थिवाः अभवन्तेः किलापीतो जायुस्ति कोपि सक्रियैः  
 तथाचात्रैव सहीलशैल्यो केचिद्विदग्दिताः ३२ शीलामहीपालयैरियं भूविभूषिता ४५  
 निदर्शितमिदं हारो रशीज्ञापुरोदभूत येनासौ सुक्रियाभाविहितार्थपालितापुरा ५१  
 माने स्वस्मिन्नेत किलेत्तागमेशापीतस्त्वमिपर्येतेपीतो जायुः सर्वव्याधिनेता सकृद्यागदक्षि  
 कोष्ठापातकदुरपि अत्रहेतुः सक्रियैरितिकर्मक्रियाचिकित्साचमानोदीरिते क्रूरमपि वच  
 नेदृषणा नुसतीमिति ४२ तथाचेति स्पष्टम् ४५ निदर्शितमिति उदभूती उच्चैः त्वातिभूषितव  
 पुरभूतप्रसौ सुक्रियातिक्रयकषयकषयानरूपापुरापालितानकेवलं स्वस्यैवासौ हितका  
 रित्वाभूदित्याह भाविहितार्थमिति भाविनोपिराजानोनया सुक्रियया हितभाजो भवेत्पुनरिति



2



सकिलेतिशामेअसेवोथवाक्लिकेतिवाक्लिकेदेशोससाविनितत्रात्रैवोक्तितयासीत् सफलयेति।  
 सचितेविविनक्तिशक्तिमितिप्रलमितिनामप्रार्थनयायासयायामित्यामित्यर्थः ५१ सतमितिगोष्ठो  
 समासीनमितिप्रनरतःप्ररावेकोतेतिप्रनरोचितेनाभिमतकयोक्तिप्रस्तावनानिरासःसमेता।  
 देडिभिर्द्वेनमिति अनीयतभाषणोदंडसंपतिरूपस्थितैवेतिसूचनार्थम् सत्येतिरितिसत्येवदामि।

सकिलामेअमित्रेस्वेवाक्लिकेतिरसत्क्रियः संत्यसफलप्रशस्तशक्तिकोविद्देवत्वम् ५१  
 सतेगोष्ठोसमासीनेसमेतादेडिभिर्द्वेनम् आहस्मश्रुणचेदानसत्येप्रीतिरलंतव ५२ अ  
 स्तीरमदतीशालासौरिणोस्यस्येभुवः अवीचिरितियोप्राऊच्युतर्हारविभूषिताम् ५३  
 विचिंतायचिरेतस्याहास्याग्रेताविधायसः अंसयोस्तवकार्याणामत्रयमेतत्समर्पितम् ५४  
 यथास्याःस्यापयेःपश्चात्पर्यालोकानिति अनश्चितक्रियस्तेचतस्यामोक्षमवाप्स्यसि ५५  
 निशम्यगिरमस्यासौभावगणोदृतस्मृतिः किंतामेदेवदेवत्तासजोभूतत्रिरूपो ५६ भ  
 वेत्सोतरसस्यासौवीतभोक्तृमुवाचह अवधारयराजेस्तेसतिरायतिशोभिनी ५७ ॥

परंततदप्रियमेवभवेरितिचेरितिरर्शितम् ५२ अस्तीतिस्पष्टं ५३ विचिंतेतिच ५४ तथास्याइति अ  
 उदितक्रियःपालितसहितःतस्याःपर्याः ५५ निशम्येतिस्जोदृतप्रवणःतत्रिरूपोतस्यत्रिकस्य  
 विवरणाकर्णत ५६ अवेत्सितिअंतरमाशयेनासौमउक्तेनानेनपरुषवदेननऊप्यतीतितेसतिरायति।



प.सं.  
३८ टी.  
८

शोभिनीतिपरुषेस्त्ववनेतोषार्येणोत्साहयति कोशजातमिति उच्यते मन्त्राद्याः मन्त्राद्याः सन्ते न  
स्थापितवान् अत्रत्यासेयस्यत्यासस्थापयितुः प्रसन्नये प्रसादायत्यासे हिरदिते तत्स्थापयिता प्र  
सन्नोभवतीति ५० आद्येनेतितत्र प्रमेकं कार्यं ययोगनिरूपणोपयममाद्यस्योपयोगमाह आ।  
द्येनेतितत्र प्रोक्तनाद्येन कोशजातोनेदेन देमयोरपिते यदनेन दीनाप्रकिंचनास्तवतत्याः यद्येते  
गं ऊक्तयो न कदाचिरपि ऊक्त्या जाल्प ऊक्तीति शयथादिरूपयो ह्यवहारवर्तेत्याप्रचरेतीति।

कोशजातसमिस्तोत्रयमेतत्स उच्यते मन्त्रोक्तविज्ञागर्वाकार्यास्त्यास्यप्रसन्नये ५८  
आद्येन तत्प्राप्ते दीनायद्येते पूर्ण ऊक्तयः न ज्ञातप्रचरेतीह ऊक्त्योरेधसौमता ५९ वि  
धेयात्वेऽशो जाल्मायद्येतेऽः खभाजनम् नस्यः मन्त्रतयोवेहिरदासेये द्वितीयगा ६० ।  
पिप्पुनाद्यावलाच्छिदोनेयाः ऊनयरेधतः यथा मे विनिवर्तते रत्नासौते मरीसगा ६१

इयमेषुस्यः नरकरत्नामताभवत्कर्तिकाहाररत्नाचरत्नोरिति छेदते ज्ञादृष्टिः ५९ द्वितीय  
कृत्यमाह विधेया इति तस्या जाल्माद्यनेनासिनात्वेऽशः त्वेऽत्वेऽत्वे विधेयाः यथात्र लोके येके  
दनसन्नतयपतेषो जाल्मानोऽः खभाजनं नस्युरिति सेयं द्वितीयगा तवतेषां च साधारणा आ।  
वेहि जानीहि ६० पिप्पुनाद्या इत्याद्यशद्येन स्ववकडुर्त्यसनिपरिग्रहः बलादिति ता उनाष्टवत  
येत्यथाहार्यम् विनिवर्तते इति संस्कारशेषनिवृत्त्यर्थं विग्रहणमन्तृतीयगा तोत्रगाता ६१ ॥

२



चेरिति निगदव्याख्यातम् ६२ विपरीतेति तासन्निति ते तत्रादौ प्राप्स्यसि अमेव तासन्निति ६३ अने  
 ति उदस्करुक्लृष्टाः यथा येति नखलराज्ञानिर्भूतिना ज्ञातभायमिति समाधानविधाय भुजचुंबा  
 ने प्रीतिभिनयः तारित इति शिखादानात् ६४ कथमसौ तस्मिन्नामनुमेन इत्यत्र भरयति सत्यमार्गमि  
 तिसत्यमार्गः ऊरुत्यादि राहित्यम् सर्वत्रेति अनुशासनार्हेषु अंतरमवकाशः स्वपरोपगोतिस्वस्य

चेदुक्तस्योर्वेत्त्या इत्यस्य सत्रमहामते स्वयं सक्तेन तेन पत्रतारिता इति निश्चिन ६२ विपरीतम्  
 तिर्भूताव्ययपदं तेन चेत् तदा तामनुयोमैततां प्रोच्य निर्गलाम् ६३ अनेदस्यार्थथाया  
 सावुस्यायायमुदाभुजौ चंविता तारितोस्मीति प्रीतचित्ते चकार तम् ६४ सत्यमार्गं समाधि  
 त्पशासेताननुशास्तिगीः सर्वज्ञानमाया सुसकला स्वपरोपगा ६५ अतिशक्तिमता लो  
 के सक्त्या हृदयेतरम् कथं न लभते चित्ता मेव तद्विकलाननाः ६६ इति मातृपरिषा दो  
 षज्ञेपिसदाया लोभयेनायति मिच्छता योदृशपावयेनेतन्मदोषत इति स्मृतः ६७ ॥

तथा स्यात्सकलामिः परस्पापितदनुमनेन सकलामिरिति ६५ अतीति अतिशक्तिर्विनय  
 मातृलक्षणा सक्त्या सती कथा सतो वा कथा कथं न लभते इति साधनसंयत्नेः अत्रमनुष्यभूमौ त  
 द्विकलाः अतिशक्तिरहिताः ६६ इति मातृपरिभाषा द्वितीया दोषत इति दोषास्थिता तव स्तान्म  
 मविषमया योजनानातीति दोषतो वैद्यः प्रायति रुतरकालमौख्यं तल्लक्षणमादौ संक्षेपेणाहय







प्रथमशितोज्ज्वलः यश्च स्वभावविमलशालिकः लोभादिदोषरहित इत्यर्थः अथवा प्रत्यवायश्च व।  
 एतात् तथाच औषधं केवलं कर्तव्यं योजनानातिशयाभयम् वैयकर्मसचेत्कुर्यादयमर्हति राजतरुति तयो  
 यस्तु केवलं रोगतो भैषज्ये स्वविचक्षणः तं वैद्यं प्राप्य रोगी स्याद्यथानौः शवरं विनेति तथा यश्च स्वभाव  
 विमलः सन्भावप्रकाश एतत्राश्रित्यैव निबन्धे सावलसत्तात्यर्थं वेत्ता कृती दृष्टकर्म कर्तव्योत्तमस्येति।  
 कृत्वा स्वयमधीतशास्त्रोपियावदिमां चर्या मत्पतो न पश्यति तावन्न किंचिदप्यसौ करोतीति तथाच  
 तत्ताधिगतशास्त्रार्थो दृष्टकर्म स्वयं कृती ननु हस्तस्तथाश्रुः सज्जपोस्करभेषजः प्रत्ययज्ञमतिथी  
 मात्यवसायी प्रियंवदः सत्यधर्मपरो यश्च वैद्यं दृष्टव्यं शस्यते इति तथा यो नाडीवारवितकेन दोषेण  
 कानाडी समेचरति विषमं वाचरतीति तथाच अंगुष्ठसूत्रगां नाडी परेक्षेत धिषावरः अंगुलीभिस्तु।  
 तिरुभिर्नाडी भवदितः स्पृशेत् सद्यः स्नातस्य सप्तमस्य हृत्पथोत्तमः व्यायामश्चोत्तरे हृत्पथः।  
 म्पद्माडी न बुध्यते वातेपि केवलं द्राघी प्रवृत्ता तर्जनीतले पित्तव्याक्तमध्यमायां तृतीयांगुलिगा।  
 कफे तर्जनीमध्यमा मध्ये वातपित्तपि के स्फुरा अनामिकायां तर्जनीयां व्याक्ता वातकहे भवेत् मध्य।  
 मानामिका मध्ये कफपित्तस्रगामिनी कफात्मं दगतिर्ज्ञेया सन्निपातादति दुता वक्रमुत्सृत्य च।  
 लतिथमनी वातपित्ततः वहेदकं च मंदं च वातसेष्माधिकततः अस्त्यमंदं चलति नाडी पित्तक  
 फेपि के कामात्क्रोधादेगवसादीणां चिंताभयास्तता स्थित्वा स्थित्वा चलेयासा इति स्थानच्युता

तथा अतिदीर्घा च शीतं च प्राणं ह्नेति न संशयः अरको येन यमनी सोष्ण  
 वेगवती भवेत् सपथः दीर्घा या तोषनाडी मंदतग भवेत् वपला दिति स्थान



य.से.  
३२ टी.  
५

हरीतिनीविर्मलधनम कलाः सत्सपुत्रयः देशकालावितिकस्मिन्देशेकस्यथातोराधिको कस्मि  
न्वाकालेकोरोपः प्रकृष्यतीति ५५ शीतेतिशितः प्रवीणः शीतेसमो प्रवाहोपचारः शीतेपेचसूर्यप्र।  
वाहोपचारः ५५ यदितिस्पष्टम् ५५ यति निरितिभोजनवेलायाः पूर्वमर्धेचस्थिरक्रियासंस्थाप्यापी  
तिदेहसुस्थतायेप्रवहंतीचिकित्सोनियमेनविधायेतिभावः यदिप्रवहंतीक्रियासंस्थापितातर्हिकि  
मितिहिरक्रियरीक्षेतमत्रहउप्ययेतिस्वामिनामतिलोलचितताउप्यमपिसंभायतेइति ५२ य

हरिनीवितयाएताकलाः कलनकोविदः देशकालौसमालोचयेजन्तैयः सुकीर्तिभाक् ५५  
शीतानपावथालक्षणाडीसेचारशितः सोमसूर्यप्रवाहेणचिकित्सेशुदिभोजनम् ५५  
यत्पादशृङ्गप्रवणाङ्गीप्रीतमनादुतम् वाङ्मात्रेणाथकटितिनदीस्यात्सभिषक्सतः ५५  
यद्विरक्रियरीक्षेतस्वामिचित्तस्थिरक्रिया संस्थाप्याप्यत्रउप्ययावेलायंसभिषक्वरः ५२ यो  
चृणाष्टतः कृत्वाकर्मकृत्वाचएवंतः चिकित्सासद्यतः कुर्यात्सभिषक्त्रयोभते ५३ ॥

इतिचृणामितिप्रायेणहिचृणावहवस्तुपरीक्षणमेवैषोसर्वथानिधानलाभेहतरित्यमेव्यादौ।  
नचृणांकरोति यत्रहेतुगर्भितमस्यकर्तव्यमाहकर्मतिप्रारब्धकर्मोपनतमिदेसमेतिसकर्मपाल  
नात्ममोभयीसिद्धिरितिकर्मपूर्वतोभिमुखकृतोद्यतमतिश्चिकित्सोऽकुर्यात्सभिषक्त्रयस्यमाच।  
रणाक्षोभते ५३ ॥ ५३ ॥



इतिवैद्यपरिभाषा अथदेवज्ञपरिभाषा सर्वमिति कवचिताभटा इति संमुखोपधितरूपेन देवज्ञा  
 सैकजावस्थितस्याप्यनर्चनमुक्तम् ॥४॥ देवमतिकर्मशुभाशुभे पुरातनेषां लज्जामितम् अदृष्टास  
 येति अदृष्टतात् अदृष्टेनाभावसंभावना निरस्यति यदिति शुभाशुभफलस्यानभ्यमानत्वात् क।  
 येनामनदभाव इति भावः फलानामेवमिति तात्पर्यम् तदित्यदृष्टम् दिव्यविलोचनासि कालकल  
 नाचतुरामनयस्तदुदितदिशा यो देवज्ञस्तददृष्टे सर्वमेव धिया जानाति किं केन कथमिति प्रत्यक्षया

इतिवैद्यपरिभाषा अथदेवज्ञपरिभाषा सर्वविज्ञाय भूयेर्नरस्यो देवज्ञ आदरात् यामेष सि  
 द्विमाथेन न तां कवचिताभटाः ॥४॥ देवकर्म पुरातने निगदिते धीरैरदृष्टाख्यया यज्ञो गेन नि  
 ज्ञात नैजनिमतामाख्यातिमृच्छात्मनाम् तयो दिव्यविलोचनोदितदिशा जानाति सर्वे धि।  
 या सोयं सत्त्वतिभिर्धराधियतिभिर्नर्च्यते चेद्विधिभिः ॥५॥

तिसोयं चेद्वाजभिर्नर्च्यते तर्हि विधिं धिक् सामान्येन कथितत्वा देवज्ञविधी राजविधिश्चासौ।  
 बोध्यः यतः सत्त्वतयोपिराज्ञानो न तमर्चयेतीति देवज्ञविधिं धिक् उदैव प्रसूतादस्यार्चनं जातेति  
 अथवा देशकालानन्त्याद्यदसौ राजभिर्नर्च्यते राजभिस्तद्वाजविधिं धिक् तस्यैव उद्विधिविलसित  
 मिदं यदसानौर्च्यते इति ॥५॥ सोरेति श्राव्ये मनिवैर्योतिषस्य होरातंत्रशास्त्रमिति यास्कं यत्र युक्ता सा

संयथीययास्यासुते सो संसिता न होरा नाम च होरा इति ब्रह्मादराणां च  
 रूपतिवद्दशरत्नाम उल्लगति प्रकृतस्य पुरुषगन्तव्यी नदृष्टा भवति कार



प.से.  
३८ टी.  
११

गोनातकशासतथाचशयेतवर्णलोपादयैस्माकंभवत्सोरात्रम तस्यतिवदःसर्वोप्रहभागानि  
त्यतेयस्मात् वराहमिहिराह सोरेमसोरात्रविकल्पमेकेवोक्तनिर्वापरवर्णलोपात् कर्मानितं  
वर्भवेमदारियतस्ययंकिंसमभिव्यनक्तीति अभिव्यक्तिप्रकारश्चप्रतिकार्यप्रतिकार्यभेदेनयव।  
नाचार्यैर्हिथोक्तः यद्यद्विधानेनियतेप्रज्ञानोप्रहर्तृयोगप्रभवेप्रसूतो भाग्यानितानीत्यभि।  
प्राह्येतित्रिकालभावार्थविशेनराणाम तदप्यभिर्हैद्विविधेनिरुक्तस्थिराव्यमौत्यनिकसेति  
तेचकालरुमासतकनिश्चितेयत्कमोयभोग्येस्थिरसुच्येततत् सप्तग्रहाणाप्रयितानिया।  
निष्पानानिजन्मप्रसावानिसंतितेभ्यः फलेचागताग्रहायदृष्टुस्तदोत्पातिकमेवमाक  
रितिश्येदशाफलमप्रतीकार्येदृष्टमग्रहगोचराष्टकवर्गादिफलैश्चनःप्रतीकारार्हमदृ  
ष्टम् इतिताम्येम तेनेनामतकथ्यते यत्रामौषाग्रहत्वाणोस्तृट्गणितेनदेवसोरादि।  
वर्गज्ञानयेचोगगतिवक्तानुवक्तुमयोदयारिपरितानेजायतेशास्त्रनामयत्रयावहारिके।  
सर्वमेवविवाहयात्रायद्याभिषेकाद्यनेतवर्गाभिधानेवक्तानुवकारिफलाभिधानेरित्यात।  
रितभौमनिमित्तशुभाशुभाद्यभिधानेचयन्मरुर्नशास्त्रमितिकथ्यते सैषात्रिकेयीज्याति  
षस्य यत्रासौत्रिकेय्यास्फाल्येतेपुंस्त्रीलक्षणशक्तनहस्तिरथासादिलक्षणशेषशरणनीयते  
सौसंहितेति कथ्यते इत्युक्तेखलेसहितेतिउक्तमर्थप्रकृतोपयोगं करोतिता ॥



मिति तामसकलक्षणो संसृतिर्यो वेति तस्यैव सस्ये जगत्पर्यागच्छति विकारमिति जगत्स्थितौ जग  
मात्मके वेद्ये वेदकमाते तस्य चर्या प्रकृतिविकारात्मके यमज्ञातत्वं साक्षात्कारेण करामलकवद्भाति  
परमतिशयेन केवलत्वात् सैवेति स एष देवस्तो भूमिपतिनातिके स्वसमीपे प्रादुराद्भाति शयेन संसा  
नशर्वस्याप्यः तथा च वराहः कृत्स्नो गेया गऊशले होरागणितनैष्टिकस्य नोपज्ञयेत राजा मनाशु  
पगच्छति तथा प्रदीपा यथा रात्रिनादित्ये यथानभः तथा संवत्सरो राजा भ्रमसंधश्चाधुनि तस्या

होरातंत्रमथापि शास्त्रमिति यास्कं धर्मी ज्योतिषस्योक्तार्यैः खलु संसृतेति गदिता सौ यत्र सा  
स्यात्पते तं यो वेति परं करामलकवत् तस्य यमज्ञातत्वं जगत्पर्याभाति स एष भूमिपतिना स्याद्यो ५  
तिके सादरात् ॥ ५ ॥ अतएव जगत्प्राणा वासना ऊंचिकाशयः यंत्राणुमोचयेत्ते सशोभा स्येवो ॥ ६ ॥  
दयप्रदा ॥ यस्ततस्तपरीता यो यणवेथादिशक्तिभाक् निजैति शास्त्रिदाने यस्तस्यात्र गतिः ॥ ७ ॥

ज्ञाताधिगंतव्यो विद्वान्मोवत्सरो ग्रणीः नयेयशः प्रिये भोगो अयेयश्च समधीष्णतेति ॥ ८ ॥ श्रीतयेति ।  
शोभेति शोभा च नायत उदयं च शोभतीत्यर्थः शयः पाणः ॥ ९ ॥ वस्त्विति वस्तु तत्परीता याम ॥ १० ॥  
कार्यमनेनावश्यं कृतमिति राजसभा दौ यणवेथादिशक्तिभागापि श्यानत्रमदीयो भाग इति स्वशित्प  
नैपुण्येन तस्याहरीकृतयो देवतः कीदृशपस्यावस्था भवतीति शास्त्रिदाने निजैति तस्यात्र परलोके  
वाद्गता गतिः दृष्टैकवृत्तिनेष दृष्टीकारात् अनेन येनास्ति क्यमपि पालितं तस्यैव सस्य गतिवि ।

सुश्रुतमवतीति सूचितम् ॥ ८ ॥



प.सं. नलिकामिति कौतके च देय उक्त दृष्टि यो रैको संपादयेत् ५५ काल इति कलां कलनाम् त्वर्गवि।  
 ३८ टी. चारादि एवं दृष्ट्वा दृष्ट फल भेदेन वात्स्यायनाचार्य कलनां हरिभूता औचित्येन तदनुगुणोपाययोग्यताम्  
 १२ कुर्यात् सर्वमेव विचारयेत् वात्स्यायनमिति तदनुगुणोपायवदनां योजयेत् अत्र वात्स्यायनमुक्तोपाय  
 १२ चटनादिनामं दशक्तिं कुर्यात् सदैव सौधरणीगतौ नरुह रस्यति हेयः ५६ ग्रहेति ग्रहाश्च ग्रहादिदेवा

नलिकामयतः कृत्वा रायायो त्वदिकामपि कौतके च देय इति जज्ञमाराणो स उर्लभः ५५  
 काले काले कलां धत्वा खेन स्योनाधिकं फले आकलयोचितं कुर्यात् सगुरु र्थरणीगतः  
 ग्रहाधिप्रतिदेवाऽऽग्रहशक्तिं विलोक्य यः अर्चामर्चयेत् भक्त्या स पात्योर्ध्वोपि भूभुजा  
 समृद्धिदो विलोक्यैव गतितं लक्षणानि च शुक्लं च कारयेत् तामे तद्धितं स्थिरं देसतम् ५६  
 दानपुण्यादिकार्येषु निषेज्यात्स्वामिने बलात् दृष्ट्वैवरेधदोरीति यथा पुर्देष्टुं मामुयात् ५७

अग्रहप्रतिदेवाश्चेति तेषां शक्तिं बलाबले अर्चयेत् तत्र इव मयी प्रतिमां अर्चयेत् राजानुस्वार्थणि जेता  
 डेतणि चिरूपम् ५८ समृद्धिमिति गतिग्रहगतिं तल्लक्षणानीति र्षप्रमोदादीनि ग्रसं राजाने।  
 शुक्लीकरणमार्गे निषेज्यात् यतोयः शुक्लं करोति ततस्स समृद्धितल्लक्षणस्यैव करोति इति ५९ स

नलिसहस्र २३

१२



ननु प्रायुर्देह्यमा मुयादित्युक्तिरप्रमाणं शब्दस्याप्रतीकार्यत्वादित्याशंक्यत्यायेन समर्थयति यदेति य  
 थापोपेनापुर्ह्याशब्दं मेदशक्तीति वचने सर्वसंमते तथा पुण्येनाधिकमप्यापुषः समस्येवेति तत्रा  
 पिशब्दं मेदशक्तीति मायागतनिवारणं कस्यशक्तिरिति भावः ८४ जानीषे इति शब्दे पुण्यगतेः सर्वत्र  
 शक्तिमत्त्वादित्यायातमित्याह जानीषे इति अदेयापीति विषयोऽस्मीति स्वमात्मानमहेति यज्ञः की-  
 णामीति पापकिययातदधीनीभूतमिति मन्त्रे पुण्यलक्षणोदत्ताभ्यः कीणासुदृशमीति चेत्तनीषे

यदौगोहापयत्मापु रित्युक्तिर्नयगामिनी पुण्येवर्थयतीत्युक्तिस्तदा कस्माद्भवेत्ते ८४ जानी  
 षे चेदियज्ञो हेस्वकीणामीति तत्ततः विधीहि मादं वाधीने स्वात्मानमिति धीनयः ८५ यथात्र  
 मादं वस्यास्य मन्त्रं वक्तुं नयैतथा अयमेति विनिश्चितमेव शास्त्रोक्तं ८६ तस्मात्स्वयमनु-  
 चरी नानाया ननु तत्तम तथोपकुरुयेनासीत्ततः स्यः प्रीतचेतसः ८७ प्रमादमदियेयीत्वा-  
 वर्तमानस्य भूयतेः यो विद्यामयते पुण्यामवैद्यो भुविर्लभः ८८ इति देवतपरिभाषा अथ कविय-  
 रिभाषा अपूर्वरचनो ह्येव चर्याचातयं शालिधीः करीरता विनोदयसी कर्तव्यो नितिके सरा ८९

तदा मादं वाधीने स्वात्माने विधेहि ग्रहं भावं विहाय तच्छरणीभूयरी नाना योपकृतिं विधेहीति भावः ८५  
 यथेति अत्र सते त्रैलोक्ये ८६ कलितमाह तस्मादिति स्पष्टम् ८७ प्रमादेति वर्तमानस्येति कृतो मे भयमिति  
 संकुचितहस्तस्य यो देवतो पुण्यापुण्यगतादिदृष्टांतकथनैर्विद्यामयेतविषयस्तमतिविधायो न्युक्तः।

हस्ते क रोति असेवेद्यो देवतो भुविर्लभः ८८ इति देवतपरिभाषा अथ क  
 विनिरूपणं असेवेति ८९





13

५० तस्मैप्रथमोऽथीरशिञ्जयत्तनधूलयः वाल्मीकियासप्रसूताविजयैतेकवीश्वराः ५१ ॥



विततवैभवमिति विततवैभवमिति सप्तपेति समासः वैभवमचीद्वरत्नमयतो ये कवयश्च लोके सत्य  
तः परमार्थतोपीयराश्च कवर्तिनः कवर्तिते साधयति यदेभिरिति येभिरचले चरेभूमी शौर्यदभिधे  
ये वाच्यलक्षणाय दार्थ्यजाते शकलशः कृते खंडे शोचिरचिते धार्यते खंडे खंडेभिमाने धृतातनत्वे  
धार्यते तः पुनस्तद्विले तद्विरिते पां कवीनां गिरिवाणो वाचकतात्मतया सांगो यो सो सदास्ति  
तत्रापि निःसंकटे निःसंवाये विस्तरतया दादिविभागमिति श्रयेभावः वरच्यवाचकभावेन हि ये।

अहो विततवैभवे जगति सक्तवीनां कथं गिरिभो भवति गोचरो यश्च सत्यतोपीयराः यदे।  
भिरचले चरेः सकलशः कृते धार्यते भिधेयसखिले ततद्विरिसदास्ति निःसंकटम् ५२

वजगतोगतिल्लववाच्यभागे महाडस्वरिणो मीराजानः शकलानि विधाय स्वस्वभागे सौचित्या  
परिच्छेदसासग्री समायाय दथतीति कैषां च कवर्तितारीतिः अमीतकवयस्तदावकभागा।  
मेवाकिनः सतो वा खंडे तत्सरो वित्पारथतीति कवर्तितममीषाम्यायातं कथमयकू।  
यतेति ५२ सेयमिति सेयं प्रोक्तान्तो महेच्छानां पीमतां कवीनां वाज्राविकाभुविथरणं परं।  
नतेति मथरातिल्लवप्रकृतिः अतिल्लवसर्गमाहयासावितियासौ वाज्राधिकानो जातपि वि।



प. से.  
३८ टी.  
१४

आम्यतिप्रकृतिकार्यमतिमधुरसर्गेणैवपर्यवसाययतिविश्रामहेतुमाहस्वीकृतसर्वभावकल।  
नेतिस्वयंकर्तव्यतयागृहीतसर्वाभिप्रायकलनाकथेकोमयारंजनीयइतिभावेवद्वातयेवनिर्वा।  
हकारिणीतियाचनाधिकाप्रौढात्मनोस्वीकृतसर्वकलनानविश्राम्यसत्वंडमेवगार्हस्थ्येयाल  
यतेसावश्येविराजतेइति इत्येतिर्दृढकर्तव्यायायस्यास्तेप्रौढात्मानोमुरात्तजातमभिधेयजा  
तेसुक्तादिद्वयजातेचौचित्यासम्पत्त्यानयरीत्याभूषणतयाचर्येतिभूषणं कुर्वेति यत्रास्य  
देयस्यार्थेचौचित्येति तत्रतमर्थचटयेतीतिभावः किंतदर्शजातमित्याहवाच्यमित्यादि कृतनिर्ण।

संयवाभुविराजतेतिमधुराप्रौढात्मनोधीमतोयासौस्वीकृतसर्वभावकलनानोजातुवि।  
आम्यति यस्यास्तेरचयेतिभूषणतयोचित्यार्थजातेमुदावाच्यंलक्ष्यमथाजनाप्यसपरंता

यामेमेवतारोयः पूर्वमेवेतिने तयैरगम्यतथा २३ ॥ हवितयेतेनापिकापदेचकिंचिदर्थजा  
तेवावैवकथनीयेनतुलसंयथाकांवादि किंचिश्चलसंयथाशेखरकर्णभूषणारिकिंचि  
शोभनायेव्यक्तिलभेयदासावयसरेसलीलमुतिष्ठतितदंतस्यकटकादिधुनिनातदपिल।  
भ्यते किंचिश्चवत्सलदादिस्थितंहरादिताम्यैरगम्यमस्तीतिसंभावनामात्रसारेनहितदस्याः  
कदापिकश्चिद्दीक्षतइत्यौचित्येसुक्तमचतुर्विधाभिधेयसंपत्तिभरिताकविवागित्याशयः २३



सत्यमित्यत्र निदर्शयति वर्णिता इत्यतीतकालोत्तकप्रत्ययेन जीर्णं प्रायत्वेतासौ चोत्तयति  
 अस्तीति निरंतरप्रवरत्कार्यसाथकवर्तमानकालेनास्य कवर्तवनवत्वे सूचयति शिवकिरीट  
 नोच्चरितमित्यनेन स्वभावगंभीरवस्तुवर्णना किं नाम न साथयेदिति सूचयति भास्वरमिति स्वभाव  
 मधुरसद्वचसामाद्यंत साम्यं चोत्तितम् किं वक्तुं नेयतास्य माहात्म्यं सहृदयामोदकं विदधतामिमा  
 दस्वगमोति तदादिभारविकविनिबद्धकिरातार्जनीयाव्यशिवकिरीटचरितमारभ्य सगुप्ति  
 कलया स्वस्यात्मनो गम्यीरत्तातस्याः कलया कलनया याहमलोकविकल्पेलेखविडंबनाभ्यो।

सत्यं सेति महीतलेखकवयो ये भित्तिचित्रोद्यतानानोलेखकला कलापचतुराः सत्यापये  
 ति प्रथमम् येषां स्तेनपरं स्वभावमधुरैर्ये महवो भिर्विद्ये तेष्वेव स्तुति सर्गवर्णनपरानोयति  
 नेन निष्कासितेति कलनया रिखा कवित २५ भारती सरस्वती यप्रथे प्रथांगतेति खलु मये पत  
 रित्यर्थः अथ च स्वगुप्तिकलया स्वस्य शब्दस्य गमेराज्यादनस्य कलया कलनया तरचुत्पात्तया।  
 तदादीति सभाशब्दो भारविकविलक्षणमाभिरारभः सकारादेश इति यावत् भाषादेशादौदत्तेस्व।  
 शाब्दे च गमे सरस्वती शब्दस्य भारतीति संपद्यते इत्यर्थः तथा च अत्रैव के वा संसमर्थे तदात्मना हेश।  
 ये इति भावेन भारती संपद्यते ननु त्वेनैवाधुना भारतीत्यातिरित्यर्थः २५ ननु कथमियदजात्या रूपस्य।  
 ते भारविभारविरिति प्रसिद्धिका लियसाः केचित् कवयः नेतीति कथं प्रसिद्धिरप्यङ्कुर्यते इत्यत्राह



प.से.  
३८ सी.  
१५

किंवाचमिति सप्तमिरेकालिदासाद्यादिशृण्वकवयः प्रसिद्धाः न च मया तदपेक्षयेदिति चेत् किंते।  
आदिकवयोऽप्यमी किंतु नानातनकव्येऽप्येतायां विचार्यति तात्पर्यार्थः यदर्थस्तु तत्रेति तेषु विदि-  
ताग्रनभवादीपय्यारूढाः यदिति येषां कालिदासादीनां शीर्षापशिखाशिरःशाखरशिखिवशि-  
खावक्रिज्जालातमिस्रभरितेयकारव्यामित्रलोके प्रकाशावहाग्रमीभिरेवैशां लोकी की स हृदयह-  
दयाङ्गादिनीकावरीतिरूपकोतेत्याशयः शिखेति च कालिदासनामसत्त्वनादीपशिखाकालिदा-

तथाहिमधुरगिरेजगति वर्णिताः कोविदैः परंतु रुचयेऽस्त्यले समसभारविर्भारविः येषु  
चरितं व्यथा छिवकिरीटिनोर्भासरेऽस्वगमिकलयातदादिखलप्रेष्यभारती ५५ किंवाच  
खलु तत्र येऽविदितादिशः सुकीर्णज्जला यन्त्रीषापशिखातमिस्रभरिते लोके प्रकाशाव-  
हा नेमेयोति कदापि भूमिविवरेऽप्याति कवीनां स्वयेनाहं प्रसार्यवाहमधुराशुदास्य  
देति एति ५६ ॥

स इति हि नामास्य लोके प्रसिद्धम् एतदेव समर्थयति नेमे इति भूमिविवरे इति  
कियत्रामावकाशोऽसौ भूलोकयोऽग्रमीषां व्याति स्फूर्तिर्मातीति किंतेषां ब्रह्ममदनवासिनीभा-  
रती मनुष्यलोककौतुकेनावतीर्णतद्भृशस्य दमाकलयाति एतीति स्वयं ब्रह्मैव तेन सुखेन  
वतीति किमत्र वाच्यमिति भावः ५६ ॥



निरन्तरेतिनिरन्तरेत्यादिनारसधुनिचातयेसूचितम् समष्टवाकृतिर्वतः संस्कारपूतोयोवि।  
 दत्तसदसिपंडितसभायां वर्णनोन्मावायां वाचवशेषस्तैकलप्रोक्त्यांत उन्मीलितायां वाचिसेव  
 तस्मीकाः सः सकविः स्मृतः ५० उक्तमर्थदृष्टोतेन दृष्टयति प्रत्येवेति दास्येन यचातये गोतवे  
 जनेनामकीडनमस्ति तत्र यथत्विच्यनादेरसममीइदंचयत्तस्यापुपलक्षणम् यतमानेषपी  
 तिलीलयालमतिशयेन ५१ इतिवाक्येत्वापेदृष्टोतेन प्रदर्शयुडितेत्वापमपितयैवदर्शयति।

निरन्तरसथायागसारवर्षीसमष्टवाकृ विदत्तसदसियोवाचवशयेतकविः स्मृतः ५०  
 प्रत्येवदास्ये लोके स्मिक्तस्य विज्ञोत्तवे लने यथत्सलीलयागोले योलमानयंतवशे  
 वंशोलेचकवश्चापिशिदोयोशक्यलेचनम् दर्शयेयतमानेषु प्राचीणेषु तस्य तन्मते ५१

वंशोत्तियश्चाशक्यलेचनो लक्षणो न निर्माणेन वाशक्यलेचनो बुद्धिगोचरी कर्तृमशक्यो शिदा  
 वेस्त्वलेकारमादिभेदेभिर्बोधनिरीतिमयेषु यतमानेषु पिलतयिते निर्माते च चिन्तामयेषु दर्श  
 येसकाशयेन स्यकवेस्त्वप्राचीणेषु मतम् अत्र दृष्टोतः वंशोलेककवरितियथाकृतलेचना।  
 भ्यासोच्चारुद्धोयेषु यतमानेषु तर्णमुत्तवाने वंशोलेचयति ५२ ॥



य. सं.  
३८ ही.  
१६

वागिति यस्य कवेः कृतिरर्धनिर्माणरचनावाक्यैश्चापविपणौ किमीयेवाक्यैश्चापे कीदृशमिति य  
रीत्याहेनर्धमत्याजायते तथाप्यकृतिर्नवीनरचनानिर्मिताप्रथमालारूपाकाव्यप्रयोगाने ।  
काव्यमेवमहाजनसहृदयामोदकारणतासुषोधानेतजामदोशपूर्णजायते सकविः कविप्रदेश  
भाकृष्कवचनेनालभ्यतममस्तुयति परतद्विपरीताः कवयो वक्तव्यवचनेनामीषामनादरः  
सूच्यते अथव कवयोजलयति सास्त्रवशाद्वायेतोनामपरंतजनलज्जकृदाप्रपिशद्यायेते ॥ सुथ

वाक्यैश्चापविपणौ काव्यप्रयोगाने च यत्कृतिः अनर्धमोदपूर्णचसकविः कवयोपरे  
सुथराधियसत्सर्गमणीमः सुकृतेतषु प्रथापसृगयन्तीरहृत्यात्कुर्यात्ससकविः १  
रसपीष्टप्रथाभिर्योनवंचरितनवम् विधायकुरुतेभोग्येसदासौसकविर्मतः २ तेसी  
सुभ्रूयैः सन्मानपूर्वपात्यायथाभुवि दृष्टवर्तेतसन्नामामीषांतत्रापिसङ्गतिः ३ क  
वीनांकवितासेयंययातेभरतादयः अतीताश्चविभास्यचपुरतोवस्थिताश्च ४ ॥

राधिपेतिमृगयन्नितिकोस्यभावतश्चैविमैनान्स्वीकुर्यादितिधीरुत्स्यात्कुर्यात्तथीरातदारवि  
ताःपंडिताश्च १ रसेतिअनवेचिरकालमतीतत्वात्सराणो रसाःसुगारदयस्तपवत्प्रतिकारक  
त्वात्स्मरत्तकारकत्वाच्चपीष्टप्रथाभिर्योनवंचविधायसदाभोग्येकुरुतेपुराणोत्तिष्ठकृत्वादभो  
ग्यंभवतीतिनूतनीकरणम् २ तेसीइतिस्पष्टम् ३ कवीनामितिचोप्यर्थेअतीताप्रपिशये।

॥ निर्वर्तितसारेकलिङ्गे ४ ॥



इतिकविपरिभाषा अथसाविपरिभाषा मवयाइति कालेकालेरहस्यकालेसामिरहस्यकालेच ।  
 नवल्लतदायवोधनावकाशइतिभावःस्मृतिरिति अकार्यभीः ५ अत्रावश्यविधेयतामाह ननामे  
 ति धरणीयवाइति औदयकारणे विभवसंपदकृततत्तथागणिताविलेहाः किंनमैतेमां वृष्टुः  
 मेदुतपिओजीविनइति ततश्चमानामेमेप्रसारमदिरासुताःप्रमादोनवहितत् सयवेहामुत्रभुं  
 शहेतत्वात्मादिरातयासुताहृतवाप्योतरेणयोयास्तद्योभेदेहाइतियावत् सुभवेपुरित्तोहेतोवु  
 सर्वयाःसरहस्यतःसावाभूयेणसारम् यात्पल्लयायथाकालेकालेस्मृतिरुद्देश्यति ।  
 ननामधरणीयवाग्रगणिताविलेहावलासमादसदिरासुताःस्मृतिरुद्दीर्घाशयैः  
 विविमगतिमायतौशुभकरीमिमोभूभुजाक्रियेयमुदितात्मभिर्निगदिताप्रपात्यावुयैः  
 कालेवइमुवःकालेस्तिग्यवागतिकोविदः योवलास्त्रीणयमेनेसभाश्चसमावास  
 धैर्मत्वादिभिर्दुर्दीर्घाशयैर्भूतभव्यानसंधानवत्तैरुदितात्मभिस्तत्कालोचितपिषणैरायता ।  
 पुतरकालेइमाप्रकोतस्वरूपगतिशुभकरीविविमेयंक्रियासवयःसाविरूपाभूभुजायात्यानि ।  
 गरितातेहिबलादपिकालेकालेवावलात्स्मृतिदास्येतीतिभावः इमागतिराज्यपालनलक्ष  
 णाम् ६ कालेइतिकालेविधेयान्मोखेवइमुवोयोरुष्टेज्जने कालेववैमनस्यादिकालेस्तिग्य  
 वासातिकोविदइतितथास्तिग्यांवावंबलाइद्वाहयति यथावैमनस्यात्रिकास्प्रीतमनस्कका

रोतीतिनयाचाकारेतिवारणसंभ्यस्त्रीणयमिससखसखा एकःसविशेषो  
 वाचमात्रपरः द्वितीयोविमग्यणवेदनापरः ७



प.से.  
३८टी.  
१३

साकृतेतिलचुरपरुषातद्वसरपलादृष्ट्याक्रमेवोचितमिति कापिकार्यभूमेवावडमानसमवडप।  
गामयसावपीतिसोवतिभावः ६ वागितिकलापरिमितोः शिल्पेचप्रतिहारिकहारिकासवयाः सव  
या इति पूर्वत ५ यथेति काम इच्छानेन पुंसारतिगनेदः स्त्री उद्धारते धार्यते प्रयो मदा सयेन पुंमते प्र  
सुभिः प्राणैरामलतिकाः स्त्रियश्चादाप्येते ससवया इति यावत् ॥ इति सवयः अथ सुशीलशैलीय।  
रिभाषा प्रलेवेति प्रयो मस्मिन्हारे मक्तसारविद्योलसा इति साकृतमसारविमर्दसहात्यतोऽपि गारम  
यः अतएव विस्तरेणोति शब्दविस्तारप्रतिषेधः तत्र राजपुत्रविनयशिलायामियमो हेतो यो ग्यता ॥

साकृतलचुरवाचावकाप्येनेवडमानसे स्मितानने विदध्यायः सभ्यप्रीतिकरोष्यसौ ६ वाग्मा  
धुर्यकलोत्सकायो हर्षप्रतिहारिकाम उद्धारयतिसभ्यानां सवयाः सवयप्रसौ ५ यथोत्तुद  
नया काले कामेनोदास्येत गतिः प्रसुभीरामलतिकाः सस्त्रियः स्त्रियश्च्यते ॥ अलेवावि  
स्तरेणात्र सकुमारधियो लसाः विनेयाराजतनयास्तशो हेतीयमज्जला ॥ उध्यापय्याचम  
ध्यावस्त्रिग्यामनोरमा याशैल्यसौ मवयसो सवयाः प्रीतये विदाम ॥

तथेति प्रसौ शैली दृष्टाणो राजकुमाराणां प्रकृतसवयसो मध्ये सवयाः साधुसवया इति यावत्  
प्रीतये स्त्रियमेव सर्वसवयसो मध्ये मध्ये संगयोग्या नयादिसंसे गो विदितः सत्संगो भवतीति या  
शैली तस्यानिर्वाधा तथा यस्या यथो नयेता मय्या विमर्दमहायथा यथामय्या ते तथा तथा मोदरा  
यिनीसर्गः मयनेमयः अगर्थे कविधानमतिकः ततो हार्थेयः तथा स्त्रिग्या परुषातया सुग्या

सभावमशुगच्छतिः तथा मनोमनोतः प्रमोदद्वयिनीसर्गः ॥

७



अत्रभरयति सेवेवेति सर्वयेतिपेदिकेयासत्रिकेचयवदोरेत्यर्थः अथचविद्वद्वद्विद्वत्संततिना ।  
 तामनोरमाःसिधोपिसेवमानाःसर्वथाऊशलायभवेतीतिप्रातिभासिकोर्थाः १३ विनापीतिपवि ।  
 भाषितमनुष्यसंगेयतिदानादिकमवश्यमुपयोगि एतास्त्वाव्यायिकास्तद्विनैवसेविताविपुल  
 मानदेदत्तालंपुण्यमासादयेति एतमेवयानंदामौपुण्यकर्मननुमपिजायतेइति अथचैताम ।  
 नोहराःस्वसियोभृतिदाननेविनापिसेविताविपुलमानदेदत्तालंपुण्यमासादयेतिविवाहितसी  
 सेवेवाव्यायिकालोकेविद्वद्वद्वामनोरमाः यासांचसेवयासमेसर्वथाऊशलेभवेत् १३  
 विनापिभृतिदानेनसंगादेतामनोहराः आनेदेविपुलदेत्तापुण्यमासादयेत्तलम् १४  
 तत्रापिसर्वथाचीरसन्तुनीषिभिरदरात् सन्ध्यापादुकेधीरैःसेव्यासद्भाषितावली १५  
 याकांतासस्मिततयानंदायोपदिशेदलम् आसाधयांचविमनानजानपिसुधीभवेत् १६  
 सेवादिपुण्यार्जनमित्यागमइतिप्रातीतिकोर्थः १४ तत्रापीतिस्पष्टम् १५ येतित्रिविधोऽप्युपदेशः  
 प्रभुसस्मितःसहसस्मितःकांतासस्मितश्चेति तत्राष्टैकप्रधानःप्रभुसस्मितोवेदादिः अर्थप्रधा  
 नःसहसस्मितश्चेतिहासपुण्यदिः शत्रुयोर्गुणीभावेनरसप्रधानःकांतासेमितःसभाषिता ।  
 वत्पायाव्यायिकोपदेशः याकांतासस्मिततयानंदायोपदिशेत्तयथाकांतानंदमग्रंरुतोप  
 दिशतितथेयमपीत्यर्थः विलासिनीतिसेयंस्वभाषितावलीतथाविलासिनीयेतत्सेवावाच्य



प.से.  
३८ सी.  
१८

विलासाभिनये विना पद एतत्सरोभिमुखे त्वामिमुखे करोति भद्रपण्यैर्त्येति भद्रैर्त्ये ३८ पण्यैर्वचा ।  
स्याव विलासिनी सेविता सती विलास संताभिभू भंगना साभिनयादिना सरोभिमुखे यतिपरंत भद्रैर्त्ये पा  
यैर्त्ये विलासभरे परत्र पापं च तसेवया जायते इति व्यतिरेकः ॥ १८ ॥ यस्या इति शोभनकोपीयानः श्रोता च यथा  
वासायाः स्त्रियः पुमाकदाचिद्दिमनी भवति न तथा स्या इति व्यतिरेकः तदभावस्तत्रार्थेन प्रकटयति सदे ।  
तिश्रेतः श्रेयं रुजनन संमत्वा दोष प्रस्थाः सुभाषितावली विलासिनीया अभिमुखे न मदाख्यस्य संभवः ॥

विलासिनी तथा सेयेया तसेता सते पदः सरोभिमुखे इद्रपण्यैर्त्ये सेविता सती ॥ १८ ॥ यस्या श्रुतेव  
को ज्ञात विमनान भवेत्कचित् सदाभिमुखे यस्या पुत्र मदादोष सगतिः ॥ १९ ॥ श्रोतु चरितो सेवा  
या हृदि स्या पिता पत्ने संसत्सु सुधियां रुजनन सा चो जनय सत्ने ॥ २० ॥ हर्षाधिक करीयां तमं नः ।  
सौख्य करी च या तस्या स्ते सेवया सर्वे सिद्धे ये यत्ननः प्रिये ॥ २१ ॥ इदं पुनस्तुते सौ समते सहचारिणि

रुजनन संभ्रियौ हि विलासिनी अभिमुखे न मदात्त सगतिर्जायते इति मंदात्तं वीडा ॥ २० ॥ श्रोतु इति वात्या हि  
विलासिनी सभायामेकस्यामपि हृदि स्या पिता तीवो यहा सा येति व्यतिरेकः ॥ २१ ॥ उपदेश मभिमुखी ।  
कुमस्तो यतिश्रेत रिति जीवात्मनि मनसोतः करणस्य सौख्य करी सर्वे मिति च वाप्यविषयं ॥ २२ ॥ इति  
तिहे समते सौ सुभाषिता वल्पाव्या विलासिनी नलणमीदृगीदृशी सहचारिणी इदं कसुतार्थेन समर्थं ।  
इति यस्याः सकाशात् तवन कदाचिद्दैनस्य नचा स्यात्तत्ततो वै मनसं कचिद्देव इति वात्याया अक

२॥ विसमाप्तिमना भवति कदाचित्सा नसा हिमना भवतीति २॥



आकुरिति प्रवृत्ता माणिकसे मति मवतारयितुमाह आकुरिति प्रवीणा श्रयो वडकस्या इत्याहुः श्री  
लोकाविवो वशाः धियै वै हि को वयो परिसमाप्यत मरमासु मुमुता इत्यर्थः ततोपि कमित्याह तस्या  
तिवो भिन्नक मस्तस्या इत्यनेन बोध्यः तस्या धियो नुसेधिः पूर्वा परा नुसेधाने मऊरः स्वप्रतिविवेद  
णा स्वरम् तत्रासौ स्वकार्यं कर्तव्यता कर्तव्यते जानातीत्यर्थः तथापि किमिति वाह निमित्तं तेति नि  
श्चितता चिताराहित्ये तथानेह सः कालस्य दैर्घ्यं दीर्घां पुष्टमिति मयः इमे उभे तस्यायने तस्या वसेधेः सा  
यनेनैषिं दीर्घां पुष्टाभ्यां पूर्वा परा नुसेधाने जायते इत्यर्थः तथापि किमिति फलितमाह येने ।

आहुः प्रवीणा श्रवणे धियो मीलोका श्रुतस्या मऊरो नुसेधिः निश्चितता दैर्घ्यं मनेह सोपित ।  
त्सायने येन कृतार्थता मिः ५ दीर्घां पुष्टं चायनेषिं मस्मिंस्तिष्ठे जीवत्याणि नाय उरा ।  
यम् तस्माद्दीर्घैस्तद्विषुडिः कृते ये ये लोके मस्मिन्निबन्धानि वडाः २२ ॥

तियेना नुसेधानेन कृतार्थता सिद्धिरिति किमत्र ज्ञातमित्याह दीर्घां पुष्टमिति श्रमिंस्तिष्ठे क ।  
स्तिष्ठे जीवत्याणि नात दीर्घां पुष्टं नैषिं मे वयस्माद्देना उरा ये ततो धीरे विदितो वैद्यमर्निभिस्तस्य ।  
सायनस्य विषुडिः प्रतिक्रियेयं कृतार्थ इमे मस्मिं लोके सन्निवडा इति हासा भयत्तरा मायणा यानि व  
डा इति श्रीमि धीलोका विदित पूर्वा परा चर्याः स्वेप्सिते शीघ्रेणास्तीति प्राणिनामि मनेनैव जीवन्ते ।  
लब्धेपि पुनर्जीवद्गुणं विचारत्तमाः प्राणिनां अधिकारिण इति सूत्रनार्थम् शुभम् २२ ॥



प.सं.  
३६ टी.  
१५

अत्र दृष्टं तय तितथाहीति ससुनिरित्याय कविर्वाल्मीकिः श्लोकयन्तु वेस्मो कैः अनिवभन प्रति।  
योगीरावणः शिलासाहेति श्रीरामयद्मेन रावणवरिति अनुयोगिषु सस्योत्र २१ सचायीति वि।  
निनाय विनयरीतिः स्यापितवान् यथाधर्मपालनया कुसैकशरणः पार्थाः सुकीर्तिमिह संस्था  
प्याने समायुः अथर्मयत्तपालेन नच कौरवाः समृद्धः अयिनिशेषी भूयायशः पंकमलिनित एवं वृ

तथार्हिसमनीरामचरिते श्लोकयन्निह प्रतियोगिनमासाद्य शिलासाहानयोगिषु २१ स  
दायिभगवात्या सोधिह सविशदाकुतीन् पार्थो कौरवसंगत्या विनिनायात्र भूतले २४  
इत्यमयेपि कवयः प्राच्यभूयति मेविणो मनीषिधीरवैद्यानो हृतमावीखरेकिल २५ ।  
नकथंचनलोके सिन्धूणा मत्या प्रषांकियाः सधियावशमायांती मनुग्रहकुलो जलाः  
प्रसम तयाचेनतरे गिणपो निवडाः कैश्चिदाद्यान् यथाप्राहतसर्गेण भाविहृतं शुभं भवत्  
समृद्धानो महेच्छानो महाविभवधारिणाम् अग्रहारादि कुत्सेषु यथेदे मार्गे दर्शकं २८  
यथाशक्तियथोत्रमेयथाचेमेथराधियाः सहृते पुरतः कृत्वा प्रवर्तेरन्तु ज्वताः ३०

ताः सत्ताधमापुरिति २४ इत्यमिति आचरिरेग्राह्यायिकाभिर्निबंधुरिति २५ नकथंचनेति स्य  
हम् २६ तथाचेति इनतरे गिणपो रानतरे गिणः ३० पुराणवृत्तम् २८ यथाशक्तीति गतिरा।  
ह्यायिकाराजतरे गिण्यादिपर्यालोचनात्मिका ३० ॥



कार्येति कार्योणासुहादिकानिर्वाहिकायाः शास्त्रयस्मासौ अयमर्थः प्रायेण नृपतयः शास्त्रि  
 ददमेव इदं कार्यमिदमकार्यमिति परतस्तु शास्त्रिणो वाप्यवते दृश्येते इति वताः कालान्तरे स्मृतिदा।  
 यिस्य इत्युक्तं कार्येण ह्येकेति तादृशी शास्त्रिर्महीपतिना देयाया कार्यनिर्वाहयतीति प्राच्यानां भूषा  
 नो मनश्चित्तमनोसिद्धिपित्वा सत्कार्यप्रवर्तते नैव शालोकश्च सत्कार्याचरणेन तत्फलदर्शने सांप्रत  
 मित्यधुना तनभयानो ३१ ततश्च शास्त्रेति यैः कविभिर्माः कथाहारिका उद्घाटिताः पुराणा  
 भूषानां कथायासत्रेव परंतु गमाववस्थिता इति ये उद्घाटिता विका समानीतानि रगलाः क।  
 यथा च लाभभाजः सुदानपात्रं च ये जनाः दातारः कीर्तिरूपश्च तथेयं गतिरुज्ज्वलाः ३१  
 कार्यादाह कशास्त्रीनां सहस्रसंख्याः कथाः प्राच्यानां तामनाने शालोकदाः साम्प्रते भुवं  
 शास्त्रप्रवीणताते यदाः कथाहारिकाश्माः उद्घाटिता यैः समेतैर्मत्तावज्जुणा वेधिताः ३२  
 तास्मैर्वज्जुणा हीरमणिना सक्तो वेधिताः अयमर्थः श्माः कथानृतं मुक्ता मणयः परंतु यथा  
 वेधितोस्तनययोगो योतिवेद्येन तद्द्वारं उद्घाटितं नयेत् पुक्ता भवेति तथेमा प्रपि सद्भवनया  
 यैर्निवृद्धास्मैरुपयोगमानीताः यतश्माः शास्त्रप्रवीणताते यदाः शास्त्रैः प्रवीणैश्च ताते यदा  
 तीति निशामितस्त्विमासु शास्त्रैः प्रवीणैश्च तातीये भवतीति कथा मुक्ता मणयः वेधविता  
 ३३ कवयः उद्दिष्टहीरान्तं तदप्योक्ता रश्मि महा मतयोरानजुमा राश्वी यदत्र साम्यं विवक्षितम् ३३

श्रयता उद्घोषेण कृतं प्रकृतं तेनो जयितुं मवता रयनि ३३ ॥



प.सं.  
१८ टी.  
१०

प्रत्नैरिति प्रत्नाश्चमहेच्छावाल्मीकियासादयः वरुनिरवशेषं यथा स्यात्तथानुभूतमस्येयिषेति  
 दिव्यदत्तवनातयास्मारितेचास्मदाययेकायैरुपनिबद्धम् अतश्चातिविवेकपालनामयेनिस  
 र्गतिभावः स्वस्मिन्मात्रमानश्राद्धादितिसाधुइदमस्माभिरयेनेगम्यते तत्तुपयाप्रगणानोक  
 यानिशम्यप्रवेयचनाक्रियते इत्यस्मद्गणमेवेदमेकुरशावाणपुण्यादिक्रमेणोत्तमितिभा  
 वः ॥ अस्माभिरयीयतस्सकंप्रकृतेयोमयतिइयमिति यत्रास्माभिरगम्यतेसयेसुभाषितावलिः  
 सखीलशैलीतिनाग्राख्यातिमतीसतीप्रशस्ताकस्यवाक्यतेः कवेः प्रीतयेनास्तभ्यर्थादेव अथच

प्रत्नैर्महेच्छैर्वक्रेतदनुभूतेस्वयेयिया स्मारितेचातिविवेचसाधुस्माभिरयीयते ॥ १४ ॥ इयं स  
 खीलशैलीतिनाग्राख्यातिमतीसती सभाषितावलीकस्यप्रीतयेनास्तवाक्यतेः ॥

कस्यवाक्यतेर्वल्लणोनप्रीतयेस्तकाक्कास्तेवेत्याशास्यते इत्यादिषिलोइ अथचयथाकावित्सती  
 सखीलशैलीतिनाग्राख्यातिमतीसुभाषितावलिर्गम्याः प्रसौकस्यपतेः प्रीतयेनास्तप्रस्तेव  
 सुकिलेशः ॥ १५ ॥ वित्तागमइतिसेयंसखीलशैलीनाग्रीसक्त्यवलीः अथराजप्रत्यक्षिताराम  
 ग्राहृत्वाजगतिपश्यतोसकलार्थविजयतांसेवाकर्षणावतताम् कथंभूतेचित्तागमेइतिविशे  
 षणमुत्वेनसक्त्यवल्यारोपणौचितीमुपपादयतिमैत्रीमुत्वेतिमैत्रायाश्चतस्रश्चिन्तपरि।  
 क्रियांमैत्रीमुदिताकरुणोपेदेतिताएवाक्यभीष्टदायिन्वात्सरलनिकाः कल्पलताः ॥



मेरागदिवत्पलाभिर्भूषिते इति च तस्मिन् सरलतानां संभवान्नेव स्यापि कल्पलतिकया भाव  
मेवेति पंचमोऽयं सत्ती लघौ लभियाना कल्पलता पुनश्चागम संभूतिमाह नतदिति तास्तायाः प्र।  
ह्याशाः सभावविमलावासनास्नापवह्यायाहृतास्तेरधुषितपरिसरेऽप्यश्रितपर्यंत भूमौ क।  
च भूता कल्पवतीमाह उद्देति उद्देदोऽङ्गरोत्पतिः स्कंधः प्रकोटः छन्दानि पश्याणि ज्ञानयाः प्र।  
सिद्धाः ऊसमानि पुष्पाणि अत्र दैर्घ्यं कृते तच्च हंता गत्या सर्वे तवः संवेद्यः यथोद्देदितेत्यादि  
आदाबुद्देदितानतः स्कंधिना ततोऽपि शाखितानतस्तच्छरितानततोऽपि ऊसमितेति अतश्चामेदेति

चित्तगमेऽस्य मैत्री सावसरलतिका भूषिते ततश्चाशाहृतायाहृताधुषितपरिसरेऽप्यश्रितपर्यंत  
वस्यमेयम् उद्देदं छन्दशाखा छन्द ऊसमिता मोदमततभेगा रुढा सक्तलवती जगति वि  
जयतोऽपश्यतोऽसक्तलैर्द्य ३५ मनोरेमेयं समनोऽपि वास्या संवाहितो चेत्तु उवाशयाथैः नृप्यो  
ग्रामोरेमेतरेण नरेणापि सुशीलितेन केकं नभावं प्रकटीकरोति ३६ भूतेष्वप्यदिरूपगंधे।  
मतास्ताविहोऽस्य वत्ताभेगा यस्यां सेयं विजयतामिति ३५ इत्यं च मनोरेमिति ३५ वीररत्नशेख  
रशाखा परनाम्री सुशीलौली नाम येया कल्पलतिका चेद्यदिसंवाहिता संस्पृगा विमवाहिता।  
प्रवृत्तिमामानीता सम्पवाहिता जलवाहं प्रायिता केकं भावं शाखाशयनप्रकटीकरोति सर्वशाखा  
शये प्रकटयतिकैः संवाहितेत्याह आशयाथैः स्वेपिताभिप्रायोथैः अग्रग्रहणं अशयानां सूक्ष्मताप्र।

तिपादनांयं मुद्रैर्निश्चिद्यविशेषणम् मुद्रययथा स्यात्सूक्ष्मशानोपानम्  
न होत अथ च तस्यानेपि चाशय इति कल्पलताय ते आशयाथैः ऊसमिति।



प.सं.  
३८सी.  
२१

२१  
यानाष्टात्रिंशत् ३८ ॥

मर्थः नचात्रसेवाहनेकथेचनापुद्गेगश्मामनोरमेतिततश्चसमनोधिवास्याशोभनसायकक।  
कलेनमनसाधिवास्यासंशील्याप्रयवासमनोभिः पंडितैरधिवास्याप्रयणीयाकल्पवलीचसमा।  
नोभिः पुष्पैरधिवास्यागेययितव्याप्रयवासमनोभिर्देवैरधिवास्याप्रयणीयातथासुशीलितेन।  
मक्तमलेनांतरेणमनसानुष्ठाकल्पवलीचांतरेणसुशीलितेनभक्तिभावेननष्टानहिनास्ति  
कानोतलाभः अथचेवंमनोरमासीप्रसमनसः पुष्पाणिनैरधिवास्यापरिमलयितेयोग्यासेवरे

मांविताकुरुचिततत्रसमयेपारोपितासहजानातेयंकलिकोम्भिताविकचयाभावो।  
हुतेचानया प्रायणापुनरेनयाफलिनयाभूयेतगच्छाधुनारोमतत्रयथेहमाप्स्यसिस्त  
थाथारास्यदेसकल ३८ द्वारमिदं संकलितं सत्साख्यात्म्यमनीषिणोयेत्र निदयतिपदं च  
तेऽपकाशमार्गसमायोजि ३५ इति श्रीवीरशीखरीशारवापरमभिधानायोसुशीलशैलो

नेविमर्दनेशयाग्राणिहस्ताग्राणिश्रोतरेसुशीलितेप्रेमभावोमनोचिकारः अथचमनरोमाख्या।  
कौमुदीयाख्यासावकंकंभावेभावगुणगुणाभिप्रायेनप्रकटीकरोतिसुमनसः पंडिताः प्राशया  
ग्राणिप्रभिप्रायविशेषाः श्रोतरेसुशीलितेचीतैल्लापे ३० साचिंतामिति तत्रसमयेयदासह्यीलशै  
लीसेकल्येजातः यामलतासुशीलशैल्याख्याकल्पलताकलिकार्यविकसितं पुष्पम् अयंसा।  
शुभरायिसुतरकालेभूयेतेतिसंभावनायोलिङ् तजारासेयतेयसारोपितातत्रगच्छगमेनेनतत्र।

पितारोचियेसीति अथचात्रकंवेः स्वाभिप्रायपिक्कुरणोसुकोथेवेतिशिवे ३८ द्वार  
मिसिषष्टम् ३५ इति श्रीवीररत्नशेखरीशारवापरमभिधानायोसुशीलशैलोभि

२१



श्रीगणेशायनमः उक्तेतिश्रवणविनिर्णयेति उपादेयत्वात् इदमपीतिवर्ण्यमानमग्रपिशङ्गा।  
 एतद्वर्णनेहेयत्वाद्गौणमितिद्योतनार्थम् सावधानैरिति प्रायेणसमाहितमतिभिर्हेयमपिवक्तुं  
 पादेयतयादीयतेतिविशेषार्थम् १ यस्यनीतिउद्भूतमुच्चसतिगायेवपुतेच इत्येवोद्भूतत्वादेर्नाह  
 स्तारेणामेवग्राह्यतातिविस्तारदितिगद्यैः संक्षिप्यतेऽर्थः २ तस्यतेऽसुक्तनिर्वाहयतियासावितिज  
 मित्तोऽनिसतायोसौवीः सर्वसत्त्वास्पदं सर्वेषामैहिकामुचिकभैरेनोभयेषामपिसत्त्वानामास्पदेषु  
 यैवैहिकमामुचिकंचसत्त्वमाप्यतइति याचयीः सर्वेषांजनिसत्त्वात्ममानजातीयानामनुजना।

श्रीगणेशायनमः उक्ताश्रवणविनिर्णयासत्संगतिरियेमया अथेदमपिभोर्दीराः सावधानैः  
 निशम्यतो १ यस्यनित्यागइत्याद्योदिष्टेयहारमुद्भूतं एकोनचत्वारिंशतेतत्स्यतेनातिविस्तार  
 त २ यामोसर्वसत्त्वास्पदंमनुजनाहेतुस्थीर्नमित्तोभ्रंशस्यायसनेविबुद्धिपिषणैः प्रोक्तंय  
 इत्यास्पसौ सर्वानर्थकलोभयापिजननीकामादिरूपाविषयत्वेगाद्युतद्वसंगतिकृते

हेतुर्थियैवमनुजामनुजाइतिगणपतेतडीनास्तपशवइति अस्यापियोभ्रंशश्चातिर्यसनमितिमु।  
 एतलक्षणमस्य विबुद्धिपिषणैरितिसत्त्वार्थविवेचनकौशलेयोग्यते ननुकामादयोलोकेचस  
 नमितिगणपतेतत्तथमपूर्वमिदंनयोच्यतेइत्यगह यदितिसत्यमसौकामादिरूपानर्थकलाविष  
 लक्षणायानर्थकलाव्यसनेतथापियउत्थेतियस्मादीध्रंशलक्षणायसनादसावुतिष्ठतइतियत्से।



प.सं.  
३८६.  
९

गात्रेति कामादिव्यसनिसेगात् विपरिति श्यंचसाचोभयाधिजननी उभयचितपीडाजननी इहा।  
सुत्रापिपीडाजननीमर्थः तद्यसनमर्थीभ्रंशलक्षणोद्यसनेसतिप्रनुषंगायातेत्यतो नो गच्छति  
तदस्यलक्षणं न भवमप्यपकत्वात् सतिमतिभ्रंशएतदुदयात् सतिचयोसमाधानेन उदयात्प्रकस्मा  
उत्पत्तावपिपीडासमाधानेन तत्क्षणमेव विलयादीभ्रंशयवसाद्यं व्यसनमिति भावः ३ तदस्तीति।  
चृणासदमिति ऊत्सायामयमिति त्रितोतितमप्रेमपात्रमप्यसातो ज्यत इत्यर्थः इत्यागइति ।

तदस्ति यम्यसनी सोयेलोके चृणासदम् तस्यागो व्यसनित्यागो भाव्येतत्रोदिताम्।  
ना ५ येनर्थचनयः संवः ऊनयोत्यापकाश्चये रेधातेषणदत्तायेहरीभावेततोबलात् ६

तत्संगाहरीभवनम् ननु गृहीतस्य वस्तुन रूपेण न भवितव्यमित्यत्र प्रथमार्थीकारप्रयातीति  
समर्थयति भाव्यमिति समाहितमतिमेव त्यागइति भावः ५ यइति प्रनर्थः कामकोथा  
दयः तेषां गयनयश्राकराः ऊनयः परस्परप्रेमणि भेदसेपादनातत इति तेभ्यः प्रायेण चेमे  
श्रेणी समाजेन चरेतीति संवाइति  
त्रिरूपणोक्तम् ६ ॥



नन्वस्त्वेवेष्टानां उष्टप्रकृतिर्न सयेससर्गनिष्ठानां कानामानुषपत्तिरितिकिमत्रोपदेशेन दूरीभा ।  
 यमिति तत्राह यस्ति संकोति दोषादसाधुपदेशोपुक्तयवामया सत्संगेऽप्यतिष्ठायतेरिति तस्मात्सत्यक  
 तेः सत्सर्गएव संकामति उष्टप्रकृतेषु उष्टएवेति ॥ सतामिति स्पष्टम् ६ समृद्धीति सयेच क्रीः मह ।  
 तावमक्ताः प्रीतिविरोधाभ्यामिति समकल्पतयोपादानेन केवलमप्रीतिरेव यावद्विरोधोपीति

यो यस्य नियतः सर्गो सोऽस्मात्संकोमि तेवलात् सन्यास्तसावसेन्यास्तविधिरेषकमागतः  
 सतां समीपवासेन मत्ताभक्तिः प्रजायते इष्टेष्टहार्दकियया सर्वथानौचितीभवम् ६ समृ  
 द्धिर्हर्षजनकः सद्भिः संगो य इमैः श्रेते प्रीतिविरोधाभ्यां क्रीयक्ता एव देधुवं ६ औचितीये  
 सदा सद्भिरुपवेष्टव्यमादगत पुष्पांतरेन जातस्य कंटकस्य कनाष्टयक ॥ नैभिस्तवाय  
 वेष्टव्ये संगानचितानडः न जातः सद्देवतात्तालमाधुर्यद्वितम् ॥ ॥

सूचितम् ६ औचितीति औचितीमेव विवृणोति पुष्पांतरेति प्रथमर्थः यथा पुष्पो घाने कंटकजा  
 तिः यतितापिन कंटकतया गण्यते तथा भूतात्तया गण्यते तथा महाशयपेडितमध्ये चेष्टपवि ।  
 शसितदा कदाचित्वापितस्मात्स्येनोपादाने भवतीति एतत्कथयते कंटकश्च प्रकटीभवसी ।  
 ति ॥ नैभिरिति स्पष्टम् ॥ ॥



प. सं.  
१८६.

समान इति असौ समानः येन र्थात्वनयस्यादिनोक्तः विशेषणयोगेनैवोद्देशविभागे स्वकरेण।  
नारे प्रायोत्रेति प्रशोभयमथे प्रायः प्रकारे निषेधः निषेधाद्देः सच सर्वसाम्यतः महात्मसामान्य  
जनैरसौ सर्वेयानिषेधोकार्पणमर्थः परस्मिन् द्वितीयः प्रकारोदवितथः निराकरणीयः अत्र विशेषः।  
माह अत्रेति अत्र द्वितीये प्रकारे महात्मानपवाधिकारिणः शक्त्यधीनत्वात् त्रिराकरणस्य सामान्य।  
जनानोचतदभावादितीभावः अत्रेति हि रुक्तावपि निर्धारणविषयभेदेनाथभेदात् प्रनरुक्तिर्येष  
तिबोधम् ॥ स्वाचाराणामिति स्वाचाराणां सदाचाराणां प्रशोतानो येषो द्वितीयसमानानो स्थितिः

समानोसौ द्विधा योत्र निषेधः सर्वसाम्यतः परोदवितथशे महात्मानोधिकारिणः ॥ स्वा  
चाराणां प्रशोतानो यद्वरीकरणात् स्थितिः तदनुद्धाननारात्तो सर्वेयापावनीक्रिया ॥ से  
येक्रियाद्विधाध्यस्तानथ्येति द्विधा पुनः प्रथमाभियन्तेनेन विधासौ परिकीर्तने ॥

स्वास्थ्यम् तदनुद्भावना ऊजाप्यनवास्थितिः तथातेषां द्वीक्रियाविधेया यथैषामनुद्भवपवस्या  
दिति सर्वेयेतीषां धायाप्यभावः परत्र विषयनिर्गलमागामिरिति ॥ येयमिति अथस्तान  
थ्यतव्यसनिविषयत्वात् उपचारेण क्रियापि द्विधेयत्वे सेये क्रियेति सेये निराकार्य उरीकरणतत्तणा  
द्विधानशरावेकाध्यस्तानथ्यतविषयनिराकार्यविषयत्वात् सयमथ्येति द्वितीयानथ्येति यरो  
तविषयनिराकार्यविषयत्वादनथ्येति तत्रापि प्रथमाध्यस्तविषयनिराकार्यविषयाद्विधाभियन्ते

रतिसयमसौ विधाभियन्ते उरुत्तरं रियसाविति ॥ ४ ॥



तत्राद्याभाभेदभिन्नतातापश्चात्कृत्वा दौहितीयामनयादविषयांविशदयतिपरोक्षतिश्रादिशब्देनश  
 द्ययपतोहरदभिकारिप्रहणमभूमिपालानामितिशक्तिमद्वयलक्षणम् ॥ तथाचेति तस्योवेला।  
 यामितिश्राणामागवेलायां तत्तस्यात्माकाचलोकानवृत्तिरितिकिमस्यतदानयाचितयोतिसमर्थप  
 तिउर्ध्वमितिमहात्मानोहिनजातपिशितिकर्तव्यताकुलाभवेतीति ॥ १५ ॥ पुनर्कतिस्यष्टम् ॥ यथेति

परोक्षरंध्रमन्त्रयेकेचित्सेतीरभूतले चौराद्याभूमिपालानामौचितीतत्रिराक्रिया ॥ तथा॥  
 चतस्रोवेलायांसङ्गसंगमलेकत्वेन दौहितीद्वारोहोनीत्वाउर्ध्वदेकिमहात्मनो ॥ १६ ॥ पुनर्कान  
 यसक्तायेयेचरेधकृतोद्यमाः अग्रहैकरतायेपिचौराद्याःयथिभेदकाः ॥ यथोचिमेचनेम  
 वेकदेमायेकनादिभिः प्रतीकार्यास्तथायेनतत्कीर्तिलुत्रमेनयः ॥ १७ ॥ कोलाहलकृतो  
 त्साहायेवस्त्रायपहारकः सार्थेभ्यःसर्वतोहिष्यनिगकार्यास्तत्रादरात् ॥ १८ ॥ समुद्रिरेवा।  
 भूपानाययेथानोभयारति गतागतप्रसंगेनवरिणजोदेश्यसंगतिः २० ॥

कर्दमेति ऊनयसक्तानामलिकेकर्दमांकनयातस्मादेशाहरीकरणमरंध्रेघातानाशिरस्ताउने  
 चारादीनामपराधानसौरणाप्रथमेतमाग्रायेदेगारिछेदइति ॥ १९ ॥ कोलाहलेतिसार्थेभ्यइतिते  
 हिप्रायेणसार्थसहचरणवभवतीति आदरादितिप्रथमेतन्निराकरणपवायमेविधेयइति ॥  
 समुद्रिदितिदेश्यादेशवासिनः २० ॥



प.से.  
३८६  
३

तत्तदितियदुपरितिराजस्वास्थ्यमस्तिनियत्कर्माभेदावसानयोर्दुष्टस्यनामयः प्रवर्णेतन्नयि।  
फलतीमर्थः ८॥ नयावदितिसुपरविषयाचिन्तातावदस्मैवेतिभावः ११ सरदाशितियदतीर्मा।  
गीन ११ अत्रोपरयतितथाचेति रत्नत्वमिति उल्लिखितानाम् शुद्धजननमितिः शुद्धजातिः शुद्ध  
मतिश्च नयावतत्तुपापात्रमस्मिन्नशरणनतिश्चेतिसयमायातिसदस्य इतितत्संगीकश्चित् १४ सम

तत्तदेषमहावाद्यवस्यानोक्तिविश्रुयात् समस्तनिर्भयालोकायदुष्टस्यनामयः १॥  
नयावयमतेरातावथोक्तिपरिपालने यासोसर्गादयातीयातावत्रासोसुखीभवेत् ११ स  
मृदाः स्वरिमेनामकथेममवरोस्थिताः इतिचेन्मनसीह्यातत्रिभयाः ऊरुपदतीः ११ तथा  
चाख्यायिकारत्नत्वमोशुद्धजननमितिः उमराख्यवयस्यस्यसदस्योयत्रवर्णिते १४ मदीना।  
पार्श्वचरतः कदाचित्सेवगिज्या चत्वारिण्डगुलानिवभृजुस्तोषमद्यनि ११ यमनीया  
नितायवृष्टितामत्रमेतिके प्रामस्याभ्येत्यसहसाहताचाराः प्रउडुवुः १५ विलोकौवा।  
कृतिनेषांस्वरदायाधृतादरः कथंचिन्मोचयामाससंसः प्रियतेशस्तिवत् ११ प्रापय्यायम  
दीनेसंसमायस्यलणपुनः गतावनन्तशरिणः सरोयथवचोभयाम १८ दस्योवक्तिमदीने।

तिहिस्मोकीस्यष्टा ११ विलोक्येतिधृतादरइतिकथेजीवत्रकिंचनोप्यहेमथेयेतिकेवलस्वामथेने  
थानतरयतिसइतिआत्मनोहितायहिसर्वप्रियेभवतीतियायातइतिभावः ११ प्रापय्यायति अवयः

॥  
२८  
॥  
॥



प्राप्तायामिति निमित्तोक्तौ सुखाद्या ३१ वृत्तीति प्रतिशोधनमतिशोधने कृत्वा मात्रतैरेतरे किं विस्मयितु  
 मिति ३१ उपविष्टस्येति स्पष्टम् ३१ विलोक्येति प्रशशोसेति ततमण्ययोगः अहंप्रशशोसेति ३४ इत्यं  
 इति चोभिन्नरुमः सेवदोषत्रिकोवेति कृतसेसोदत्तै गितपनामर्थाप्यवाचयेति समादेवाचनार्थं नया।  
 हेति प्रगमम् ३५ तत्रासीदिति सधने चत्वारिंश उगलानि वृद्धिर्देनेदितिक कलारूपाग्रस्मादिति इत्यहस्त

प्राप्तायांतद्धृतिं दीनवाचस्यो बुद्धतद्धृतिः असौ नवशरीरेष्वप्यप्रतिष्ठापमसौ तिकं ३५ बुद्धवृत्तौ  
 नवशरीराज्ञातावक्तिमाशुचः सकलसकलेनेद्गर्पयामि सखीभव ३० इत्युक्ताहस्तपादा।  
 यो कष्टे कस्मिंश्चिरादरात् माप्रवेश्याः सतावत्तसत्रे सक्तोपवेश्यच ३१ वक्तिस्मचौरोस्तेतिष्ठा।  
 इत्येतोन्मचितेवत्तात् आनाथ्यप्रतिशोध्यापिरास्यामइति निश्चिनु ३१ उपविष्टस्यमेतजान्।  
 हेराज्ञोचितोयसः सतेमने चतस्रामेपरस्कृत्यप्रोन्मयः ३१ विलोक्यसेस्यितितस्यकालेकाले  
 वसत्सदः सदस्याज्ञाजरीतीअप्रशशोसमुदाहितः ३४ इत्यंतत्रवसन्मुक्तचित्तोहेविहरन्मुखात्  
 चत्वारिंशेदिनेवाप्यदेशादद्वात्समागतः ३५ उगलानि सकीयानि चित्रेहस्तचपरिकाम से

लेख्यप्रापकप्रेषानि वृत्तादतसेसोहमस्याप्येनांसमादरे ३५ ॥ देशः चत्वारिंशत्सर्वार्थकारति  
 चत्वारिंशदिनातिवाहान् अत्रसमर्थयति आक्रिकी अत्रदेशेयमनदेशेययोचितसंयथावत्।  
 हारचर्ये आक्रिकी कलावृद्धिर्यास्त्रिकीदृशी कलास्यदिने जायते इति तदेतरेदृष्ट्या समस्तिसे।



य.से.  
३२ ही.  
४

ये समर्पिता किमिति शेषविष्टसमसार्थसिद्धये भवद्भिः कलादीयते रसमर्थयति प्राप इति न  
पात्रपालनावकस्याः प्रायोवाक्येन साध्यानां तेषां साकश्चिदितः स्वदेशे गता इत्युच्यते क।  
येतीति साध्यानां तेषां स्वयं साध्यां विद्यते इति युक्तम् ३८ शांतेति प्रचंडे इनाभिरित्युच्यते।  
मेभयभीतमतय उच्यतां भवेयुः इति सेति हीदृशा अपि महालयेषु विदिता इति तेपि चोद्यते समर्पि।

तत्रासीति तिरते गच्छ गृहीतास्वेयने चोते वृद्धिरस्मान्नया प्राप्ता चत्वारिंशत्सर्वणि काः।  
शक्तिवत् कलादेशे यथोचितं समर्पिता ये ये समर्पिता प्रायः साध्यानां तेषां नृपाः  
महाशयोचित्ये सायदमी कीर्तिकांतिणः चौराद्यनर्थापनये देशेषु रचयेत् ३९ यो  
गते ये महा राजा सार्थवाहपथ्यान्वलात् यदमी शोधयेत् सायुगतागतिक सिद्धये ४० शा  
तसत्तनसाधूनां तथापी शोयताश्च ये प्रचंडे इनाभिस्तु प्रतीकार्याः शुभोदयेः ४१ मो  
षकस्य शये हि तालं दृक् स्य शिरस्तथा स्त्रीपुंससाधरं मार्गं कुर्वतां गतिरुत्तला ४२  
ताश्च नेन बोध्याः ४३ मोषकस्येति मोषको हस्तु ह्यलीलं दृक् मार्गं रोषी स्त्रीपुंसेति पुं।  
साद्विकरा विद्वयसद्भावेपि योरुषशक्ता कृतिः संभावतेपि स्त्रीणां त्वत्तत्तात्रकथंचन।  
संचार इति स्त्रीपुंससाधरं साधारणं न चात्र विप्रतियतिः साधारस्मिन् लोहिते दिशत वावा।  
क्रमतो बोद्धितमिति महाकविप्रयोगात् ४२ ॥ ४२ ॥



मार्गेतिरात्मनिसर्वथासौविभूतिः राज्ञेवफलतीतिभावः ४३ दृष्टुदितिस्फुटम् समुद्देशि  
 तिसर्वतश्चिन्तामवलिविवशत्वात्सुरस्य चिन्तैवविधायनकरणाद्दृष्टादर्शस्यमलेमातिस्येग्रलेविभां।  
 तीतिवस्तुतत्प्रतिचिन्तादानयोग्याभवेतीति वस्तुतत्प्रतिभावेवकार्यकार्यविवेकात्सर्वथासु  
 भोदयः इत्यलमितिचाहत्यानिराकार्यइष्टसमानस्यानर्थत्वविषयः प्रथमः प्रकारः ४४ यरेतिनिरा  
 कार्यइष्टसमानस्यानर्थत्वविषयायाकियासौद्विधापुनः प्रथमाभिधेतेइष्टदृष्टाविभागोद्विभेदास्या

मार्गशुद्धौचसुचदेसार्थवाहगतागते समुद्देशुचयौरेषुभवेद्वाग्मेसुपुष्कलम् ४३ दृष्टार्ति  
 सार्थवाहानांयरेपिनिप्रणाजनाः आसमुद्देशान्तितीशस्यनगरेइत्येवमलम् ४४ ग्रामेषु।  
 पिसमुद्देशुपुरेसर्वतइज्जले नष्टेचिन्तामलेपेसांरुदादर्शाविभांमलम् ४५ यापराध्यत्ववि।  
 षयाद्याभिदास्यामहीभुजाम् पाल्यास्तिपरमेष्वापिसमायायनिशम्यताम् ४६ रक्तस्त्रावा।  
 यितारोयेवलाग्रथमजातयः परग्रामेषुवर्ततेसर्वथानुपरोपिनः ४७ यानेतोशक्तिमेतो  
 पिऊनयावेत्तयास्ततः तथानुवर्तयलेभृत्याकियैषोरंकराशनिः ४८ पितानस्याग्रायात्वा।

समाणाभिदाभेदः परंकेवलंभूभुजोपाल्यानैनामयेपालयितेशक्ताइत्यसौभोधीराः समाहि।  
 तचिन्ताभृत्यानिशम्यतांरक्तेतिखलाः साधुमत्तनस्वपरविभागानभिज्ञाः सर्वथेतिमाराणाइत्युह  
 णाचरस्तिपुत्रादिहरणेपिनिरुपरोथाः शक्तिमेतः परग्रामाधिकारिणः ऊनयावेत्तवेति यद्ये।



5

तेषु भयति नावश्यं प्रतिकार्यं यथा न हि प्रसूयाया इमे लोका भवेयुरिति  
निश्चयः ४५ निदर्शितमिदं देशं कलबाख्ये पुरे मके बहवः यामरग्रा  
याश्च कस्मा इत्यिताः किल ५० अथैवा लोकाश्च न प्रत्याप्तसिद्धिग्रहदः  
किल समेतावथ वाचैषुर्मिषेणो धर्मकोविदम् ५१

सुखियम् ॥ २



संतिनयेति असौ उष्टाभक्तनयानिनोदमात्रेणैव विनेष्यतीति स्यापयेति ततो शिस्तादानेन स्या  
 पयेमोश्चसससत्रिवेशे स्यापयेति त्वलोडने समर्थे सैनयोडने च ५१ सति प्राप्येमोश्चस्यामोनेः प्रयो  
 गः प्रागमोन्मत्तवशति कृते कर्तव्यं द्विविदिनावेत्यस्य संदेशमागमिष्यामीति ५२ तदितिकाटवं कड्भा  
 वेपारुष्यमितियावत् अत्र समाप्ते वृत्ते साववाक्तादिछेदे च कारेभ्यः ५३ दृष्टाशयः कटोरहृदयः  
 यथेति प्रतिकाटोयेतन्मारणे पिनेर्वाणे प्रतिपादीर्यमतिगर्वता किंवा सोमाऊरुतादिति ५४

सशीघ्रेष्वेष्टमेकेचरहस्यनयकोविदम् स्यापयेति समादिशप्रणिवायवलोडनम् ५१  
 सतत्राप्यनवाक्तांश्चिन्मत्तवार्तरुपांश्च कृतांकितान्कृतीसस्यविनोभदागमोन्मत्तः  
 तदृष्टापिसमाप्ते सोयदानविमुखो भवत् तदा साकाटवं धृत्वा वृत्ते च दृष्टाशयः ५४ यथा  
 यथातिकाटोयेति तत्सोदभट्टम् तथा तथातिशौटीर्यं हृत्सतेषामभक्तिः ५५ तथा  
 वृत्ते यत्रासौ वर्तयामास सक्तियो साधारणस्तेनैस्तत्र लिपिते शविको यरि ५६

तथाचेति किं वक्तुना सर्वसर्वमनेन तस्मिन् रिते सातमित्यर्थः तथा च तत्र विधेयं संपन्नं यत्र साधारण  
 स्ते सर्वसाधारणसक्तियानि लयोसौमेत्री सक्तियो साधारो विनो निमार्जनालक्षणो क्रियावर्तः  
 यामास तत्र पक्षे शिविको यरिस्मर्थेन तिसंकेता स्यात्स्मरितैर्लिपितैर्लिपिः कृता असौ शिरोना  
 त्ववसरे यथा संमुखे लिपिमेनां पश्यति तिसाथोरेति सर्ववत् शिरोनमास्यानी शिविकेति ।

५४  
 ५५  
 ५६  
 केपलिकेति चोक्ते



य.से  
३५ टी.  
६  
६

लिपितुमिति लिपिनिवेदयति स्वमिति विभिः खलीकुरु इति दृष्टतामसौ न किमप्यस्य तत्र प्रवृत्ति  
मिति लोकनिर्दयात्रम मावाविद्येति श्येकियातवलेदमेवाद्यातीति येन सातनतो वयेते भ  
वामः साजातिरस्माकमिमर्थः यत्रैकतनुसंस्था यामेकदेहमृतौ सत्यामी दृशा दशतनवः संस्था  
स्यंति तूणमाविर्भविष्येतीति कथमीदृशी रिति पुष्पाकमित्यत्राह स्माद्येति श्येस्वमिति लक्षण  
नोस्माकं स्माद्यामृतिस्माद्यो ममामदे इमर्थः अथ चिरकालेनासौ स्वक्रियायो मृतो स्माकं कुल

स्वखलीकुरुमाविद्यमावातेव यमेजसा यत्रैकतनुसंस्था यो संस्था स्यंति दशे दृशाः ५०  
स्माद्येनो यमयोचैः कुलदीपः समुद्गतः योसौ स्वक्रिया संस्था मामः काष्टेयमस्तिनः  
धिक्रामे स्वक्रिया मागात् संस्था वाच्छंति यीजशः इति स्माद्यास्यं रत्रीशकयं नोस्ति निति  
श्चिनु ५१ ॥

दीयः कुलप्रकाशकः समुद्गतः संस्था सम्पत्तिरिति हेतिश्च यतश्च संक्रिया मृतिर्नः स्व  
क्रिया काष्टा विपदे बाधमाह धिक्ता निति संस्थामिति एवं वत कथमिति न किंचिन्मात्रेणा  
प्यत्रास्माकं व्रीतेति भावः निश्चिन्निति विधेयं भवथार्यं सगुहानाच्छेदयानि धेति ५२ ॥  
॥ ॥ ॥ ॥ ॥



वयमिति वयेते विलासिनः तादृशा विलासिनः प्रमापयन्तु यो ज्ञाः स्मो भवासः यथा ययस्माक  
मनया सन्नष्टितया सक्रियया मृतिर्भवेत्तदा माहात्म्यं दयात्माहात्म्यं स मृदि प्राप्ते रेखा स्मर्त्तौ  
तुका सिकाती लोति ६० यत्रेति स्पष्टम् ६१ चेत्स्य इति न इत्यस्माकं मध्ये प्रहृतिः प्रहारः सत्रे इह  
लोके कथरः केवलं कलं कथारी परत्र च उः खपात्रम् ६२ निश्चय इति ईहानिहानि कारणे चेष्टा शीव

वये विलासिनस्ते स्मः संस्था चेत्क्रियया नया माहात्म्यं दयादेवातीत्या स्मर्त्तौ तुका  
सिका ६० यत्रे इह कशिला यो नो दृश्यते लिपिरीदृशी संभाव्यतत्र एतो सौ प्राप्ते गतिमनु  
तमे ६१ यो धनं यत्र चरतां योपिनः प्रहृतिविना निर्यासं कथाः सत्रो परत्रामयमान नम  
निश्चयो ये भवान्महिं सयो द्विप्रचेतनः भविष्यसि न कापी हानयेत्ता चरकामतः ६२  
प्रविष्टो सौ तदालस्य विमृषा यथिया कुलः दधौ सत्संनपाता र्हास्मे स्यः क्रियया नया  
एतदर्थं क्रिया काचित्कलेति मनसा स्वयं श्राव्यो वाचपुरतः स्थितं वरमनीषिणां ६३  
शिला यत्रो समाधाने ज्ञाते मे पुरुषा इति साधु बो मोय हृदय कलना वधतात्मना ६४

वर्तस्व कामतो यथेच्छम् ६५ प्रविष्ट इति प्रविष्टः सक्रियो यस्य तदिति लिपितम् शालस्य ह।  
गोचरीकृत्य विमृष्य पादद्वयं भावे विबुध्य शकुलः किं कर्तव्यताम् ६६ एतदर्थमिति।  
क्रियानिहन्त नोपायः कल्याणं चेतया म्याप्या ६७ तिरिति से ससत्ता तमिदे विरितमिदे संपन्नं यद्

वेतः पुरुषा इति ज्ञानमभिनयनि साधु इति बोधोऽस्माकं साधुनि साधुकारिस्तथाः  
श्रुमोनेति ६३ ॥



प.स.  
१५ सी.  
७

चित्तयैर्येति शिरोलीलाखिलनेन शिरोचगगनायाम् ६८ यौरुचरतिप्रस्वित्तसुयोयगमे ।  
 नत्तातमयतावदिति सस्मिन्नसुपासुपातीने गते किंकर्णते गतत्तादेवनतस्य संस्कारे विनीय  
 रेत सर्वथा सावती तानोस्माकमेव त्रया भवेत्तत्तयथा स्थिता एव ६९ सखेति सखे वैपरी  
 मे मया भवत्सु विहितमिति तत्कलमनुभूते लज्जया सखानतिः स्यमिति निर्दालतया स्माकं  
 चित्तस्यैर्येति शिरोलीलाखिलनेन भवाद्दृशः कोप्यतीह शतं साधुसाधुकाग भवेत्तवः ६८ यौ  
 रुचेयैकमत्येवेदृक्सायि सर्वसिद्धये प्रस्ता किंकर्णते तीते सर्वथानसुपासौ ६९ सु  
 खदृमचलाभोयेयदस्माकं सखानतिः स्ये प्राणादृशा आघतादृशा इति नदय ७०  
 इति विसृमि वस्रोते प्रविश्याहं विद्वेधये संधिवेधेन यो योग्यवृत्तेष्टसाधयाम्यलम्  
 पुष्पाकच भवेद्देयस्यास्य साख्यस्य मे पुनः तावत्प्रातिरर्वाङ्गकाले सत्ये भविष्यति ७१  
 समाधितस्य ते श्रुत्वा सभा उदि प्रचेतसः चित्तया मासुरमो मसीता मासु अनीरुचः  
 न स्ये तस्यात्र मिति भावः ७२ इतीति विसृमिर्वत्समाणा प्रकारसैव भवद्वस्रोतेशरणाग  
 तो हि शरणवस्रोतं गृह्णातीति संधीति वो पुष्पाकं संधिवेधेन पाणवेधेन योग्यवृत्तौ चि  
 त्तयापारेण भवत्संधिवेधेनोचितयापारेण भवमीत्यर्थः ७३ पुष्पाकमिति तावदिति प्रा  
 तिमात्रे तावदस्तु काले वसरेऽसर्वसमत्तं चर्वाङ्गना भविष्यतीति वोभिज्जक्रमः भवेद्देयसा

चेति ७२ समाधिसमिपि मुनम् नीरुचे विद्यायाः ७३



किमर्थमिति उर्विराउष्टविता इति गृहिता समासौ सभ्या इति तेन महागताः ॥४॥ सशक्तिवः समुच्च  
येन केवले सक्तिपापस्य एव यावत्प्रत्यक्षं सत्त्वं सत्त्वं प्रशार्योत्तरयति परोक्षमिति प्राश्निकार  
णं विद्यासमिति मत्तम् ॥५॥ अहो इति तत्त्वव्यवस्थामिति स एव सर्वव्यापकतया प्रयत्नीयः सविद्याचरत्वा  
सर्वत्रैव शासमिति भावः ॥६॥ इतीति विमोच्येति निचाभिनयो दर्शितः न विमोच्येति श्रुतिविमोच्ये  
तिकाराया उन्मोचने केवले चित्तवृत्तानां तत्त्वशिलायां वलाङ्गिरसभ्येन वीतप्रभिनयवन्ती चकारे।

किमर्थमागतः किंच कृतमेतेन उर्विरा अतया क्रियया नूनं वैशस्यं संपतेरिति ॥४॥ सो।  
भिनीतप्रहर्षो यराजा संसृजतश्चतान् प्रशारो स परोक्षेयास्तुतिः साश्निकारणम् ॥५॥  
अहो धैर्यमहो साख्यं उर्लभा इदृशानराः अचिन्त्या नियतिर्विधीतस्यावर्ण्ये परागतिः ॥६॥ इति  
स्तुता चेहिंस्त्रे च पाणिनेतेभ्यो विमोच्यसः कारोन्मोचनशिलायामभ्येन वीङ्गिरं बलात् ॥७॥  
परे करयत तस्या निप्रचिता समागतान् समीक्ष्य परपक्षासौ प्रत्याचक्षौ विनीतवत् ॥८॥  
तिका राया अस्मिन्मोचनीया इति ॥९॥ परेषु गिति विप्रचिता निति भयभीतचित्तान् समाग  
तां समेसागतान् किमिदं त्वया स्थिति संबोधनांर्थं समीक्ष्य तदभिप्राये इत एव वृद्धा परपक्षे।  
तद्वागुन्मोचनमप्रतीत्यैव विनीतवद्भिनीत इव भूता प्रत्याचक्षौ निवारयामासु ॥१०॥ प्रत्याख्या।  
नप्रकारमाह्वीडित इति प्रिया इति संबोधनेन तत्कोपशान्तयेभ्यः प्रिया लोका अहं वीडितोस्मिनेद



प.से.  
३२ टी.  
८

नहिं सारूपे कार्यं विधेयमासीत् मया चाविचार्यैव कृतमिति सहसा कृतेन जातञ्जीतोस्मि अत्र का।  
यत्ने निमित्तं स्मरन्नाहं गभीरमतय इति यत्ने सेतीति वक्तव्यं कार्यं करणात्सुस्मित्यप्रतापोतयन्साम्ये  
ववाक्यमन्तिताह किंकृतमिति न कार्यतातिशययोतनार्थमिरम ५५ नेतानिति स्पष्टम् ८० मार।  
जीवितो ह्येषा नेदे कार्यमासीत् कृते मया गभीरमतयो धैर्यसमशः किंकृतं मया ५५ नेताम्।  
नोचिती साभ्यामया अनिपातिता किंकृतं केवलं लोके धिक्कृतो रोषं मयि स्थितः ८० मार  
तो किं फलेनामसिद्धे देषो महात्मनो चतराणां निबद्धे कगती नो धैर्यशालिनो ८१ प्रतिका  
रेच विरलालभ्यापतादृशा इति उपयोत्से मसीतत्र यत्र नामागतिर्भवेत् ८२ इत्यनेनैव स्पष्टे सा  
यैवामीषा यद्गदहं कार्यं नृको भविष्यामि श्रुषाः खलु श्रुषाः ८३ लेख्यमेतत्समायातं  
स्वामिनः सोऽप्रते मम रोमसालकृता स्यायेव तास्ते विमलवति ८४ तत्परसाद्यतवैवताव।  
तिष्ठति यं क्रिया कार्यगौरवमालोच्य राजते भूभूतो क्रिया ८५ गम्यंतेति ह्यतास्येयमासीने  
नापि गच्छता याच्येति प्रभोः शालिपालो हं याम्यहं दुत ८६ अस्तु किं त्वियमाशामेष्ट  
तो इति च ८७ प्रतिकालमिति उपयोत्सेति भाविकाले इत्यनेन च चनेन यतो समायेवामीषामपेक्षा अ  
त्रैव समाचमानग्राहश्रुषा इति प्रमीयवश्रुषाः प्रमेसि यो न प्रेसकानिधेयार्थः ८८ तथा हीति दृष्टो  
तथा मेनाह लेख्यमिति रोमाख्यदेशाकारे कृता स्यानि यमा स्यापिता इति ८९ तदिति चतुःस्रो

रणात्तत्र ८३॥

भवति यत्र कार्यं ज्ञासाहस्यं च  
लीयामस्य मन्धिः

३  
६  
६  
६  
८



भयमिति तेनेति सत्समानमध्ये निशास्यतेति निबोधयत ॥ यथैतस्मिन् ॥ श्रीतिशितदि  
 तियन्मयातेषाचरितम् ॥ कृतेतिकत्वचो जागरः ॥ अस्तीति शिल्पे गतावृतः प्रथुना शिल्पसंज्ञया ।  
 तत्रिगकरणे स्माकं पुरुषाः पौरुषो ज्ञलाः अयेत्यास्तमेनामसत्तभवतमाविरम् ॥ एवम्  
 स्मरितायेरमेष्टाः श्रेष्टाश्च तत्रे कार्यनिर्वाहकाः साव्यावार्तयेतात्रिशास्यत ॥ यथैतन्ना ॥  
 गताः साव्यासाहाये कृतबुद्धयः सोमस्तामिनमप्याशुप्रीतिसुखादयन्तम् ॥ श्रीतिडुष्ट्या ।  
 वलोक्यायश्चेविस्मार्थतयथा पारितोषिकदानेन मज्जयामि च ताम्यतम् ॥ कृतलक्षणा ।  
 मयेषु स्वशिरसाश्च नागैः आरोप्य महती भूमिकां यस्वसाधयाम्यहे ॥ इहेवाहमधिष्ठाच  
 सेनामेते सेनामेते विधाय च बलेनान्वगते कार्यसाधयामीति मेमतिः ॥ निशास्यवचनं तस्य  
 हलभ्याः समयोचितम् ब्रह्मपाणायतं सुस्तरहस्यनयकोविदम् ॥ अस्मकञ्चोचतुष्टुशेह ।  
 होतिवल्लहेदितः निशास्यत्त्वक्रियोगं स्थितः शिल्पे गतावृतः ॥ निशास्यतद्विरे सोयतानि  
 स्मितमना इव ज्ञतेस्मप्रार्थये शीघ्रे गतासौ प्राप्यतामिति ॥ तेनेपतीतमतयः सप्रज्ञपुरतो न  
 यन् गौरवान्निशयादेशप्रीतिपात्रे चकारतम् ॥ अथांगो योगसहितैराकल्पैस्तसमात्मजम्  
 वारितस्वसर्गः अस्मिन् शिल्पीति लोकैर्विज्ञायते ॥ निशास्येति प्राप्यतामिति रिणजं तात्कर्मणि तद्भूत  
 मद्रुतः ॥ तेनेति गौरवान्निशयादभ्युत्थानादिना ॥ अथेति भावयामास प्रसन्नमनसे चक्रे सर्वथेति

॥ २३ ॥  
 पारितोषिकलेखेण भावयामास सर्वथा

वागौरवारिनापि नेन सर्वथा भावयामास विस्मयमिति यातदर्थं साधनमस्मिन्  
 वेसपिनम् ॥ २३



प.से.  
३५ ही.  
५

तथेति वल्लोति स्वासमरुचारिणम् ५८ अथापीति ते वृद्धम् कोस्मादेशाद्भूतः कस्यागतः कथं वेति अ  
वेत्ताधिकृतान् ५९ अथो इति जातहादीनां ते प्रमाणः बोधित्रकमः प्रतीतमनसश्चेति ५ साव्यावि

तथाभावितचित्ते ते वृद्धे वल्गाकृतास्थितिं आत्मनैकचरे कृत्वा वर्तयामास वर्तनीम् ५८ अथा  
पिचत्वरः प्रज्ञानातागतिकसंचरे अवेत्ताधिकृतान् कृत्वा तोषयामास ते प्रभुः ५९ अथोमि  
तेषु यातेषु वासरेषु सुवर्षया तस्यामी जातहादींश्च प्रतीतमनसो भवन् ५ साव्याविवरह  
स्येहावेदनास्थानतामिने ते भीतमनुसस्तस्मिन् प्रवृत्तिचक्रं जसा १ तान् प्रतीतमनसो शोका  
तात्वास्तस्मिन् प्रवृत्तिचक्रं प्रिया इति समाह्वयप्रादुर्भूतस्मत्प्राणिनां २ पुष्पादिनां न मे किंचि  
इह संनामविद्यते सैव्यापेताय मे जाताय तत्र कुरुत माचिरम् ३ भावे च तादृशस्तत्र येसु  
लोहितपाणयः सालोहं च नशीलाश्च तथा रात्रिवोदताः ४ इत्यंशीलाश्च ये केचिद्भवन्ति  
तपयोगताः समुद्रामानिनो लब्धकीर्तयः समरोगात् ५ विमुद्मार्गाः स्वाम्यर्थं रत्नप्रा

णारणमिरे अप्रत्यावर्तिनो धीरा उपेक्षितपरावराः ६ ॥

वेति इह संनामविद्यते सैव्यापेताय मे जाताय तत्र कुरुत माचिरम् १ तानि नित्यं च सोकी स्थष्टा विमुद्मार्गाः  
स्वामिभक्ता ये स्वामिनेन कदापि प्रतारयेतीति उपेक्षितपरावराः पितृपुत्रादिमरणेपिन प्रत्या  
वृत्तिकोत्तिष्ठत्यर्थः ६ ॥



शोधमिति अतैरिति प्रसन्नचितैरिति नूनमपि पारितोषिकदाने सचितम् पारितोषिके गृही।  
 तात्र कार्ये भवद्विर्घननीयमिति तेषां च प्रत्येकं यथा समात्मीयमात्मीयमीप्सिते प्रीतिर्ष्वकं नैयथा  
 दिदानं प्रयत्नतितत्र यत्नोपि भवद्विर्घनयति सचितमप्रयत्नेति वर्तमानसामीप्ये सपुत्र इति स्पष्टं  
 आनीयेति असेप्राज्ञाने प्रोक्तलक्षणो निलोहितपापिन इत्यादि लोकाद्वयेन स्वयेराज्ञावेदिताम् ५

शोधे शोधेनैवैभिश्च सूर्यामि प्रीतितादृतेः यथास्वे चैप्सिते तेषां प्रये प्रीतिर्ष्वकं सपुत्रो सौ  
 दुते गता कुंजगङ्गा रवासिनः निचिन्त्य विंशती योग्यो सवष्टिं समनी नरत आनीय पुरतः क  
 ता प्रासासे विंशतीमिमां सवष्टिं यत्नयन्ते इत्योक्तलक्षणो वेदिताम् ५ निशाम्य हृदि मिश्रं  
 गिरमाह सते प्रति साथी मन्त्र्यापयायै नाम त्रयोदश विलोकये ॥ अक्रमेने प्रयाते च धारु  
 यार्थं यथा नृपः रतः संतपयामासो नाचिती मेय दर्शने ॥ आकल्प्या कल्पना तव प्रत्ये।  
 क सचिते मया अवलोक्यास्तु सावयमायाते मन्त्रावारिति ॥ हरे संश्रयत काले तव  
 प्रे पुनराह सः अनेयामे विणो मुखाः पुरो म इति दीपनः ॥ आगेति पुनराज्ञाते पुनोवागा

निशाम्येति मेति मैनां सेनामिहागमय प्रयात्र सस्यान एनो स्यापय प्रहसेनां चो विलोकयेति ॥ आ।  
 क्रमेति आक्रमस्यामिव चने हस्तमुद्राभिनयेन प्रतिक्रम प्रयाते गृहान्ति गंतं प्रवृत्तम् संतपयामा।  
 समं स्नादनेन वाच ॥ आकल्प्येति आकल्पकारित्वामामेति सन्मन्त्रावयामामेति समाननाविधे

२२२२२२



प.से.  
३५सी.  
१५

वृद्धमिति विस्मोकी स्पष्ट ॥ यावदिति तथाचेयेति सम्पत्तिरस्य बोधोष्माकमियेकिया तथाचेया।  
विभक्त्यकारुषुसमर्पाययेयेवस्वाणोसषष्टिस्त्रिंशतीसत्रशुभवेदिति ॥ प्रभुशास्त्रिमिति स्पष्ट  
इत्यमिति रसास्त्रभासमेयध्यादयः श्रुतदृष्टावलेविनरति केचिदिदं हते श्रुतमासीत केचिदिदं।

१८

शानीतेषु पदेष्टाहसविवांस्तानुरोगतान् सषष्टिं विंशतीमायवेष्टानो कल्पतामिति ॥ १५ ॥  
यावत्प्रभातयेलासौ विभाति विमलोदया तावद्यथेये सत्रशतथायेया कियाचवः ॥ १६ ॥ प्रभु  
शास्त्रिसमायापनिर्गतामंत्रिणोवरिः शिल्पिशालासमायेभेविदधुतदेवेतसः ॥ १७ ॥ लणा  
त्मा शिल्पिशालापिरेनेवदस्यसादयान् इतस्तत्तत्तन्ममानैविविचयटकर्पैः ॥ १८ ॥ इत्यंगते  
मास्त्रभाः पाणवर्गाश्चकेचन ज्येष्ठेष्टाश्रयेकेचिद्वृत्तदृष्टावलेविनः ॥ १९ ॥ चिन्तामोहादि।  
संमग्राः स्वस्वगोष्ठीषु वर्गशः किमिदेकिमिदेवेति शत्रुरभ्योममेजसा २० मिश्रमस्तकरत्ने  
नतेवास्मत्पराणादसौ दंशयेप्रेषितोन्नमचित्यावेयसीगति २१ अशोकंटकभवेरेषु।  
षावलीवेलादसौ श्रोणेपयतिधीनिःसोविचित्रेविधिदेभितम् २२ विषयानास्पदेवाय

वृत्ते श्रुतमासीत केचिच्चट्टमासीदिति ॥ चिन्तेति वर्गशश्निसमानसेवकल्पनया किमिदमेवेन  
कृते किमिदमेवेन कृतमिति प्रज्ञसेति सर्वेषामेव कमसंज्ञातमिति २० मिश्रति हिस्मोकी स्फुरार्था  
२२ विषेति विषेयाविपरीते ईसाचेष्टाशंसितकार्यानुष्ठानरूपाकमयातिनीकात्रसादित्यर्थः २३

नामकमर्थवर्तिनी  
३३ ॥  
विधिविषयलोचनेरुका  
पेसुषेसावययस्यो



अथेति तमीरात्रि श्रेतः पुरप्रवेशो नयगोपनार्थः २४ अथुमुयदिति सूचितमर्थविशदयति तानि  
 ति सत्रैर्द्वैतकवचैः उक्तिरैर्मनोदेहशक्त्या स्फालनसमाहितैः प्रगेप्रभातवेलायां प्रशान्तिरेत्यंतः  
 पुराजिरे २५ वेणेति वेशान्तरागार्थमुत्रप्रविशवेणोपनः कल्पितेन त्रितया हीनियदा मयैते प्रमेकं प्रेष्यो  
 तेन दात्तातपरस्य मेने प्रमेकशो वध्या इति २६ गतायामिति त्रिस्रोकी स्पष्टा हविताः प्रीतमनसः

अथागतायां तस्यां सप्रविश्यांतः पुरेन्द्रपः सषष्टिं विंशती वीरपुरुषाणां अथुमुयत २४ ता  
 नेकचित्तवपुषः कृताभि सत्त्वसाहसः सत्रैर्द्वैरुत्थितैश्चापि भावसशान्तिरेप्रगे २५ वेशान्तरं समा  
 धाय मयैते प्रेषिता यदा अज्ञाता मोक्षमन्त्रा यवभ्याः प्रमेकशस्तदा २६ गतायामयशस्वी भाता  
 कल्पे स्य हर्षेते संदिष्टस्यानमोने प्रते प्रयत्ना समा ययौ २७ वर्षानि वेदिते तस्मिन् समाने पुरा  
 गते हर्षां सरस्य रे पाणिमार्जना चापि ऊर्ध्वेति २८ अथैतद्विदिते राजा कल्पार्थे स्नानं च चुरन् क  
 ता कल्पार्थे मे मेयो कयेतां हविता इति २९ इमास्तमे महीयेन हृष्टचित्ताः सरोजिरम् प्रविश्यैवौ  
 चिंती प्रायः सगते स्नानात्तादमी ३० संपन्नकल्पे कार्ये स्मिन् सरोजि गतकोविदः सपुत्रहृदसंस्था  
 यै समानं समनित्तपत ३१ कृतसंज्ञा विधेयेन समायागात्तभ्यर्पति वित्तपमानिता स्नेन पुरतः

समुपाविशन् ३२ ॥

३० संपन्नेति समानमिति येन भ्यो विशेषेण सौहृदः संस्थापनीयो बद्धेवानेनोपकृतमिति समजि।  
 तपत संज्ञया बोधयामास अयमर्थः नासावेतद्वत् परस्परज्ञातवधः किंतु अवधमसौ साक्षादीक्ष

लीयस्तनः सयेव अथ इति समानमिति सूचितम् ३१ कृतसंज्ञा इति स्पष्टं ३२ ॥



प.से.  
३२ ही.  
११

अथेति स्पष्टम् ३३ वीथ्यामिति द्योष्यतामिति भोगानात्तामिदृक्क्रियाविधाविनामेषारीतिरिति बो  
धतांतायतो ३४ अदेतिसामेति साकुरुतेदेकार्येसाकुरुतेति आमितिपुनस्तकर्मणपेषवोचिती।  
मितिस्तीकारे अकारइतिपुनस्तकर्मणिअकारवपातनीयाइति ३५ इतीतिस्पष्टम् ३६ साधीयामिति

अथासौवधचंडालानाहयगतिकोविदः शालिस्मादायशीर्षाणिप्रोगणोशोधयतामिति  
वीथ्यांवीथ्यांचविपणौविपणौणापिद्योष्यताम् प्रदर्शयमर्भयतेषांगतिरेषेतिबोध्यताम्  
हादेतिकेचिन्नामेतिकेचिदामितिकेचन स्वकर्मफलमित्येवकारइतिचापरे ३५ कुरु  
इत्यपरेतत्रनप्रुष्यापिकेचन सारितागोद्योषणायांतदुत्तमिवाभवत् ३६ इतिता।  
लेत्रभूमिसविधायायतिशालिनीम् मिश्रेणचरणोमानोवदितेपुनरागमत् ३७ सा  
धीयांश्चात्रवक्तिस्मरन्नुध्यायिनोवरा शिरछिदाशुभामूलोद्विगुह्येद्विनेसरोः ३८  
अथतविषयस्यास्यप्रकारःप्रथमोगतः समाहितधियोभूत्वाहितीयेशृणोताहताः ३९

उरनुध्यायिनोऊर्चर्याणांमर्त्तानांशिरछिदाशिरहेदोवरइतिअत्रदृष्टांतइतिशुभेतिदोषराशुद्धा  
यस्यतरोर्मूलउद्धरणंशुभमिति ३८ उन्नरमवतारयति अथदेति द्वितीयमितिप्रकारम् अस्पष्ट  
रीकार्यइहसमाज्ञस्यप्रकृतापेक्षयासौत्तरीयःप्रकारः अवांतरकल्पनयाद्वितीयइतिसर्वेसुस्यं

आएताइतिसंखेयनम् ३२



प्रायेणेति ये राजगोथिनो राजसंबंधलेशा विरावये राजकीया इति ते स्मिन्लोके ए प्रायेण जाल्पेन  
चरेतीति संतीति न संभावना मात्रमिदमपि तन्निश्चितमिदमिति संभवत्क्रिययोक्तम् तेषामिच्छा  
माहेती अनयोचितक्रियया ते विनीता भूत्वा वर्तन्ती मा चरेतीति तद्वारण्येति ह्युच्यते इत्यर्थः प्रथम  
नैर्भूयतिभिरेतस्मिन्देशे न संभाव्याहरीकार्या इत्यर्थः ४. तथाहीति तथाहीति दृश्येता किलेस  
र्थः गेयगोथेन राज्ञो संबंधलेशेन ये राजकीया गेयोथारुकोथाः अनवेक्षितपरावरा गोथाक्ताः

प्रायेण संति लोके स्मिन्नात्मा ये राजगोविन्दः तदा हे तीयमेते स्मिन्नात्मा वृषोदुरैः ४०  
तथा हि गंधगंधेन ये गंधां यागजायथा गंधात्तामर्दये पुस्तनेन मार्दवशालिनः ४१ प्रसा  
येनात्मा नीहारे सम्यक्कोशकारणं सेतापायप्रवर्तनेतवाहारे मना इव ४२ प्रसार्यप  
रितः पाणी मे विमुञ्चान्न विभर्ति नास्तिकानास्तिकावापितश्मे संस्क्रियोचितः ४३

मरुभरितागजाश्चसेतीतिशेषः तेमीमादेवशालिनः शांतचित्तमर्देयेषुत्सृज्यंतीति संभाव  
ते संभावना च शांतचित्तयेव सयेनात्मेषुजात्माः किं नाम कुर्वन्तीति वया गंधाक्तागजामादेव  
शालिनो मरुगतीन्मर्देयंतीति गंधोगंधकृशामोदेलेषा संवेधगर्वयोरितिकेशः ४१ प्रसार्ये  
तिते इति राजसेवेधिनः नो हारो वषायः सोकोयेकादिष्णीकत्वम् शोभोत्पांग संवाध्यं व संन्या  
पो ज्वरः हेमनावा राह संनदिवसाः हेमना इति सर्वे शाणलोपश्चेति साधुः ४२ प्रसार्येति परितः



य.से.  
३५ टी.  
१२

तिलोकद्वयसामग्र्यादानार्थमनुक्तहस्ताएववर्तते अविशुद्धाविभतीतिप्रसुद्धमिदंनारेदेय  
मितिचेयेनग्रास्तिका अस्तिपरलोकइतियेषामतिसुग्रास्तिकाइत्येवमितिचेयेनचनेतयाप्रसुद्ध  
भयाभावात्तन्नापिनास्तिकाः वास्तिपरलोकइतियेषामतिसुग्रास्तिकानचनयातेपिदिप्रत्य।  
लैकसागनासोकनादिलक्षणाज्ञातदेजातविधमेवनेवेमेतथेतिनरेमराजकीयाः पुरुषाः सं  
स्क्रियोचिनाहरीकरणाहरीत्यर्थः ४३ तथेति अत्रेतदंडक्रियायामवधेयमवधानार्थेनर्भाव  
नप्रेमसिरोन्मोचनयाशियिलीभावम अवधानमाह यथेतिपञ्चाजाल्मानाप्रकृतानांय

तथावधेयमत्रैषांयथामुद्रापिनोक्कचित अविर्भवेत्किंयैषांयक्रियाधियाधिरमया  
दृष्टेहिजाल्पपर्यंतकाष्टायांतफलमहत अकिंचनेनकोटोवाराजयत्सोइवोपिवा ४

यामुद्राकृतिमात्रमपिनोक्कचितद्वेष्टेष्टाअविर्भवेत्किंयैषांयक्रियाधियाधिरमया  
अनयाचिकित्सयामीरेगिणउत्सृज्येगाभवतीतिअत्रत्यतिरेकेणाप्येनमेवायेसाथयतिप्र।  
धीतिअत्रयैतत्क्रियाकरणाभावेमीषामाधियाधिर्जायतेस्वस्याप्यमीषामपिसर्वथाकष्टमि।  
तिभावः अयिसहिताधियाधिरधिरितिमथ्यपालोपः ४४ आधियाधिरमयेत्सुक्तेविद्वानोति  
दृष्टेहीतिनहिदृष्टेनपपत्तिर्नामेतिभावः कोटोमंडलकमित्यमरः ४५ ॥



अथेति संधित्समिसेधातमिह सिद्धे पश्चिन्निकिमिरेमत्यामिनवेति ४६ अइत्सेति अइत्सेम  
 पदेशसंभक्तिः पद्यामापन्नजाल्पानामग्रशानिपातादपीयमतिकवोरेत्यर्थः इतिहरीकार्यं  
 समानस्य तृतीयः प्रकारः ४७ अथेति अथ अइत्सेम समानस्य निर्णीतवृणेरुच्युत्पादना इति समेतर।  
 सेवसमानो सौहृद्याद्योत्र निषेध इति निर्णीतवृणः सर्वसाम्यत इति शक्तिमत्ता सामान्यनवावो  
 चासौ निषेधाह इति एतच्च वृणेरुच्युत्पादनायादमंगलावहमिति ४८ स इति अथेति लोके

अथेजाल्पशरेशापे संधित्सम्यवयत्सव आपतवङ्गोद्विः प्राप्तात्सेपे सेच्छे समाचर  
 अइत्सेदशरेषानां जाल्पानामखिलीकृतिः जीवेद्याशानिपातेन नैषां जानस्कधार  
 या ४७ अथाद्योस्य प्रकारेयो निर्णीतः सर्वसाम्यतः निषेध इति तेथीतः अणधुंमेगा।  
 लावहम् ४८ सकोप्यस्ति समानोत्रयमेदशोपि उर्विधः तत्सर्गसंगतिर्व्यक्ते समुद्देवि।

समान एकयोगदेसोवर्गः यस्य वर्गस्य पदेशः पादप्रवेशः उर्विधो न ह्ये मंगलावह इति याव  
 त् अथिशाहगस्य मर्थे विशदयति तत्सर्गेति तेष्वांच संग उस्यानासनभाषणारिरूपः तस्य सं।  
 गतिः समुद्देवि वगयते समुद्रिविवरनिवाचरति समुद्रिरेन निर्यातीत्यर्थः समुद्रिश्चोतरवा।  
 स्वरूपा सर्वे वाच्यो ध्यातजोतरी शरीरवर्तिनी सत्तुडिभाषारिरूपा वाचा च द्रव्यसेपतिरु।

याचकमिति नात्रोर्थे वाचनोपि चिस्तिरिति भावः ४९



प. सं.  
३५ टी.  
१३

निर्देशनदिशातद्विभागमाह तथाचेति तन्मथोरतिनिषेधसमानमथेएकः कश्चित्समानो ।  
स्तिसनिर्देशनेतिभावः कोसाविस्मरयतिधुवमित्युतार्थेनान्वयः तेषिपुनाः चलाः सूचकाश्च  
मलात्मसुषुद्धीपुत्रकमेतन्निस्सारं पैशुमरजः पातयेति विशदात्मानोपितत्सो नमत्तिनाभ ।  
वेतीत्यर्थः ५० कुर्वतीति शुद्धात्सुधमोच्चारणान्शुद्धात्कुर्वतीतीतिदीमान्स्कीतीन्मलिनान्क ।  
लेकितेदेहात्कुर्वती किंचेतिप्रतोधिकं किंनामोच्यते स्त्रियास्येवमवदान्मोदराश्चदणदिष्ट ।

तथाचैकोस्तितन्मथेयतेपिपुनाधुवम तेषिपुमरजस्तेजपातयेत्यमलात्मस ५० कु  
र्वत्यशुतमलिनां शुद्धादीनांश्चमज्जनीन किंचास्त्रियास्योदराश्चविष्टाणित्वाणादमी  
तथाचस्मृतिरप्याहनासौनाकास्पदोचितः सममसौचित्येयत्तत्तनापिगीयते ५१

होतिउपजापयेतीति ५१ तथाचेति असौपिपुनः नाकास्पदोचितः सर्गारोहणादीनेतिप्रथ  
च असावकास्पदोचितः अकंदः खंतदास्पदमुवीचादिस्थानंतत्रनोचितोपिततत्रैवोचितः ।  
हानोत्रोप्रकृतमर्थसातिशयेद्वतइतिनीत्यावश्यतत्रैवासावुचितइतिप्रैवभरयतिसत्यमितिप्र  
स्यमौचित्येयदसौपराणोपवलेनापिगीयतेतथाचायमर्थः असौत्वमस्यंशुत्यरूपेणा ।  
तिगृह्णातिवदतीतितथाभूतश्चतदाखंश्रुत्यमेवगृह्णातिस्वयमपिश्रुत्यरूपोभवेदिति ५२



तेनापीतिस्रयेभ्याकाशावतीर्णयोमोसाकेवार्तावरः तस्योनीतारोहस्यशुक्लिकायो ५३ त  
 स्यामिति तस्योवेलायां परलोकयात्रायां अतएव लिको अतएव किं गरीयो कन अस्यपि पुनस्येहे  
 हलोके रिक्ताशयस्य च या कामस्याननितसत्कृते स्मरया कृतः स्यादिति लसवज्जलोयोत्रैव सचि।  
 तो विवेकैः स्वयस्य सति यपवेरसत्कृतिमर्जयति स एव तत्कृपाभाजनं रिक्तहस्तस्य न ऊत्रापि प्री  
 तियारितो धिकादिदृष्टम् ५४ आरुयेतिसपि पुनश्चिन्नामिति स्वसभावे चित्तमनेक प्रकारम्  
 तस्योपशमसि वेलायां भालदेशे दारालिकाम् अस्य रिक्ताशयस्येह कृतः स्यात्तदये मलम् ५४  
 तेनापि च सतेरेण तस्योनीतो स्रयेभुवि मोसो कसो यथा तमस्तत्रिशा स्यतथीयनाः ५५  
 आरुये निपुणाश्च सचिजो वार्ता समानयेत सोढेयमोचिती तेन यया स्वास्थ्यं भवेदिति ५५  
 तत्राया सत्यवागे घनगणपते कदाचिना यदसावेकितः एवं जगत्पि पुनात्याया ५६  
 समानयेत्समीपे प्रापयेत् अत्रैतत्समाधाने श्येत वषोढरोचिती यत्तालनया तव स्वास्थ्यं भवेदि  
 ति चित्तेन लोभोकाशे लप्स्यतीति अथवा स्वास्थ्यं भवेदिति स्वर्परे शारिवा विसर्गलोपो वक्तव्य।  
 इति विसर्गलोपे सः स्वर्गेति एतीति स्वस्थस्तस्य भावः स्वास्थ्यं तत्र वभवेदिति ५५ तत्रेति तत्र यद्वि  
 धौ चिती मध्ये इव माद्याचिती तवैषपि पुनेन समवागाणः यदसावेक रायिना सर्वसंकोत रायि  
 ना परमेष्ठरेण एवं मेव जगत्पि पुनात्याया कितः पि पुनस्य स्त्रालापो न कदापि सत्यः प्रलाप।

मावेहिततयेकितः कलं किमश्च कलं किनवा कलं दाने हि ससापि कलं क।  
 सन्नतिरिति ५६ ॥



प. सं.  
३५ टी.  
१४

द्वितीयो यमौचित्यप्रयेपि पुनश्चागत एव निषेधः निषेधप्रकारमाह नते इति प्रहते गिरो पात्रेना।  
स्मिन् इति प्रहते तर्गमर्थोतरयति अयं क्व वीति असौ काले वेलायां प्राप्तायां संवादजाते सौत्वोकिं  
कथं कदा किं समीपे वेद्यमिति न किं रूपे यते त्वामेव क्रीनतां विदधादिति शोभे घायत्रिषि  
धते इति ५३ तृतीयेति असौ पि पुनो विर्गणः अत्र प्रमाणा यतिने नापीति तेन परसंख्यते वेणासौ  
पि पुनयो द्विपुरुषः तथा हीति निदर्शनव्याजेन प्रकृतिप्रमाणा यति स इति तत्र परलोकसतत्वं।

द्वितीयापि निषेधो यं न ते पात्रे गिरामहे अस्मीत्यप्यङ्गवी किं न काले त्वोक्ते पदसौ ।  
तृतीयापि रिसौ गायस्तव तेनापि यद्विषुः उक्तं स्मृतं शत्रुयः स्त्रियभेदीति यद्वृत्तिः  
तर्क्यं तद्विरासाधुसद्वा त्वभ्योनजात्वपि काशाया क्वा परत्रासौ भरो न र्थमिहापियत  
यंचमीयेन वार्ताया तस्य जातयते तस्योः यत्ने नो ज्ञावना तस्या लोकसंक्रिये भवेत्  
शत्रुयः स्त्रियभेदीति हि प्रकृतिः अयमर्थः तद्विदितानुसारेण चरतस्तव न तं स्त्रियभेदो भ-  
वेदिति तत्र तव वयस्य सारं भेर्यफलं दंडौ भवतीति संदंडेन तव कारित इति स एव तव शत्रुः।  
रिति ५८ तर्क्यमिति स्पष्टम् ५९ यंचमीयमिति सुधीः स्वाधीन बुद्धिः यतने दोषमार-  
यत्नेनेति तस्या स्वरुक्ताया वार्ताया यत्ने नो ज्ञावना प्रकाशना स्वसंक्रिये भवेत् ऊत इत्या-  
ह लोकसंक्रिये इति तादृग्यत्नेन लोकाह संतीति स्वस्मिन् लब्धे वजायेतेति ६०



षष्ठीयमिति त्रैवितीशे कपालनायातमर्थे निगमयति सत्ततीति यत्तदौ वितीषे कं सम्यक्पाल  
 यति सत्तनिसानिति भावः ५१ शतमिति स्पष्टम् ५२ अंतरज्ञातिप्रयमर्थः यद्यसौ तन्मिरेतवमै  
 यैव यैरवां ऊनयेव दत्तितत्र त्वेविजानीहि विशेषतो जानीहितदेव तथानर्थफलतीति ५३ अ  
 त्रशोत्तरयति निर्देशितमिति ईस्फानभिधेयति श्वेर्न देशोत्तराविद्याः प्रायेण चैतदेषा यवेदकौ ॥  
 शला इति सूचनार्थमेतदाख्याविकोपमासः चिक्रायेति मूलेनेति शोधितमिति च साकृतम् ५४

षष्ठीयेभ्यसादस्यवचः कार्यनचान्तिके मार्गो देयोस्य सत्तति विक्रमेतद्विदुष्याः ५१ शते  
 त्किं नयाने षष्ठीत्रसम्यापयेदलात अवकाशप्रदानेन भद्रं तद्यानि राकृतिः ५२ अंतरज्ञो  
 न जानीते कार्यः स्वस्मिन्नितस्ततः अपिशंसन्विजानीहितार्थे वेतकलेदिति ५३ निर्देशि  
 तमिदं देश ईस्फानभिधेयरा संपत्त्यावेव विष्णुश्चिद्व्येचिक्रायशोधितम् ५४ तस्य प्र  
 असमाधाने विकेतादसलक्षणः तत्तद्वृत्तमात्रे स्पन्नावयेनाम किंचन ५५ किंतु भा  
 विस्थित्वीत्यवदोष्टेपि किंचन तत्रिशा मयथेत्तमेनेस्वीकुरुमायवा ५६ ॥

मरुयोये गुणाः शोधनीयास्ते सर्वे नेन शोधिता इति परंतु भगवत्कृष्टमायेन सर्वे गुणा अस्पृश्ये  
 तिनत्रोदासितमिति ५७ तस्येति सलक्षण इति कृतबुद्धिः प्रवापरा नुसंधानचत्तरः वृत्तमात्रे क  
 त्तवृत्ते अवयवोषः ५८ किंतु तिस्यष्टम् ५९ ॥



प.से  
३५ टी.  
१५

कौशलमिति कारो जप्येयुः ५० निशम्येति श्राकस्मिन् कृतने पश्चात् दृढमतिरिति सा  
कृतमपत्तरितिकर्णो जप्येयुः ५१ किं नामेदं मे करिष्यतीति गुणा वितमसौ दयादिगुणाः।  
गणपुत्रम् ५८ गतेष्विति हार्देन प्रेमाणा पश्यति न्यामिति शेषः ५५ तर्कमाह मेति मां ज्ञाशं काया  
लक्षणे रिति संभावना यो लिङ् ५५ इत्यमिति वैक्लव्यं मनःशोभः विज्ञायता शरीरविकारः ५५ वि

कौशलं विद्यते भूरिकाले जप्येयुः स्थितिः अवश्यं राग्यतामेतत्तया वा गुणा वर्तया ५०  
निशम्य कस्मिन् तस्य वाणी मेघ दृढमतिः अस्त्वत्तरिति निश्चिन्मते विक्राय गुणा वि  
ने ५८ गतेष्वस्मकति चिन्ता दस्वामिनी मसौ यथा हार्देन न तेष्वीक्षते तर्कयेत्।  
या ५५ मारुचिर्हृदये मस्या भवेत्किं न तल्लक्षणे इंगितज्ञान सारादिसन्नुष्णाणां मति  
मता ५५ इत्यसत्तर्कसद्वाह दृष्ट्वा वाचं निशम्य सा वैक्लव्यं परमं गत्वा भवेत् विज्ञायता म।  
सौ ५५ विस्मयकृतनयेषु सलक्षणातिन मनसा उवाच ता पुनरहो केयविक्रवता दृष्ट्या ५५  
सा चिन्ता यादित इति किमिच्छा सौवशी भवेत् ममेति कायिता चोस्य वा ढमि साहसापिते

मृष्टेति लक्षणातिनमिति फलितं सममनोरथेन लक्ष्येति तमिति ५५ मेति प्रसाविति भता आशसे  
ति आत राशयस्या यत्नो यनतत्वा हर्षवेदना ५५ ग्रामिति अत्र भर्तृवशी क्रियायां सकला शोभनं  
काशोलम् अभिचारभावः कौशलस्य शोभनत्वम् तदाह मे शोपीति मेव हर्षविकला योजितान्।

कृपिष्यति चरतीति ५५



परेतितिविसोकीगतार्था ५५ विस्फार्येतिप्रयेदेऊर्वेतिनयाप्यत्रसजेनभावस तयेतीतिपव।  
 मस्त ५५ गतेति देहिशम अभयेमैदेहीति ५५ किंचिदितिप्रागममागतोस्मीति ५५ समारिते।  
 ति अलमितिचसौभवद्वयेसेलप्रथीस्त्रयिन्ननेप्रहरिष्यतीति ५५ धीरइतिपरीदेति समवायसा।

परतेस्पतयावालाःकतिचिद्धश्रुनावशे कार्यास्तसाधनाशीघ्रेक्रियेयेफलनीभवेत् ५५  
 समस्यतलतःसमश्रुत्वातीत्यातरधारया वालालीसमुपादायसममयेसमाचिरम् ५५  
 तत्रमंत्रकलादादास्यतिऊर्वेतथायथा सेवेतदासवज्ञातायेनप्रीतिमवाप्सि ५५ वि।  
 स्फार्यऊनयेयोनेतमसौयतितापदोः अथेति कथयामासतयेतिप्राहसोयिताम् ५८  
 गत्वाहस्वामिनेवाप्यक्रिज्जात्तरवसतरन शोधयेनसलवणंकीतदासोयदेहिशम् ५५  
 किंचिद्धनेमयास्त्रीहविथासेवित्तवेतनम् तामपीत्यागमेस्वामिस्तरयेतिनिशाम्यतां  
 समारितेहृदाभावेनयायसमगोचरे श्रुतेहृदेनकोजाताःकोपिपत्न्यास्तवेमलम्  
 धीरोभूत्वायमदास्यपरीदाश्वमादृतः निद्रामभिनयत्रामबुद्धतोभवेदिति ५५ इत्य।  
 सौसांतरप्रसोभुक्ताकालिकमोदनम् अतःपुरगतःसालिमीलितालउदानिनत् ६३

उताम्येतिनिद्रामभिनीवांतःपुरेप्रविशतस्तवायैवेदेविरितेभवेत् मदास्यमण्यैवविरितेभवे  
 दिति ५५ इतीतिसांतरप्रसःसंधेबुद्धिःकालिकमेककालनियतम् तदानिनत् उद्धासानजगा



प. सं.  
३५ सी.  
१६

प्रतीक्षमाणेति स्पष्टम् २४ स्पष्टमात्रेति च हि सो की २५ लिङ्गमात्रेति प्यत्र रिति शोऽर्धस्ये ।  
 लो रूपमप्राजगमतीत्यर्थः २६ अधितिप्येति दमशालिकादेऽदंशस्यानीतदादेशेन दंशस्यि ।  
 कारिणासनेन जीवाते गमयामास तन्मारीयतः स्मर्यः २७ इतीति नेत्यने इति यो यत्ने लकचे ।

प्रतीक्षमाणामाप्येन संपन्नं गाढ निद्रया अवेत्तत्तस्मादायतदंतिकमुपागमत् २४ स्प  
 ष्टमात्रेण मश्रुणापेक्षते उन्मील्य सत्तरम् उभ्याय वीक्ष्य तौ कं प्रांकिमेतदिति याज्वीत् २५  
 उन्मीले कारिण्येवेति कोथाविष्टोऽनेतरम् हृत्वा शयादुल्लात्तं शिरोस्थास्तेन चिह्निदे  
 लिङ्गमात्रेण शरीरेणः समंतादुद्भूतशम मत्तान्कोलाहलस्यः पितरौ चैयत्तर्यया  
 अधितिप्यबलादेन मानीय दमशालिकाम तदादेशेन जीवाते गमयामास तन्बलात् २६  
 इत्युल्लेखकचेष्टेयमया लक्षणपूर्वकं उदाहृत्या यानाशेनेत्यनेन पुनरुत्थितिः २७ अ ।  
 स्वमोमेतयोर्नामविग्रहोदाहृत्योर् काष्ठे गालादि संप्राप्या तद्व्यमेवात्र उर्विथः २८

ष्टया पुनरुत्थितिः पुनरुत्थानेनेत्यनेन सौवद्रकस्यो भवति तेन मारयत्येवेत्यर्थः २९ असाधारण  
 लक्षणमस्याह प्रस्थिति अनयोर्मत्तचनयामोमेविग्रहोऽपुद्भूतग्रहं लब्धावसरोदाहृत्य  
 हस्तपल्लवा मन्थनात्तस्य मीषु यग्रहतिष्ठुहकाष्ठे गारं पातयामीति तद्व्यतीत्यर्थः ३० ॥

१६



अथेतिप्रस्यपिअनस्यरकाविधास्यमलेखलक्षणप्रमानिगद्योतइतिशेषः नलक्षणमाहयइति  
अथप्रतममसमाकुतम असौसूचकइतिकथ्यतेर्ष्वगुलेखकइतिभेदः आदरादितिथयेयंक्रिया  
नदृष्टकफलेतिभावः उभयत्रानुचितमिदंयत्तदर्शनमिति ५१ अथैवभरयति भलादिति बलाद  
कस्मादनिच्छयेतियावत् अतिसमापतौदृष्ट्येननेजातेनास्यसूचकस्यवाक्कुचिदेवेदयाप्रोत  
वाक्कुचिदितिसेयतौविपतौवाअत्रहेतुगर्भमर्थोतरयतिनातइतिअतोमः कश्चिदपि विलिप्त

अथान्यास्यविधायोग्यप्रतममत्रकीर्तयेत् अस्यापिदर्शनेधरेपरिहर्तव्यमादरात् ५२ ।

बलादतिसमापतौनावयेयास्यवाक्कुचित नातोविलिप्तमयीः कश्चिद्वक्तव्यस्तविधिर्नवा

उक्तंचात्रायपक्षोसौजारजोनात्मनातनः अतिसामान्योतदृष्टानुमानाहतिरीदृशी ५३

निदर्शितमिदंभाणीस्त्राफेल्भूमिपतेःपुरा वभूवदिष्टेउर्भित्तमनादृष्टेतिप्रुक्रम ५४

बुद्धिःप्रतिपद्यगामिबुद्धिर्नभवतिवक्तुः ऊरिलोयस्तोविपरीतप्रविधिर्यस्यतादृशोनामोस्ती  
तितत्संगेविलिप्तमतिवक्तव्यस्तविधिसंभावनादिति ५५ उक्तमितिआत्रायेरहस्यशास्त्रे  
माणिक्कोक्तइत्यर्थः ऊतस्यप्रदृष्ट्येनमितिः प्रामाणिकहृदयावर्जिनी दृष्टमेवहिमहानसा  
दौधमादिवक्त्रिंसाथयतिनपुनरदृष्टमित्यत्राहप्रस्तीतिप्रयपिचानुमानेपरोक्षप्रमितिसाधनेद  
दृष्टमेवप्रवर्ततेतथापिसामान्यतोदृष्टनामादृष्टमेवमपिसामान्यतः प्रमितिसाधयतिप्रयकि



प.सं.  
३५६.  
१३  
१७

यायाः करणसाध्यत्वात्माने रूपादिकिपयात्मानमिति साधने दृष्टमेवेति यज्ज्ञाने सामान्यतकि  
 दामुपलक्षणीकृत्यातिमिते भवति तेथ दृक्सर्गविदित जारज दर्शनेनाविदित तथा तेष्वासा जार  
 नश्यन्मीयत इति भावः २२ निदर्शितमिति भागी ईसरा फेलनामा सोवाती वरुः दिष्टवे सोर इति।  
 शुक्रसेत्याख्यायिका चक्षुमाणा निदर्शने वाग्राह्या २३ यत्रेति तत्कृपे सरदयावती एता स्मृति  
 स्मारुद्धाता रगनय करणस्य स्यमपकार करणात् अपी पलयोगत्वे मोषा पया मास २४  
 तेथेति तथाप्येतौ तादृश्या मना दृष्टिरूपाया सापदि स इति मोसा कृसहजरतिः तेन निरासा चदि

यत्रयत्सेततौ चापितत्कृपा स्मृतिस्तथा अवतीर्णा पया रूद्धास मोसस्तमपी पलन  
 तथाप्येतौ सते नैव बहिरेकांतगोचरे यदि तानियति चोते चकमे सर्वमेगलम् २५  
 गतेष्वथ तयोरेवे चतुर्दिवसेष्वलम् नकाचन समाभाता भित्तानुमतिशोसिनी २६

रितिनगरसीमायाः नियतिमिति दीना केदनस्तुतिनियतिश्च शपथपूर्वपणवेधारिलक्षणा येने  
 पथवसानवेलायां सर्वमेगलं चकमे सर्वमेगले भवति तिरकमे चकमे इत्येकवचनमस्य मो।  
 साकृसहजरते स्तशर्य सज्जता व्यापनार्थम् २७ गतेष्विति यवे नियतिपादेन अलमितुपवासा।  
 दिनियमोषाधिक इति सूचयति अभित्ता भित्ताने लक्षणा मिति यावत् अनमतिशोसिनी तदन  
 मनत सूचिनी येन केनचित् दभित्ताने नत नमतिर्गम्यते सफलमिदमस्माकमिति नासौका।

२७  
चतुर्दिवसेष्वलम्



एवमिति नौ प्रावयोः ५० इति इति वतः सो की स्फुरार्थः । निशम्येति प्रसौ सच को सत्कुले कोस्ति इति  
यथेति यत्रिययेन क्रियानिष्ठितः यण करी स्यात् तं ज्ञात्वा पणं कारयामीति २ विहम्येति प्रसाविति ।  
द्विष्टा पुरुषः बोः साधो एषा सच को सावस्तीति सच क प्रकाशन लक्षणौ चिती मम न ग्रहे नो च वी मिश्र

एवे गते सनि विस्मो स्त्राण पुष्टै रुजगारह किमापत्रे विभो नायो नाभिज्ञानाय ते मना क ५० ३ सचैः  
स्वरमाभाष्य सच माहेतु मद्यतः पूढवावावभाषे सो मा मेति विनिवारितः ५८ अवयेहि ।  
निमित्तं चेद्वेत्ते कशला मतिः किना मे यद्गताय ते च नारो दिवसा इति ५९ वत्तारि शरि ना मयत्र ।  
चैद्गो गच्छे पुगं मसा तथापि नेदवा सिद्धिर्दोष स्य बलवत्तया ६० भवत्कुले स्ति संज्ञातः सच कः  
कोपि रोथ कम् तस्यापे भवदाशा स्तेरिति सत्येन निश्चिनु १ निशम्य सो शयौ वडा सायै रम्यो  
क्ति मग्नि माम् उवाच ब्रह्म को स्तीति यथा पण करी क्रिया २ विहम्य सावया हे नै नै सा सा ।  
धो स मौ चिती स्यापये समवया हे कयं सांच तयात्मना ३ वक्तव्यं शिष्ये ने मे च वदामि श्रु ।  
एवमुक्त्वा सै गमय्य स्ववेषां स्ते पणं कारयमाचिरम् ४ ॥

सौ सचिक इति अत्र हेतुः स्यापयेति अहमसं सच कमवया हे स्यापये नियो सौ सर्वथा परिवर्त्येति  
निंदा हे स्यापये निंदा स्थिति मते करोमि निंदा सौ हरात्परिवर्त्ये इत्यसावहमात्मना सौ सच क इति ।  
कथं तथा सौ किमात्मनैव सं सच कं करोमीति १ कोत्र पुनः संकल्प उपाय इत्यत्राह वक्तव्यमिति ।

यणं कारयेति भवे पुनः कर्म इति ४ ॥



प.से.  
३६ टी.  
१८

नदितिकृतकार्ये विहितपणेन वविधेये समावृत्ते कृताह्लादने भवितेति प्रवृत्तिकारणे र्योतरयति  
गुप्तिरिति गरीयस्त्वेव कार्यसिद्धेः परपराह्लादस्त्वसिद्धेः ५ निशम्येति श्रुत्येव प्रभृति ६ तथेरीति।  
तथेति एवमस्त्वित्यनन्तौ कृतायो नियतिः पणवेयः ७ इतीति प्रतीतप्रमयाः व्यातपणाः अस्मत्त्व।

उन्मथयति तेन स्मिन्कृतकार्ये समावृत्तम् विधेये भविता गुप्तिः सर्वथा यद्गरीयसी ५ निशम्य  
दुतमाह्लासौ संगमथस्त्वेषां जान पेषु न्याह्लादगंतव्ये यथा भवे भवेदिति ६ तथेति सर्वेति।  
यतो कृतायो किल तत्क्षणं पणान्न भसो वृष्टिः सथाधारमयी भृशम् ७ इति प्रमयसिद्धास्ते।  
राजानो नैव जातपि आश्रयेते त्वलवचोभिर्भस्मसाश्चरावुवत् ८ आह्लागा व्यापिका मुत्र  
दृव्यां प्राचैर्गरीयसीम् कानामप्राच्यभणितिरानंदाय न जायते ९ संदासं शिदया कश्चि।  
होथयामास भपतिः नेदं वये विधेये ते यदीह्ला सर्वधेयिते १० असमेन त्वया भाष्यं जातदे  
ष्यात्सौ भवेत् सर्वज्ञानं पात्रं वशितेयं प्रथमातव ॥

लवचमः ८ प्राच्यस्मात्प्राच्यैश्चर्यतिर  
यति कानामेति ९ स्वमिति इदं वये वत्समाणा मसर्वधेयि मदीया व्यवहारवर्तनी दिनदिनं प्रोच्यते।  
राभवेदिति सर्वकिं करोभ्यो हे समीपवर्ती भवासीति न च कदापि प्रभुर्मतो विमना भवेदिति च १० अस  
त्यमिति हेय इति प्रसावसत्यभाषी सर्वत्र हेयो भवेत् तथा न च पात्रं चलाचवपात्रं च भवेत् ॥



सदृशेति तद्विरतिनत इति द्वितीयकेति स्वार्थेकम् ॥ नेतिपि पुनः क्रियापि पुनश्चेष्टा तत्रापीति सर्व  
 साम्येनैतद्विधेयत्वे स्थितेपि विशेषतो नैकसैमानो न विधेयेति क्रियाशब्दा ॥ अत्राभ्युपगमोपमा  
 ह तथाचेति निकरोमि विप्रकारेण तो भवामि ज्ञातवृत्ता विदितमज्ञावाः अन्वयवर्णनास्य गयति स्व  
 यममत्र पलायेते मेवास्वामिनमिच्छन्तीति ॥ भवततादृशावहवोपिलभ्यन्त इति चेत्तत्राहस्यं इति  
 समवस्थिते सैधिवेधादिना प्रतिष्ठितप्राये श्रोतरीरुजाशक्यप्रतीकारेति भावः सवते इति वर्तमान

सदृशेनो विधेयामेस्माच्चरणकीर्तनम् वेद्यात्मानेन तदाधिकादिति शिलाद्वितीयका  
 नकथंचनकल्यातेकापीहपि पुनः क्रिया तत्राप्यनैकसैमानो नृतीयासौ क्रियाशुभा ॥  
 तथाचक्रुषितस्तेषु निकरोमि यदा तदा ज्ञातवृत्ताधुवेचाम्यवर्णतोस्य गयंयमी ॥ इत्यं  
 तेषु सवेसर्वतः समवस्थिते प्रवेशमार्गे लभेत सर्वतोपि रुजोतरी ॥ अस्तमूर्तिना ने  
 नाभिलक्षितेन चाप्यसौ मुञ्जारीतिरियं तमेष्टात्किं शाप्यदृष्टीः ॥

सामीप्येन तस्य तस्यार्थः सखा इति मत्माहात्म्यसैमसमर्पके स्थितिभावः ॥ अस्तनेति प्रनेनपि पु  
 नेनास्तमूर्तिना मुञ्जशरीरेण प्राविलक्षितेन सरेणुहृदयेनेयरीतिर्भवीयादम्यालनादिलक्षणावा  
 मुञ्जायो मुखो मर्तः पराङ्मुखी भवेत् तत्रानर्थमाहस्यमिति तद्विरतिनस्यं दृष्टभीरदृष्टभयादपि  
 क्लिष्टा भवेदिति अदृष्टभयेव क्रितो र्धदिदृष्टभयेस्वपरचक्रजम् तत्राप्यत्र सचकार्जकममेवेति ।

महाननर्थपात इति भावः ॥ १६ ॥



य.से.  
१५ टी.  
१५

१९

फलितमाहतरितिक्रियेयं सर्वथा विक्रियेयमप्रसौख्यकः ॥ निर्दिष्टमिति प्रसमिपुनः च।  
 कश्चित्तेषु मसवाचेत्यर्थः ॥ कुतीति नैरिति पेषु मस ॥ संवायेत इति मये मास्त्वभाषाः से।  
 वायेते परोत्तामायेते तत्र च समतया यदीमाः सत्याभवे पुस्तदाभवा त्रिभिर्न सूचकरोषणादिपुर।  
 तिसूचको हि सर्वथा महात्मभिश्चतुरेव गणः अन्येति सत्यताभावे यदीमागिरो सत्या उपलभ्यते  
 तद्यदादृश्यतामेति पियुनः कुतीनां तदा क्रियेयं छिन्नरसनो विधेयो सौ दुते चलात् ॥  
 निर्दिष्टमिति नैरिति शारिणस्मिन्महीयतो तद्भूमः कोणसे सत्यवक्त्रे पेषु मसुतिके ॥  
 कुमसौ तत्रिशा मससम्यक् कृत्यवधानतः साधुसाधितिसंभाष्यप्रोवाचवदतो वरः ॥  
 संवायेते मये मास्त्वभाषाः सत्यतया भवान् भवेत्सूचकरोषणा पुनर्दोस्ती वा न्यथा  
 तृतीयोपि यणोस्ती नैवमित्यनुसंधितः तास्यामपीति संधार्य यथेष्टं वस्यतां त्वया ॥  
 निशम्य गिरमस्यासौ विचार्य प्यारभस्वः कृपालो गतमेवास्मात्समस्तौ चैव मां प्रति ॥  
 तदा भवान् दोस्तीति त्वयि रेडे पातयामीति भावः उभयथाप्यनेन भवान् वयाहोसीति भावः ॥ त  
 तीयोपीति इहेति पेषु मनाय प्रभृतेव महेकरापि विदये इत्यनुसंधितः स्यति एवं यणकरणात्  
 इमां गतप्राये कियोत्ताम्यपीति संधार्य स्वयं बुद्ध्या विस्मययथेष्टं वस्यतां त्वोरिपुने वा स्वीकुरु दे।  
 यत्ने वा स्वीकुरु स्यति वा स्वीकुरुविति ॥ निशम्येति भूमाव इति स्वक्रिया अनुचितता क्रीनतास्य

भूतिभावः गतमिति भावेन प्रसौख्यमुमात्र इत्येवाद्यस्य प्रतिसमसनाद्यर्थे  
 मोक्षियेकदपि चारुमास्यति २१ ॥  
 ८८



विलोक्येति श्रेतरमितिलक्षणताननतादिनाप्येवमप्यागमजानीत्यादितोनेमयेतिभावः २३ नार्थः  
 तमितिगज्ञानोदिभास्करप्रायाःपिमुनाश्रुतिमिरप्रायाइतिभावः २४ भूदरमितियत्तस्मात्पिमुनात  
 भूदरेभूमीमेडलाभोगःचित्तेनियप्रतामालिन्यसंबाधितस्याद्भवेत् इतिपरविषयेप्येवमुक्तमग्रय  
 स्वविषयेप्येवमुक्तमग्रयत्तर्थाह नचेति तत्रपिमुनेसौपरमकारुणिकःपरमेस्वरःप्रीयतेप्रीतम  
 नाभवति तथोभयसंगतिःस्वकीयपरकीयप्रीतिलोकद्वयप्रीतिर्वासाभवतीतिमनयाक्रिययाना

विलोक्योत्तरमस्यासौनवधाणपाहसंमितं प्रसन्नोभवजानीदिसंथास्वापालितामया २३  
 नार्थमेतदिदेनामयदमीतत्समीपतः श्रीचंस्मर्त्तलिनह्याभास्करेतिमिरकृतः २४ भूद  
 रकवमेतस्मात्प्राविताधूमसंजले नचासौप्रीयतेतेनचनचासौभयसंगतिः २५ शब्दापुत्रा  
 पुराजकसंतनेस्त्रपतिप्रति कोप्यारामैविषहेत्यसम्यक्तःकिलउल्लिखः २६ समाप्य  
 स्वक्रियोसाधुसमाचारेविधेर्वशात् संस्थाप्यद्रव्यसंपत्तिमैशोसौसद्भुतिगतः २७ ॥

अस्वयेरेवाप्रीयते नचेद्वासुत्रायस्यसखमित्याशयः अतो न जाने किमर्थमेनोक्रियामसौस्त्रीका  
 रोतीतितात्पर्यम् इतिहितीयवकारशयःसमुच्चयस्यैकेनैवाकृतप्रायत्वादिति २५ प्राचाइतिशारा  
 दूरतःअथलोपिकृतोदत्ततद्भागाधिपत्यःइविधोउष्टप्रकारःबुद्धिरिद्रोवा २६ समाप्येतिस्व।  
 क्रियास्ववर्णाश्रमरहितकर्मसाधुसमाचारइतिशमादिसल्लक्षणोयेतःविधेर्वशात्सारथ्यदर्माद्वय

संपत्तिं संस्थाप्येति शिष्टमस्य इयं स्थाने पतितमस्तीति स इति संसर्गमिति नो  
 नदिगते २७



प.सं.  
१५ टी.  
२०

पुत्र इति एक इति द्वयं संपत्तिभारवहनात्मकः प्रतीक्षे इदेकं कर्तव्यमेव मया परेत भवत्ता सने प्रतिपालयामि  
अथेति वात्ये किंचिदिति एतद्योचितम् २२ अत्र सुकोशलस्यापनार्थमाहरतेति यथुना भात्ये ग्रस्या  
वालस्यापि ग्रम्याद्वयं संपत्तौ समासाधितायां भालत्वात् त्रयं न मेवापहृष्यति यावदेनमपि ज्ञेतीति ।  
अस्माकं वकोशवृद्धिकलाशुभाय स्यात् कोशवृद्धौ हि सर्वे राजाने मानेन वश्यंतीति कीर्तिरिति समयश्चा ।  
याते ह्यस्मिन्नात्मा सदानादस्माकं कीर्तिरपि जायत इति सर्वथा यथुना भाविम्यपि काले सपरविषयत

पुत्र एकोस्ति बालश्च प्रतीक्षे प्रभुशासनम् अस्मै किंचित्समर्प्य शिष्टं मासेन रस्यते २८ एते  
यमथुना स्यापि कोशवृद्धिकलाशुभा कीर्तिः समयदानाच्च सर्वथेयं क्रियाशुभा २९ विलो ।  
काशुसतत्रैव पत्र एष्टे स्वपाणिना समाधाय निवध्यापि प्रनिवाय यथागतं ३० क्षाम्यत्वमस्य  
तत्रोसौ बालं वाचत सर्वथा तद्विक्ता रंकितमखोयातये दृश्यतो विलः ३१ ॥

यापीये क्रिया विचारणा शुभाशुभदायि मस्तीति २५ विलोकेति आश्रितिग्रत्रविषये काले यनो र्या ।  
येति स्वपाणिनेति मात्रोपपिकश्चिद्दृश्यवेदी भवेदिति समाधाय समाधाने लिखितानि च व्यापि स  
यमित्यत्रापि संबध्यते ३० क्षाम्यत्वमिति ग्रसौ सतत्रः यामेयरोसं परलोकगतं दृश्यस्वामिने क्षाम्यत्वमना ।  
धिकमप्यमार्ष्टु तस्यैव न सर्वथा रत्नदेहेन ऊशालिने दृश्यं संपत्त्या च समृद्धं ऊर्योदिति सर्वथा यदस्याश ।  
यः असौ बाललो उष्टाशं सीतद्विक्ता रंकितमखो दृश्यं तायात न प्रता उष्टमयो म्मखो भवति मर्थः

३१  
२०



समाधानमिति स्पष्टम् ३१ सावादीरिति शस्त्रनामेति न तावत्सेभावयामित्यसन्नियौतवैतस्यैशु-  
 मेतात्पितव्यावकाशं भवति कदाचिद्वत्तनामतथापि निष्ठायां पर्यंतकाष्टायां ततो निःश्वासात् ३२  
 स्पभेतयेयरासावात्तिमोऽऽतिमोऽस्तेतिःश्वासमुद्गिरतीति तदा कर्तव्यगतिरिति च ३३ दृष्टं चेति निरु-  
 धनमिति बाह्यादिशः ऊर्ध्वं न उडतात्तदा वलितसती न ३४ द्वितीय इति श्रम्यत्तलस्य ३५ स्वार्थेति प्र

समाधानेति शम्यासौ तत्त्वणोऽपि दृष्टं चेत्तनः किं वधीति च मूर्च्छित्वापपातपरणीतले ३१ सावा-  
 दीर्ज्ञातुपैशुमेकस्यापि न्यसात्रियौ शस्त्रनामपि निष्ठायां निःश्वासात्तस्यैवते ३३ दृष्टं चा-  
 नवनिःश्वासो निरुधत्तवशावनात् करोति प्रच्युताभागात्पर्यं कादपि चोडतान् ३४ द्वितीये  
 सौप्रकारेणैशुम्यालो निरूपितः समाहितहृदोभूत्वा तृतीयं शृणुताथुना ३५ स्वार्थेक  
 प्रसितानामयेसुः केचन भूतले सधीभिरसुतोभाचंद्रात्कुशलमिद्वभिः ३६ यत्किंचित्-  
 वेदुश्च ऊर्ध्वं स्वार्यतत्पराः वलानिर्णाशयेवतेनाम्यसमभीक्षितम् ३७

सितास्तमराः तस्येप्रसितासक्तौ विसमरः यमतोमीधः ३८ ननु सर्वः स्वार्थं समीक्षत इति न येन।  
 कानामामीषोऽवल्लतेत्याशंक्यसममिति धीं गीकारेण समाधत्ते यत्किंचिदिति समं सर्वं स्वार्थं स।  
 मीहतेवदति ऊर्ध्वं चिचनामीवाच्यार्हाः किंतु तत्परा इति तत्परा त्वमश्रदोषः तत्परा तया समीपरेहेनि।

एतदप्येतीति सावमीषामप्येतेषः ३९ ॥



प.से  
३५ ही.  
२१  
२१

धर्मोत्तमतदितिकरणभाषणोवा ३८ तथाचेति हेतिप्रसिद्धौतेषां तुलानो नैव सखेधीनतायोस।  
 खेवस्वाशोशुकदशाः स्वाः सकीयायाशास्त्रायांशुकानितेयादशाग्रंभागाश्राकुंचाः नामी।  
 स्वधीनत्वसख्यं वाकदापिविधेयं तेभ्यो हतपवास्ममिसर्थः ३९ नूनमिति सार्देनादयेति यत्तेव भव  
 त्तेषां संबन्धिने भूमभवतोचकिंकरः स्मरति स्वार्थवलेन प्रेमाभिनयेति न त्वेषामंतः प्रेमगंधोप

धर्मरीतिनिराकृतप्रेमरीतिमयापिवा ततथाचरतो नूनमनर्थायोपकल्पते ३८ तथाचस  
 ऊशोप्राजास्वशिलायामवाचर तत्रैव सख्यश्राकुंचाः स्वाशोशुकदशा इति ३९ नूनये।  
 स्वार्थनिष्ठातास्ते सार्देनादयेत्यलं सदाचारमणीभृष्टगुणान्विस्वावयेति च ४० तावद्गुणो  
 भिताचारमणिमालाविभाज्यसो यावत्स्वार्थगतित्वेवामंतेवाभासताभुवं ४१ सत्कार्य  
 कीर्तिमन्वनमंतराविरपेतेक्षणत तथाविदधते शीघ्रेयथासौख्यलतास्यरे ४२  
 स्तीतितएतेतईष्टचारप्रसूतासदाचारमणीभृष्टगुणान्वतोविस्वावयेतीति यतस्ततोविना।  
 शयेति यथाभृष्टगुणमणयस्तस्ततोविलिप्येतेनयासदाचारप्रपिभृष्टगुणास्तस्ततोविलिमा  
 भवेतीति भावः ४० तावदिति गुणाः शांततादयः समंच स्वार्थगतिः स्वार्थसाधनाग्रंते इति स्वार्थसि  
 द्धौ प्राभासतेति गुणाग्रण्याभासमात्रसारः सणयोप्याभासमात्रसार इत्यर्थः ४१ सदिति खलता।

संवेदनस्त्वोयं सापि सक्तीर्तनपतीत्यर्थः ४२ ॥

२१



सादेहीतिप्रस्यस्यार्थानेविणःप्रसारितिवस्यार्थानेविणःदर्शनायोग्यतानामसैतदर्शयितमपि।  
यथायोग्यताभवेत्तथाप्रप्रकारभवेत्तइति ४३ शटइतिस्यष्टम ४४ तेष्येति आफलनेःफलकोरे  
यावत् अधियामस्यधियाम जातेनफलेकौस्तम्यमिदमितिभाति ४५ तेषामितिवाइवायेहितमि  
वाभातिहितचतेषाममयेमहितमिवाभातिततस्मादेताःहुतमित्यपरीक्षेत्यर्थः ४६ अतीवेतिस्यष्ट

४७

सादेह्यस्यस्यतिसस्मितसुबुदेस्मादुवेतव मध्यंतप्रप्रकारेशादर्शनायोग्यतामियात् ४३ श  
दोसौवेचकआधियाणसौदर्शयत्तलम् मध्यंनपैतितदौष्ययदेतःहुतसंस्थिति ४४ तथा  
प्रत्यापयेतेनेयथाकौस्तम्यमेवतत तेषानयारहसेनविभासाफलतोधियाम ४५ तेषामि  
हितमाभातिहितेवाहितममथा ततद्वचसिनोभावेविचक्षसतिनाहुते ४६ अतीवयत।  
नीयेचसत्यताहुतयेबुधैः अमीषाममयासप्रपातोस्तिनचहरतः ४७ यदोत्तोचयतेस्वार्थ  
परोसावथरोशनेः आविर्भावयतोदोषास्तदशांतात्तनामपि ४८ आविर्भावयतेयावज्ञास  
संलापमंजसा तावत्कथमसौनामप्ररुषत्तेनगणयते ४९ तथावसशकोत्तेपिमंत्रिणोतेम

येदेतिच ४८ आविरितिप्रस्यस्यार्थानेविणः अंजसानेनतावदितिसपवप्ररुषगणनामपैतिया।  
स्तसंलापमाविर्भावयतेअयमवतवाशयइति ४९ शजोराहरणयाजाहनथावेतितेमंत्रिणमरु  
स्तातालिते काततिकिंगणोदासौविधेयः किंदोषश्चपरिहार्यइति ५० ॥

उचितश्रुतः ५० ॥

पयस्वदेकोरास्यउचितो  
हृदियम्



य. सं.  
३५ टी.  
२२

शकैरेति निशामय समाहितो भव ५१ प्रतीतीति प्रतीतिपालकः स्वविश्वासरत्नकः मानीमानमेव  
सर्वथा कलयति सेतु इति मानलब्धेनाप्यप्रसन्नचेता इत्यर्थः भद्रवादी न कदाचन अपि प्रसन्न  
वापरो सेवास्वामिनो भद्रं भवतीति कार्यनिर्वाहकः कार्यशरीरमेतं प्रापयतीति न केवलं प्रतिज्ञातेवे  
ति भावः चित्तावर्जकश्चिन्तरेजकः ५२ शुभ्रगिति शुभ्रयो लोभेन विश्वासमप्यपाकरोति प्रथमतिनीच

शकैरेव चने कृत्वा सतमाहमहमते वदामि दामचरिते किंचिदत्र निशामय ५१ प्रतीति  
पालको मानी सेतु इति भद्रवाद्यपि कार्यनिर्वाहकश्चित्तावर्जको दास इष्यते ५२ शुभ्रार्थ  
मतिरस्य इत्युक्तः शाडकस्तथा हृदयोतरकृदापि प्रीतोपि स्यात् इष्यते ५३ अथाकरोति  
योगार्थादिहो संमदमूढधीः तेषां ह्येतो मय उद्धृतेः स्यात्कृतः स्यात् ५४ नीचसुरोस  
माश्रितयो माने हापयेजः स उच्चैः पदमासाद्यतमेव न संशयः ५५ यस्त्वमेनापि सते।  
षमपेक्षेत न ज्ञायः सो न च शेषार्थे हिता उर्विधो याचते पणान् ५६ ॥

मतिरमानीति भावः तस्मिन् प्रसन्नः उर्मिबोव उर्मवः प्रसन्नं परो सेवास्वामि व संवदतीति शा  
डकः केवलं कथ्यते यो न पुनः कार्यनिर्वाहयतीति अपिशब्दो भिन्नक्रमः कीतोपीति ५३ अथाकरो।  
तीति तथा च व्यासः दिवं स्पृशति भूमिं च शतः पापस्य कर्मणः यावत्त शब्दो भवति तावत्त रुष उच्यते  
इति ५४ प्रसगागतमाहती चेति स्पष्टम् ५५ यदिति मस्त्वप्यपानि निवरादिकाः तथा च भास्व

१. वरादिकानां शब्दादयस्माका किनीताश्च पणान् सतेति ५६ ॥



उर्मवताहृषणायाह उर्मवतमितिस्पष्टम् इरवासमितिप्रतश्चभट्टवादीसततेसमीपवासमवा  
 मुयातइत्यर्थसिद्धम् ५० केवलमिति सर्वाभिशास्त्रः सर्वकृत्तानवुद्धिरमावितिदृष्टितः ५८ नरेजय।  
 तीतिप्रस्यप्रेसागलमिति न कदाप्यसौस्वामिप्रेमपात्रेभवतिप्रसुतनयनिलयेप्राप्तेसौवाप्यः कि।  
 यतेनैतत्समावेकिंचनापिरहः कार्यकर्तव्यतामेतिइति ५९ दृढेतिधर्मइतिप्रसौसमस्वामीग्रहमे  
 तद्वत्प्रति सर्वकृतेषु दृढमतिर्भूत्वायः स्वामिनेभवेतेनभूमेनासौस्वामीस्वस्यात्माऊशलीहावा।

उर्मवतेसमासाद्ययोभिष्टोऊरुतेगिरे सहस्रो नितरोलोके इरवासमवामुयात ५० केव  
 लेस्मावतेयमननिर्वाहयतेकिपां सर्वाभिशास्त्रेष्वपि कथंस्वस्वमवामुयात ५८ नरेजयति  
 यच्चित्तसंतरत्नेषाणोद्यतः अलेप्रेसागलस्यकिप्रेतवात्सोसौनयनिर्गमे ५९ दृढवुद्धिसमास्या  
 यधर्मयः स्वामिनेभजेत् तेनासौस्वस्वऊशलीलोकानेमायकल्पितः ६० धर्मवुद्धिरियेनासस  
 र्गमार्गउदीरितः अनेनचरतानितेदेवतमुपजायते ६१ प्रमादमतथीयोपिऊमार्गेणात्रव  
 तते अलेवामिचिषादेनसपेयत्तोभययुतः ६२ नेमायकल्पितइति ६० धर्मवु  
 मऊशलः परल्लोका  
 दितितिसर्गमार्गधारिणोहिदेवाइति ६१ प्रमादेतिअलमितिस्वाप्तसाधनेनलेदितइतिनतस्यशो  
 ध्यतेयत्तस्वयमभययुतइतितस्येवशोध्यतेशिष्यतेअत्रेतिस्वामिनिसभोयेमत्रपादशरणेसंधिःगुण  
 इतिसमेतिपालकश्मादयःषट्धर्मश्चसममःप्रतियोगीतियथाप्रतीतिपालकइतिगुणानेनोक्तःअत्रै



23

यनेन कविना विष्कृत इति बोध्यम् ६४ अत्रैव वक्तव्यशेषमाह औचित्येति एषात्रैव प्रस्तूयमा  
ना इमे इति वक्ष्यमाणाः अयमपि यस्य स नित्याग प्रकार इत्यर्थः ६५ हि इति उत्तानसे विदुत्तान।  
बुद्धिः अत्र इव नो योष्टेष्टेपि मध्ये कस्मादिति हृत्तियः सत्यं नाम वस्तु किं फलं चेति ताभिज्ञाना  
ति समानाभिज्ञः अन्तर्वागसत्यभाषी वाचा रो वक्तुर्गार्हवाक् ६६ ॥ ॥ ॥





अत्रफलनिर्देशेनहेयतोप्रकटयतिप्रतीवेतिसेखकीयम् स्वसमीयेनास्यकदाप्यवकाशोदेयइति।  
 भावःअत्रतात्कालिकीप्रेमगतिरकिंचित्करीत्याह अतीरति सर्वविधिभ्योतरेगविधित्वलीयानितिमा  
 यातविषमितिचेरलक्षणम् ५० अत्रैवभरयतिप्रतीवेतिशेषेसामादिप्रयोगःनिर्यातिवहिर्भूयाय  
 गच्छतिताहिकास्यगतिरित्याहगतिरितिजीर्णस्त्रैवप्रलयःप्रलयेप्राणैःसहनिर्वातीत्यर्थःअथवा  
 निर्यातनाप्रतिक्रियाशोधितेवावैरैवमययातीत्यर्थः ५१ ज्वलदितिप्रसावुवीप्रतियोगिलक्षणम्

अतीवशोकोद्विषतोनामयोसौस्समंतिके अंतर्मर्मनिमग्नतद्विषंकेनास्यशास्यताम् ५० अती  
 वडुविधमिदेविषयत्रौषधादिना निर्यातिगतिरस्येजीर्णानिर्यातनापिवा ५१ ज्वलत्कुलि  
 शमेवेदंयतेयशोर्थसौक्ष्ण्येन समूलणात्तद्वदौषाभस्मसात्प्राप्तसंशयः ५२ भक्तावेधयि।  
 तंसापिस्वतंत्रोतडवाचह भोस्तच्छायांरगयतद्विहैरोष्मातपादिति ५३ किंनामगाणंपैवैगणंपि  
 षस्यास्यवत्ताद्वियत सक्रियासक्रियांकृत्वादेस्तद्वज्रंनरम् ५४ ॥

लेपितरपितामहादिशाखासेततिप्रवाहाःवृक्षस्यस्यंप्रतिहेही ५५ अत्रप्रमाणयतिभक्तानितिअत  
 इतिवैरस्येवेसर्गत्वात्भोरितिभक्ताभिमुखे तच्छायांतस्यस्वतंत्रस्यस्येष्टदेवस्यच्छायांदयावरणं ५६ हो  
 एवमिति अस्यविषयैवरात्र्यस्यदोष्टेवडुष्टभावःकिंणपंगणनोचितेकिंनगाणपत्तामेति तस्याहीति  
 दृष्टेताशयेनाहवत्तादितियस्मादिदं वैरविषंसुक्रियामपिचैराकांतमतितादक्रियोऽक्रियांकृत्वाडेष्टे

ममक्रियेनिबन्धेद्विषेतेहैरविषंजुनेरस्ततिप्रसतीति ५७



प.सं.  
३८टी.  
२४

यथेतिरासैवः शुक्लं यत्नम् ३२ चैरविषम् ॥ ऊसर्ग इति स्मृतिः सदाचारवर्तनी सदाचार्यासविधा  
विनीयमित्यर्थः ३३ सर्गोसाविनि ग्रहेदेवाकं अस्यैरसर्गस्यमेधाधारणावतीथीः रस्येवमेधा  
विनोपसौप्रेशकारणमितिकानामकथासामानानां रससौसर्गोवाचापिनोभार्योमोधाप्रमोषा  
कत्वादितिभावः ३४ उपदेशप्रवणायाभिमुखीकृत्याहसंथायेतिसेधाधारणावतीथीः अस्यै

यथाकदितिदौत्यथोभस्मात्करुतेनलः तथेदेतल्लहदयानिमात्रोपेपुटीरितम् ३५  
ऊसर्गोयस्सविमोत्यर्ष्यायासौपिशाविका अनयाविष्टुडीनोऊतः स्मृतिरुदेव्यति ३६  
सर्गोसौजातनायेतिग्रहेवर्धयेतपले अस्याक्तिरपिलोकेसिन्ननेमेधाप्रमोषिणी ३७  
सेधायमेधोपपणास्यैवभवस्वजनेः क्षणात् स्वदेहेन्द्रियतापायभवेत्कालातिपतितः ३८

रविषस्यैवभवेदोषप्रावत्येपपनासौपरोपनतश्चाहस्वजनेरितिस्वस्माज्जनिर्यस्यतत् ३९  
एतत्स्वदेहेन्द्रियतापायभवेत् यदिचैरविषमदुतभागवशाज्जैरिणंप्रतिफलतितदासौचैरका  
रीस्यमेवदेहेन्द्रियशुक्लीभवति अत्रहेतुः कालातिपतितश्चित्कालेनावल्लकार्येसिद्यतिकोपे  
तज्जातेसाधनभूतकालातिपातात्तदसिद्धेः स्वशरीरेन्द्रियतापः केवलमिति ४० ॥



दृष्टमिति प्रस्माद्देहात्वादिष्वरसात्पद्मोपेपेवमीवैराद्ये विषयसेयीतेत्यर्थः इत्येवास्मात्तत्का॥  
 दस्मात्कथंदिनातिवाहनेन च देतेनामेति किलेति प्रसिद्धिः शोतकः प्रसिद्धो सावयं इत्यर्थः प्रसिद्धा  
 वपिनात्र विमतिरित्याह दृष्टमिति यामराणामित्यनेन महान्नसर्गो सौ न भवतीति सूचितम् ॥  
 अत्र दृष्टोत्तरं तत्राहीति कस्यचिदिति स्वभाष्येन तदर्थं वलोकनेन पृथगामरः कपोला॥  
 विति भल्लपाटनेति लोकप्रसिद्धिः कथमसावित्यं करोतीत्यर्थोत्तरयति चित्रेति विधिविल

दृष्टे विषयस्य दस्मात्पामराणामसुखयः सुखेदिनातिवाहनेन च देतास्मात्कथंकि  
 ल ॥ तथा हि देहोपनतौ कस्याप्येष विगर्हणीः कपोलौ पाटयमेव चित्रं हि निया  
 ति विधेः ॥ कथिकेयं प्रसिद्धेर्णानामेयं स्वास्पपंकना दिमाशत्वं फलेनोवासरत्वे

सिते किं नाम उर्ध्वमिति भावः ॥ कथिकेति अत्रार्थे कनकयात्रेडिकेत्यर्थः इवमीर्ष्या  
 नामतत्कर्तुः स्वास्पपंकनासुखमाहित्यकरणमतयाही सुदाहरणयाजेन समर्थयति  
 तिस्रेति अत्र प्रतियोगिनिग्रसाधीर्ष्यादिमासत्वं कालं फलेन वा फलेन देनियते प्रतियो  
 गिनिदिमासाववर्णं फलेदिति कदाचिरफलनाफलनेपि अत्र तत्कालमेव फलतिनकालो  
 तरे इत्यस्य सुक्रम संदेति आत्मनः दोषः सदा यमथावसानेषु इति सुखाकनेवैयमित्यर्थः ॥



य.से.  
३५टी.

२५

२५

प्रज्वालयति निश्वसौ वैरीयपरिचित्सयानेनाहेमनेनिर्वापयामीति २५ अनर्थेति प्रपमदिति।  
सयमिति शेषः सप्रकृतिपरम्यमित्यर्थः लभते २६ आत्माधिकेति प्रजापीतियः सप्रपरा।  
र्थकारयतिकरोति वासे सयंतत्रयततीमत्रार्थे उष्टः सतः प्राणी सर्वजातिः २७ तस्येति तस्य स  
तस्य कथं दृष्ट्वा त्रेण प्राणामागश्च शयान्तरयतिकानामेति २८ विस्रवति भ्रशविक्कल इति

प्रज्वालयत्तसौ वैरवर्जिपरिचित्सया सदाहायेति विडुषामंतं कस्मै च रोचते  
अनर्थकारी नियतमनर्थसयमेव सः प्रपमसुप्रकृदुप्रशयेषालौकिकीकृतिः २९  
आत्माधिकेयमत्रापि स्यतांति भ्रताशयाः शकैश्च वसेरुष्टः सत्वाशुभ्रभूति  
ल तस्यासीत्कृतिर्यस्य सदायेव विक्कलः जहो प्राणाश्च कानामभवेस्मिन्नुच  
जागतिः २९ विस्रवेस्मिन्नुच शकैश्च भ्रशविक्कलः प्रतिक्रियार्थमस्याशुविह  
दागणप्रपाययौ २९ अश्वविस्त्रवेतस्मिन्तिकर्तनकश्चन शक्तो भ्रदिति दुःखार्तः  
प्रायेकर्तमिषेव सः २९ तेन यासतिमालोक्यमेव सौ विक्कलो भ्रशम संहृशरणमेव

तपोवाचाप्रक्रियोत्पम

दृष्टारकत्वादस्य सयौ रुषेण प्रतिक्रिसलभमानः विहृदागणिरिति मंत्रयंशरिनैतस्यतिक्रि।  
पार्थम्य २९ अश्वं इति शायमिति सत्रासवर्तिनशने प्रमादायममः ३० तमिति आसक्रियो।  
लब्धोपायः तस्यामतिप्रायोपवासनिरतम विक्कलः किंकर्तव्यतामः ३१ सेष्टेस्वामीष्टेष्टेशर

एवमेव सप्रक्रियश्रुतिसेवेयः २५

३५



भइमिति भइमस्मितिसेवेयः मार्गमार्गस्य गयित्वा गयित्वा ग्रहो इति विस्मये मार्ग उपायः असा वि  
 त्यापतदृश्यतामिति आपन्नवृत्तिरिति भावः ८५ इत्युक्तेति सामिनमिति शेषः वहिरेत्याहिर्गम्य ग्रस्य।  
 दर्पणस्य ८७ आनाथेति संबन्धवाहनैराकटे अनर्दणानयनादनेनरे तद्वेत्तस्य शकटस्याप्रेषणे भोग  
 असेति दर्पणस्य प्रसन्नवृत्तिशकटे ८८ तत्संमुखमिति तस्य दृष्टिविषयपतञ्जकटे तदृष्टगत इति तत्त्वे

भइमार्गमार्गमसौ मार्गो लब्धो मया युना आपदोऽस्मादुत्तेशामेतेनासौ दृश्यतां विभो ८५ ३  
 मुक्ता वहिरेत्याह दर्पणः सम्यक्तो तथा मानेनास्य यथाष्टमे मसौ तथानमृच्छति ८७ आनाथ  
 दर्पणं येन वाहनं चानुधीयतः तदाप्रेषयेयमित्यनेष्टे स्या भद्रदात्मना ८८ तत्संमुखे प्रधाये।  
 ते सतदृष्टगतः स्वये धीयन्ते हरेते लोको ईष्टेति कमुपाययो ८९ आशं च मर्त्यगोथं सथा।  
 विना भिमुखं भलात् प्राप्नोति कंदर्वाग्रदर्पणोऽस्य स्थितं ९० विलोक्य स्वमसौ शीघ्रं  
 पतितो मूर्च्छितोऽप्यथ विलेखा कृपय विवृतं न सोऽप्राणात् प्राणादिव ९१ अथ फक्ता निना  
 देन सर्वतोऽप्यष्टमानसाः उडुबुद्धेऽमभितो लोकास्तमकृतो भयाः ९२ ॥

अनर्दणाय रामर्षः हरत इति मरणभीत्याः ८९ आशिं चोति उपस्थिते प्रतिविंबतया संमुखमायांते।  
 ९० विलोकेति विवृतमिति क्रिया विशेषणम् ९१ अथेति फक्तेति स्फाटनः पटहेऽङ्गुली सपरः  
 ९२ ९२ ॥



य.से.  
१९ही.  
२६

निशाम्येतिविहारेतिविहारस्याजमाश्रियोक्तोसौमेत्रिणोद्वेवहिर्ययौ २३ निर्योनमितिभोविभो  
नवभाष्यज्ञानितेभाष्यद्विस्तवनयतीमर्थः अथवातवभाष्यज्ञाकरणभूतयामयाजितम् २४  
उतिहेतिसमाचक्षमात्मानेप्रेमपात्रेज्ञानाने किमेतदिति कथमसौस्वयमेवमृतइति एतत्

निशाम्येदेतमर्वाशःसोपिविस्मितमानसः विहारलक्ष्यतोद्वेमेत्रिणोतेविनिर्ययौ  
निर्योतेतमथाभोसमत्रसावुपयाशयः गृहीताचरणोप्राहभाष्यज्ञानितेविभो २५  
उतिहेतिसमाचक्षतमसौप्राहभूपतिः किमेतद्वदमेप्राप्तप्रसक्तजनराजते २५ इति।  
बुवाणेतमसौप्रोवाचवदतावरः अथधारयरात्रेद्वकर्मणागतिरुद्धता २६ स्वकर्मोपाणि  
तामेवगतिलब्ध्यासातलात् उन्मोविषभूष्मानुविद्धदृश्यतामितः २७ इतिदृष्टार  
काख्येणविषेणसौसमन्वितः यत्रसंयातयामासदृशमनिधनगतः २८ इतिबुधाविवा  
यादमकांषेतांकिंयया अमृतंमत्तसस्याहोसुद्वस्तननुगोचरा २९ गृहीतास्तनं  
दृष्ट्वास्तयासौमूढवेतनः संतस्थपश्यरात्रेद्वगतित्वरंशकारिणा ३०

पायेस्माच्चमानप्राहप्रतेति २५ इतीतिस्पष्टम् २६ स्वकर्मितिगतिमितिविषचरजन्म विषभू  
विषभूमिस्तस्याकृष्णावाप्यस्तेनानुविद्धद्वक संदृक्कदृष्टिदृश्यतामितोगतः २७ इतीतिस्पष्टम्  
इतीतिरियासुपायेर्येणस्यापनादिरूपाम् २८ स्मृतिशक्तिमाहगृहीतेतिसंतस्थेसमारपश्ये

२६ निर्ययौसमत्रकारीस्वयमेवमृतनीति २०



निशम्येति स्पष्टम् १ निरूपित इति निगदव्याख्याते २ वर्ग इति इह सेसारे यन्मध्ये यस्य वर्गस्य मध्ये  
न चेति नासौ राज्ञा ज्ञानपि मेव कोविधेय इति भावः ३ सर्वग इत्यादि त्रिसोकी स्पष्टमेव येति सेवानिमि।

निशम्य सौशके मध्ये ध्यात्वा तं परमं प्रभं प्राणीः पात्रसंवेकं धीमद्विः किं न चाप्यते १ नि  
रूपितो यं प्रथमो वर्गः स्मृत्यै महीभुजां समाहित हरो भूत्वा द्वितीये शृणुता नद्याः २ वर्गः  
सताधुगस्तीह यन्मध्ये न च कोणसौ यस्यां देती महीपानां सेवायामिति निश्चयः ३ सर्वगः  
यामरानामये केचित् कृपणा भुवि यद्विद्यातमात्रेण शर्णे रक्तं भवेत्तन्नात ४ ते देव्याः स  
र्वथा लोके हंसकोचकृततलाः गुणावरणशीलाश्च चित्रमेवो विजृम्भितम् ५ प्राणा।  
स्ते सर्वथा भूयैर्यतस्ततियोगिनः देवावरणशीला ये हविका सकृतोत्सवाः ६ पुमात्रा  
मगुणान्वेषी कृपणो गुणहृषकः तत्राद्यो हरतो नैषा द्वितीयं हरतस्त्यजेत् ७ कथासम्।  
अपेयीयं कथोदाहृतिसंगता निबद्धानिष्ठौ प्राचैः श्रयतां सादरं बुधाः ८ न ज्ञातुं ज्ञा  
लोर्भूयैः कृपणा अभिलाशयः भूमाविधेया व्रीडातो न्यते भो नाप्यते क्वचित् ९ तथा चै  
लसप्ररोस्य मरात्यस्य महीपतेः अभूर्भुजिष्यः कृपणोपि क्रियायदमापितः १० ॥

नेन प्रतियोगिनः प्रतिहेदिनः ६ पुमानित्यादि त्रिसोकी स्फुटार्था ८ न ज्ञात्विति व्रीडं वै तेभ्यः प्रा

प्यानन्वयमिति स्पष्टम् १ न योवेति स्पष्टम् २



प.से.  
३५ टी.  
२३

सकिलेति प्रवसेत सक्ति समये सर्वयेति पातिसो यो वेभ्यो निर्गच्छेति तावियानिवयो घानेषु तानि मू-  
लेनेति प्रादेयानि समुच्चिमेकात्र ऊचु विस्थाने स्थाप्यानीति ॥ काले काले इति यथोचितमिति  
महाजनेषु कौतुकेन दीनानात्तरादिषामेति प्रत्येन फलमात्रदानेनानल्पस्य पुण्यसंगतिः  
अतैतिकथेतेन दृक्सेकवेव ता कृपणेन न तथा चरितमिमांसादृशजानेति ॥ अथैतिकलया मा

सकिलावसेरवोचतमयो घानतस्तथा फलानि दाडिमादीमाहूमादेयानि सर्वथा ॥ का-  
ले काले यथोचितमेव यमेयंति चेदियम क्रिया शुभाय महता मत्पेनानल्पसंगतिः ॥ अ-  
तासस्वामिवचने विधाय च तथैव तत् कोटानि पर्यामासराजात्तादिगरीयसी ॥ अथ  
जातमहीपोसौ न ज्ञादेशांतरागतान समीक्षकलया मासनाया कौतुहलोद्धतः ॥ ते  
यात्तत्रासमाहूय यथा सर्वत्र संगताः कामियोगिमनीषिता यतयो येषि केचन ॥ स  
मीक्षसंस्थितिः तासकृती कलनकोविदः सदस्यपरितोषाय सक्तिया समदीदिशत ॥  
अथ भोजनवेलायां प्राप्तायां समहामतिः अंतरंकल्पयित्वा स्पसदस्या स्नाहसादरम् ॥

साभिनाययामास ग्राह्यतो व्यामचेताः ॥ तथेति येषि केचनेति सदैव स्वामनस्थिता ये केचिन्महा-  
त्मानः ॥ समीक्षेति नेदं लघुकालेन समाभिगच्छतीति कृती तत्कालनिर्वाहकारी कलनको-  
विदः पूर्वापरानुसंधानवत्तथीः सक्तियां भोजनाय वा समदीदिशत्यायोगे वेमदेशेनावबुधत

१२

॥ अथेति अंतरकालेनेपेयस्मिन्नासे ॥ २ ॥

२३



उतिष्ठतेति स्पष्टम् १८ अथेतिसोकनवकं स्पष्टार्थम् १९ लक्ष्योत्तरेणोक्तिकेन विद्यानेन २० अस

उतिष्ठता पुनामेयेवेला भोजनसिद्धये विधाय भक्तिभयोपि नास्य पश्यतमाचिरं १८ अ  
थनेषु सदस्येषु विष्टेषु च यं किंशः प्रयत्नते मनोयेत भक्तपात्रेषु सर्वतः १९ अनीतेषु  
संधानकृशलो सावचितयत् फलानि मास्व शुद्धये देयानीति सतांगतिः २० भोडगारा।  
स्थितेते सग्राह्यो वाचधीधनः आनीयदाडिमान्त्रदीयेता मास्य शुद्धये २१ आकर्णपसा  
मिव चनेपाणी वहुप्ररोगतः सप्राहृतानि सर्वाणि शुक्लानीति न किं श्रुते २२ यद्याज्ञा।  
तादृशा येवानये चिंतास्ति नो मनाक आकंदमुदितात् तस्मिन्मीषासिति निश्चिनु २३ ति  
स्थिततमोत्तरसौ समाजे च नताननः गच्छेति पर्वतश्चैनेयाय पितृवाचविश्रुयत् २४ रत्ना  
मासोर्थवस्तुनां दृष्टिरेषामतायवा अथेष्टदिर्योनामदाननिर्यातनास्ति या २५ चिक्रा  
र्यण्येयतो दीनचित्तानि र्णश्यत इह नम्र अकीर्तिपंकलिमास्या तत्तात्कुर्वे मयी चरान् २६  
विस्मयौ दीविधेयतत्समापध्यायशक्तिः हरीचकारतत्कार्यदसौ लक्षोत्तरेण तम् २७  
प्रसक्तप्रसंगेन स्मृत्यर्थवदतो वरः बोधयामासु गोष्ठात्तत्कार्येण च सलाचत्वे २८ मन  
स्विनस्तावदमी महोतो मनीषणस्तावदमी महानः सहस्रिनस्तावदमी महोतो वावन्न।  
कुरिति स्मृत्यर्थमिति परमस्मृतिदार्थम् २९ मनस्विन इति मनस्विन इत्याद्यनुवाचम् महत्त्वं

कार्पण्यमोतिमयः २२

सर्वत्र विधेयम् ॥ २५ ॥



प. मं.  
३५ ही.  
२८

द्वितीयोपमितिगतार्थम् ११ सद्भागेमादिस्पष्टम् तस्यसद्भागेण ११ केतिमकुर्वन्तीतिनदयेत्।  
यातेवासनगायत्वातगौश्विमापिताइतिनदयेत्तयातेवासनगायत्वात ११ नेतिउदारमनितादिनाम  
लोकेषुभंघ्रत्रुभकर्मण्यतानसमधिकियायेतालोत्थायनलमतिशयेनउष्टायथाशान्तिकेकर्म।  
एषारथेवेतालोत्थायनाउष्टातथादौरेयतदधिकियेतिभावः १४ अत्रप्रत्यायनायेमादेकमिति।

द्वितीयोपेस्सतोवर्गोमयास्सत्येसनस्विनाम अथुनाकथ्यतेसम्यक्कृतीयोपिविभजये १  
सद्भागाधिगतैश्वर्यायेमहीयामहीतले तैस्सम्यक्कृतेसम्यक्वर्गोहेयोयमादरात् ११ नना  
मजातवर्गोसौसेवायोगोमहीभुजाम यतजानाधियःकेचिन्नास्मदेहपिमांयलम् ११ का  
गायमतयोधीगयमकुर्वन्तिसागरान कोतानमतयोमूढाधैःकब्जागौश्विमापिताः ११  
नजातदानधिषण्णैर्महीयेरधिकारिणाः इमेकार्याग्रलेउष्टावेतालोत्थायनाशुभे १४ उ।  
कंचनौनधीरेषकृपणासामरादपि अतीवउष्टप्रकृतिनेलेवादिपिशाचकः १५ नददा  
तिचयोमस्मैप्रत्यक्षायामयापिवा असौकृपणइत्यक्तःसद्व्यस्यार्थभावरुधैः १६ ॥

वादिपिशाचकइतिनस्याप्येस्वभावः सरस्थितोसौयरेर्जलेक्रियमाणोकथमिमेहरेतीतिशोधि  
त्वावेशेनतामीडयतीति १५ प्रत्यक्षायेतिप्रत्यक्षकीर्त्यायामये अत्ययेतिशेदफलधर्माययम  
सद्व्यस्येतिकेवलैयथेच्छेस्येभंतेइत्यर्थः १६ ॥



विषयानमिति दानमिसुभयविधम् स्वेवापीति न स्वयमपि भुङ्क्ते इत्यर्थः १० नदत्ते इति तृतीयस्येताभ्यो  
 वैलक्षण्यं दर्शयति नदत्ते इति पूर्वमेवाक्तं द्विविधे दाने ते यम् नो भुङ्क्ते इति स्वमपि वेचयते इति कृपाणाम्  
 एवञ्चानर्भतौ प्राधिकार्यमस्याह अथेति धरायोभाविरीत्यागर्हयति गार्हप्रकारमाह दत्तेनेति पते।  
 स्नाचामधितमतयो दद्योचयेद्रच्येनामव्ययतां स्नाचास्माभिरप्यत इति स्नाचामात्रेण व्यस्तमतयः अ।

विषयानमयो दाने समेयस्य च उर्मतेः स्वेवापि वेचयेद्यो सौयामरः कीर्त्तयेत्तु यैः १० नदत्ते नो भुं  
 क्ते स्वयमप्यपरात्तर्हयति यो दत्तेने स्नाचामधितमतयो व्यास्यतमिति १८ कथं सिद्धमेनो  
 गतिममलथीत्ययचरी विद्व्यादित्येव दृष्टविदितोऽविधयति १९ सोयेत्तृतीयो विदुयै।  
 कृतानमतिरीर्यते केदासेतितसद्गुणोयस्योभः यातनौ चिती १९ निदर्शितमिदं प्रायेवीरदो  
 तमतिर्नयः अभूक्तश्चिसुरायस्य यशोदः पावनेति तौ १९ सजातकृतकीभाङ्गागाराधिक  
 तेषालिनम् उवाचरास्यदीनारप्रयुतेथीर्ममेसलम् ४० ग्राह्यतमयो धास्यलवलवंचनादि।  
 नाहते दत्तनाम किमस्य दानस्य फलमिति परात्याह योगर्हयति तथा मलथी विमलवुद्धिः कथं ना  
 मेतोऽसिद्धा गतिप्रत्याहते स्नाचार्यमयेभ्यो यदीयते इत्येवं रूपोऽस्य यचरी मनो नुगतो विद्व्यादित्ये।  
 वेयो दृष्टविदुसतिरसोऽविधयति कथितः १९ प्रकृतो योनयति स्वयमिति ग्राह्यस्य सत्वम् प्राणानि  
 र्धमनोते दृष्टयतिता अशोखरयति निदर्शितमिति अदृशनिर्वाणयिते प्रारब्धम् ४० ॥



प.सं.  
३५ टी.  
३५

सत्तावितिधीरिति इच्छाश्रुतमिति कृते प्रतिवचनादिना गच्छानीयतामित्याशयः निशम्येति इदेव  
यत्त्वामिनोक्तं दीनारप्रपुतदास्ये इति इदेव कृतिप्रमाणेन चोयमाहेतीत्ये सर्वथा स्वयं गोचरत्वेन सति  
हानिः दीनारप्रपुतदास्येनास्माकं रिक्तता तस्य च लोकहेतनामत्वमिति ४१ अनेनेति स्पष्टम् ४२ समी  
त्येति यत इयं दास्ये इत्युक्ते इदेव न चार्हेतीये सर्वथा सति रिक्त्यादिप्रतिवचने समति यत त्रिचतुरांश  
कल्पनाभिः समति यत समर्थयामासत्तनीयो शदास्ये च तर्थांशो दास्ये इत्यादिकल्पनाभिः विभागोऽयम्

निशम्य गिरमस्यासौ ब्रह्माणीपुनरगतः आह सो देव न चार्हेतीये सर्वथा सतिः ४१ अनेन च  
तेशो धारत्येते ये च सर्वथा गच्छे पुरुषयोगे ते यथार्हं कृपया यते ४२ समीत्याशयमस्यासौ  
स्माद्योदारमतिर्विभुः अर्थत्रिचतुरांशकल्पनाभिः समति यत ४३ भद्रेतेव धेतमिच्छाभि  
कोनातोपिकेति स्म भूरीति दशमांशो सौ स्यापितो भूद्वयोक्तिभिः ४४ भवति निरयोक्तासौ  
ब्रह्माणीपुनरप्यम् आह स्म भद्रेतत्रापि नैकोत्रौचित्यभागिति ४५ ॥

षास्ति निप्रणाप्रत्ययान्तनिर्देशस्यादतत्वात्रिचतुरांशे शतत्रापि प्रत्ययान्तनिर्देशो बोध्यः ४४  
भद्रेमिति क्रमात्परिहायणायां कृतायां भद्रेते इत्यादि नृहृत्किर्पूर्वमेव न नासौ हवोक्तिभिर्देशमांशो स्या  
पितः दशमांशो दीनारलक्ष्यम् ४५ ॥ ४५ ॥ ॥ ४५

४५ ॥ ४५ ॥ ॥ ४५

३५



भवतिभिर्भयदिच्छयादृशमोशपवदीयतेऽतिभवत्तानीयतोदीनारलक्ष्यमिति भद्रमिदं पल्लवम् ।  
 भद्रं ते वर्धतामिच्छाधिक्येनातोपीमस्य तत्रापीति पदं व्यवसितेऽपि अत्र दीनारलक्ष्यदानेनैकजोचितम् ।  
 भाक् विभज्यवृक्षभ्यो देयमिदमिति ४६ आकर्णेति स्पष्टम् ४७ आपन्नं निश्चायेन्नित्यं बोधनम् त्व  
 मरिग्रहाभवज्ञावरा ४८ औदार्यमिति निगदव्याख्यातम् ४९ विबुधेति आशयेन मरिग्रहेति अत्र

आकर्ण्येव च नेतस्य इति विधेयमहाशयः विरूपो वाच उर्बुहे किमेतत्कलितं त्वया ४७ आप  
 न्नश्रूयतामिच्छाममेयेत्तमरिग्रहा अनाशः सकृत्तो रग्यदेवेन भवता स्वयं ४८ औदार्यं स्पष्ट  
 तः कृत्वा सार्यनिर्णयको भवान् ज्ञातो दीर्घविधमेतत्तन् नूनं स्वपरदृष्ट्या ४९ विबुध्या ।  
 शयमस्यासौ विलप्य वृक्षचोतरे समिपतां मायपोपे च फले भुक्ते मया दुतम् ५० अस्त्यपा  
 मरसर्गाणां सर्गाभासांश्च वारिदः उदारमतिरिमेतत्रिकं नान्यमयेत्ते ५१ निशम्य चाङ्  
 वाक्येन उर्बुहोऽसौ न गारतम् नूनमुज्जानमेयस्य पीडां हंत्यस्ति ते भ्रशम् ५२ ॥

रेमनसि पापे स पापे शरीराय जेते ये पापशब्दः भुक्तमिति स्वहानिरेवार्जितेति भावः ५० अस्ति  
 ति नान्यमयेत्तेऽतिशयप्रमाणायानस्वसर्गमजति ततश्च यः सर्गो भवता शये कस्मितः स पाल  
 नीययेवेति भावः ५१ निशम्येति उदुङ्गतिस्तथाशयेन सज्जबुद्धिरिति तव तौ न बुद्धेर्भ्रशयी ।  
 मंहंती पीडा योग्यतायेनामदाशांतवृत्तिर्भवसीति ५२ ॥



प. सं.  
३५ सी.  
३.

सेतिस्रानि रश्मिद्वयसेपदलाभः परस्मानिर्मोदौदार्यभ्रंशलक्षणप्रवृत्तायागणयित्वा ५३ यदि  
तिष्ठनरिति जातचिद्वितीयवारम् ५४ यथार्थेति स्पष्टम् ५५ अत्रैवार्थान्तरयतिरूपेति मलिनम्  
छायातत्पकार्यः तमिस्त्रातोसभरितारात्रिः ५६ पुनरपि भरयति उर्विधानामिति ५७ उक्तमिति

स्वस्त्रानि परस्त्रानि च हरावत्ताये जडाः प्रवर्तन्त इमे जातनोचिताः पारितोषिके ५३ य  
न्मयानियते ते यतद्भूतानय किंतिदम् दौर्विध्यं न तया दर्शयन् पुनर्गोष्ठां कदाचन ५४ प  
रार्थविज्ञकृयोसौ उरार्थे गितकोविदः सन्नतेषु सत्सर्गपरेषां कलेकयेत् ५५ हृष्य  
तमलिनच्छायास्तमिस्त्राया यदृच्छया कथंचरणमप्येषां च देतार्थमदर्शने ५६ उर्वि  
धानां कियामेषां भातनामगरीयसी भ्रवं कर्दमले त्वेषामस्तके तैर्नियानिता ५७ उक्त  
स्वर्तीयवर्गोसौ चतुर्थोपि निशम्यतां प्रवृत्तवदनानामय उद्देशोऽत्र कीर्तिताः ५८ ये दो  
षकथने बद्धकक्षाः संहृणते गणान् ते उर्मृत्वा महीयानां दूरीकार्यनिर्तरे ५९ अ  
स्तनामवचः सत्येतेषां तत्रापि रूपाणां परोक्षकथनादोषद्वैगुण्यमन्तर्जातः ६०  
स्पष्टम् ५८ अस्तनामेति यद्यपि ते सत्यमेव तद्वचोवदन्ति तथापि तदसमत्वे कथनानेपांतत्रपरो  
क्षवादिताललक्षणरूपणयत्तश्च पूर्वमेव समर्थितम् चेदश्नुते तत् तदा दोषद्वैगुण्यं परोक्षवा  
दिताललक्षणैकादृश्या अन्तर्जादिताललक्षणहितीयेति दोषद्वयग्रन्तोसाविति ६० ॥

३.



अत्र समयतिप्रतिपापमिति निगदमात्रेण गतार्थमिदम् ५१ स्मृतिष्वपीति साथीनामिति नरिकश्चि  
 दपि सस्विषुहृषणासोपयतिप्रसुतगुणानेववक्ति तथापि परोक्षवादशंकया सौहेयप्वेति समा  
 धिनेति नियमेन ५२ अत्र वेपुनरपि समर्थयति नूनमिति प्रस्मात्करणामिषात् ततश्च ये केचिम  
 रोक्षवादेशीयेते ते मीरुगालश्च तस्या इति भावः ५३ यथामितियर्थे विधेहि मातस्ते गङ्गुरुग्र  
 योतरयति सयमिति यद्यप्यद्वाद्वादीतमनाः तद्वारमिति इहा कीर्तित्वत्वात् परत्र वा बीज्यादिभूः

अतिपापमिदं नाम परस्त्रीसेवनादपि यद्वाह्यः प्रहृष्येत पुमानिति जगौकृतिः ५१ स्मृति  
 ष्वपि विशेषेण प्रोक्तमेतत्समाधिना परोक्षवादे हेयोयं सत्त्वीनामपिशंकया ५२ नूनं परो  
 क्षवादो सौकृणायामिषभक्षणम् समतु गंधिना चास्माद्गुणावाह्यधायनम् ५३ यथ्यं  
 विधेहि मतिमयश्चाहारतात्मनः स्वयं किं नैव निर्वोदुं शक्तं नृज्ज्वरमंजसा ५४ निदर्शि।  
 तमिदं वा भक्तशिद्धानां वहाश्रणीः येनाचारवत्तालव्यं जायतु मवलेदिस ५५ सकदा।  
 च न शर्वयौ दिव्यैरागत्य सूचितः कल्पउत्थाय गेतव्यसमना ते धनान् च ५६ ॥

खल्लक्षणं प्रंजसाततेन स्वयं निर्वोदुं किं न शक्तः शक्त एव प्रयस्यः यद्यस्य तद्वा निर्वोहणाया।  
 सशक्तिः स्यात्तदा भवत्साहाय्यं सुयकाराय भवेत्त एष तु स्वयमेव तन्निर्वोदुं शक्त इति मातृसा।  
 साध्यं ऊरुवेदस्य भंगं ऊरुवेतदात्ममर्षेण भागभविष्यतीति भावः ५७ निदर्शितमिति आचारपा

लनात्संयत्ताचार्यानां तानां विदितत्वे विदितत्वात् प्रस्मवत्तेनायतिरिच।  
 लुगदितम् स्वमेव भीष्टयदर्शनमिति ५५ ५६



प.से.  
३५सी.  
३१

अथेतिश्रुंगमुत्तरेगंअभिपुकेत्वांप्रत्यभिपुक्तोभवति ६८ तत्रापीतित्रापिचतुर्षुइत्येप्रतिकृतेषु  
इतिविधानेनेत्येविधेयसंपादनेनकृतीकृतकृत्यः ६९ अथेतिचतस्रोकीगताथिप्रायाअसावि।  
तिवार्तावहाप्रणीः असावितिचगिरिः असावार्तावहस्य ७१ अकृमितिअकृविधायेतिनउदितं

तत्रेतेचरतोयेयदापुतेइत्यमेवतत ततोदृक्पेदवीयातियतज्ञेयापनिश्चिते ६० अथो  
यदेकमभ्येतिनत्यात्येयत्ततःपरम् अभिपुकेतिराशोसौनकार्येस्तेकथंचन ६८ तत्रापि  
पंचमेयंतेभवेदृष्टंतेतोबलात् चलरितिविधानेनकृतीभवसिनामया ६९ अथयुष्टेय ७५  
भातेसौशीघ्रेनिर्गत्यवर्त्मना तेनउद्भावकिनामभ्येप्रागितिमुग्धधीः ७० यदानिकतिवि  
दत्ताविलोकाप्रेसितेगिरिम् अमुञ्चवातिविस्तीर्णाविक्रवोसौवभूवर ७१ ओहमेसो।  
कथेनामकिंऊवैशास्तिरप्यसौ यात्येतिसेमारीभययावज्जुस्तेसमुद्यतः ७२ अभ्रतावर  
सौग्राममात्रोजातोस्पतृष्टे अकृविधायेवरनेपितोसोमादिकात्परः ७३ रसेनमृग  
नाभेअगंधेनाभ्रसप्तये ततःप्रीतिमनागतापुरोदृष्टापतद्रुहम् ७४ सृज्वादिव्यवचो।  
गोप्यमिदमेतसुःस्थितम् समर्थेतिखनित्वापुषध्रमेकंवलादसौ ७५ नितिपतत्रसौ।

वर्त्तमानायापिसेवते

संपन्नमितिदर्पितेतदनुमोदनेनतत्रसमर्थ ७४ ६९ ॥

३१



ततश्चिन्तः सोकीनिगदव्याख्यातप्रायापिहितश्चित्तेनवार्तावहेनप्रसागमेतत्तन्नेवसपवकर्ते।  
तिक्तोयतिःपिहितःपिधानादिनाकारितः ७८ साभूदितिस्पष्टे ७९ चिरिति विस्तिवार्तयोर्धर्ममुद्गा-  
तमेनेदृष्टान्तशप्यमदेनेसौतथैवोपरिगतश्चित्तिलोकपचित्ताकुलोसौयतेनसमसमेतिवेदितंतत्त्वा-  
यापालितमेवकिंपुनः कुर्वयदसौनपिहितोभवतिश्चित्तभवतगंतव्यमेवाग्रतश्चित्तगतज्वरोगंतप्रवृत्तो

गच्छन्नग्रतगौत्सव्यायावम्यष्टादशोदसौ ददर्शतावदेवासौनेवलाडस्थितेतत्तात् ७७ प्रसाग  
तदुतेकुच्छादगाथमपरंततः अभ्रंवातावविहितःमरुर्धर्ममदगासुतः ७८ साभूत्तेवयत्नं।  
किंचिद्वेतिपुनरप्यसौ गताम्यतस्यसंगुम्येयस्येवकेमहामनाः ७९ विरणेनेतथादृष्टादिवा  
यायगतज्वरः प्रवृत्तोगतमयेसौददर्शचरणायुधम् ८० दयस्वेतिवदभीतिकेप्रोसौपुरतोव  
नत पाणिभ्यामेकमारोप्यन्नगुयेतेनधीमता ८१ संज्ञोक्तंनिमेषार्थाद्वावेपनःपुरेगा-  
तः सामेतिलुपितोरुष्टउवाचभ्रामयन्निव ८२ भोस्माहसिकनष्टमेदिनमस्यानुथावना  
त सदाखेटसंघातेनार्हेतीयंप्रजागृहि ८३ ॥ प्रेचरणायुंददर्श ८० दयस्वेतिभयकंप्र  
श्चित्तिपुणायस्यामथावितः ८४ छत्रोक्तमितिचरणायुधगोपनार्थंछादितोत्तेगंसामेतिमासा।  
हसंक्रुमासाहसंक्रुविनिशसयन्निवतसवाचयतोसौरुष्टःक्रुपितःतत्रहेतुःलुपितश्चित्ति ८५।  
एतदेवप्रकटयतिभोरितिस्पष्टम् ८६ ॥



प.से.  
३५सी.  
३१

असृष्टमिति असृष्टे गतपाये अथवा उपलक्षणपतिशयोनायेपितम् अर्थीति एतदनुयाचनात् सा  
वेनात्सावेदेविहायेति त्वद्वोयेयेचमी निशीति साधनोत्तरादौ चिन्तीर्शयति ९२ निशम्येति दिव्यो।  
क्तिमिति दिव्यपुरुषेण सृष्टेः सप्रशस्ये निवेदिनोस्मि यदेकेतव समापतति तद्वोपमिति तत्सयापालितं  
ततोपियः परमभिषुक्ते मोन निराशाः कार्य इति वस्तुत्वासां सपेशीमां संग्रहः प्रसंख्येनाय ९३ उवा

असृष्टे वा मरमिदं लपितस्यामहेव तात कथं दयालमास्वात्वात्सावेहात्रिष्यस्येत्यने ९२  
निशम्य वाचमस्यासौ सृष्टा दिव्यमथ १२ विच्छिद्यस्वोक्तो मांसपेशीमस्ये समपि पत ९३  
उवाच मांसपेशीसभक्षित्वाप्रीतमानसः विमत्य कृतवाक्तेनेसिष्टदेशमुपाययौ ९४  
अथासौ पुरतो गत्वा दर्शयति ते भवि शवमेकं च दौर्गन्ध्यं हविताशोदरे भगवत् ९५ सृष्ट्वा।  
दिव्यवचो ह्यर्प्य क्ता ते तीरिताशयः विमनाः किं विद्वेषे प्रेत्याय गृह्यन्ति ९६ आयाता  
यामथोतस्यो दीना कंदनतत्परः बोधयामास सर्वेशं तमसौ विमलाशयः ९७ भगवत्सु।  
कृपासारभाजनस्य न किं मम दृश्यते सत्कलकाले काले यन्मयि कल्पमे ९८ ॥

येति स्पष्टम् ९४ साविति भगवदतिशयात् ९५ सृष्टेति तीरिताशयः समाप्तमनोरथः विमनस्क।  
तस्य किंचित्ते दिव्यपुरुषोक्तीनां संवादे जाते पितृनिर्णयात्साभादिति प्रमेयाय प्रत्यायोया ९६ आ  
यातायामिति तमीरात्रिः ९७ भगवन्निति आसारे वेगवद्वपमकल्पमे कृपां ऊरुमे ९८

३१



यदाज्ञमिति अभिज्ञेतातारम् किमिदमिति किमिदं ह किंचास्यताम्यमिति ५५ संदेहेति से  
 लेवेति काललेपस्य नाशवकाश इति भावः ५० विसृज्येति सेवेति सफलं भीष्टफलं सेवेवैवराधे  
 नाम्नत् यदैवामीषीत तत्र सेव्याज्ञायते तदैव तत्तु भूत इत्यर्थः ५१ अवधेहीति हि सोकी स्यादर्थः ५२  
 कमोज्ज्वल इति विदुषोति अमुत्र तत्र इति स्पष्टम् ५३ यद्येति तथेति कार्येण नाम्नत् नम्रतो यत्सोपका

यदाज्ञमेतया सर्वतन्मया प्रतिपालिते अभिज्ञे कुरु मामत्र किमिदं किमिदं प्रभो ५५ संदे  
 हगारलाकोते स्ववाक्यीष्टधारया विधेहि संदित प्राणो संसेव करुणानिधे ५६ विज्ञा  
 प्यात तव कृते गूढरूपाय भारती आविराम विनीतानां सेव्या रोयोस्ति सफले ५७ अवधे  
 हीति सेवायामसौ गूढविग्रहा समाधातु प्रवक्तव्यमविनयानत केधरे ५८ अमुत्र तोति वि  
 स्तीर्णो सितारिद्यस्त्वयस्ति तः प्रयुक्तो ग्राममात्रो सौमसेषः कमोज्ज्वलः ५९ अमुत्र तोति  
 विस्तीर्णः कृष्णश्चाप्युद्गमेस्ति यः सौम्यः स्याद्ग्रामवेलायां प्रयुक्तोति मधुरयते ६० यश्च स्वा  
 र्णप्रतिग्रहो यद्गमौ यति ते त्वया सोपकारो निसर्गोऽस्य लक्ष्यतो मनसा तया ५१

राविष्कारमिति यः कश्चिदुदात्तेषु स्तुतिस्वोपक्रियां पितृप्रेतानि तस्यासौ चलात्स यमसुद्वतीति  
 अस्योपकारस्य निसर्गः स्वभावो मनसा लक्ष्यतामिति सोपकार इति पादपूरणोऽर्थः ६२ य इति  
 यस्तृतीयशरणबुधलक्षणो कमुत्संगमायत्रमत्रासेतस्य सर्वशितः सर्वपरीक्षकस्य च परमे



प.से.  
३५.सी.  
३३

33

अस्मिन्मासे निशामय जानीहि तत्र चायमाशयः सञ्चितः अस्य केन चित्स्यापि तस्मात्ता योजागर्भे ।  
यथा जागरणे नरे भ्रमने तस्मिन् नवकाशे भवेत् यथा रथपातो नास्य संभवेत् तथा जागरणे नरत्वा  
विधेयेति ५ य इति यश्च तर्थाबलात्परीक्षामुद्दिश्यार्थं स्वदेतिके समायातः समापन्नः सभागी ।  
तितथावृत्तिर्मासोत्पत्त्या यो कृतः केन चिदुपाधिना यद्यसौ कदाचिन्न सभांगप्राप्नोति तथापि ।

यस्मिन्तीयो कमापन्नस्ते तत्रासे निशामय जागर्यमस्मात्ता यो यथा रथमनेतरे ५ यश्च ।  
तर्थाबलात्परीक्षा समायातस्वदेतिकम् सभागी भागवान् कार्य इति तस्यानुशासनम् ७  
पंचमो यः शबोदष्टः इति द्रष्टव्यः परोक्षवादः संज्ञेयो ह्येकार्यो बलात्सौ ८ ।  
इति नामास्ययः कश्चित् मस्यापयते बलात् तस्य दौर्गन्ध्यमभितोक्षणाहेतुः प्रजायते ९  
न्यक्करोति तरो कीर्तिं सखीलेवाप्यसौ किंवा समाधाय ततो धीरैरेरे भाव्यमतो बलात्  
नासौ निराशो विधेयो न्येनापि प्रकारेण भागवान् कार्य इति तस्य सर्वकर्तृनुशासनमाज्ञास्तीति  
शेषः ७ पंचम इति एस्या दौर्गन्धेन ८ इति रिति अस्य परोक्षवादात् तस्य मृतकस्य तं परोक्षवादः ।  
तस्यास्यापकस्य अभितः पार्थत्ये इहामुत्र च ५ न्यक्करोतीति असौ किंवा परोक्षवादकिंवा ।  
ततस्तस्मादितोः समाधाय समाधानं कृत्वा अतः परोक्षवादकिंवा याः ९ ॥

३३



मेतिप्रपभाषणोपरोक्तकृत्वाः प्रत्यक्षमर्थयति अतएव नितयाजिज्ञायास्तयाविशुद्धया साक्षिये।  
ति ईश्वरायनलक्षणशुद्धक्रिया ॥ अतमिति साक्षियाप्रोक्तलक्षणान्तस्योचरीनायोविधेयंमा।  
सारिकं कार्यं विच्छिद्यते स्वयमेव विच्छिन्ने भवति ततश्च ये विधासौ प्रकाशयभाषणालक्षणो वि।  
धवोचिताविद्यस्नास्त्रीयोग्याताहिविधवात्साक्षिक्रियानचिताः किमन्यत्तुर्वतीतितासामेवय।  
सौचित्तीनप्ररुषाणामितिभावः ॥ ऊर्वेतिप्रकृतत्वाद्यभाषणम् सोदराप्ररणोड्वाइतिस्वो

मावर्तयात्रकस्यापि जिज्ञायास्यभाषणं अतएव नयानामकथंसेत्यनिसाक्षिया ॥ ३॥  
वमेतेनवादेनसाक्षियाहीयतेनृणाम् विच्छिद्यतेविधेयंविधेयंविधेयंविधवोचिता ॥ ऊर्वेता  
नामयेकेचित्सोदराप्ररणोड्वाः इरीभाषेत्तथीशानासेभाउच्यपदार्थिनाम् ॥ अजसा  
यापचयात्तारस्येतच्छ्रवणंनपि यायायजायतेनेतोरितिधीराशुशासनम् ॥ ४ ॥

इदं प्ररणमुदवत्सवोयेषो उदरप्ररणार्थमपभाषणं ऊर्वेतां प्ररितेतस्मिन्मशंसेतइतिक्रियत्रा  
मानेनहीयतेइतिभावः यदर्थंवेयान्तेधिवेयः कृतस्तदिदानीप्रकृतयोजनयाविशदीकरोतिइ  
रीभाषामितितः पूर्वस्माद्यतिरेकेप्रथीशानोमहात्मनासस्माद्यभाषणादरीभाष्यम् यतश्च  
पदार्थिनाम् उच्यपदार्थमिदिदं प्रमृद्भूतमितिभावः ॥ ५ ॥ एतइतिपदं ह्यपिनायतकृतिपत्त  
मपिद्वेषयितमवतारयतिअजसेतितशब्दः आवकयत्तातयोतनार्थः धीराणो धर्मशास्त्रप्रणेत



प. सं.  
३५ टी.  
२४

तृणो मन्वादीनामवशासनेति नयावमनः कलौ तत्र पिधान्यौ गंतव्ये वा ततो यत इति न के-  
 वलेयो महतो यभाषने शृणोति तस्मादपि यः स पापभागिति वक्तुमात्रे १४ मेदमिति इदं मार्गो यभा-  
 षणलक्षणो मार्गः अत्र ते निष्क्रान्तिवामानिधाः मैतद्वत्सा च शृणिवमर्थः अत्र फलदर्शनया-  
 नर्थसूचयति चेदिति इयं ह्यी वा कुर्यात्सा कुर्याद्वयी चेदशुभास्यतदा तव सुक्तियास्तवनप्रवणरू-  
 पाकथं फलिष्यति फलिनी भविष्यति १५ अवश्येति अयमर्थः याश्चात्तये ये शुक्तपायमिदमिति।

मेदं मार्गे निधानिष्क्रान्तिवाजातचेदियम् तव्यशुद्धाकथेनामसक्तियाते फलिष्यति  
 अवश्यावरणीयत्वादस्योक्तस्यापि भाषणे औचित्यावरमेवेति मात्सर्ये तत्र सज्जति १६  
 वर्गश्चतुर्थ उक्तो येषं चमं शृणुतादताः यो सौ महोपगोष्ठी पुनर्जातौ चित्तभाक्ताचित् १७

पुनरनुभाषणोदिरुक्तदोषावरमिति न शोके यत इदमवश्यावरणीयत्वादेचित्यावरम् इष्टे स-  
 वश्यवक्तव्ये वस्तु हि भाष्यते इति अस्ति च महात्मनो हि वदं सवदं भवतीति मायवर्थः इयं हि  
 रनुभाषणो मायसिद्धेये त्रमात्सर्यासनरुक्तात्वाद्योपमुद्रावयंति तत्रतिविधानार्थमाह मात्स-  
 र्यमिति तत्र ते पुंसमत्सरेषु मात्सर्यमेतदेतत्कमन्यदेतत्कं वा बोद्धावित्तं मज्जति महात्मभिः सोक्ति-  
 संवादात्प्रतिश्रुतेनार्थमात्सर्ये तत्रेव निमज्जति स्वयमेव ते मात्सर्यफलभाजो भवेयुरिति नात्ययम्

१७ वर्ग इति स्पष्टम् १८

२४



समेतिकर्मेतिप्रारब्धभेजेनेनपनरुर्जितेक्येपशुतेनेषामितितत्साधनार्थमाहसमेतैवे ।  
 तिसमेनास्तिकेनतत्समेसच्चिरानंदलक्षणंअसतोमदेधुर्दृतीति तथातदादिष्टंकिंचनेति ।  
 तेनसमलक्षणंनब्रह्मणायकिंचिदादिष्टंवेदाख्येकर्मतरपिप्राग्वत् तथात्रलोकेयत्किंचित्स्म  
 तेनदर्थकलनयास्योकरचनयानिवर्देसेधादिभिस्तदपिप्राग्वदेव २० नेतितदीदृशंसमेसर्वथे ।  
 तिप्रमत्तेपरोत्तैवेत्यर्थः २१ सर्वथेतिप्रमत्तभागमवशिष्टेविद्वत्तैवतिप्रशुकेतिस्यामीतिस्यामि ।

समानभिज्ञायेकेविद्वमंतिथरणीतले कर्मानिवाहनासक्तापरावस्तेप्रकीर्तिताः २२  
 समेनैवहिसमेततदादिष्टंकिंचन स्मृतेवाप्यत्रयत्किंचिद्वर्दृतीतिस्मृदेसत्ताम् २३ ना  
 भिज्ञानेतिनत्समेयेनामभुविद्वविधः सर्वथानास्तिकास्तेमीविवर्ज्याथरणीचवैः २४ ।  
 आशुक्रकारिणास्तेमीपरवंचनतत्पराः स्वामिसमानभिज्ञाश्चकथंरुद्धैमहीभुजाम् २५  
 वर्गोसौप्रत्यरेतदुत्सादमर्दनमर्दितः सर्वद्वेषोत्रवरितैर्भायेशीलत्सशालिभिः २६ नजा  
 तभाग्यमेतेषांबुद्धंभवतिऊच्यते अर्पिताश्रीरमीषुशकलतोतिविनिश्चयः २७ ॥

शुक्रादपिद्यस्तमतपर्यर्थः २८ वर्गोसावितिप्रसौपेचमोनास्तिकवर्गस्तस्यसर्वतस्यपरमसत्तत्र  
 स्पभंकोयः सपवपादस्तस्यमर्दनैर्लतापातनैर्मर्दितः तथासर्वद्वेषः सपरातिगतः अज्ञास्मिन्वर्गे  
 शीलत्सशालिभिर्महीपैः श्रीःशोभानत्मीश्चप्रवरितैर्भायमेतत्समीपवासेनश्रीरपयातीतिसमा

॥ २८ ॥



य. सं.  
३५ टी.  
३५

न जातिविबुद्धे फलदानोन्मात्रमग्र्यितेनिकदाविस्मार्चीनकर्मलेशदत्ता २४ यश्चिनास्तिको।  
विष्टेविस्मारयेतग्रनेनमस्येमधुरंदनमिति विस्मारयतेनानुत्तरोत्तरं यानि विदांज्ञानात्तद्वि  
स्मृतिः प्रणयकालांतरेषुभकारिणी उक्तमर्थमुत्तरार्थेनविशदयतिनवेदेतिसममिति सत्यप्रतिष्ठा  
तामोक्तवितपरूपेबुद्धाप्रबुद्ध २५ असंबोपीतिखलपरितिमुत्तमेद्रामाग्र्यास्मिन् २६ यद्येतिग्रा  
तरमर्मवेदितानिज्ञायाग्रसिकात्वेतत्प्रतिक्रियातस्यप्रतीकारः फलनिर्यातनाशोयनातीक्षणानि।

योविस्मारयतेमिष्टेप्रणयानिद्विस्मृतिविदाम नवेदसत्येयोप्यस्मादुद्वापथ्येविधेयलम् २५  
असंबोपिहितस्तेगानिब्रजिब्रजिभवेत्तलम् तथाचखलः सोपिवक्तिस्मात्रोचितोरुक्रिया  
यस्यजिज्ञासिकाऊंदाशुकोक्तौतत्प्रतिक्रिया फलनिर्यातनायेयातीक्षणानिज्ञासिधारया  
लवणाश्चपगंचापिसमविस्मरणेन शिरोग्रीवंभनत्पाशुतत्तमेवितयेत्सदा २६ मह  
येत्सुरुषेनामसत्यस्मृतिरियेक्षणान् तद्विस्मृतिरियेनूनेतथापादाश्रयातयेत् २६ वा  
गोसौपंचमः प्रोक्तः षष्ठ्यायनिशम्यताम् येसत्यभाषिणोनामकल्पनाचतरानराः ३०

कारजकीया २७ लवणोतिलवणंसेस्कारकद्रव्योपलक्षणम् अरेपचभस्याशुपलक्षणम् २८ म  
हेयदितिमहोतेऊर्णात् सैत्ताश्वकविधेरनिसत्ताउपथावृत्तभावः आयादात्तातयेतनासौपुनरुति  
हतीति २९ वर्गश्चिकोसौवर्गश्चादयेसत्येतिग्रज्ञानेतिपरमार्थेस्ततः किंचिद्वचनशकलानिस।

सुखिसस्येकेशाग्र्यनेकसना ३० ॥

३५



नेदमितिनदसस्यभाषणेकेनापीतिमहात्मभिः पामरैर्वाकुत्रविदितपिमहात्मयामरतयायोये ।  
 अनेनास्यभाषणेन ३१ तत्रापिविशेषमाहसस्यभाषीतिअश्रीकोजायतेतिशेषः महीपतावि  
 तिअसंभावितेननेनसंवदः ३२ तथाचेतिशीलसेजरीनामसुभाषितावली तस्यामेतदगोभिधेये  
 व्याकोशितंस्फुटीकृतं मंजयाअव्याकोशेनभाष्यमितिआकोशितमित्युक्तिः ३३ तत्सभाषामिति

नेदेकेताण्यनुमतेनोचितेवापिऊच्यते अनेनचरतोलोकेनकाविसिद्धिरिष्यते ३४ अ  
 स्यभाषीमनुजोश्रीकोननेमहीपतौ असंभावितवृत्तश्चतदज्ञासौकियावुधैः ३५ तथा  
 चशीलसेवयामिदंआकोशितंरजैल अभक्तविवरोमेरीमहाविभवभाजने ३६ तत्सभाषो  
 महामाशवभूतोत्तसराभिधः तत्रैकस्यापरः साकृभभिख्योमानभाजनम् ३७ विप्रलेपः  
 तरयोयंतौगोष्ठोत्तमलीलया तत्रोतरेष्यसाकृभउत्सीषः पतितौभवि ३८ तंयस्ताकृति  
 मालोच्यग्राह्यसौमेविप्रकलाः किमिदंनर्मलीलायामतोधिकमपीत्यते ३९ ॥

मानभाजनमित्युभयविशेषणं ३७ विप्रलेपतरितिविप्रलेपतः तत्रोतरेविप्रलापकालेउत्सीषः  
 तिनसरपाणिनेतिभेद्यम् ३८ तमितियस्ताकृतिंकोथायनुभावमुत्तलौहिसादिलिंगदर्शनेन  
 विक्रवाकृतिप्रकलः अष्टः प्रकलस्तुफलेअष्टेतिदेमवेदः किमिदमितिकिमर्थेनवेदस्वरु  
 मत्राः नैषोचितोअत्राशितरयति नर्मलीलायामितिअतस्त्वत्सीषयातादधिकमपीत्यतेइति किं



प. सं.  
३५ टी.  
३५

36

अनेतिलमिन्मोः तमाशीलभदेतेस्त ३० निशम्येतिवत्तरोवसरोचितभाष्यसौमेजीप्रसुष्टैरु।  
किंकिमनोधिकमिति कोयदेतासुक्तिप्रतोरचितमवसरोचितम असांननमपुतेवनप्रकथरो  
विधेयोमयासुक्तिवारेनसर्वयासुभानयमावहेतश्चिप्रत्रायांतरश्चिक्तिनश्चिकांडेवसरो  
वापराचसुधानेनएवमेवचिप्रशातिकारुकमेकतेकतिलमितिभावः ३८ लज्जुवदइष्टवुदेअथच  
निस्मारवुदेततेवेदेकार्यमयसुलभमाय अनेनतवमाहात्म्यहानिनेजायतेअत्रसमर्थयति अ

अत्राहासौलमिन्मदेकयमसुभवेत्रमे गोष्ट्यांतवायमाहात्म्येयदुष्टकिमनोधिकम  
निशम्यचतरोसुष्टैरुक्तिमस्योतरोचितम उवाचकृतिनःकोडेनसीदीतहिजात्यपि ३८  
लज्जुवदइष्टेकार्यसुलभमायमयमे अलेप्रहेणलीलायोतहाम्याप्रेशितेहिते ३५ मा  
जातसमनककदीपेप्रज्वालयेधनिस्त्रेहः शीघ्रेप्रकाशदीनःस्याइष्टेगायश्रुतिगोधेन ४

लमिति लीलासितेखललजेवमेतवम तस्योभावतार्थमार तरिति यत्तयोक्तमाहात्म्ये  
भ्रष्टेजातमितितदिपुरेवतवताम्याअयाभ्रेशितेवलादपहृतेअयमर्थः कृतयायातोसिइति  
तदिनेष्टेनयाताम्याहनेशापुरादहमेकरात्रेणात्रापितश्चिद्योक्तंतादिनएवभवतामाहात्म्ये  
मतोहापितमितिअसमभाषसीतिताम्यमितिमहीयतावसंभावितवृत्तिश्चेतिसमर्थितम् ३५  
माजात्वितिनिस्त्रेहः उपष्टेभकातेलाव्यपरप्रत्यायकप्रेमरहितः ४

३५



सास्मादिति प्रस्मादस्य भाषणात् विदिजानीरिपतदस्य साभासमात्रमाभासवन्निस्सारम् नत  
 आस्मादस्य गृह्यमानमाहात्म्यलक्षणतद्गोणीयानीयमिवास्मि रमिसर्गः ४१ वर्गो सावितिस्य  
 एव ४२ तत्र वाचा ऊशान्निरुक्त्या तल्लक्षणमाह वदेतीति स्मृता इति पाणिनिशिक्षानुसारेण नि।  
 भावः तथा च पाणिनिः आलवाटवौ कृत्स्नवर्जभाषणीति कृत्स्नं वरुवक्तीति वाचाटः अत्र हेयता  
 साविकरोति प्रमानमिति तत्कृत्स्नवर्जभाषणं लोके मानं मानरहितं ये वरुवदेति तत्वाक्यलक्षः।

मास्मान्मानेदीमन्माहात्म्ये वापि मृग्यतो विदि आभासमात्रमेतद्गोणीयानीयवर्गं वास्मात्  
 वर्गो सौकथितः षष्ठः सप्तमो ये निशम्यतो ये वाचा जा इति व्यातानि दायात्रे महीतले ४२  
 वदेति वरुयेति ये ते वाचा जा इति स्मृताः अमाने खलु तलोके नास्म्यमानस्य मानना ४३  
 अतिरप्यत्र वक्ति स्मरोषगौरवमारगत वलादस्य मायाति वरुक्तौ श्रुतयेतसाम् ४४  
 भोजर्गमिहिरेणापि सोक्तनोवशरीविभुः वरुक्ति संस्तुतो लोके वातलक्षति शोचते ४५

स्य न माने विद्यते ततोपि किमित्यशङ्कनास्तीति प्रमानस्य वरुवा जालवारि नो लोके मानना नास्ति  
 ईदृशेन रेलोकानमानयेतीति तस्या किंचित्करणे सिद्धम् ४३ अतिरिति स्पष्टम् ४४ अत्र संवदति  
 भोजर्गेति सोक्त इति पाटशुरेणो संधिः संस्तुतः कृतपरिचयः ४५ शोकते इति वातलक्षणाकास्पद  
 ममाविति किं परशंका मात्रेणासौ तथा भवतीत्यशङ्क शंका स्पष्टमिति सवाचाटः परं केवलं शं।

कास्ये इति न अत्र भवेदिति चापीति उन्मोपि भवेत् अथ एदी करणं



प.से.  
३५ सी.  
३७

दृष्टप्रत्ययमप्याहृष्टमिति बहूभाषिणो नराणो लोक इत्यतः तां जायते इति दृष्टम् तस्याः प्रथम  
सोपातमिरमेवेति भावः ४० सति स्पष्टम् ४८ तथा चेति ये सात्या इति पत्रा मावहः अवारैरिति  
अवारीनातिप्रसिद्धैः आरात्समीपे प्रसिद्धः भोः सामिनस्माननशाथीति ४९ एतदेव विशदयति

शोकास्पदेन सपरिभवेत्तत्तैर्योषो दृष्टे चैतन्मता लोके नराणो बहूभाषणम् ४५  
सधुवंचत्तसंबदेयो वक्ति बहू मछयीः इत्यतीवोदिते सम्पवस्सतिषपिविशारदेः ४७  
तथा चाख्याविकात्रेयेतत्र साव्योर्ध्वपत्तः सवारैरभिगम्याद्विचार्ये प्रसिद्धः ५०  
कर्मोपदिशता दृष्टो यत्समाचरणोदये सत्रा माप्येदमुदिता शोरोहमात्र निश्चिताः ५१  
इत्युक्तो सोहसन्माहमानो मादियता प्रियाः मौनमाचरतां सिद्धिः सर्वथैवेति निश्चिते  
इति श्रुत्वा पुनस्तमेयप्रवृत्तिनयानताः क्रियेये उर्ध्वदा भानिकथे व्यवहृतिस्तथा ५२  
निशम्य पुनरप्याह क्रियतां नात्र मे भवः तथा ये या यथा मे घामुपकाराय कल्पते ५३  
मौनमेतदभिप्रेते मम यद्बहूभाषणं मनोमालिनयमेव मा ऊरुध्वं तथैव लम् ५४

कर्मतिष्ठेति उपायो हेतुर्गार्हो ५० इत्युक्त इति स्पष्टम् ५१ इतीति क्रियेयमिति पदं मौनत्रतिनो भवा  
भवामेति कथमिति प्रश्नो मौनत्रतयारणो व्यवहृति व्यवहारसंज्ञाः कथं निर्वहति ५२ निशम्यति कि  
यतामिति व्यवहृतिरिति वर्तने प्रश्नेति व्यवहारकरणे परततथेमादि ५३ मौनमिति एतन्मम मौनम

मिमेतमिति पूर्वेषु संवेद्यः अत्र हेतुः यदि तिसृषु मिति ग्राह्याविकासमाश्रये ५५



अत्रैव प्रसेगागतमवतारयति यदि ति असावत्य भारः साधुरिति यदस्य भारत्वे सा चोतहा द्विर्भोक्त  
 इति बोध्यम् नेति रैव ये धनव्यये यदस्य भारत्वं न तच्छाद्यम् यस्मात्सगभीरोदारह्यतयोत्पमुक्ताः  
 वक्तुं धनं ददातीति ५५ ऊर्विति यदित्येव पक्षकारिता कथमियं ते काले रक्षिते धनं ददाति इति यदित्येव  
 पक्षकारिता रोचते तर्हि वाग्रत एव तत्र ऊरुवाग्वाङ्मते निवार्यताम् इति तत्रैव पक्षकारी भवति अ

यच्छाद्यमस्य भारत्वे तहा श्लोकेनैव ये गभीरोदारह्योत्पमुक्ता गति धनं वक्तुं ५५ ऊ  
 रुवाग्रत एव तत्रैव पक्षकारिता रोचते रक्षणां वाचो रोचधिनो वधिर्यतः ५६ अहो  
 मौर्यमिदं लोके यद्विधेयं च हस्ततः उत्सृष्टाः ऊर्वते वाचा स्वयं रभुं शहेतवे ५७ साहो  
 निरुपरोधस्य यद्वैर्भाषणं दृष्ट्वा सर्गोस्ति विमलः सोयं यत्नैरस्य भाषणं ५८ यदको  
 उमसौ ब्रूते यद्ब्रूते त्यक्तं वक्तुं तस्मादाहं तसौ नृणां यत्नो नैसा मितिः पां ५९ परतो  
 षकरी वाणीया सौ वाणीति भण्यते यथा सौ विद्यति ततो न सा वाणी हि वाण्यसौ ६०

अहेतुः रक्षणमिति यतो वाचो रक्षणेन वनावधिः रोचधिनो निधिरित्यर्थः नावधिरिति वक्तुं च्छीहिः  
 अयमर्थः तव शक्तस्य वाग्यस्ति पाणि रण्यस्ति तत्र यत्नं हस्तस्य करोषि न तस्मात् वाधपवय  
 त्ते ऊरुयद्वाधा कियते ददासीति तद्ब्रूते न तर्ह्येदेहीति वाग्रत एव तस्मात्तु न वधिर्निधिर्न हस्त  
 रक्षणमिति ५५ अहो इति गतार्थमिदम् ५७ सेति हानि तन्ना ५८ यदको उ इति निगदव्याख्या

नम् ५८ यरे निवाली निचपासे भक्ता विधि धातोः वाली सेव न नीत्यर्थः असा विनिपत्र।  
 वाली निचपासे वाली अस्तमत्र नीत्या प्रशस्त्रम् ५९



प. सं.  
३५ टी.  
३८

अत्रोक्तं यति उदाहृतमिदमिति महानुभावाः महामतिनिश्चयापर्ययात्मर्यायेण क्रमेण समुदे-  
तिसमेतिवोदितकालितं प्रोक्तं लेशागतमिति भावेधोराधी राशयदिहागता इत्यर्थः ६२ हेतुति  
अपमर्थः यथा महीपा मर्मस्वामिनस्तथा तदा एवोपि सामान्यजनवागीश्वर इत्यर्थः ६४ असौ रति

उदाहृतमिदं ज्ञातुं गोष्ठ्योन्तनत्वाणिनः त्रयोत्तराः समुदिताश्च भूवकार्यहेतवः ६१  
हेमीयेकं मरीचीनत्वाकानीह उदाहृत्य महानुभावमिमिलनत्नवाणवता चिताः  
अथ तेष्टपविष्टेषु शाहेलेष्विव पर्ययात् असौ नवशरीराजामानयत्रिदमवतीत् ६३ अ  
हो सुचिरकालेन समुदेतिसमेष्टयी सद्भागेः कलितं मेघवीरवीर्यदागतम् ६४ ह  
ह्यसमेत्यमंडल्याभाषां ऊरुतमाचिरम् इयं हि नृपवाङ्मनेवागीशीतिविनिश्चयः  
असारेस्मिन् भवेन्नृनगोष्ठीयंकृतलक्षणा कष्टं त्वर्णं चैव ज्ञानि स्यात्पतीयं शुभोदया  
विलोक्यान्तं यमेतस्याः फले हं परमादृतः प्रोत्साहयेच्च भवतः प्रसातो भवता त्रमे ६६  
इयं शुभोदया परस्परसंवादलक्षणाभाषा स्यात्पतीति शुभोदया यत्रादिलेखिलासदा म  
होदायिनी भविष्यतीति ६५ विलोकेति एतस्याभाषायाः प्रमाणमिति मडकमुचित  
मनुचितं वेति अत्र शासितारो भवतेति

६६ ॥ ॥



कार्येति प्रप्रत्तुः सोभक्तप्रायप्रारथ्यताजीर्णप्राययामप्रुक्तस्योशरीरलक्षणायोप्रायता।  
वायतिसिद्धयेपरिचयः कार्यः यथायतिः स्थिरीभवतितथाविधेयम् तथापि किमिच्छा नही  
तिप्रतः सद्गुणानलक्षणदिधेयादमक्तिविद्भुजासुर्कस्मृतयेभुविनास्ति सत्यसेहामनासर।  
एोजायतपवयरेननयाभावारचनयात्रस्मृतिभद्रायिनीति प्रसुकेनगज्ञारेयंसद्गुणितव।  
लीनिवर्द्धेति कथाप्रसंगेषु सत्माननयावामशृङ्गेतीतिभावः ५० इतीतिवयेतियवमस्ति।  
सुक्तासेतोचेष्टारइः प्रादावितिभवानेवप्रथममावेदकोभवेति ५१ दत्तेतिदत्तसेतोदत्तेति।

कार्यः परिचयः प्रत्तुः सोभक्तप्रायप्रारथ्यताजीर्णप्राययामप्रुक्तस्योशरीरलक्षणायोप्रायता।  
इमवाल्यानिशम्यासीगिरमस्यमहीपतेः तथेसुक्तादइः सेतासादौवस्थाभवेतितम्  
दत्तसेतः ससत्सेतासमुद्गाणिनायकम् प्रावकर्षशनेर्योतप्रकाशितसभातलम् ५२

तः सनवशरीरजासत्सेतासमुद्गात सत्यः प्रशस्तायाः सेताश्चेतनाविशेषास्तेषांसमुद्गातदास्या  
नस्यानाहुडेरितियावतपकंमणिनायकंशनेर्मंदयथास्यनकचवनापिरंधयातारिसंपातोभ।  
वेतथावकर्षवहिराविश्वकारणकाभाषासुवावेतियावतसचाहुषमाणोयोतप्रकाशितस  
भातलः सप्रकाशमात्रेणससकाशीकृतसभातलइत्यर्थः समुद्गाचितमेवतंवहिराहुष्योक्ति  
पटिकायांसमतिष्ठिपरिविशनेरितिसूचितम् ५३ ॥



प.सं.  
३५  
३५

मणिनायकमाचक्येत्सुक्तम् तमेवद्विशद्वर्णप्रभोज्ज्वलमस्योक्तमणिप्रकाशयति नजा।  
 त्विति अहेनवशरीराजायतावद्विचित्रभाषणात् विचार्यविचार्यपराधानात्रावृत्तितावाप्त  
 यानात्रापिहृदोस्मात्तद्विचित्रभाषणम् तस्मादयतावन्नान्वरसेसारहेनजितो  
 भवेत्तज्जपात्रेजातश्चित्समहृदयाशयः परंतुविचार्यकियमाणेतत्राप्येवसमप्यथवत्पदार्थस्य।  
 वलीयस्मात्कापिलज्जनाताकस्मादायातेतिरुष्यतोबुध्यतोभवद्विर्मयिहस्यतोचेतिविचार्य  
 विचार्यपिभाषणस्येदंफलितंकिंवाचाटवस्येतितामर्थम् ॥ सचिंतेति सचिंताःसत्स्मरणा

नजातलजितोभवमहमौचित्यभाषणात् तत्राप्यथवत्पदार्थापिजातालजेतिरुष्य  
 तो ॥ सचिंताशेषेतिमोष्यामृष्योमीयकैसंगी परीक्षार्थेततोहीरकाणिकामाचक्य  
 र्धम् ॥ अनेवरुक्तासङ्गोष्ट्यामत्रेदंनियतेमया शिरोधार्यसर्गोष्ट्यामममचापने

नितेषांशेषेतिनिधिभूतेहृदयमितियावत् आरुष्यांतरानसंधानेनलक्ष्मीकृतमपरीक्षार्थं  
 काप्रकृतविवेकार्थेततःशेषेहीरकाणिकामाचक्यर्धहेतिप्रसिद्धौ ॥ अनेवरुक्तेतिवाचा  
 टवत्खंडनासूचनम् संतिमंवचीत्यर्थः अत्रसङ्गोष्ट्यामसत्समारयशमर्शनिरतायोप्रेयासि।  
 वरुविज्ञानीतिनीत्यामात्रादृष्टः कस्यचिमेतदितिदेवस्यमाणोहीरकाणिकारूपंवाक्यंशि।  
 रोवारणरूपेणशिरोरत्नादानमिदमस्त्वितिसर्गोष्ट्यानिअथेनदानेनवाकियतेइत्यत्रसमचाप

लेमृष्यतोत्तम्यतोयत्रेयस्यपि किंविहजावन्नसायतेदिति ३२ ॥

३५



शक्त इति अयमर्थः योऽर्थमार्गलोच्यो भियेयमेव मार्गलोच्यः वाग्यायानभिन्न इति यदयताव।  
 त्रमयोक्तमत्रार्थरेशक्तोस्मिन्नधिकार्यसि साधिरमसाधिरमिति वदामिनवदामिवेति अस्मिन्नाय  
 वागोवाग्यायाभिन्नेन कापि क्रियोपायोस्ति संचितमेवमसाधेवेति ज्ञातेपि प्रसाधुप्रसावर्तनेन शक्तो  
 स्मिन्नभिन्नत्वाद्गतत्वात्कथमत्रापक्रवेकरोमिनमयोक्तमिति प्रकारेणासावधाव्यवहारमार्गोस।  
 मलेचितः अतीवस्वार्थस्वार्थेसारवत्सरोयतावन्मयानेचित इति वावाटते अयणीयमिति ता।  
 त्वयम् ॥ चीनराडिति मामा मोदायमहोतभावसदस्यहममनये सदितो हृदि कृतमुद्रणांश

शक्तोऽस्यत्र नभिन्नो यो वाग्याया अर्थमार्गणः भिन्नेस्मिन्नक्रियाकापीमधासौ लेखितो म  
 म ॥ चीनराणमराता भिवमाम्या मोदाय सदितो उन्मीलयितमुपुक्तग्राह्याहृदिकाल  
 बु ॥ नोवमियावतावने शक्तिरात्मवशामया मायहस्तगतानूनशक्ता किं किं न दर्श  
 राग्रहीदिद्यापाणिनेति शेषः लब्धुपरिमिताहरोमदरोवा ॥ नोवमीति यावत्पर्यंतं नाहं व  
 मितावत्पर्यंतं मम शक्तिरात्मवशात्सहस्तगतैवेति यथायथा तावते यामिनथातथा सावतेतामे  
 व अयमेति यद्युक्ते भवेत्तदा सौ शक्तिरमहस्तगतानूननिश्चयेन मय्येव शक्ता शक्तिमती ना  
 तत्राह शक्तो भवामीति सा शक्ता सती मां किं किं न दर्शयेत् अस्मावितमप्यहं दर्शयेदेवेति ।  
 यथावयदाश्यं वावधरेन धिनापदावरणवृत्ते देहास्तितावदस्याः प्रसादने स्वकोशले विद्यत एव



प.से  
१५६  
४

यथायथाप्रसाधयाम्येतथातथाप्रसाधितास्वीतिराविनीभवेत् यथाचासावाविर्वितितरा  
परहस्तगतासौयभिचारिणीवकिंकिंनदशयेरिति ॥५॥ हिंसायीति प्रशस्तावाग्वाश्रुपासवा  
रामस्तस्मात्तगेथाऊरिऊत्तंसौगेथभरितदिग्वाभिलोकामहस्तइवहस्तिकाश्वेप्रतिकृतौक  
नयदीदृशतनिर्दशयामास ॥६॥ शोथमितिवापदांतरे अस्याननिकेतनसभागृहम् ॥७॥ सम  
मिति सममिति वक्ष्यमाणवागीकारे संक्षेपेणात्रसंसारपुण्यपापस्वरूपाद्व्येवगतिः वा  
त्रिसौकेकियमाणेपुण्यवार्ज्यतेपापेवेति तत्राद्यापुण्यमयीगतिः शुभोदयोपरतशकाऊला

हिंसायथायथाश्रुपारामाङ्गेथाऊरिऊत्तंसौगेथभरितदिग्वाभिलोकामहस्तइवहस्तिकाश्वेप्रतिकृतौक  
शोथेशोथेचवास्याननिकेतनसभागृहम् ॥७॥ शोथमिति वक्ष्यमाणवागीकारे संक्षेपेणात्रसंसारपुण्यपापस्वरूपाद्व्येवगतिः वा  
त्रिसौकेकियमाणेपुण्यवार्ज्यतेपापेवेति तत्राद्यापुण्यमयीगतिः शुभोदयोपरतशकाऊला

अस्यमयोपकृतं किमसावनेन पुण्यमर्जयेतेयवापापमिति मध्यपितत्पशः समापतेरिति ।  
अथवापापंयतिकनिष्ठाप्राप्ताशकाऊलामध्येपिहानौस्वविषयापरविषयावशंकाकिंम  
पार्थयेवेयंमर्जेतिस्वशंकाश्रनेन किमसौमध्यएवमर्जेतिपरशंका द्वितीयापुण्यमयीअथ  
ततः प्रत्यक्षतपवावरेतिदृष्ट्यामपिसनीविभिः प्रोहवायाव्यवहारसजाग्रतासमाधेयम् ॥८॥  
यदिरोमकथंयात्रासिञ्चतीतिचित्ततामेतद्विषयाचित्तावश्यंविधेयेति ॥८॥

४



उपकारेतिशेकामिति उपकार उपकारपदेतिनिश्चयेन साशेकोत्यानासेभवात्पराशेकोचेत्यो।  
 स्थितोएहतः कृतापश्चात्कृतयोर्लभ्यप्रवसोरचितस्य उपकारोचितेचभाषतेन स्पृहणीगतिरैहिक्याशु  
 त्रिकीचायोज्ज्वलासदैवेनशोभतेति ५५ इतीतिप्रपञ्चेतिऊर्त्तिनचक्रभाषणान् ८ इतीतिग्रा।  
 लक्ष्यपर्यालोच्य परममित्येवमस्तीति अत्रार्थान्तरयतिऊर्त्तिनिग्रास्तिक्येप्रागुक्तम् ५६ अत्रापीति  
 सभानुमतेयैवतुं चरित्रे हतेसंपन्नं अत्रार्थान्तरयतिकिं नामेति तत्किं नामवस्तुयदर्थेर्तासलितेन।

उपकारधियेएताशेकाकृताचएहतः योर्लभ्यभाषेततस्याहोहृणीगतिर्योज्ज्वला ५५ इ।  
 तिमैरोचेतसाधुमतेपीरायथात्रसः वारमीतिकथ्यतेइहोवाचादोयथावुधेः ८ इतिता।  
 त्तमातलक्ष्यप्रफुल्लवदनावुजाः सर्वेपरममित्युच्यः ऊर्त्तिनक्येनराजते ८ अत्रापिऊर्त्ति।  
 लाःप्रत्नाःसंवदेतिमनीषिणम् हृतहृतं चकिं नामतयज्ञामलितेबुधेः ८२ यवनेषुपरा  
 नातप्रापेहृदोत्रकश्चन एहोहृदेसुखाजीवीभइहृतं वरात्रमे ८३ ॥

विशदीकृतम् सर्वमेवराहस्यवस्तुप्राचीनैर्विशदीकृतमेवेति ८ तत्रकस्यचित्सेवादमवतारा।  
 यतियवनेधितियवनाहिवैद्याशतिजगत्प्रसिद्धः तत्रजातकदाचिदहंप्रापेतत्राप्यतेयवनमध्ये  
 पिकश्चनहृदः पक्वउदिमयाएहः भोहृदस्तमत्रसखा जीवीभइहृतं वदेयनहृतेनवर्तिष्यमाणेनभ  
 इजायतेइतिकश्चित्कंचित्प्रतिवदति ८३ ॥







भावाभिमितिनसंवेष्टमिति प्रमादमदिरोपीतावस्थेयम् विधेयेववपकर्तये ॥ तद्वशेति ॥  
कोपदिश्यते नमरतिव्रतशरणीभूयशांतिमापयत्तु प्राणोवभवेत्यर्थः ॥ उक्तं संक्षिप्य शि।  
लयति प्रवृत्तेति अत्रेति प्रमादस्यो विवृडा इति त एव पुरुषाः सर्वथा विवृडा बुद्धमतयोवाता  
चारिण इत्यर्थः ये स्वपरेषु देशेषु स्वकीयपरकीये देशेषु प्रतिपाद्यतः प्रतिपाद्येवार्तयेति वाता  
संचारयंतियतोक्तोभयाः एतदेवाकृतोभयत्ननिमित्तमित्यर्थः ॥ अत्र प्रमापयतितथा चेति

भावे बुद्धेन ते शालेन संवेष्टये प्रमादिना विधेयेति इत्याह न मनर्थापतने भुवम् ॥ तद्व  
शे सर्वमेव देशे स्थिते मास्मात्प्रसक्तयोः भवेत्तु को नमंश्चेति शांतिमापयति बुद्धीः ॥ अ  
हंत्वा विवृडास्ते सर्वथा प्रतिपाद्यतः ये वातयेति देशेषु स्वपरेषु कृतोभयाः ॥  
तथा च मोक्षार्थं लक्षणं हस्माधीनधीरहम् विवृडामा मतास्ते मे भाग्यत्नभ्यामसंशयः ॥

त्वत्पुः पूर्ववत् अधीनधीस्तमरतेः ॥ विद्याममाह कियायारीति धर्मोपि सत्रसौ समा  
भ्यर्थः मरिति स्वाभिसमर्पकांशौ विविच्य सम्यक्त्वेन पश्यन् कृत्यतयो रंशयोः शुद्धिमायत्तेन।  
मदीयं सशान्तं न्यजतिनापितदीयं संशं मयं संक्रामयति प्रसौचं सर्वथा सफलोदयः दीनायी।  
इनात्स्वामिभक्तिपालनोच्चरुदः सत्रभयतो विवृडफलभुक् परत्र प्रतमतिरिति ॥ ॥



प.से  
३ टी.  
१५

द्वितीयमारकोनाजाल्मेशमयेदिति प्रापवमिति तृतीययेऊवेपियतउभयगुणानुस्मृत्पाहेति  
कष्टनिवेदनाएवंदालोपयतकम ३३ आयेतिशेषः अक्षसीत निःश्वासमज्जगारमध्येति।  
रतिगर्भेराभिनयार्था २३ विरतमितिस्पष्टम् २४ आमिति आमितिसमाधानानुकारणम्  
आवेद्यतिप्रसक्तंयोरालंवातकर्णगोचरेकमेति २५ फलितमितिस्पष्टम् २६ अत्रशोचराय।

क्रियाचारीसमेभ्यर्चोयोमदर्नकभागयोः विविच्यशुद्धिमाधत्तेसर्वथासहलोदयः २७  
कोडवालश्रयःस्वार्थमनयेत्समनागपि आक्षेपजाल्मेशमयेदएवेदेतिसोचसीत २८  
विरतंतमयाभेत्कश्चिन्मायोत्पन्नत स्वामिस्त्रतीयेवदनोवर्ततेहरियस्तव २९ ।  
आसंमर्जकवृत्तान्तंयथावसरतोमम आवेद्यतियामर्थप्रेमपात्रंसमेमतः ३० फलि  
तंभाष्यतरुणागुत्तंवेदीदृशोभुवि मिलेतिपञ्चवेनेमाःप्रज्ञाकल्याणभाजनम् ३१,  
निर्दिशितमिदंप्रायेताभंत्वातिरोचिवाः स्वामात्कारुहृताभित्तानेपितमनाप्रभत् ३२

ति निर्दिशितमितिवाभक् इतिदेशनाम अरोधगिरइतिस्वनामसेसमीपवर्तिनोमानास्पदेवं।  
यवः अमात्यारहस्यनयसरचराःकारवःकार्यधारिणः अभित्तानेसेकेतकलनावेत्तेतियाव

ते २३ ॥ २३



तथावेति कलिते कलनाववसारचर्येति यावत् तान्त्वामात्रकाम्यनयपुरागता न्येष्टते।  
 एतन्नदिनव्यवसारेभ्यस्तत्सर्वकलाश्रितत्वेन सर्वथा प्रकटे रहस्यमपि यथावदनप्यारोपिते  
 तच्च हनमिदमयभक्तमयसममवगतमनेनेसवादः कृतोनेन देसक्तमिति सर्वभक्तादियथा  
 भूतेषावयामास ८८ यथानुभूतमिति नैर्तिप्रदयत हताभिज्ञत्वे देवसेषयादृते देवप्रसादा।

तथाच कलिते तस्य यथासावागतासुरः तान्यो हते समाचख्यो यथावत्सर्वथाभय  
 त् ८८ यथानुभूते तच्छ्रुत्वा सर्ववृत्ते च ते बहिः निर्गता विस्मिता रुचन्ते ते दो देवसेषया  
 त् ८९ चरकियेयममलानस्याभयवृत्तैः पुनः संज्ञात्माभात्संज्ञासादेवताशक्तिकल्प  
 ना ९० कार्याकार्यविवेकार्ये स्थापिता ये चराचराः ते सम्यक्करणादास्तो हरेति प्रसभेति

दिनादेवतायै नो वार्ता मस्मै यम् ९१ संक्रामयेति ८५ किंपुनरत्र तत्त्वमित्याह चरकि  
 येति तैरिति सचिवारिभिः संज्ञातिलाभारिनितादृशी चरकिया सास्याभूया कस्यापि न विरि  
 ताभूदिति देवशक्तिकल्पना कृता देवप्रसादयवासा साविति संज्ञासां भाविता ९० कार्येति।  
 चराचराश्चैकचराशो रूढः द्वितीयस्तद्गुणगणसूचनाय सम्यक्करणे सदाचारपालने ह।

रेतीति तद्गुणगणसूचनाय सम्यक्करणे सदाचारपालने हः ९१



प.से  
३३ ही.  
११

जात्येतिप्रहृतानामिविजात्मजात्म्यप्रहारमायत्रानाम् तेषामितिचराणोरग्राहोवा २१ तत्र  
राज्ञांचैकविधेयत्वकथनायविधेयविशेषमपरिश्रान्ति यत्तदिति यत्तत्तेज्ञांचैरंगितस्त्वचनोऽ  
वध्योक्तौप्राप्त्यायामेयपणोनियमोक्तिपणासश्रयमाह अवचायेतिक्रियानिष्कृतिःप्रतीकार  
इतियावत् तत्रचरसंज्ञावेत्तणीयेतिभावः उक्तंसेवादेनइच्छयितमाहउक्तमितिमरणजन्म

जात्महृद्दर्शनेतेषांप्रहृतानांचरोपणं विधेयेसर्वथाज्ञायासीतिरेषामहीभुजाम्  
यत्तत्तेज्ञांचिनागज्ञांमवध्योक्तौपणोस्त्ययम् अवधार्यक्रियाकार्यानतर्णशास्तिरि  
ष्यते २३ उक्तंचवैद्यैर्भयानांशास्तिर्मरणजन्मनी अवतीर्णान्निवारोषागूढरूपाम  
हेतवे २४ ॥

नीइतितदाज्ञायोरिमरणमयतिश्चसममेवेति तदोरोपः यतोवतीर्णेतिपक्षाशास्तिर्मही।  
तलेभूतलेगूढरूपावाण्यवतीर्णेचरीवारोषेतिभावः ततश्चनकश्चनान्येनोप्रमावर्तयितेत्त।  
मइतिराज्ञासमाहितेनभाव्यमितिभावः २४

११



प्रजापिसमर्थयतिवकेतिरुद्धेतिमथेकेदयितमशक्याः इत्युक्तायेनदीप्त्यासनेनसेहितेति कंचि।  
 त्वतिप्रत्यावर्ततेनिसेभावनायोलिङ्गनसेभावयेसाप्रत्यावर्ततेइतिकथमिति केननयेनतृणेशा।  
 स्तिरेयेतिभावः २५ तत्ररितिनेष्टेष्टकार्येषुनिष्ठक्तानोभूतापिकाराणोस्वामिभक्त्याचसिंहासन।  
 भूतात्मनोकथमिदमस्मत्सामिसिंहासनंदिनारिनमुच्चैभवतीतिभूतात्मनोतत्पराणाम् महत्स  
 कार्येष्वेष्टेषुवाचलायत्नतः सारोचितिनये उच्चिमोचित्यसर्वदेयजातेपरिममलेष्यपराणुदे।

वक्रवाणामनेमिक्तामाननेवाङ्कुरीरुद्धा सेहितेइत्युक्तायेनप्रत्यावर्ततेतसाकथम् २५  
 ततत्कार्यनिष्ठक्तानोसिंहासनभूतात्मनाम् स्मार्यमहात्म्यकार्येषुसारोचितिनयोवत्ता ३  
 त २५ विधेयेचविधायैवेतत्रेनोक्तिमलंभरात विशदीकृत्यतच्छास्तिदत्तानक्यापिचसर्व। ४

कितानिविधेयानीतिस्मार्यम् २५ विधेयमिति विधेयेसारोच्यरूपेलेख्यमेवमुक्तप्रकारेण  
 विधायसेयाय तत्रविधेयइनोक्तिरानिष्टुडिलक्षणप्रभुशान्तिभरादतिशयेनालेकाणांतया।  
 अभिवारिणीविशदीकृत्यनकथंचनकदापीदेवमिचरतीतिस्त्रिष्टुतायासनयाविविक्तोक्तु।  
 नायात्रतच्छास्तिदत्तानासौक्यपिचसर्वलेदितिलेखशान्तिप्रकारः २७ ॥



प. सं.  
३३ टी.  
१२

विमृष्येति साक्षात्प्रतीगोचरमानीय अथवा कालोत्तरेपि सारवत्सत्वापरसेवा विमर्दसह  
मिदमिति विधेयं कर्तव्यतया स्वीकार्यम् शास्त्रिभूषिते विधेयमयत्तचित्तयमेककृते कार्ये शास्त्रि  
दाने भूषणम् यत्तचित्तया सम्भवेन राक्षसायमेन देयमिति भावः १८ अत्र प्रमाणायति उक्तं चेति अ  
र्थः यदि धेये राक्षसादिसेवा भूषितमकृता शास्त्रि न दीयते मीमांसा हरिते तत्र धीमेतो धर्म  
शास्त्रे चानन सारीणीति न केवलमियं देवयावत्सद्यः शक्तिमत्त्वोत्पत्तिरिति मत्वा सावि।

विमृष्यमनसा साक्षात्कृतमसत्त्वावसारवत् अथवापि विधेयं तदिधेये शास्त्रिभूषितम्  
उक्तं च विज्ञेयं धीयर्ममीमांसा हरिते च यत् यज्ञाशास्यते सद्यः सद्यः शोया सत्ताप्यसौ  
अवधार्यावधार्यापि शास्त्रिरुद्देश्यमादरात् विधेया परधानत्वे कार्ये सपरगोचरम्

ति १९ अत्रैव भरयति अवधार्येति तात्रेति शीघ्रं स्यात्प्रापकत्वात् आदरात् तद्वत्तत्तयानि  
श्रुत्यमथ्यमदृष्टेनापि विधेया परयेति विमर्शाभावेन नमित्तकं ये सपरगोचरे कार्यम् अविचा  
रिते कार्यं ऊर्ध्वं तस्य परदेहसंदेशयकदाचित्सावकस्मात्परं सारयति कदाचित्सा सौ शास्त्रि प्रापकः  
स्वयमेव नश्यतीति १०० ॥ १००



इति शास्त्रिणा यकस्य मष्टदशास्त्रिप्रकारः अन्यथेति श्रवणमात्रतश्च निवृत्तदृष्ट्या तत्रापि सं  
 भावितयवनतामवाक्यामः १ येति संभावनया शंका मात्रेण यातना वलात्स्वीकारणा २ उ  
 क्तार्थे दृष्टपतीतयग्राह उक्तचेति निगदव्याख्यातम् ३ अनर्थश्चेति तस्येति सर्वे नियेतरि चरस्य  
 संभावना कृतास्यः शंकिनेर्धे दृष्टपतीतिः ४ इतीति अस्माद्धं कितव्यवरणात् ५ मेतिता

अन्यथापि पाणोस्तीहगताश्रवणमात्रतः संभावितो विकलनास्यदं प्राप्यो नना कचित्  
 या संभावनया पापि यातना सोमरीभुजाम् इहामशयशः यंकपातना भंगदायिनी  
 उक्तचेतद्वरस्येष्टसंभवात्मयेस्त्रिया भूयानाख्यातकीर्ती नोशास्त्रिरेषा चलेयना ३  
 अनर्थसौपतेनूनं च उदं च तस्यै संभावना कृतास्यो यश्चरतीह महीपतिः ४ इति  
 सतीति वडास्यैर्मुखे गलिनियातनात् नासोकनेन वास्मादाद्रिवर्त्य सहिते दुभिः ५  
 माकस्य विडीरविधेरिति छेदे तथा कीर्तिकले कलेवा फलेययाते यगभीरतासा  
 नयैव नायत्ककलेयमडा ६ यदीयेनातचित्राससाचिताप्रकटीभवेत् तदानयः कृता

कुसुमे उतः किं विवायति

येति संभावना मात्रेण अथेति पक्षोत्तरसमन्वये अशर्योतरस्यासः ऊकर्णेति श्यं संभावना सा  
 दातत्ततः कुस्मितकलना ६ विपदे वाथमाह यदीयमिति श्यं संभावना साधिता विषयवती च



य.से.  
३३ टी.  
१३

कृतायदिप्रकारीभवेच्छेकैवेयनेसममिति नप्रग्राह्यदनाप्रकारमलभमानोनतमः यश्चात्मापी  
किंविथास्यतीतिनकोपिपुडिप्रकारेस्यलभ्यतश्मर्थः १ अथैकशिलायां सोस्ययतिनिर्दिशितमि  
ति कंचिदिति अनभिद्यक्तनातिविशेषम् २ गतेतिदृष्टिवद्वासेयायेतिदृष्टिवेधमित्यवयमेतत्  
येनचत्वेनास्यमर्थोच्छिन्नः सस्यमथेनिष्ठातोभदिति मध्यनिष्ठातासिः उदतमितिअग्रनिखन

निर्दिशितमिदंरास्तिऊवायेगोनिशासति कश्चिद्व्यस्यलीयातोद्गातंकंचिदृदर्श ८ ग  
तोतिकेवल्लोकायदृष्टिवेधुमेननसः छिन्नपूर्वेतिनोमथनिष्ठातासिसुथेदतम् ९  
सतदृष्टातिचिंताधिमग्रसुस्तोभ्रमन्मतिः स्तब्धोभूत्वागतिस्यानकिययोरनेरेवसत् १०  
तदैवात्रागतः कश्चिदाजकीयो नरश्चताम संस्थितिंवीस्यपुरतोगतानजेतिउः पितः ११  
विचित्तपाणीतस्यद्राविपर्यस्योर्ध्वसंस्थितेः वद्वाशिरोथावसिकारतातातांतोयलभय

नात् १२ सतिगतीतिकिंग्रहामितततिष्टामीतिकिययोर्मध्येभूत् नजगामनापिरस्यावि।  
तिकितस्तब्धववभवेमर्थः क्रियागदियऊस्यगतित्वंस्तब्धत्वं स्यान्मग्रासनम् तथाचामरः  
स्यादास्यात्तामनेस्थितिरिति १३ तदैवेतिस्पष्टम् १४ विचित्तेतिनस्योर्ध्वसंस्थिते स्तब्धस्यविप  
र्यस्ययश्चात्संवेष्टयलंबयत् गतेपित्वेवमानोचके १५ ॥



१३ इत्यमिति स्पष्टम् ॥ दृष्टेति कंटासे मृतप्रायम् आरेति यप्रच्छ पप्रच्छेति वक्तव्येण साम् ।  
 इतद्वृत्तत्वादाहेनोद्भवसूचकम् ॥ किमिति सूत्रकायस्य वध्योक्तिवागनुकरणम् ।  
 १४ अयेति विदितवेद्यनेति छेदः ॥ न सूर्यवत्सकाशकस्वामिन् विदितेव येति यत्तद  
 शामिण्याभियोगावहवो लोके जायन्ते एवेति विविच्य वर्तने पुक्तम् विवेके च सति प्रभूणां स ।

१३ इत्यमानीयते राजास्यानेन च यथेति तम् सर्वे निवेद्यामास स्वामिने सौख्यकिंकरः ॥  
 दृष्ट्वा कृत्वा च तद्वृत्तं दीप्तशालिरसौ कथा ऊकारगर्जनैर्नैर्नैर्कृत्वा कंटासमाह ॥  
 किमिदं किमस्मै मृद्वलात्प्राणानतिमजः जायसे मभयं दत्त्वा सुत्रकाय उवाच सः ॥  
 अयेति विदितवेद्येन मृद्वत्प्राणप्रक्षया विविच्य तथैव वर्तना सर्वथा सुभा ॥ १५ अ  
 हे अहेवनमितो मंलदृष्ट्वा ममारिते तथा विस्मित किमिति स्तब्धो भूयैति संज्ञता ॥  
 कृत्वाः ॥ अतरेत्रैव ज्ञाने सावागतो राजपुरुषः बंधनप्राप्तमंज्ञे मामसि कंदमिहानय ॥

सवलितशासनेपिन दोष इति यथेच्छमित्युक्तिः ॥ अहमिति मंलशीघ्रं तथेति छिन्नशिरः ।  
 स्मद्विज्ञातावज्ञताभ्याम् ॥ अतर इति अत्रेवोतरेयतस्यो मूर्च्छावस्थायां यदानेन बाहुप्रसा  
 वर्तनानाहेव दृष्ट्वा देवमयापि संज्ञाता असि कंदमिति तस्मादसि कृत्याप्यसक्तं देवमपि तमिति

१३ नष्टेति स्पष्टम् ॥



प.से.  
३३ टी.  
१४

निशम्येतिश्रांति नदतमिति वयेराज्ञासर्वथापि पतनीयमिति कोथाभिनयसूचनमश्रु  
तमिति तस्मै सखे मम इति स्वाध्यासं मुखम ॥ सत्यमिति सत्यमिदममावनेन मारितम्।  
ति अकृतकर्मणा निश्चकर्मणा यरोरेड्नामृति लक्षणम् ॥ इतीति शोकया संभावनामा  
त्रेणामामोयापिनेऊरु ॥ अत्रेति परमात्मेन परमेश्वरेण विबुधा विबुधपदारोहणकामाः॥

न ज्ञानेन हृतमश्रुतस्य वचकस्य वा इति सत्यं महाराजप्रभृतीरधुना गतिः ॥  
निशम्य वाक्ये तस्यासौ राजा देहात्तथा श्रुतम् ममेसो न्मोचन गतिं विधत्ते सौ कथा  
यनैः ॥ सत्यं संस्थापितो नेन उद्येना कृतकर्मणा यथोचितमसौ शीघ्रं प्राप्तव्यो देह  
नोपराम ॥ इति श्रुत्वा निराशो सौ जीविते चङ्गशासनम् तस्य वाचस्पत्येन मासिते शो  
कया ऊरु ॥ अत्रोक्तं परमात्मेन रहस्यं श्रुत्वा भूयते न प्रतीत्यास्पदेशं कथं विदधु विबुधाः  
ति ॥ सम्पद्दिशामिते चार्यः परमात्मवदामना अवदेद्यौ वचात्तमयं त्रमागेप्यतामिति ॥

प्रतीत्यास्पदेशो कथं संभावेनादोला चरितेन ऊर्वीर इति प्रौढोक्त्या संभाविते र्ये प्रतीतिं च न ऊ।  
वीर इति र्यतः सिद्धम् इति शंका स्पेदवद् प्रतीतयो मूर्ख इति विबुधा इत्यस्य भावः ॥ सम्प।  
मिति निशामिते श्राविते प्रसन्नाराज्ञा अवदेद्यौ निपायिनः प्राप्तदंष्ट्राः किं किं न ह्युरिति ना॥

३  
३३

१४



नीतेति स्पष्टम् २५ चोषणामाह अयं शिप्रयेति लोकसेवा करणे प्रायश्चमागच्छत अत्रैत।  
स्मितयके प्राज्ञा राजा लोभभ्रमत्रा २६ चोषणेति चोषणया कारिते स्मारुतेषु अत्रैतेषु मध्येति।  
मोसावेत्तक समाजात् २७ तावदितिसमये कालक्षेपे कुरुत यतयेति भवदत्तमणे अनर्थसेभव  
ति भवतो सामिनेस्य ममापीति भावः २८ असौ चेति श्यं स्थिते रात्रि स्थितिः अलमतिशयेन सांगो

नीतावदभुवंशी चे गुणैश्च दृष्टापिते ततः यं शोपणवेत्ता यो चोषयामास रुदतम् २९ अयेष्ट  
एतया यथे विज्ञने सारितो मना कोपीत्यत्रोदभूता यत्र मागेप्यतामिति २९ चोषणा।  
कारिते सत्र प्रवाकश्चिदेव लकः निर्गत्य पुरतः प्रादमासेत्यधिकृतान्दुतम् ३० तावत्तमे।  
धराजाये गता हं यावदस्यत वयस्य निर्णये वस्मि परधानर्थसंगतिः ३१ असौ वभवदाने।  
तेन चोष्टे दक्षशंकया यापमागेप्यते गतस्थितिर्नश्येत्ताणादियम् ३२ इति विष्कृतवृत्ता।  
स्तेवथका विस्मितास्ततः विधाय कालक्षेपे ते राजा न्तिकमुपानयन ३० सोयेभ्रतैव राजा  
नसाहस्यत्वरयोदतः तमापकवथोयं मे सावृथासौ प्रमाप्यताम् ३१ ॥

पांगेत्ताणादूर्ण २९ इतीति विष्कृतवृत्ता विशेषणपरधानर्थसंभव इति अवष्टतवृत्ताः ३० सोये इति  
अयमिति विज्ञनसंयत्रः भवद्विद्वेष्टो मेवथः मत्कर्तको सौ वथ इत्यर्थः असाविति हिंसकतया सं  
भावितः प्रमाप्यतो सार्धताम् ३१ ॥



य.से.  
३३टी.

१५

प्रातनेतिप्रवृत्तिनेवनेप्रसभवहं किनस्यवोथनेहताभिज्ञात्तम ११ कृतेतिविचिंत्यकिमिदं  
मयासेभावनामात्रेणात्ममितिभीमप्रः संधार्येणासंयारणोक्तत्वाष्टदेवतयासेष्टदेवेनेष्टासं।  
गतिहृत्तामयाथप्रभृतिनैवमितिशुकाभात्रेणानात्ताक्रियतेतिपाणनियमेदधेकतेयतयास्वीच  
कार ११ दत्तेतिसहृत्तवादिनेसप्तहृत्तातवादिनेप्रकारावधनेहेतुगर्भेराजविशेषणंराज्यामनेति।

प्रातनरिपुर्मेसौतव्याशवसरेमया हृदेनमारितोनास्यकिंचिदप्यत्रवोथनम् १२ कृत्वा  
विचिंत्यभीमप्रः संधार्येणाशुचिन्नतः १३ देवतयासेवनकार्येतिपाणंदधे १३ दत्तास्योत्तो  
चनाशास्तिराज्यामनकृतस्थितिः कारयोवंधयामाससतेसहृत्तवादिनम् १४ तेतिथा।  
प्यायकारयोतेचापुमोचतेप्रभुम् अथत्ताः प्रातोगत्यातयावृतेविमिन्नपन १५ ततो  
विचिंत्यचितोसौधर्ममीमांसकात्वरुन् आरुयमेविसाख्योपपन्नार्थेप्रसारम् १५ समे  
यासौचनैरुक्तोन्नवधोसौक्येवन गुरुत्वाववमालोचयायानानिहृतिर्धवा १॥

अथयास्वयमेवप्रजेइतौकिंराजेनकृत्यमिति १४ अत्रैवविशेषवोथनायोन्नप्रथावतारः न  
मितितयाहृतमिप्रसौकार्याकृतोसौचमोचितइति १५ ततइति अशार्थेअस्यस्वयमावेदित  
सहृत्तस्यविधेयमिति १५ संमेयेतिनिहृतिः प्रायश्चित्तम् १॥



गुणत्वाच्चवमेवालयोयतिमारितइतियसौसमनेवदेतदासौहितीयोनिर्निमित्तमारितोभवेदि।  
तिगौरवम् एकश्चरुतः सचारिरितिलाचवम् ३८ इतीतिइदमस्मान्तम् परतोभवदाज्ञाप्रमाण  
मितिभावः ३९ विशेषेतिप्रखिलसोमोपागतहृतम् ४० अत्रेतिनिगदव्याख्यातम् ४१ सममिति  
अस्याध्यागोपितवथस्यनकिंचननकिंचिन्मात्रेणापिविदितहृतत्वमस्तीतिभावः ४२ निशम्येति ।

सारितेस्वरियोसत्यवाचाप्युक्तोचितःपरः मत्तोरिरेकवचनादस्येतिलचुताभुवम् ३८ इति  
शास्त्रमिदंनोयत्यायमदर्भउर्थरम् वर्धतिप्रभधीरूढासर्वतोपिगरीयसी ३९ विशेषवि  
उपावकात्सारसंक्षिप्तमादरात् निशम्यानाथवायेतेयप्रच्छाविलमेवसः ४० अत्रमूलेस्व  
रूपेवचचोसेनियतेतया इतिगतास्वयेष्टोनगादायेसथैर्यभूः ४१ सममेरिरसौनाद्य  
तावमेवशमागतः लब्धोसोविन्ननेतर्णेमारितोस्यनकिंचन ४२ निशम्यमदितःसोद्य  
समं ध्यात्वाहसमतिः तस्योविनयशिक्षायामुक्तंकिमिति विस्मृतम् ४३ गताविशंकया  
नैवत्वरीभूयकदाचन रक्तेस्वायेमहानर्थसूत्रपातल्योरियात् ४४ ॥

समं ध्यात्वासत्यमेतस्येतद्वचनमितिस्मृताप्रथवासमंत्रालरूपेध्यात्वाग्रहोप्रथ्यापिनाहंडकृतपात्रे  
जातइतितमीश्वरेशरणीकृत्वाहविनयशिक्षेतिप्रस्थिकानाम् ४३ विनयशिक्षार्थेतउक्तंविश  
दयतिगतेतित्वरीभूयोयतीभूय सूत्रपातोयेनवास्तुनिबध्यते ४४ ॥



प.सं.  
३३ टी.  
१६

16

शोकयेति ननु भेति इहामुत्रापि भयदायित्वात् ४५ व्यतिरेकेणाप्युक्तमर्थसाधयति तथाचे  
तिश्रुतिरित्यवश्यपालनाद्योतनार्थम् ४६ अत्रशेखरयति निर्दिशितमिति सर्वश्रुतिमहाजनाः  
प्राकृताश्च स्वाभीष्टमिति प्रागुक्ततयस्य यदुक्तव्यं सतद्दृष्टमिति सहारमुद्घटितेन वक्ष्यापितमिति  
एतत्फलमाह महाजना इति सेषा भागः सेषदेवताभागेनैवैवमिति यावत् यथा सेषदेवता नै

शोकयादंङनायासौ नैष प्राभव्यसेस्तवः प्रत्येसतिकस्यापि ननु भारकपातना ४५ न  
याचशोकमात्रेण यज्ञात्ताभ्रभुजोततः देशात्तर्णपलायैव हने गच्छेदिति श्रुतिः ४६  
निर्दिशितमिदंज्ञाकेनचित्सर्वगोचरा स्वरण्यास्यापिता सर्वस्वाभीष्टप्राप्तयेति  
महाजनाः प्राकृताश्च सेषभागमिवाविः तदर्शने विशुद्धायां बुद्धिं किं नाम उल्लेभं ४७  
मूर्धस्य शेखरशिखामौक्तिकालीयुतिपरां सलोचनप्रकाशायथीमंतस्यो यथाचिरे  
सदृशेण मुखा लोकप्रकाशेनैव जायेत प्रकाशभरिता समं जनानां लोचनद्वयी ५० क  
दाचिच्च समानस्य दूरः कश्चिद्विपक्षयोः संवादोतरतश्चिन्माविशुक्ककयामिमाम् ५१

वेद्ये सत्कलावामये सर्वे प्रेमागर्थयेति तथा तदर्शनमिति नचास्येदेकर्मविस्मयायेत्याह विशुद्धा  
यामिति ४८ मूर्धस्येति सभास्थिततदर्शने भीमतांतमोनाशकेनातमित्यर्थः ४९ अत्रार्थोतरमा  
सेनोक्तमर्थसमर्थयति सदृशेति स्पष्टम् ५० कदाचिदिति संवादोतरः कथाप्रसंगेन ५१

१६



विचार्यतेति तदुपग्राह्येतस्योपथा उद्वेगसारवत् आदेयमानेयम् ५१ तदिति श्रुतेमेतदर्थम् अ  
स्मिन्नित्यप्योचिते सौवर्णादिवस्तुनिष्ठात्मा गोचरे सत्यपि न निराशेन भावमिति अस्मैकमिति वै  
यता विशेषविद्वत्ता सपदानर्घसंपुटस्त्वैकं रत्नरूपकं प्रशस्ते रत्नमस्तीति प्रशंसायां शृणुते च

विचार्यते येन दर्शनात् लाभभागिनः तेषां च तदुपग्राह्यमादेये किंच नोद्वेगम् ५१ तन्मा  
माप्यत्र तात्परे स्मिन्नसत्यप्यात्मगोचरे अस्मैकं वैयतानर्घसंपुटं रत्नशेखरम् ५१ वांछामि  
तदिदं तर्कमप्यधीकृत्य भूयतः प्रीतिमत्प्राप्त्यमयका भाव्यलाभवता भुवम् ५४ निशा  
म्यास्यन्त्यः प्रादुरूपो तो भारती मृदा उवाच सत्ताया वाचा मोदय त्रिवसवतः ५५ स  
पक्वबुद्धे निगमे मदीयत्रे भरो महान् वस्तुनामतिसारणो कथासागरावस्तुनि ५६ ३  
तिकौतुकमालोच्य रातो सौ सक्तया भरे हृष्टचित्त उवाचे दे प्रवीपरविचक्षणाः ५७ शय  
शाखा च त्रैलोक्ये तेषां नयथा भवान् न च सत्त्वतीति कार्येण सत्त्वेन सर्वथा भयम् ५८

कश्चिन्नरूपकमिति प्रयोगः ५३ वांछामीति स्पष्टम् ५४ निशाम्येति गतार्थम् ५५ सपक्वेति नि  
गमोच्य वरपथाः मम सक्तया वस्ते वा निपीतयेति भावः तस्मात्तद्वानय किं नाम तदिति ५६ ३  
तीति प्रवीपरविचक्षणा गृह्यमतिः ५७ शयशास्त्रे नियमाशयवत्तत्त्वापेक्षया ५८ ॥



17

यत्स्येदृश्यते न तत्र भूत्वा विस्मयते नः विधाने कुरु राजे इष्टतौ मादरमाचर ५५ सर्व  
 याशोभने दृष्टमिहामुत्र सुखोदयम् अनेन चरतां सिद्धिः श्रुते दृष्ट समं कृतः ५६ अंका।  
 कारिष्य राजा तावत्तिनीये न्येयैर्मनः कृत्वा विस्मयमायेयाननातेव विशेषकया ५७ ॥

निशाग्रीरदंडेपरमसौवाचिकारात् श्रावेयाविचेयाविशंकयेतिसेभावनामात्रेण ६० तथाहीतिनि  
दर्शनंघोतयति शंकैति आश्वासयिष्याप्रतीतयिष्याशंकास्थानेचेद्यजिताकदाचिदैवच्छयास्तु  
हीभवेदसत्यमिदमितिप्रतीतावश्यमास्त्वदर्शिनो नडे रनुमेथानमृत्युः किमके उः खेनाप्यते सर्व  
मेवउःखमाप्यते अत्रभवेत्सर्वमालिन्यडनीमामिरमत्रवभाइति ६१ ॥ ॥ ॥ ॥



निशाम्येति ६१ देशेतिविश्वस्तमनसरतिवक्तव्येविश्वस्तशिरसश्चिरोग्रहणोशास्त्रिदीप्ततासूच  
 नार्थं यथासंज्ञातविकारेनप्रमपिवस्तनेपथ्येनाद्यायतेतथानयापिदेशदेशीयाश्चिनेपथ्यग्रह  
 णम ६४ शंकास्पदमितितथेतिहृदयसद्भावोभावात्प्रसृद्धिः ६५ इदानींशंकामात्रेणराज्ञा।  
 शंकायासधियास्यानेयोनितावत्फुरीभवेत् प्रतीतौसुखदर्शिनोकिंताप्येतन्नडैरकम्  
 निशाम्येत्यमनेसाधुकारैर्हृदमथाचिचत् पारितोषिकदानेनतत्कथामृततमयीः ३३।  
 देशदेशीयनेपथ्यधर्मणोभावाभावात् विश्वस्तशिरसोयासौशास्त्रिरास्याइदृष्टति  
 शंकास्पदचयाशास्त्रिसाहृदधमदीरितम् तथानप्यतिशोभेयमितिशास्त्रार्थसंग्रहः  
 तथाचकेनचिद्वैद्योध्यमष्टेष्टमहीभुजाम् प्रमादकारणोद्धरिषायेतौतेप्रमादिनः ६५  
 प्रमादकारणोद्धरिषानिर्ज्वेतिभूभुजः ज्ञापयार्ज्वकेभ्यश्चनिर्वातानितिनिश्चयः ६६  
 कामस्तस्यासुराणानेवयेहानिरियेत्तणो विशेषेणामहीयानांसर्वत्रैषांतिगौरवम् ६७ ते  
 त्रेमियप्रमोदेनयः कामवशागोभवेत् नश्युः कामनास्तस्यसर्वाइतिविनिश्चयः ६८  
 प्रहृतौनिमित्तंनिरूपयितुमवतारयति तथावेतियतेराज्ञानः ज्ञापयेथराधियमं भूभुजश्चिशा  
 शमेतं ६९ कामश्चिसर्वत्रैतिकर्तव्यज्ञाने ७० तत्रादौकामस्यप्रसादकारणतमाहृत्त्रैतिस्य  
 हम् ७१ नलक्षमितिकथमहंविहितेदकृत्य एतन्मत्वेपश्यामीति शल्लक्ष्येपश्यामीति श।

भीष्मासीतिकामिनेतिविभक्तिपरिणामः ६८



नत्रापिराज्ञनोर्थगौरवमाहकामेति ५५ अत्रशेखर्यतिश्राव्याधिकेतिप्रियंवदइतिद्रुमगाहि  
नवाही ५० महाराजेतिमहाराजेत्यामेवगणनामःकोपितस्तमोभुनास्तीतिसूचनार्थम् आद्य।  
तिरोतरकालिकीगतिःपुनःऊलपुरीणः ५१ अत्रयाप्येतदौतुयमाह अथवेतिदेहेनेतिकी  
तिदेहेनचिरजीवीभविष्यस्येव अनेनापिभौतिकेनदेहेनचिरजीवीभविष्यसिशात्मेवप्रवृत्ताया  
नलत्तेनोपरोधकाकामीकस्यापियस्यति नभीष्टापीत्यनेत्यक्तमैहिकपामधिकांम।  
नाक ५२ कामभोगोन्मत्ततायेयःकोपिरतधीरेयः समकार्याणानस्याश्रुगतानीतिविति  
अयः ५३ श्राव्याधिकेयमत्रापिगीताश्रयैःपुराग्रतः शकैरेमस्याधिकृतःकोप्येवोचसि  
येवदः ५४ महाराजापतिवीत्योद्वास्यास्तेवहवःसियः सत्सात्तनेप्रवृत्तप्रचार्यःकोपिभ  
वेद्वत्स ५५ अथवाशिष्यमाणेप्रवृत्तश्राव्येयसञ्जला तवस्यानाचिरंजीवीदेहेनापिभ  
विष्यसि ५६ ऊशलासर्वयामेयंतवेनवृत्तभार्यता भृत्याविज्ञापनासाराःप्रमाणेप्रभुधीः  
परे ५७ इतिप्रेमपुरस्कारभरितोगिरमस्यसः निशम्यस्मितवौचेदेसत्प्रेमविभात्परः ५८  
सीतिश्रुतेः ५९ ऊशलेतितवइनेतिछेदःहेइनस्वामिन् ६० इतीतिप्रदयत्तद्वद्वचनम्।

RC II RC II RC II RC II



सत्यमिति नामयेतिपुत्रादिनातयेतिशेषः ॥ मनस्कारइतिमनस्कारःकालांतरेस्मृतिः उभयो  
 नैवोक्तचरेण नवज्जुपुत्रतयेताशयः ॥ यत्रसमर्थयति अस्मैवेतिपवकारेणाप्रायवचनस्यश  
 द्यप्रमाणकत्वादयमिवादिनंयोतयति स्वविधेयेसकतंयंकर्म सत्रयइतिप्राप्रायानगतमनुभ  
 वानगतेचेतिभावः ॥ वरुसीकरणप्रसङ्गइमिन्नाह अतिउष्टमिति सर्वविजयीसर्वथापगत्यः  
 मावध्यतामितिचेदाहवरुसीतिकोहिनामकामपरवशात्ताडहववरुसीकस्तदधीनत्वात्तज्जि

समंवावध्यदीनार्तवचःपालनयायथा सत्राप्रायेत्येहापिभट्टेप्राप्येतनामथा ॥ मन  
 स्कारोमहीयानामभयेनैवभूतत्वे तदिदेस्ववशेयेनपालितेस्ववशीमुखी ॥ यस्मैवा  
 प्रायवचनमात्मापुत्रइतिस्फुटम् स्वविधेयेनृणांस्वस्मस्मारकंचेति सत्रयः ॥ अतिउष्ट  
 मिदेनामयःसर्वविजयीसंचेत कदादौवध्यतेस्त्रीणांवरुसीगतिरीदृशी ॥

तोभवेदितिभावः ॥ सर्वथैतज्जकारयवसायीयानितिसूचयतिपतिपतदाशांकापिनी।  
 काम एतदाशानुसरणासां सपातएवमूर्ध्वरइतिपांसपातोभूतनत्वात्तनारिनायमपियत।  
 दाशानुसरणपेकपातोहिनेकनापुपायेनायेतीतितामर्यम् अत्रार्थांतरयतिज्जोरिति सिंहाः  
 पुरुषश्चेष्टाम्योदाश्चवशास्त्रीहस्तिनीचअथवा मूर्ध्वपातोमरणमितिवाच्येयम् ॥



प. सं.  
३३ सी.  
१५

इत्याद्यः प्रसादकारणं कामः ३५ द्वितीये प्रसादकारणमाह तस्मयेति सोपीति तस्मात् ३६  
अत्र समर्थयति पुण्यापुण्येति यथा तथामिति हिंसादि व्यापारेण संकेतिकथमसौ योगो  
मयात्रे भवेदिति ३७ अत्रैव भरयति आर्जुचयत्रिति आर्जुचने सर्वणीकृतमोपने पिधानी स  
सद्विवेकाद्व्यादयित्रीम सत्त्विवेकीयेति ३८ इत्यत इति अस्मत्स्मालोः ३९ नेनेति

यः कोप्येकक्षणं चैतदाणामनुसरेद्दरम् तन्मूर्ध्नि पातः पोस्तोऽनीर्यसिंहावशावशाः  
तस्मा ३५ तस्मात्तस्य सोपि परकीयेपि वस्तुनि द्वितैव पापकलनास्योगेऽकुरु।  
तेरुवात् ३६ पुण्यापुण्यकलां हि तावत्तच्च यथा तथम् कथमर्जकशंकोनकृतिष्टेन ३७  
मदीभजाम् ३८ आर्जुचयत्रयत्तिले सर्वतोपिययान्यथीः नृणां रक्तुयमिमोपिधानी  
सीकरोति सत् ३९ इत्यतोऽस्मदस्य माभूत्तुचनजातिनि कथं वृद्धिकरोत्येष सर्वतः सर्वे ३९  
लकः ४० ननेति श्रुतिकान्तलब्धानोऽर्थेते भुवम् भूयते सौत्तिकभरताशक्यासेतो।

अत्र व्यातिरेकदृष्टांतः भूयते इति यदैव शक्तिका लजलकणादानेन पृथक् संमीलनात्मकं  
संतोषधारयति तदैव मक्ताशुणादरीजायते संतोषाभावे धृक्  
एव श्रुत्योदादृश्यते इति ४० ॥



अत्रशोखरयति तदाहमिति तपागतमिति श्रुततदेतवेतन्तामेतन्तार्थमतिक्रमायोते  
 अत्रातदतः तदेतायोसाचासौवेलातेवलेतियावत् विबुद्धीरितिकः कथमपदेश्यइति २५  
 शासनावाक्यपठति अहोइति आह्वाराजइति इहानीतावत्भवतः सर्वसमर्जका आह्वारइति  
 परित्वसोप्रतमन्यायेन तेभ्योवलिदेइयस्मिन्तदादीनदरिद्राज्ञोसावितिकोवपरिशोतीतितद्यु।  
 पदेशपात्रेमाभूरिति न्यायेन प्रज्ञारत् २६ एतदन्यसवादेन द्रव्यति उक्तेचेति दीनतोयोतीति

उदाहृतमिदं चापिकोपि शांतउपागतम् कंचनेनेशशासाज्ञातहेलायोविबुद्धीः २७  
 अहोतेफलितं भाग्यैराह्वाराज्ञोमिमानद मादीनइविद्यो नोभूर्गच्छ जीवदृष्टाः समाः २८  
 उक्तेचयदिकोशाशाशाज्ञोमनसिबर्थने तदाह्वारादीनतोयांतिहाकष्टंयिगिमोत्सम् २९  
 यद्याशौघोत्पतेत्तत्वाशेस्यालेरिप्रगामिनी नेयेजात्वपिवोडव्यासखेदतिविनिश्चयः

तदैवशोकोउर्वारयतिभावः त्वमिति कोशशुद्धिलक्षणामइति वृद्धेरेवसर्वान्यसंयद्विज्ञता।  
 लक्षणयाग्रनेननिशेयः नतुसर्वथाकोशसंचयाभावः ३० परित्वेयमपिभावतात्रनश्यती  
 तिसेभावनातदासावित्यंप्रतीकार्यत्वारु एषाकोशवोर्यतामितितदेवास्वरिप्रगामिस्यलमा  
 शास्यासौमदिइनाच्छतित्याशंसनीयम् अत्रेहःनेयमिति ३१ ॥



सं.य.  
३३ टी.  
२०

अत्र समर्थ इति कथमिति अत्र कोशसंचये २१ अत्र शोचयति तथा चेति स्पष्टम् २० द्वयोरिति  
द्वयोरिति न समर्जकयोः योगे जागारत्नलक्षणः समासौ विपर्ययेण मतः मम ममर्जका एव को  
शः निश्चितमिति निश्चिते वर्तमानस्य मे स्यात्समर्जकलक्षणकोशादाशंसाय नाकांक्षाया

कथं स्थिराशोतनते धीरत्रो विमलाशयः यो सौवा परिवाजसंचलत्रैवोपलभ्यते  
तथा च कश्चिद्देशः सैरुक्तः कोशसंचये एजन्तुलिष्टस्योतिप्रसवाचामलोदयः  
द्वयोर्वभातियः कोशो ममासौ वृत्त्यात्मतः निश्चितमस्मान्मे शृणुं सा किं न भवेत्  
इति २१ सृष्ट्यानाभिधेनापि कुतसौ दमहेतुना येन कोशविहारादौ नृपैर्ममेत  
ल्लाम् २२ हिते कुभिरलभाय महीयैः यथ्यकारिभिः मन्ताया मरानर्थभाज  
नैभूयते तदा २३ तथा च मर्तेत्यतः प्रमादेति गरीषसि अर्जकेषु च देशेषु वृत्त्याः से  
व्यचरेति हि २४ ॥

योगकालस्य त्रिकिंशर्णानभवे उवेत्यसंभावनाया लिट् प्रमादेव किं।  
ददासीति भावः इति तस्मात्त्वोचितीयः प्रमादेहेतुः २५ तृतीयमाह सृष्ट्यानेति।  
स्पष्टम् २२ हिते कुचिरिति मन्तायाः यथ्यकारिभिस्तद्वर्तिभिरलभाय म भूयते

इति ममैव इति शेषः २७



प्रमादेनर्यसेपतिमाह तथाचेतिप्रवृत्तेरितिचग्रथंलाग्रधिकारिणः ५५ बोध्यइतिनानेनेदेमदकार।  
 गोपीतसपितनेनससौख्यकलमःससौख्यमेवकलमोलेखनीससौख्यलेखनार्थसयमनर्गलेस्या  
 पितःससौख्यमनयालेखन्याप्रवीणालिखेतिस्वयमेवेतनतेभ्योलेखनमित्येति ५६ अभ्युच्चयदोषा  
 याह उद्दिष्टेतिइतिस्पष्टम् ५७ अतीवेतिप्रसिद्धेतिप्रमादावस्थाकृतेप्रबोधेलायोप्रतिक्रियेतप्रवृत्तप्र।

प्रवृत्तेयत्तसेचारेस्वाहमेनदण्डसौ विरक्तप्रकृतिर्भूयो नश्येउच्छीर्णभाजने ५५ बो  
 धोयीःसमदोन्मादकारणयेनभूभृता पीतसमाहो कलमःस्यापितोनर्गलेस्वयं ५६  
 उद्दिष्टेतेनवीनाश्चक्रेधनयरीतयः देशदेशीयमीमासुचित्रेराशिप्रमादिनि ५७ अती  
 वमलिनामेयंकिंयागुतांमहीयसाम् प्रबुद्धमतिभिश्चैवउर्ध्वदातस्यतिक्रिया ५८ उन्म  
 ततेयंशैथिल्यकारणकार्यवास्तनः संधिवेधश्चजागर्ग्योसर्वथेनविभूषणम् ५९ ॥

मादेजातेकृतस्यकर्मणःप्रबोधेयिप्रतिक्रियाउर्ध्वदेति ५८ उपसंहरज्जाह उन्मत्ततेतिदेशदेशी  
 येतिचबोयोजागरणंजागर्ग्योश्चविभूषणम् कार्यवास्तनः संधिवेधश्चसंयानदाह्यनिमित्तम्  
 रक्तकस्यनिद्रासुषणनर्थायैवेतिनोचिन्ना बोधोवितीतिरत्नद्वारसूचनाचोते ५९ ॥



प.सं.  
सू.सं.  
२१

रत्नहारफले राजकुमारे योजयिष्यन्वतारयति शाहीति समतिभिर्वासादिभिर्महासुनिभिः  
देवदेवक्रियाणां कृताय पापयथोचितं देवदेवक्रियाणां कृताय पापयथोचितं देवदेवक्रियाणां कृताय पापयथोचितं  
मध्ये यानि तन्मोथनप्रतिकृतयः प्रायश्चित्तानामपदिष्टानि तेषां प्रायश्चित्तानामपदिष्टानि तेषां प्रायश्चित्तानामपदिष्टानि  
श्चित्तं न पुनरुत्सितं कदापि करोमीति शाहीति नासौ कना कर्णो ग्रहणादि पूर्वमनसाति  
यमने अयतावद्यममोदेन बलात्कृते तत्राश्वरत्नकश्च भवेति नियमरूपाया प्रायश्चित्त।

देशे देशीयकार्येषु तपोसौ सविरत्नकः नोचितामततानि ज्ञातस्य बोधोचिती मदे ॥  
शाहीति च समतिभिर्देवदेवक्रियाणां प्रायश्चित्तोपनिषद्दितायास्तियो म्याश्च।  
पात्रम् सोसौ सर्वेश्वर उद्भवो मोदितः सक्रियाभिः किंचित्तमि सफल यति नोनेति।

योनिषत् प्रम्याश्चयः पात्रेति संप्रार्थते ॥ वेदनास्थानं सोसौ सर्वेश्वरः न हिते विनायः  
कोपितं त्रिवेदनास्थानं यतो साधुभयदस्तदोय भवनरूपामयोगतिनिवार्योर्ध्वगतिप्राकः न  
तादृश्येनेसाह मोदित इति प्रमृभिः समनेतरहारविताभिः सक्रियाभिः सत्कारार्वाभिस्तदभी  
षत उदिताचारनिवेय करणा मोदितः प्रमृत्रमखतया स्वात्मानं प्रमृभिः सुखीकृतः सत्रस्माकं वि  
समि किं न सफल यति सफल यमेवेततो हेतोरज्ञ सर्वप्रमृत्तं संप्रार्थते ॥



प्रार्थनामुदिशति श्रवणेनिलोकद्वयेषदिष्टेसमृद्धिरपवर्गश्चराजकुमारश्चतिशर्ववडभयविष।  
येयोत्तं २ मधुपश्चिरसैकसक्तश्चिरसाः शृंगारादयः रसोरागश्चतत्रैकोमाख्यः सक्तः अतएवमधु  
पश्चिरसोपिरसैमधुमेकसक्तः अथचरसायामुर्ध्वामेकसक्तस्तद्योगदेमावहः मधुयोमद्यपायी  
वोसपिरसायामेकसक्तः पीतमदिरोहिषितभूमिर्भवति प्रयवयथाभूमोरैकसक्तोसारभा  
गमयहायसारभागमादनेतयासर्वैवसारदायीतथाभवेत्यादि प्रथमोर्थः स्फुरणव अथचभ

श्रवामसंख्यप्रसन्नवेताः सखीलपात्रेविनयानतोसः लोकद्वयेष्टामिनिवडकद्वोजी।  
यादसौराजकुमारश्चः २ मधुपश्चिरसैकसक्तोपियोभवविभवविहृदिकामोत्तरम विच  
रतिचतयायदेशोद्भुतेपरमपदसुपैत्ययत्नायथा ३ ललाटिकायामिवसंयथायाः कश्मी  
रभूः सन्मणिभूषितांगी विराजतेभ्यश्चपदाश्रितास्याममेपितोनायकपथयात्रा ४ ॥

वेमहादेवेविभवेविशेषेणभवग्राविर्भावो नभूतिसुद्धिहृदिकामश्चितिसिद्धम् परमपदमयेत्य  
यत्नादितिप्रभिसुखीभवनीलायासयत्नायत्नविनैवपरमपदं परामालक्ष्मीर्यत्रतत्परमपदं  
परमोसुखश्चैवसर्वध्वनिपदंस्वरूपंवेति ३ ललाटिकेतिसंतः पंडिताएवमाणयसैः संतः शो  
भनाश्चतेमाणयः सन्मणिभूषतत्नमुवितम् अत्युच्चपदाश्रिता कश्मीराणामुच्चप्रदेशस्थि।  
त्वात् ललाटिकावशांगीर्येधभागेललाटेस्थिता इत्यसर्वांगनडायाप्रसांनायकेनभावमि।



प.सं.  
३१टी.  
३१  
२२

रितदर्थमाहमयेति नायकोनेतामधारत्तच यवोधकः सदैवभूषितशिरानापुरुषोर्पितः स्या  
पितोनेनैवासौविभातिनासेत्याशयः ४ सपषश्लभयविषयस सत्यतापःशोभनकोशरेडते।  
नाःशोभनप्रकृष्टतापश्चदोषाणां विकाराणामपहारेहरीकरणमेकः प्रधानेयणोयस्यदो।  
घारात्रौययाप्रवीतव्यासुवेतिजगदितिदोषायास्तुमोसिक्कुरपकृतपलेयोसारेहरीकरणोपकः  
यणोयस्यतत्रामहायप्रहश्मर्थः तथामहेरुः महावेष्टः यथचामहारेगहारिणीचेष्टोयस्य।

सपषभास्वानिवसस्यतापोदोषायसारेकपणोमहेरुः उदेतसिधैजगतीसराणोप्रा। ५  
सर्पितार्चःकमलार्डिकारी ५ यंप्राप्यनीतिविधिकीर्तिविनीतिप्रशवाणीकृपारतिवि  
भूतिविवेकधर्मैः सम्यग्वतीर्थसदनात्कमलासनस्थानीरिरसुशिवमापिसत्तासि। ६

शोरोगंभास्करादितिस्मृतेः सपषतेदत्तउच्चपदमारोहतउद्यंकोतिचजगतीसराणोविश्राणो  
यतस्तुरैसोप्रगर्पितार्चः प्रमेकसमर्पितमूल्यः तदधीनत्वादेतदेशीचयवसारस्यप्रथचसूर्यो।  
ब्राह्मणोभ्योर्ह्यमादायैवेदेतीतिप्रमाणप्रसिद्धम् तथाकमलार्डिकारीतत्पीरुडिकारीप्रथच।  
कमलविकामकारीति ५ यंप्राप्येतिप्रयंभावः नीत्यादयोमीभावाः परस्परपितापुत्रस्नुषासु।  
रादिसंबंधेनेत्रात्ममदनेकृतस्थितयः सुखमासनेतथाहिविधिभर्तावाणीभार्याधर्मश्चपुत्रःत।  
याविधिःपिताधर्मःपुत्रःस्नुषाप्रशविवेकःयोत्रेः तथाविवेकःपिताभार्याकृपानीतिविनीति



कीर्तयः प्रयाः विभूतिः यौजीरतिः प्रयौजीतियोमीषां ब्रह्मसदने वेधुभावः सहासिका सखेचा।  
 सीत तदिरुभूमंडले सस्याभूस्थिति निर्माणार्थं देवैर्गणप्रेषणाद्वतीयावतीर्य समचित्तस्याना।  
 लाभाद्वाणैर्विशीर्णाप्रार्थैरेकत्रकस्मिंश्चिदेकोवद्वमोस्तबलासुलित इति शिथिलप्रार्थैस्तैर्यप्रो  
 क्तगुणं प्राप्य स्वशिवमापि वेधुशोभालब्धा सत्वासिका वासा सर्वमीभावाय वक्रतस्थितयः।  
 संतीतिभावः विधिः सहापम ६ शकैश्चमेति शकैश्च शाकाधिकारी युधिष्ठिरादिः प्रत्यविस्थ

शकैश्चमेति शकैश्च शाकाधिकारी युधिष्ठिरादिः प्रत्यविस्थ  
 नतश्चित्रं दृष्ट्वा तत्पतिभरेणा प्रप्रहिता प्रैवास्मिन्मौमान्म ऊटकलनादाहिरयिता •

लजलगतेति ततदधिपानमताय त्रितेराभाति नतश्चित्रमधुनादिर्यस्मात्तस्मै तजलस्य लादि।  
 निवासिभिर्हृगङ्गेरेलौकिकोतिशये प्रतपति प्रतापेन च सयितरिदयिता सऊटकलना सऊट  
 कलना सऊटरीति दौत्यासरा पूर्वमेव प्रवणवैलाया मेव प्रहिता सऊटबंधनमस्माभिर्यक्त।  
 मिति प्रैवतैरसौ बोधितेति किंचित्रं यदेभिरस्यात्तादृतेति प्रस्यात्तापदमहिषी स्थानीया तत्रग।  
 तेति नवित्रम किमिदेचित्रमित्यर्थः यतोऽस्य प्रतापभमेतत्र प्रेषिते तैः स्वसदयिता प्रत्रदौत्यामे



प.सं.  
३३  
२३

विताः प्रसिद्धं च प्रदीपमासनेनानि सर्वे ससद्वृत्तौ ईष्यन्ति प्रवचप्रतापनाश्रियतसुत्रेषामेसर  
लार्थेनैवमहमृक्तद्व्यतिरेवप्रियप्रतीतैस्तृतीरतिततिवृज्जमायतासूचिता प्रमेकायेतायैक।  
वचने • सोयमिति सशतिसमन्तरद्वारप्रकातः अयममाविति वर्णयिते प्रकातत्वात् प्रमत्त।  
निर्देशो धिमेयिस्वरूपहरवतीति त्रितयनिर्देशो नवद्यः शुभायतिः शुभावसायतिः शुद्धप्रसू।  
तिरिति सर्वथा प्रतत्वात् संतिहिराजपुत्राग्रप्यवयलेषा विद्वत्तादैहिकासुत्रिककर्तव्या नपि।

सोयं शुभायतिरसौरणावीरसिंहः शुद्धप्रसूतिरमलोदयकीर्तिभाजः श्रीमन्महोपय  
दराजपदाचित्तस्य तातस्य प्रमत्तयशसापियरत्रजीयात् ८ नगराधियमेवणोस्योपरि  
नितरां विभाति वीर्यैवम चक्रे कौमारयदस्यायिनमेनेपितापि दीमाशः ५ ॥

कारिणशतिविशेषणमेतत्तुभयाधिकारकथनार्थं प्रमत्तयशतिप्रतीतिमूर्तिः अमलोदयकी  
र्तिभाज इति तदयो वृद्धिरुचैः सदैव वचने अमलेयस्य अथवारलपोरेकत्वं स्मरणादमरोद  
यकीर्तिभाजः अमरादेवाः इत्यरशापीमुक्तचरम् ८ नगरेति स्पष्टम् ५ ॥

५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥



अयन्तीति प्रज्ञानियत्या प्रज्ञाभागेन लब्धोदय इति उदयः पालनाशक्तिः प्रणीतः प्रापितः पितृ  
यावीर्यहारेणोति वस्त्रः अवेति वर्मनामा हि त्रियः पूर्वमतीव कश्मीरानुसुखयदिति राजतां  
गिण्यो प्रसिद्धम् यत्सौराष्ट्रस्थितिं दृष्ट्वा सिद्धाश्रयवातीरिभुः तथा च राजतरंगिण्याम् अवे।  
निवर्मणः काले बद्धश्रीकलजादयः अनुग्रहाय लोकानां सिद्धाभूमावातरन् इति प्रज्ञानिया।  
तौ लब्धोदयो सावित्र्यमुमवेति वर्माणामिव विविच्यत कीर्तियाविते स्मिन् देशे स्याथियमंदनम्।

अवेति वर्मेव प्रज्ञानियत्या लब्धोदयो सौविधिनापि सम्यक् विविच्यत तत्फारितकीर्तिश्रे  
कश्मीरदेशे धिक्कृतिप्रणीतः ॥ सत्संधिबन्धमदभ्यसमीलकायों संधार्यये प्रवरसनेमि  
वायिवेधाः आविश्य हृत्कमलमस्य गभीरधीरभावसमभ्यनगरे धिक्कृतं चकार ॥ सल  
लितरविरिव नितेण मरुदेशे न लोहिरुद्रतप्रसूः किं न विभातिलसद्भीर्ललितप्राकारकृत  
इति भावः ॥ सत्संधीति श्रुतिः पूर्वसमभ्यये मध्यनगरे प्रवरसेन निर्मिते वरधुना श्रीनगरमिति  
वदेति ॥ सललितललिताविल्ललितादिभ्यः तेन च स्वराज्ये मरुदेशे सपिजलसद्भाविने यदधुना।  
पिऊत्रऊत्रापि कृतस्थिति ललितप्राकारे रमणीयसालः ललितादिमराजप्रकारस्य इदानी  
जनप्राकारस्थिति रवे देशे धमसरप्राप्त्येतेनैव रचितेति प्रसिद्धिः ॥ १२ ॥



प. सं.  
३३ टी.  
२४

अतिसोकस्य इति प्रकृतं किं लायाते भगवता स्वमेकतानुग्रहः मथ्यराजासुभिलकारण  
मभूत् इति प्रसिद्धम् तेनैव च सुधूपरे विरचिते अस्मत्सुरीचीलासदेड्यायां तस्याचरण  
नत्रमानासुधूपराजासुतिमदमागत इत्यर्थः १२ विवर्धता इति उदारानस्य रात्यविषयेभ्यो वि।  
मुखावुडिष्य पयोदारवुड्यावुडः सादाकृततत्ताततपरियादीकः बोधफलमाहृतदितितस्य  
परमेश्वरस्य शक्तिपातेनानुग्रहेणोदमनादीमविवेकयोप्रवृत्तिरात्रिदिनेश्वरपराधवस्तहृदयसा

अतिसोके स्यप्यमुना सुधूपरे स्थितवता सुरीत्यालम् किं नासौ सुधूपः स्रतियदे।  
वीयापितो विडुषाम् १३ विवर्धता तेयसुदारवुडिरलं कुमारस्य येयवुडः तच्छक्तिपाते  
दमनाः प्रपन्नस्वाहीतितत्यादसरोजपुगमम् १४ अयराधत्तमाहारमुष्णास्ये मयी शितः  
पणकुंचिकयारूढनिश्चयोसौ विराजतो १५ ॥

हीतिरहस्यप्रायश्चित्तोपनिषदात्तत्पादकमलपुगमेप्रपन्नः शरणाभायातः १४ अयराधेति अर्थी  
शितः परमेश्वरस्यापराधत्तमाहारमित्येव पणकुंचिकयावाहीतिनियमरूपयारूढनिश्चयः १५  
रीत्येति अनयेवपणावैयरूपयारीत्यामयात विमुक्ताननुस्वरूपादहंप्राडर्भतोस्मितप्रामय  
मिति विवर्धकायवास्तोभिर्व्यसनत्यागं व्यसनानि परस्त्रीसुराणानादिलक्षणानि तेष्वात्मागं सैथा

२४



यं अथच विवेकं विवारेत तत्र नियमेव द्वाविसत्या वैवागिति नीत्यायोभशमाभाति १९ विहायेति  
 विकृतोद्यतः स... नादिकृतनचरप्रेशकारितेजोयतिः सर्वोद्वासर्वतेजोभिभाविनीयासौल  
 विवस्त्रज्योतिः प्रकाशस्तया सहजपुमाभ्यधितम् अतएवविकारातिरुमेणसहजप्रकाशाप्याप्र  
 शांतशांतेवदने अथवाप्रशांतामनयस्तेषामिवशांतेवदनेयस्यराजतेतराम् २० विकारेतिप्र।

रीत्यानयैवमेतत्रप्राप्तव्येपुनरेवहि विवेकंयस्यसनत्यागेसंधार्याभातियोभशम् १९  
 विहायविकृतोद्योतेसर्वोर्ध्वरुविभूयिते प्रशांतशांतेवदनेयस्येदेराजतेतराम् २० वि  
 कारानेदहात्यामेयेतत्तरसंधुवम् इतिवदस्थितेःकोस्यपियेचालयित्तमः १९  
 ऊनयाहृतिस्त्रयोनिर्यासोतदादृतः विहरन्सत्यमार्गेणकथंवाप्रतिमीयते १९

स्तप्रायेणसंसर्गदोषेणकराचिह्नोतभतिणोपिदृश्यंतइत्यशरविकारेतिपरायानादिविका  
 रजनितनचरानंदहात्यानिश्चयेनममतत्तरसंशोभनास्वादमधुसहजामृतंययेमितिबदनिय  
 मस्यास्यकोव्यसनीसंसर्गेणपिधियेचालयित्तशक्नोतीति १९ ऊनेयतितदादृतःसहजपूर्ण।  
 हेतानेदादृतःसत्यमार्गेणविशुद्धबोधेनविहरत्रिमोद्यवहृतिविहारभूमिमम्यमानःकथंकेन



प.से.  
३३ टी.  
२५

प्रतिमीयते उपसीयते ऊनयाहेकृति त्यागेन व्यवहारी व्यवहारसमाचरणान्नशोतरति अत्र  
हारशोतजननभरतेपिलोकेप्रसोपमितादौ विद्मामेव कवीनामिति भावः ॥ एतरिति व्यसन  
नउक्तवराः २० सद्गतेति स्पष्टम् २१ समवेति निगदव्याख्यातम् २२ उपसेहरति रत्नहार

एतद्गोष्ठ्योचयत्सर्वमभ्युद्यसनसेसवः सशोतयदनिष्टानोसेवासेनाभिभूयताम्  
सद्गतेत्यनयात्रयसर्वतोवितताभरणम् लसेतामोदभरितागोष्ठीष्वेतस्यमन्त्रतेः  
२१ ससर्वदर्शीभगवांस्त्रिनेत्रः पणोतयासोऽकृलितेविधताम् यथासमेतादिवशा  
परिशीवासाः प्रसन्नाभरिताः स्फुल्लैः सुः २२ रत्नहारंचतैर्दशोत्पलाभंसम्यक्चंदरी।  
निरम्पंसमंतात् बोधौचित्याभिव्यमृद्वप्यभीमैबोधौचित्यात्कीलितं किं न दद्यात्  
इति श्रीवीररत्नशेखरशिखायोऽशीलपराभिधानायां सम्यग्बोधौचित्यं नाम त्र  
यस्त्रिंशोरत्नम् २३ ॥

मिति अभिव्यानामशोभाव

मद्गतदीप्तिपुंजकृतम् उद्धारितं च २३ ॥

एवमयस्त्रिंशीप्रभा २३ ॥

उद्गताप्रतिज्ञांतसंस्थाः उत्कीलिताः

इति श्रीसशीलशैलीविवरणोपदसंकेता।



श्रीगणेशायनमः अथोक्त्यादिपूर्ववत् आकर्ण्यतोऽप्युक्तोक्तोर्वादिद्यतोऽन्तस्यानन्तात्स ह  
 हतेसम्पगवधारितेवदः स्थितेचोष्टीपुगजतेसभासतपवधुरेधराऽत्यर्थः विजंतचेदेयकर्णधृत  
 स्पहृदयगमेनतत्रचगतस्यशीर्षशोभेति अर्धचहारायेपणायामिदेहारमुपायआकर्ण्यतोऽप्यव  
 गोश्रुत्याम अवणशीलितेचहृदानुसंधितेगोष्टीपुशीर्षोत्रोत्कारणमित्युक्तंरजतेरिति अथ  
 वास्फुटमेवपतहारेऽकृतासमाधानसंथायतत्रगच्छतोविदत्सभाप्रवेशमार्गत्वातत्रप्राप्नोनाशी

श्रीगणेशायनमः अथोक्त्यादिपूर्ववत् आकर्ण्यतोऽप्युक्तोक्तोर्वादिद्यतोऽन्तस्यानन्तात्स ह  
 गोष्टीपुगजते १ यन्मयापूर्वमदिष्टेबुद्धिकौशल्यमेतया तदिरानीबुधाः सम्पन्नस्यतेर्था  
 दयायवः २ तत्रायंयणावयोस्तियदत्राविलतोविले आविलेवेत्यतेवत्याविलललावि

र्वशोभतइति १ यदितिति ल लीयते २ ॥ स्यतेललाणखनयानिवध्यतेअर्थोदयायाभिधे  
 यसंपतये अथचार्यानांधर्माथकाममोक्षाणामुदयायाविर्भावायबुद्धिकौशल्येनेवार्यानां  
 स्वस्वविषयस्थितासिद्धिहेतुत्वात् वयमधिकारिसूचनमसूत्रेलिकावयेयतामत्रसूचयति २  
 तत्रेति तत्रैवेसति अयंयणावयोयमत्रगलरुत्यर्थः अत्रहारेविलेसर्वमेवअविलतोनिशेषेबुधैः  
 वेत्यतेइदेसचराचरेजगत्कीडमात्रमिति कल्पतेआविलमप्रतिहतस्यप्रायपर्यंतंखलुयस्माद



प.सं.  
३४ ही.  
१

हेलाचपलप्रतिः खल्पाखलसमरुः विलीयते विनश्यतीति बुद्धिकौशले सति किं नाम गोपि।  
ते भवतीति श्रमपर्यंतमपि वक्ष्यते ३ सति प्रवृत्तिबुद्धिकौशले शास्तिपरस्थिताः शास्तिनारोगा।  
ज्ञानस्तेषामस्य विशेषेणोपयोग इति ४ तथेदमिति प्रमीषां बुद्धिकौशलवताम् ५ बुद्धिकौ-  
शलविषयमाह तत्रापीति धर्मरीत्या धर्मशास्त्रीत्या प्रवर्तनेति शासनेन तत्र देयमित्यर्थः सरल-  
मार्गेणैव निर्णेतव्यमित्याशयः अनुद्धिरेति यत्र किंचित्सत्यासत्यादिविज्ञे प्रकटेन भवेत्तस्य

स सर्वशर्पितपदोयः कृतास्योत्रभीषनः विशेषेणोपयोगोऽस्येस्यः शास्तिपरस्थिताः  
तथेदं सर्वतः साध्यं यथा मीषां मनोदृशा पूर्वापरविधेयेषु योतिरेधाणि गोचरम् ५ त-  
त्रापि कार्ये सव्यक्ते धर्मरीत्या प्रवर्तना अनुद्धिर्न शिरस्कं यतदनेन प्रसादयेत् ६ साति-  
वातापि सत्ये सा सत्यासत्यविनिर्णये अथेदं ते स्फुटमिदं लोभस्य बलवत्ततः ७

र्थः अनेनेति बुद्धिकौशलेन ६ सातिषु कार्यनिर्णयकारणेषु सत्स्य स्य बद्धे वोपयोग इत्याह।  
सातिवार्तापीति सेति निर्णयकारणमिति गीता सातिभिर्भाषितमिदं सप्तसत्तासप्तमिति।  
निश्चयार्थमिदं बुद्धिकौशलमपेक्षत इति तस्यापका कित्या अकिंचित्करत्नमुक्तम् ननु वादि-  
प्रतिवादिनोर्विप्रतिपत्तौ किमप्यस्य स्येनामावससेव वीतीत्यत्राह लोभस्येति ७ ॥



तदिति विषयमिति दृढः शोतश्चादिनोक्तलक्षणाः ८ उक्तमिति महात्मसु मदीयतिषु उडिकारो  
 लभषणोरिति प्रवीणसंख्यादिभिः ९ निवृद्धशिखायोशेखरयति निदर्शितमिति प्राक्पुणतनका  
 लेखवरातो विवादमकुरुताम् १० मदीय इति यावत्किमदीयोसौ पुत्रः द्वितीयाचतयेव वक्ति मदी  
 यणेवेति सौवर्दीत साति प्रसया दिवदमहशयणे उद्धतमिति परोक्षपरोक्षसंवादमास्यात् ११ ननु

तद्दीकौशलमाश्रित्य सर्वथा साति भाषणो न प्रत्येयं समालोच्य विषये सादिता सता ८ उक्ते  
 प्रत्नप्रवीणैश्च रूढाया शास्तिकारिता महात्मसु विभातेषां उडिकौशलभूषणैः ९ निद  
 र्शितमिदं प्राग्देवायाते संदिसद्गुरुम केचिद्योषे समायाय पुत्रेण वदतो किल १० मदीयोसौ  
 मदीयो सा विन्यवधोक्ति तस्य संवादवद नियती प्राचिलियत रुद्धतम् ११ दृष्टप्रतीते सं  
 स्थायो यथैकां ऊहिता तथा अपरापि वभवात्तदद्भुतमिवाभवात् १२ इति विस्मितचित्तो  
 सौत्सर्गस्थितान्तरं यथै किं नाम चित्रं विडुषो यदसाध्यं च साध्यते १३ ॥

संवादसाम्येपि दृष्टप्रतीति निर्णयकारणं भवेत्यत्राह दृष्टेति ऊहिता मंदशक्तिः तदद्भुतमि  
 ति संवादबंधोपनयोः समः दृष्टप्रतीति ऊहिता च सोमैवेत्याश्चर्यं कथं निर्णयति ११ इती  
 ति अंतरविशेषप्रतियतिम् १३ ॥



य.सं.  
३४ टी.  
२

अथेतिष्वइतिप्रःसमानकलयासमोमेनयथानानयोः पूर्ववेदतद्भागेमनाधिकभागविवा  
दः पुनरवशिष्यतेइतिसमलोमात्तद्व्यप्रत्यक्षम् ॥ अर्थमितिपतेहेमातरोस्लोष्यतेइति अहोप्र  
सत्सामिनोबुद्धिवैभवंपक्षपाताभावश्चेति ॥ शास्त्रावितिस्पष्टम् ॥ तस्यामितितस्यामपि  
कायामत्यापितायांवालस्यैधीकरणार्थम् ॥ अथोइतिउत्थानकोद्विगीतिमृच्छयापति

अथारूपसमलोमभ्रतानानितपत्रभुः आधायामिदियाकार्यःसमानकलयैषवः ॥  
अर्थेसमर्थातामस्यायर्थमस्यैमुदापुनः यथैतेष्टमायोतेमोस्लोष्यतेगतज्वरे ॥ शा  
स्त्रोप्रचंडदेशयामस्थितायांप्रभोमुखात् कश्चिद्भ्रमःपुणोगत्तानिश्चकर्षोसिकांबला  
त् ॥ तस्यामत्यापितायांचतयोरेकातिविकृता लोलथमानामपतद्वरणोभ्रशङ्कि  
ता ॥ अथोज्ज्वलादिमासौधारसारेणालोहितम् उदस्यादस्रवलदाचामामेत्सुत्थानको  
द्विगी ॥ मामेतिदोषमालोच्यकिंचिदुद्धृत्तचेतना स्यापयित्वागिरंस्यायमुवाचप्रेम।  
विकृता ॥ निराशादमत्तौमदीयोस्मान्मयाशयः आसितोमेषमाबालोमार्यतांगम्यता  
तापिमासावनेनशीघ्रेमार्यतेइतिनिवारणार्थमस्यानकोद्विगी ॥ सामेतिसामेतिवाचादोषो  
कालदोषमालोच्य ॥ निराशेतिअतइतिपतस्यासुगतमयाशयःयाणिरसितोनिष्कामितःमया

रायइतिबोद्धेःआशयःपुत्रवामना मेवमेतिनिषेधयोनरुत्तरेवययउत्तरे  
थानवैकलेनातिविकृततांस्त्वयति २ ॥



अपरस्यास्ति अपरस्याद्वितीयमात्रः अमुनासंधिमता ॥ अत्रनिश्चयकारणं ज्ञेयाममिति कथं  
निश्चयस्तथाह किंकिमिति प्रेमवर्धेति प्रेमौवाच्यविलानां जातानां सर्वशक्तिविकलानां जातानां  
सर्वशक्तिविकलानामपिपालनामपिपालनालालनादिनाशक्तिसेवादानात् प्रेमवर्धेति ॥ असा  
वितिलेचितारस्तबलेनाकर्षिताः केशायस्याः सा अमुतो देशाद्वरीकार्या मिथ्येतियः कश्चिन्मि

अपरस्यासुखेता एविकारोदृशेयदा तदासुनात्तममसौप्रोस्यायत्पतोडुतम ॥ या  
स्तंनिशामः स्याभरस्याएषोस्तिनिश्चितम् किंकिनऊरुतेप्रेमप्रेमवर्धनगत्स्थितिः ॥  
असौलेचितकेशादेशाकार्यासुतोडुतम् मिथ्याभियोगवातेषेत्प्रतोवोषणाउगा  
थीकौशलफलेथीरथीभिरित्यंशुभोदयम् विविचनियमादत्रस्येयंशुभपदेदुभिः ॥४॥  
अनश्चरः प्रकाशोसौयदिदंबुडिकौशलम् योसौतेनस्वतंत्रेणवित्यस्तः शुद्धिशालिषु ॥

अभियोगेकेनचित्कोसतितस्यएषावाताश्यमेवरीतिविधेयेति ॥ थीकौशलेतिस्यष्टम् ॥४॥  
अनश्चरइतिवित्यस्तइत्यनेनशाश्रवावेऊरुतिदृष्टाप्रसत्यापेतापीतिनदतोपितस्यासः कृतम्  
तिसमाहितैरत्रभाव्यमितिसूचितम् शुद्धशालिषिनिस्सभावतः शुद्धासुखास्नानातिवा  
स्वाजावास्वस्ववर्णाश्रमधर्मपालकेषु ॥ ॥



प.सं.  
३४टी.  
३

उक्तार्थदार्ढ्यायाह तथाचेति उपनिषद्भूतिः भोर्लोकाग्रस्मात्सोक्तलक्षणदिशुदजातेः सर्वथावा  
स्याभ्यन्तरेत्रस्यतत्रासंजुनयतोदोदगमुष्णविशुदजातेर्दृष्टिः तस्येश्वरस्यसादक्यदसौसुदृशीत  
पश्यतितत्रदृशेवपश्यतिततश्चसर्वास्वाप्तोतरकियासस्यबुद्धतेतभवतिनास्यकिंचिरप्याज्ञा  
दितेभवतीतिसर्ववेत्ततेसहजमस्यनिश्चितम् २५ स्रतिषितिश्रस्यसुथर्मनिष्टस्ययथीकौशला  
दृक्कावावतीर्णाशकाशादवतीर्णाततश्चावतारयवास्यानतयोनिसेभवतिस्सत्त्वकलनात्म

तथाचोपनिषद्भूतिः कश्चात्रस्यतसर्वथा श्रोतृकस्यसासर्ववृत्तवोदृतमीरितम् २६ स्र  
तिषिदेववक्तृयातीरितेबुद्धतिभिः थीकौशलदृगस्येयावावतीर्णाविराजते २७ किंनामह  
रेपिरितेसमीपेप्रकटेतथा वाप्यमाभ्यन्तरेवापिऊत्रैवाधीनंराजते २८ देयेदमदितेसद्भिः।  
सहजाकार्यभेदतः तत्रायंकौशलेयथर्मद्वितीयैवैयमिष्यते २९ स्याःसूचितम् ३० किमिति

सर्वमपिरूपिरित्वादिकमस्यसाक्षात्सतशतिभावः ३१ अत्रावोतरभेदकथनायावतारयति।  
देयेति सहजंसाभाविकंअचात्यंवासाह्येयादितेवात्यं च एतदेवविदुषोतितत्रायमितिआ।  
येसहजेयम्यथर्मादनयेतम् यर्मादागतेचवैयमितिचिसाजानेबुद्धितीक्ष्णतात्वे तत्रबुद्धीना।  
मानेसात्कदाचित्तेनचित्तल्लितमपिकिंचिदस्येनतीक्ष्णबुद्धिनाधिककल्पनयातत्रितस्येतशति

३४  
३



एतदेवनिर्दर्शनीकरोतितथाहीति ऐस्विकासमिकविधेयेषु १. कागमलकेतिस्यष्टम् ३१ प्रमा  
 देति प्रबुध्यतां बोधैक्यतीनाम् ३२ दृष्टेति दृष्टव्यपदेशकारणमाहनापीति सहात्मसेवेति।  
 सहजहृतिशालिषु तपस्यो ग्यादिषु पवकारेणास्यकौशलस्याचात्यतंसूचयति ३३ नाग्रहृति।  
 तामेयमुदतेति नाग्रहृतितां उते दृष्टमिति दृष्टे प्रत्यक्षगोचरमापन्नेषु कषे श्रीमतीति महात्मानः

तथाहिनाशेत्स्मायायाविशुद्धमनस्कता धीराणां भ्रंतिहीनानां वैशद्यं सर्वथास्तितम् ३४  
 कागमलकवद्भाति त्रैलोक्यं सचराचरम् मनोदृशा विमलयायेषां ते सर्वसत्तमाः ३५ प्रमा  
 दाह्यदेन नष्टे किनामेषां प्रबुध्यतां नयाति गोचरे नाग्रहृतितामेयमुदता ३६ दृष्टेति व्यपदे  
 षाहं एष नाप्यस्य किंचन अज्ञातं कौशलमिदं महात्म्ये सेवभात्यलम् ३७ दृष्टिविविचेत।  
 सीनामश्रुत्यैव को ज्वरो स्यात् किं वा नष्टं व्यवहृतमसनेति समाहिताः सततम् ३८ अ  
 ज्ञाप्नुदाहृतिमिमा मा ऊर्विनयशालिनः कैभस्यानवयस्यौ तो नाफत्मा कर्ममाकुर्यौ

ज्वरसंसारसंतापः नष्टमिति ततम् व्यवहृतमिति अकृत्वा बलात्कारेण वा श्रमोत्तरे वा ल्यार्थस्तु  
 स्फुटेष्व ३९ इति शिखावधः अथ शोखरचना अज्ञपीति तत्र प्रबुद्धते स्तत्र तत्र सुप्रसिद्धता  
 दिघ्नात्रेण वा ल्यार्थमाश्रित्य व्यवहारनिबन्धनोत्तावविदर्शयति कैवाल्यो महामदगृहमि

३५  
 ३६  
 ३७



य.से.  
३४ टी.  
४

अपविष्टाविति स्पष्टम् २८ विलोकेति विस्फोकीगतार्था ३९ नात्र विस्मयः शुद्धताविद्याहृथी।  
कौशलमिति प्रविलेहास्विति स्पष्टम् सत्त्ववासांतरास ४० यतदिति प्रमिकासनम् ४१ इति शि।

अपविष्टोऽसत्त्वापि सर्वसाधारणालये अग्राष्टोऽरुषेकं विद्यायते मेदिराहृतिः ३९  
विलोक्यैकोनयोः कादोतोत्तसाविति वायः लोहकार इति प्राह निर्णयार्थं तमभ्रतः  
अनीयश्रुतस्तौ यप्रवृत्तना विलम्ब कथ्यतो कौशलं ऊचतवास्तीति सचाहृतौ ३९  
लोहकारः शुभभवे कादोतोऽधुना स्पष्टम् इति श्रुत्वा तौ न स मावोत्तरसत्तः परम् ३९  
थी कौशलमिदमनोयत्नवचिरेयन्मनोमक्तः विमलोऽतत्तसादस्यानमसो विहरेत  
विलेहास ४० यतत्तदस्यैरकुसीमेच्चित्तदर्पणः विषोऽथो विननस्यानासिका।  
मार्जनयावयैः ४१ निर्दिशितमिदं चावोदोलवाली गम्यवाज्यसौ महान्नोमानयात्रे  
वभवविपुलाशयः ४२ ॥

त्वापत्री अत्र शोखरवैयः निर्दिशितमिति अबोदोल त्वालीक अत्र दीवाणीति तत्र त्वालीक  
इति नाम अबोदोल इति ईश्वरवैयनाम अत्र द्वाणीति देशनाम ४२



दयालुरिति सस्वपेसत्सर्गः सोप्यीणानोदयालुरिति द्वयमत्राभिष्टुतवत्सव्ये प्रस्तुतमेवेतिकिमत्र  
 तवस्यापयतादित्याशिषेसत्रास्वमाननेतियासेताथीराणो गृहेसाधुननाशीः सास्वमाननास्वमा  
 ननाप्राप्तेयतेसाधुनाशिषासेयोजयेतीति अत्रचभाष्याशयनेत्याख्यानयन्त्यवर्णयतेस्यापयता  
 मानयेकरोतकिनामदृष्टकवडुकस्यैः सेदरशरणार्थेनकियेतइति अतश्चशान्तवृत्तीनामैवादिप्रा  
 रिक्तारभूषितचित्तानां प्रसंगादपरहस्योद्घाटनशोकयापयितितदोषनिवारणायकविरत्रभरयतिसमा  
 ननेतिसादितिचात्रसाकृतम् इत्येवाप्यनामदैर्घ्यमपहाससूचकम् प्रायेणहीट्कुर्याधारिणोना

दयालुरीशः सोप्यस्यतेस्यापयतात्रयम् स्वमाननास्वसौसाधुननाशीर्यासतांगृहे ४३ ।

सवर्णाभ्रामितनगद्गामकोभ्रयथासतः नकश्चिद्विसृजोजातः स्वरहस्यनिवेदनात् ४४

सवर्णाभ्रामितनगद्गामकोभ्रयथासतः नकश्चिद्विसृजोजातः स्वरहस्यनिवेदनात् ४५ ।

मदैर्घ्यस्वार्थसिद्धयति महान्ननरतिचमहोतो ननाः ऊत्तितननाश्रयोतेनकाग्रस्येतिमानपात्र।  
 महेकारपात्रमयचामानपात्रं स्वकल्पनायात्रेविपलाशयः विवृडतरसः इत्येवबुद्धिकौशलस्यसद  
 सद्विषयत्वात्रनाममात्रेणसुधीभिर्भ्रामितयामिसुक्तेभवति ४४ उपाशयानुसारेणोत्तरमवतार।  
 इतिवर्णयामिष्येर्णयथकल्पनयाभ्रामितानगद्गामकायेनयेनामदोभिकाजगदपिभ्रमयेतिते  
 पित्वकौशलेनानेनभ्रामितारतिकैवकथासरलाशयानोभ्रमणायामितिभावः समयासाधार



य. सं.  
१४ टी.

अमणप्रकारमाह यव इति तत्र स्मेकं निवेद्यामासुरिति साधारणक्रियया विभक्तिपरिणामे  
नान्वयः यवः स्त्रियारहस्येति वेद्यामासेत्यादि न स्पेति पुत्रस्य सचराजाग्रस्य भृत्यस्य ४६ स्वस्येति  
देशकालनियतिस्थापनास्तस्वसंकेतः उर्विज्ञाताः कथंचिदप्यज्ञाताः कथंचिच्चिन्मिवेदे समस्तसि  
नेमिपि विद्यासास्यदेजातमिमज्जायांतरयति किं नामेति ग्रह्येति ग्रह्यपद्मवोहिसर्वथास्व।

यवः स्त्रियारहस्येस्वेयोषापि स्वपरेस्तथा पितुः पुत्रः पिता तस्य राजा भृत्यः सधास्यत ४६  
स्वस्य संकेतमास्याय उक्तिज्ञाताः परस्परम् सर्वे निवेद्यामास्येयासां प्रथितो भवत ४७  
अतर्णामीति सर्वत्र किं नाम भविर्लभम् ग्रह्यपद्मवैद्यवैकमनसा वृथा ४८ इती।  
यापयमाश्रित्य चरतोऽस्य समागमे शुभेऽप्ययायुर्लोकास्तोत्रपाहतपाणयः ४९ सारमा  
नयतोऽस्य सिद्धिर्दृष्टेति सज्जितैः तथे गिते च तथा र्थे यथास्त्वो वंचितोऽगडैः ५०

वंचनौ येन च स्वेन स्वः स्वहृत्ताभितोऽपि वंचितस्तस्यानभित्परवंचना किं नाम उर्वदेति ४८ इती।  
तिस्यष्टम् ४९ सारमिति स्वो वंचित इति सजीवितमनयेत्यापि यत्किंचिद्देहसारभूतमासीतद  
स्मै समर्पितमिति ५० ॥



नियम्येतिप्रसावेलायाभवद्विरागेतव्यम् समायीड्याद्विदशात्रवःरुतताजायतेरति अदृष्टवै।  
 माख्येपरलोकभयवैमाख्येसमयीस्करतसर्वतःसेचस्कारययानकथंचनापिसुचयेवभितोरंध्रं।  
 मायततीति ५१ चौररतिचौरदयोपिसाधुवरतिलोकपूज्याजाताशमर्थः ५२ सव्रजचारिभिरितिस  
 रदस्याभिज्ञैःमिलितरतिजनवेचनासेधिवेधार्थम् कथेतिनिम्नानित्यवस्तुविवेकार्थंचडागलो।

नियम्येवेलांलोकानांयावनार्थेसथोदतः समाधिछयनादृष्टवैमाख्येसमयीस्करात् ५१  
 चौरावासेरिणीवापियमनीवापिकश्चन नाभयेनाश्रमेतस्यसाधुतानापिसेगिना ५२ स  
 व्रजचारिभिस्तैश्चमिलितोसौयदायदा तदातदाकथागोष्टीयाजादृडागलोभवत् ५३ ने  
 स्पार्थवर्तनस्यामीदृशेकश्चित्तपोधनः कन्यावृतःशांतयेष्टोनिनस्केथोमलाशयः ५४  
 सेगभीरुरलेलीणासिकालसवनामलः सात्तादिवतपःसिद्धःशुद्धीदःप्रथमःश्रमः ५५

साविनि ५३ देभकौशलेनिर्वर्णशोतिकौशलमवतारयितमुपक्रमतेतस्येतिपुरमेन सवनेस्त्रा  
 नम् प्रथमाश्रमाव्रजचार्याश्रमः ५४ गतागतेतियेत्रमत्समीपमागच्छेतितेमार्गसंगवशादपि  
 समागच्छेतीत्यसौमहिवातोकभवेत् अथिग्रस्तः आधिनाचितयोशग्रस्तःनिष्कृतैप्रतिक्रियायै  
 यसितःकृतयत्नः ५५ यसितोभशमितिप्रयासाथसरमवतारयतिकदाचिरितिस्यष्टम् ५५



प.से.  
१४ टी.  
६

वित्तमशिलोक्तैः समागत्यास्यानिष्कृतिर्न विवृतिवित्तमः सत्रवसरतः प्राप्तामद्यातवेलेति समय  
तः अयमेवेतोमोदाश्रमहरवतीसाधुवधुः सइतिसारीप्रतीत्यमावतः स्यात्तात्पर्यविदित्यापत्ताः  
वा ५० नेचात्रभवताप्रयासइत्याहकृतेमयेतिसयास्यप्रतीकारोविदितयवांतरंवलंकृतमितिसेत्ता  
यावेयसंकृतायेकृतकृत्यसमस्तरोत् सस्यचकारेति ५१ सेत्तामाइतिदत्तेसत्ताः तमनुतमुरि  
एवप्रतश्चेतत्सेकेतप्राप्यकथमविचार्यवतश्चित्प्रवृत्ताइत्यर्थान्तरयति किंइति ५२ सचेति ।

कदाचिर्येरेषोत्रमारीद्यामासमेततः नचासैकपदेलोकांशतशोयसरस्रशः ५३ वि  
त्तमोसौभशार्थावसरजोयमेवसः कृतेमयेतिसेतप्यसंकृतायेसमस्तरोत् ५४ से  
त्ताः प्रेणयोलोष्टदेउहस्तास्तमन्तः उच्युः किंचमूढानोउचारेजगतीतले ५५  
सचातकलनोध्याननिष्ठातातास्यचेष्टितम सुद्यतोभ्यस्यप्रातः सत्यमित्यदाद्युनैः

शातकालनोविदिततदागमनहेतुः अस्पृष्टतवर्गस्यचेष्टितेस्वनिगकरणमारणलक्षणोसुरि  
तोहोकर्माणोगतिः सर्वेषां सर्वथाप्राप्यामूढाः सपरकलंकवृथैवाद्यतीतिभवत्तवर्गः  
संचितकर्ममार्जनाकथमन्यथाभवतिमंतोयसुषेनप्राप्यकर्मलपोभवतनामयोगिनांयाप  
कर्मणादपस्तुविनैतउर्ध्वदृशतिमैतेमदर्थे प्रयासेगच्छेपरितिपुरतोभ्येससमेतयेनभवेतइहा।

गताइतिशेनेत्यथात् शनैरिति समाधि मय्यताप्रदर्शनार्थम् ६०  
६२



कृतमिति कृतेतेनात्रेयभित्तादानेतस्यतयदानेवर्तेनोक्तं कृतेमयेतियत्कार्येतेनोक्तं सत्सारणरित  
 क्रियतामितिचेतेनचउक्तेप्रयमेवसशतितदभित्तादानेनात्रभवद्भिः शंकाकार्येतितानयमयतिसवो।  
 हीतिममापिकृतस्यानर्थस्येदमेवकलमिति ५१ अभीतः संसर्गगतस्मादितश्चसत्रसौतेनेसेज्ञात  
 मस्माभिरसौमारितरति ५२ सैवेतियतेः संसासिनः कृतकृत्यामारितोसौशत्रुरितिसशतियतिः ५३

कृतेतेनात्रयत्कार्यंभवद्भिः क्रियतोचतत सर्वोद्विस्मानितेभुक्तेकर्मणंगतिरीदृशी ५१ इत्य  
 कापुरतोयेमलोएपाषाणपाणिभिः नाडितोसौलगाजनेमारितसौरसाविति ५२ सैवा  
 विकृतिरेतेषांमायावास्ययतेः परा कृतकृत्याश्चतेसस्यः सचापिनियमंदहौ ५३ गतागति  
 कसंगेनसपुनर्बुद्धतद्गतिः अतीवधल्लहृदयोवभवज्जदिलाशयः ५४ विचिंत्यवक्तुयानर्थः।  
 वदकस्यस्ततोहृदा संमंत्राकाययामासप्रीत्यावर्णिनमादरात् ५४ सातततोप्यसौमैनसौ  
 हादंतस्यउर्मतेः ननामसवत्यतेजातशुद्धभावकृतोपदैः ५५ आगत्यशीघ्रेमुरितः प्रविषण

गतागतिकेतिबुद्धतद्गतिः सस्येजीवत्रेवासौवर्ततेरति ५२ विचिंत्येति संमंत्ररहस्यं कृताप्रीत्यासौहा  
 दैनआदरादितिसत्कारोचितेन ५४ ज्ञातेतिप्रसौयतिः असावकिंचनएकशुकयेनशशोकेइत्यत्रा  
 हननामेति ५५ आगतेति अस्पभूताविष्कर्मतेः सशतियतिः अयत्स्यष्टम् ५५ ॥

नशमादादिप्रोक्तिः ५५

असेत्तावेदितेपक्षे  
 प्रमममस्यसः



प. सं.  
३४ सी.  
७

स्वागतमिति धोर्मद्रुशालिन् सत्तणाशिन इति मुनिवृत्तिजीवी हि सकलरणाशी प्रनाहते स्य  
ति मुनिवृत्तचारिणः अथ च भेद इव वृत्तिर्वदतदा भेदो वृत्तिर्वद इति कोशः हृष्यसत्तणाशी प्रना  
हते तत्र येषु सभावः भद्र इति प्रथमं येषां यत्नादनेतः ६० आदेति प्राकृतपक्षे भद्रभावः येषु भा  
वः अथवा कारणमेवेण भद्रभावो विपद्गतिः प्रमाद इति प्रथमपक्षे स्पष्टवद्वितीयपक्षे प्रकर्षः ।

स्वागतं भद्रवृत्तिस्ते सत्तमः सत्तणाशनः अनाहतस्य शीतोऽसर्वधारासु निमग्नः ६०  
आहृष्टो मुना गृहभावो सौ विमलाशयः भवदृष्टी न तो भद्रभावः के नाप्यते चिरात्  
प्रसौदये मत्सलीणाशया मत्सोऽज्ञाशयाः स्नातमार्गे विदधे यवासहृतितीक्ष्णी ६१ इत्य  
क्ता विरते मणि किं विच्छेदितचेतनः मानोऽतो मधुरयागिरेने प्रमदो ययत् ३० ॥

तो सादो विशीर्णता स्तीणाशयाः स्तीणावृत्तयोऽविधाः स्तीणावासनाश्च येषोऽज्ञाशय इत्यत्रापि स्वां  
तमार्गे चित्तस्मृता सोऽप्यविनाशयेन तादृशमार्गे च अथवेति किमिदमाश्चर्ये सहृतिः साधुवृत्तिः अथ  
दाकारे मेवेण सहृतिर्दौर्जन्यम् ६२ इत्येति स्पष्टम् ३० ॥



सेवास इति संवासः समीपवासः अतिकेवसता अविउषेवेति अयं हि विउषोऽस्वभावो यदस्योमेते स  
 मीपवासिनो मैत्रीपालयेतीति ॥ मैत्रीपालनाफलमाह नियतमिति नियतमिति कर्तव्यतया निव  
 र्हे संवायेत इति संवादोऽयमनना ॥ एच्छेति एच्छा एच्छामहेत्यापातसाम्येऽपि कथितेयते मनसीति  
 पार्थेति कथित्यास्यस्योपदेश्यतमेदृढीकृतम् ॥ तदाशयमिति अनभिसत्त्वतदाशयमज्ञानत्रिव  
 श्रान्तिर्निर्गृहीतदेवः किममत्र महाशये एच्छामीति काशेति आशादिशस्वासासुश्रयदमुन्नतस्था ॥

संवासमोहतासिद्धौ सर्वथावसतातया अतिकेन कथं मैत्रीपाल्यते विउषेवनः ॥ १८ ॥ निय  
 तेति स्थिते चापितत्तमे केन मानसे नैति संभावना साधो यावत्संवायेते नतत ॥ एच्छ एच्छा  
 महेचापियते मनसि वर्तते संलापो नाम विउषोऽहार्दतोऽस्मृतायते ॥ तदाशये विचार्या  
 पिवार्णसौधीरचेतनः अनभिसत्त्वात्तानिः कथमानो ब्रवीदिति ॥ १९ ॥ नतत्र स्थितानां यथ

चक्रसिताशामालिन्यभ्रंशकर्मविषयत्वात्सास्नासां यउच्चयदंशासमायावंचनात्सकंतउसंस्थावि  
 नाशो येषां भवाटशां यद्विणां सपत्ताणां महायवलसहितानामितियावत्काकानोचमानसोदरे  
 मानसाख्यसरोवरकृतौ चित्ताभ्यंतरे च विहितादौर्दं सैरेतसंख्यतिभिश्च अविद्वन्निति च छेदः अथ  
 तादृक्कृते इति च अथ वा बलाकृते अथ वा वर इति अकृते इति च छेदः ॥ २० ॥



प. सं.  
३४ टी.  
८

चाङ्गीतिशारूपप्रच्छ ॥ वचनमवतारयतितथाचेति उपनिषद्स्यवचनेलोकारस्यामेवलोप्या  
व्यानेचरममत ॥ तस्यामिति उहेतयेनेनवलाकारः सूचितः ॥ अस्याश्रितियासौतवश्रुतिमात्रे  
णकलगेचरेगतातस्याश्रुतासर्वशंकायाशमितिशंकायाश्रुतयवीतेशुद्धजातिपाशादिवात्याम्  
इत्यमिति ग्रहात्यारेयराथातदवाकात्किमितिकिमस्माकंनञ्जमनेनश्रुतिस्थानेनसत्स्यतीति।

क्राशोचपरसंस्थानोपदिष्टोमानसोदरे कृतास्यैराजतेविदुजोहीवादोचराकृते ॥ वा  
रोक्तिरुदवदोसौवलादाहसमतस्यवः वार्तावरस्यवचनेनिर्णयेष्टाप्रशायिमाम् ॥ तथा  
चोपनिषद्लोकाग्रस्मात्रस्यतसर्वथा अदोदृक्तस्यसासर्वदुतवोदुतमीरितम् ॥ तस्यासु  
दुतमात्रायांभारत्यां सज्जलत्सनाः आस्मरन्नेनैरातः शृण्वरेयंयथेप्सितं ॥ अस्याः श्रु  
तेरभिप्रायनिशामयकृतादः शंकायाश्रुतिविभियाशुशुद्धजातिसमाश्रय ॥ इत्येतिश।  
म्यतासर्वेयद्यास्यानाचरेग्रहात् नदेचितोसिगुरुणागच्छवातिष्टवाचकिम् ८ ॥

अयमत्राशयः एतेवयंप्रबुद्धमनयः भवोऽस्यास्मदरीदार्यमायातोसिइतिनिवेदितंशुद्धोक्तैवतव।  
बहिर्मुखस्यकास्यात्रस्थितियास्यतीमेतः पाशोयत्नतणवेरिमेषाशेछिनत्सितेदोपदेशयोगेण  
भविष्यसीतिसूचितम् ८ ॥



गच्छेतीतिथीसौख्यलीलदीकृत्यानीकृत्यतमहृदिनिहाकष्टमयतावदशंकितोसावनयोयो।  
 ननाभदयत्तईदृक्कवनोदनितभस्मताशिवकिरिवासानोस्थलराशीनिवसर्वयादेदहीतिइतिइवा।  
 शशोसते ८१ असेतेइतिप्रकस्मादिमपरीतितापिप्रस्योपविशमानदमानरत्नकप्रथवाईदृक्कयो।  
 चारोणनस्मानखंडकप्रस्मानखंडकेवांतरम् साधुनोविविनक्तिप्रायेणेति ८२ आरुतइतिक।  
 यमितिचशत्रुभावनया सुद्वेत्तसोसाधुशामियमोचितीविभूषापिनैवतेतवविभूषाशत्रुभाव।

गच्छेत्तनलोथीसौख्यलीलदीकृत्योप्यितोदुतम् नमसौतमहत्प्राहप्रार्थयन्निवसारम् ८१ अ  
 होतेसाधुतायकाकस्मात्तनास्मानद प्रायेणमार्दवजघःसाधवोभूतलेसताः ८२ आ  
 रूतोसिकथेसाधोकथेगच्छसिनेवते औचितीयेविभूषापिसाधुनोसुद्वेत्तसो ८३ यदिने  
 स्मत्ततेथीरनाश्रुतेमास्तुकिंततः यक्तावेनेचरैर्नैवमज्यतेमौक्तिकावली ८४ किमियं  
 साधुतायेवयत्कोपवशात्तायवा सातेतेजातिसुर्गोयेवाड्यंगतिरीदृशी ८५ अरुंतदाय।  
 पितिरस्तास्तस्यासौनिशम्यनो अवापविकृतिदेहयात्रायांकेज्वरोविदाम् ८६

नोत्यापनात् ८७ यदीतिश्रुतेहृदयावलोकम् ८८ किमिवमितिवाड्यमितिसाकृतमवाड।  
 वोविशेष्यम् ८९ अरुंतदाइतिदेहयात्रायांपारव्योपनतदेहनिर्वारणायामविदामभिमानही  
 नानामितिकवचनम् ९० ॥ ८९



प. सं.  
१४ टी.  
६

यदीत्यमिति वेदेति भासन आत्मनेपदे भासमाने च वीमीत्यर्थः स्वचर्योतः स्वचर्या रदस्ये यदि नो।  
स्मान्निवेदितत्रोष्माके ग्रहाय हीतानां मतमेव न तत्र भवद्वयं सत्त्वात्कसु ८० तसि मेति देवेति दे।  
वतलेनेव तय यत्र कश्चिन्मग्र उन्मनतीति ८१ देववत्त्वमेवादिमद्यते ग्रहोति यथा ज्ञातेनाम्।  
विता ८२ भ्रंश इति सप्तम ८० अमेध्यसर्गातिविहृणोति शुद्धयेति अथवा यदि च स्वभावश्चतः क

इदीत्येवमुना कुदो ज्ञातोऽपि तद्वेदे तथो भवस्वचर्योत विधेयस्मान्मते च नः ८३ अथ  
धार्यहसिन्तांतग्राहकौटिल्यं न वितम् आपदेशात्तमग्रानां ममेदेव वत्त्वत्वे ८४ अहो किं  
न कृते किं वा विस्मारितमिदं तथा किं वा यथा ज्ञाते ते ये यदेव सद्भाषसे ८५ भ्रंशो वि  
शुद्धि ज्ञातीनां संबो भोत न ज्ञातचित् अमेध्यसर्गाया ज्ञातिर्नोऽर्थेति निश्चितु ८६ शु  
द्धस्य कृताभां सतत्वे साप्यपरीक्षया कृत्स्नाभासमुद्देशपि परीक्षाया विनीयते ८७ ।  
ज्वालदंगारकणिका धानौ संसृज्यमागताम् निशम्यतां गिरंस्फोटभृतास्यः समजित

यत् ८२ ५

यंचिद्वस्तस्तस्य यथाप्रतिक्रिया दृष्टा तथा स्वभावाश्च तस्यापि प्रतिक्रियाभावमिति साधभा  
वेनैव वल्लिनेतद्वदते इमाह शुद्धयेति प्रकृतेर्ये परीक्षयेति प्रायश्चित्तादिरूपया आभासेन ह्य  
यामात्रेण ८८ ज्वलदिति समजितयत् स्वात्मेत्यासति संज्ञादौ ८९ ॥

५



दत्तसेत्ता इति विधत्तामसाविति दत्ते गिताः २३ तेजसीति निगदव्याख्यातम् २४ मरुतेनेति संधार्यो  
छर्यजृष्टे चित्रम् २५ कोशत इति सामेति सामाक्रयधम् २६ अत्र कत्रिर्देष्टविनये समर्थयति किं नामे।  
निदृष्टे प्रत्यक्षमेव प्रमाणम् नामादिति किं विद्यते न विद्यत इत्यर्थः इति कवि वचने २७ चर्या प्रकारमा

दत्तसेत्ता अतेरेतमेवं प्रष्टुं यो बलान् यदोद्युस्तदा विवेते नो यस्मा विनल्लः २३ तेजस्य  
हसिते व्योमि समंतातिमि एषा यस्मा इव बभूवुस्तेतदद्भुतमिवोदभूत २४ मरुतेनायसंधा  
र्यते मूढमतयः क्षणात् ऊह्यं कितानि दृष्ट्वैव देहानि बुकशुभ्रशम् २५ कोशतस्मान्ममालो  
च्य स इष्टविनयश्चिरम् विचिंत्य सामेति बला किं करोस्ता अवीवृतत २६ किं नाम शब्दबुद्धी  
नो दृष्ट्वा सक्तचेतसाम् निर्याद्य निपातैककायां विद्यते मतिः २७ क्षणं कुरुत मे भव्याः  
सिद्धमस्मत्समीहितम् अदृश्या भूदमावर्था किं नाप्येतामलाशयैः २८ अहो वो माख्ये।  
मेतन्मेतीव विरायचेतसः महे कार्ये किमिति बोलतये विमनस्कताम् २९

हृदयामिति क्षणमसत्सर्वमेभया सत्संवेधितो भद्रमतयः श्रवणीति नातिः अदृश्या भूत्सकर्मणा।  
श्रुत्यग्रस्तो भूत क्षणगतिमाह किं नेति अतिं यमपि स्वयं उपनेत जायते इति २८ अहो इति वरति।  
यानो रुक्मं ऊह्यन्ते दमप्रतया पूर्वापरानुसंधानवैकल्यसूचनार्थम् २९ ॥



५. सं.  
३५ टी.  
१०

शत्रुर्नष्ट इति मरुत्तपविषेय इति सत्ये परे त ऊहविकाशे देह संज्ञातः कथे प्रतीकार्य इत्यत्र समर्थः।  
यति यच्चैदमिति कातर्यं देहं मरे इति श्रुतेनापि मे भीष्टं सत्येति मृत्युकार ऊहति शिष्य इति।  
दृष्टं मया चेति तेनाभीष्टं देवेन ॥ लोकप्रतापणं शिष्य इति श्रुतेष्वपि एषो भीष्टं देवः श्रुतः।  
स्मत्स्वामिना बोधितो ब्रह्म यो न या प्रार्थितः श्रुतिरिति वयं भवत्स सादेनातः करणं न विमुह्यता

यच्चैदं सत्यतो भाति कातर्यं तन्मरे मम दृष्टं मया चेति नामीकृता बाह्ये तरे मलाः ॥  
श्रुतेष्वपि वागमसंवादांतरतो मुना बोधितो न विमुह्यताः स्मः कथं बाह्यं समा इति ॥  
श्रुतिमोमानपात्रेण स्मिताधीनमिदं मया विहितं बोधयेच्च वर्यं ता बोधय शास्त्रिभिः  
इति दत्ता वरेण गते स्मिंश्च विग्रहाः विभाते विमले ज्ञाना इत्याद्योऽप्यसंमततः ॥

ताः स्मः परंतप प्रतीतये बाह्येऽपि किंचिदेत उपलक्षणा सायेय इति बाह्ये शुद्धा समा इति ॥  
श्रुतिम इति इतीति पूर्वश्लोकादनसायं मानपात्रेण स्मत्संभक्तिभावेन सेष्टश्रुतिमः कृ  
ताभियोगः स्मिताह इदं यथीनं ग्राममिति ज्ञानी तनवाश्चात्रणयित दृष्टतामिमाह मया वि।  
हित इति ॥ इतीति श्रुतिस्मृतेष्वेष्टा बोधोऽप्योषणो व सर्वतो वाताचारणीया ॥ ॥



किंतिनिपणमेयः शपथः सेवोयवाः ४ इतीतिस्पष्टम् ५ साधिति अप्रपभाजनामिति विमले  
विभातेश्चभाजनापिष्टकविभाजना विधेया रात्रावनग्रहो जात इति सामिप्रसारो गृह्यतामिति ३  
निशब्दः पणवेथसमाप्तौ ६ उच्यतेति प्राणोभ्यश्चोद्गमेति येन गलगर्जनेन प्राणाप्रपुत्कामेति तथा  
चक्रुरिति सत्वाप्राणानः विधोतचेतस इति किमिदमिति ७ विधोतचेतस्त्वात्ममागतेषु लोकेषु तत्क

किंत्वपणवेथोसावमोयेस्मर्यतो नवः मित्रस्वमावतः कार्यावयेयेकत्रचित्फरा ४ इत्युक्तो  
मेसमेसैवनामाक्रमेकनोमरा विधायजगृह्यादौष्ट्रस्यास्यमेयसः ५ उच्यतेतर्णो  
प्राणोभ्यश्चोद्गमेकतलदणाः गलगर्जनेनयासत्ताश्चक्रुर्विधोतचेतसः ६ साधुसाधितिमो  
पुत्कासंकल्पाष्ट्रभाजनाम रात्रौसंभ्रावमायातः सामीतिविगतज्वरा ६ छिन्नानोयेयवः  
सर्वाश्चेसाकारिताननाः समागतान्नुवतिस्मृतीत्यास्यचयद्वये ८ तस्मात्सनामनुगु  
णः पणवेथोयमग्रिमम् साधनेसर्वसिद्धीनोचारेनियमशालिभिः ९ ॥

इतिमार्च्छित्रा इति आकारितानि प्रावितानि प्रमोयमानानि नियैः गृहीत्वा यद्वयमिति पतरा  
नुग्रहोसाविति भावः ८ फलितमार् तस्मादिनिययेभावः सर्वेषां सनामनुगुणः पणवेथः प्र  
तिज्ञा सर्वसिद्धीनो अग्रिमंसाधनेतच्चनियमशालिभिर्वायम् प्रत्यक्षैकनिष्ठानो सनामनुगु  
णैर्नैदिकीपरलोकभ्रंशः यरोत्तनिष्ठानो पुनैदिकतामयाभावाजसिद्धिसिद्धौर्भावाभावा

मुत्रिकी सिद्धिर्नम्यायकल्पत इति सिद्धम् ५



प. से.  
३५ सी.  
११

ननु सर्वसाध्यैकपराः सानुशरणेन कुर्वन्तानामवर्तनीमर्किपररहस्योद्घाटनयेत्तत्राह सेयमिति सो।  
यमिति पणवेयः उपकारपदासौ सर्वयेनिसमर्थयति कुतेस्मिन्निति जीनप्रताख्ये पणवेये ॥ प्रति  
ज्ञानपणवेयावांतरविशेषमाह उक्तमिति सोयेपणवेयः सामाम्यजनानुरागासी ऊकार्येनियेयति  
कथ्यते ननु नरहमसुनामार्गेण चामीति च नरुत्तमानुगोसानेयसिरतिः तपः सर्वथा कार्यमि।  
तितरतिः अथवा फलाशाभावः कुतेपितसि फलाकामना अथवा मया लुब्धनात्पसाधनेन वा

सोयेजीनप्रतानामकथ्यते शाससेकृतः कुतेस्मिन्कः सधीर्भयः ऊर्वाकार्येनपावहम्  
उक्ते ऊकार्येयः सामाम्यगउत्तमानुगश्चरति तपसि फलाशाभावो वाजासाकल्पवि।  
ज्ञप्तिः ॥ एतन्मार्गेपरिष्कारशोभिनायेन केनचित् उच्छिष्टवाप्यतोराख्यात्रिश्वरि।  
तिसोदितः ॥ १२ ॥

किपुदिवतपः क्रियेतेति प्रज्ञानामसाकल्पवित्तभिर्न कुतेमयेमहंकाराभावः ॥ एतदिति प्र।  
मेन केनचित् सपणवेयश्चैव प्रकारउरितः तस्यकारमाह उच्छिष्टेति तदिति सर्वनियेन निर्देशः।  
तेन सर्वनियेन परमेष्ठेण यच्छिष्टे विधेयहेयतया तस्मादिदमक्तस्मिन्वाप्येतस्मादाख्यादृष्ट  
निश्चयेन निवृत्तिरिति सोदित इति पाटशरणोसंधिः ॥ १२ ॥



अलेकंवेतीतिमयात्यत्रदिनाचानिकृतानितेषुनःसमसेति एकः प्रकारः तथातेषुभाषयाः कृतपुण्या  
 अपितस्मात्तपसोलेकंवेतिप्रसाभिः स्वाचितं कृतमेवपरंतकिंचिज्ज्ञादस्माकं सर्वसंज्ञमनाधिक्येत्ता।  
 मसेतिकलनाचणः सूक्ष्मेति काविचारप्रतीतः प्रतीतेचणपु ॥ १३ प्रकारश्चिन्तितत्ताडर्मकारोत्प  
 प्यानिर्देशोपिनदीयः प्रथमः प्रकारोयमैकोशल्यात्वात्प्रथमः ॥ १४ तमवतारयतितादृशधतिवैधैवि  
 दहिः यत्रेतिवैधयीकौशले आकृत्यैवेतिशरीरसंस्थानमात्रेणैव सदसत्तमेषाभनोपुण्यसौश्रसा।

अलेकंवेत्येभ्योयदचिनस्तेपिसत्क्रियाः तपसोपीतिसाधीयानभाषेकलनाचणः ॥ १३ प्र  
 कारः प्रथमः सोयैकोशल्यात्वात्प्रथमः द्वितीयस्तथुनावैधयीकौशल्यात्वात्प्रथमताम् ॥ १४  
 तादृशोसौसयैवैधयीप्रकाशादितिचित्ते यत्राकृत्यैवजंतूनांसदसत्तमविभाष्यते ॥ आकृत्यैव  
 कृताविद्यासमुद्गोतितत्रच विवरेतेमहात्मानोयेकर्मशरणाभुवि ॥ १५ सत्यविधात्विस्तिता  
 रचनेयेततोधिके प्रवलेकर्मवितेयेतत्कृतंकोनिवर्तयेत् ॥ अमत्रशोभनोउर्जनोसावितिविशे  
 शेषगणपरिचयेतापिबुध्यतेज्ञापते ॥ आकृत्यैतिश्येविद्येतिआकृतिरेखादिचिह्नदर्शनैवसद  
 सत्त्वविज्ञानमिति तत्रेति तत्फलसंबंधेविवरेतेविसेवादेउसंभवेतीतिवदेतेतत्रबीजमकर्मशर।  
 णाश्चि ॥ १५ सत्यमिति सत्यमित्यक्तानवाद्श्रवमर्थोरीकारे श्येरचनेतिशरीराङ्गोपांगादिलक्षण  
 विधात्विस्तिनेतितत्रिर्माणस्याचात्यफलत्वेसचयतिकर्मसितिसास्पतिकं विधात्निर्माणस्यापि।

कर्मफलत्वात् प्रवलेकारथोक्तं तत्कृतं कर्म कृतं एतदप्युच्यते।  
 स्फुरीभविष्यति १० ॥



प.सं.  
३४टी.  
१२

अत्रोभयमपि निर्देशयितुमवतारयति तथाचेति सश्रुतिनवशरीयया सामुद्रिकवैयुष्टिक।  
या अवर्तयदिति प्रकृतिमात्रमात्रलोकजननव्यवसारे वर्तयामास इति शिखापत्रिकावेधः १८ अथ  
शेखरेवेधः उदाहृतमिति स्पष्टम् १९ सश्रुतिसनवशरीरजा विलोकेति तदा कृतिपर्यालोचक।  
यमसौमिण्यावादीति शंकायामाह अथ्यत्नानिति २० उक्तंचेति स्पष्टम् २१ निश्चितेचेति विषय।  
तथाच नूतनशरीरलोचसरे किल संगतैः वैद्यैः केचिदियं विद्यादृष्ट्या सो वर्तययथा १८ उ  
दाहृतमिदं जातु त्वर्धः कश्चित्तु भाषितः पीडितोऽस्मीत्यवधोक्तिं चरुस्ये विनयान्वितः १९  
स विलोक्य तले मिथ्यावाद्यसौ कियतां वहिः इमां तप्यसरो ध्यत्वा दातो धयतसादरम्  
उक्तंच वैयविद्यायां लगे जातमः ऊनीति भाक रंध्रं नूतनमिमां नुधावी त्वर्धः प्रकीर्तितः २०  
निश्चितेचासुता कश्चित्पीडितः स्यादियं येनात् आसौ सावाचितीये सा त्वर्धे स्पति विलो  
क्यताम् २१ निशम्य विस्मितास्ते यसेवायकत निश्चयः तथेपलव्यराजाने मोक्षयामासुग  
हताः २२ अस्तीरे कौशये प्रायो महाविभवभूषितम् सनसोऽस्मीलिते किंचिद्यमरं विषा।  
रीतरीतिमाश्रित्य विलोक्यतो सेवादेन प्रमत्ती कियतामिरम् २२ निशम्येति सेवायेति राज्ञोक्तेन २३  
अत्र तावद्विरयति अस्तीरेमिति महाविभवेनापि सवैभवेन भूषितम् यत्रेव द्वास्यास्ते महाविभवभू  
षितम् यत्रेव द्वास्यास्ते महाविभवभूषिता भवन्तीत्यर्थः मनोसमीलिते मनसा सेकलिते विशदा।

२३  
२४  
२५  
२६  
२७  
२८  
२९  
३०  
३१  
३२  
३३  
३४  
३५  
३६  
३७  
३८  
३९  
४०  
४१  
४२  
४३  
४४  
४५  
४६  
४७  
४८  
४९  
५०  
५१  
५२  
५३  
५४  
५५  
५६  
५७  
५८  
५९  
६०  
६१  
६२  
६३  
६४  
६५  
६६  
६७  
६८  
६९  
७०  
७१  
७२  
७३  
७४  
७५  
७६  
७७  
७८  
७९  
८०  
८१  
८२  
८३  
८४  
८५  
८६  
८७  
८८  
८९  
९०  
९१  
९२  
९३  
९४  
९५  
९६  
९७  
९८  
९९  
१००



उक्तं चेति प्रवृत्तरे गिणो तत्सेवत्सरतरे गिणो प्रवृत्तोक्त्येति समकेन चित्तव्ये समापातितमिति २५  
 निशम्येति भूमयमिति त्वैव कश्चित्तल्येन पीडितस्तमेवा बोध्यत्वागत इति २६ निशम्येति अस्मत्त्वे  
 मिति सत्त्वे वद्वा एतत्संमुखे हासस्यानौचित्यात् हासश्च राजाशयबोधनेन समादये समर्थयोचके इय  
 दातेपत इति विवेतातेपात् २७ प्रतीकारमासप्रकारमाह सति सेविद इति तदुक्तसंवादायपालया  
 मासप्रतीत्यामासप्रविभिन्नक्रमः तदपितथाभूत एतच्चायानगतवधोक्तिः सत्मेवाभूदिति २८ हमा

उक्तं चाद्यतरे गिणो कश्चिदेभ्यमवामनः राजानमन्तरिणामवधोक्त्याद्यनित्यपत् २९ नि  
 शम्या लोकात्तं ग्राहवर्षपरिनकस्यचित् जाल्पदस्तसमापातो ज्ञानेभ्यमयमवत्ते २६ नि  
 शम्या सौहमितास्यव्येतेव समादये इयदातेपतो मेघप्रतीकार्ये तया स्यत्तम् २७ समतोष  
 तिखर्वोस्तीमेवेष्टता विहस्य च सेविदेयालयामासतमसौ तत्तथाप्यभूत् २८ हमथानीस  
 विज्ञापिविदतेनालिवेष्टता उक्तायोनी विविद्यायोद्वारे मेकमियं शुभा २९

धानीति हमथानीति देशसेकेतः हमथानीग्रहम् धानीग्रहेकारथानी अखिंथनेति शत्रुश्रुति  
 प्रेमकारिणा अथालिसन्नातीयेन नीविर्मूलधनम् तद्व्याविद्येतत्राग्नीष्टित्वातेत्रयं शुभा वैद्य  
 विद्यापेके द्वारे मेकः कोड्डुद्वितास्यविवेचिताद्वारे पत्न्या निरर्गला अथवा निरर्गला गृह्य  
 दागर्गलारहिता अथौमयासेकायेतत उक्तं वात्रार्थेने अत्र हेतुमत्कृत्वा समानेति यदत्र मया क



संय.  
३४टी.  
१३

यतेतत्सर्वतत्रत्योमेवेति किं दृश्यं हि मांणेनेति तथापि न तत्र न्युत्थकृतो तथैव परोक्तिसेकमेदोषमा  
शोक्यारह्यविरियमिति महात्मशब्दे हि यत्किं विदियते तत्सम्परो भेति १ दृष्टोतप्रदर्शनेन सप्रयस्य  
शोभो विराट्यति शिष्यो हीति स्पष्टम् १ महात्मनश्चिन्तिवैश्वमनो शान्तिवैश्वमनो मध्ये १ तड  
क्रमवतारयति ग्राह्येति न्यायोत्तरात् कुरुसोवर्णः प्रकथः सकलकावरः अनुपपद्येति रूपरो

उद्घुटितास्ति सत्कृत्या समानेति मया प्यसौ संक्राम्यते ह्यविरिये लक्षणं यन्महात्मनाम् १  
शिष्ये हि यत्र ग्रथेत मनोत्तापुष्पहस्तिका तस्यापि विप्रलाकोति दृश्यते मानकारणम् १  
महात्मानो नु दृष्टोति यद्गृहे स्थागतादिना तेषां विशेषतो भाति गृहे तस्यातिवैशिष्ट्यम् १  
ग्राह्यश्चैव्याः सुधेतवर्णायः घावलोचनः सडर्मुलोकथश्चानुपपद्यः ऊनधीभवेत् १  
इत्यमेकस्तुस्तीक्ष्णदृष्टार्थाय तमस्तकः त्वेति कचः सर्पगोनासाभ्यां विभीषणः १

थी १३ इत्यसि इत्यमेकः श्वोक्तलक्षणलक्षितः विशेषश्च तन्निरिमादितीक्ष्णदृक् निशितवाणः  
इव स्पष्टक वेथयित्रीव भवति त्वेति तत्र शमक्रः श्रुतिकवेति शिरोरुहः सर्पेति पताभ्यामपि कदा  
चिद्वरुणो मुच्यते न तस्मादिति भावः देशे विज्ञानकदाचिदपि सौ न रमुच्यतीत्यर्थः १४ ॥

१३



इति समस्तलोक्षणम् अथ वल्ललक्षणं तत्रादौ मोलक्षणम् दृष्टेति कातरसुस्तद्वरयोत्तयो।  
 रत्नप्रवणशक्तिः १६ श्रीवायामिति अधिकेति पूर्वलक्षणम् स्पष्टमेव १६ ऊबुडोति ऊबुडुबुडी  
 स्पातामिति शेषः प्रसौ ऊबुडिरत्युडिर्वास्यादित्यर्थः कार्यो वलता एकज्ञानवस्थितत्वम् १७ एक  
 तिस्पष्टम् १८ सुकृतेति थोरत्त इति वीप्रदणोशी व्रजातयेणानात्ययगामितासूचनाय रोमाणाम्  
 दृष्टपाटलरोमायः सनीरुग्यतिमा भवेत् कातरस्यापि शीतात्तरत्यथीर्दुरोभवान् १९  
 श्रीवायोस्तुंदयोरोमवाकृत्ये मौल्यलक्षणम् रुचिर्ज्ञान्येधिकातानिवेत्युः कोष्टेचवत्यसि  
 ऊबुडुबुडीदलताकार्योक्तोयवियेयता समंताद्यस्य रोमाणि काचराणि शरीरिणः २० एक  
 रोमाभवेद्वाजादिरोमायं दितोयनी विरोमा साम्यभात्योक्तो वक्ररोमा चतुर्विधः २१ सुकृ।  
 सरोमाथीदलोवयोक्तो मायपालकः समरोमा चतुर्मुखः सर्वत्र समसरोवान् २२ इति रोम  
 लक्षणम् अथ यदीर्वालि कवोसावकोमंदयीयनः असमभाषी सत्याग्रहः त्वभाकृषिना  
 जायते ४० दृष्टवत्संस्तयेयस्य ललाटे वातिवामने सनरोनीवकर्मसात्कृपाणाश्चातरस्तथा ४१  
 मन्तरक्तकुम्भयेत साम्यम् समसरोनमर्त्तानापिथीमानित्यर्थः २३ अरेवेति हि सोकी स्पष्टार्थो  
 अर्थे इति संशुटेति प्रम् ४२ ॥ ४२ ॥

प्रसूतत्तमपानसुदृक्कर्मते ३२

अर्थे इति सोकी स्पष्टार्थो



प.सं.  
३४ती.  
१४

समीमनिचद्विस्लोकीस्फुटा ४४ सिराभिरिति उव्रताः परागम्यमतयः ४५ विरेखाभिरिति चत।  
 रूभिरिति श्रजापिललाटोत्तगामिनीभिरिति सेवयते ४६ ललाटोत्तगामिते स्फुटयति रेखाणामि  
 ति दीर्घाणामन्तरोत्तयोर्थाब्जिज्ञानाम् एतश्चरुज्जतायाश्च पुपलक्षणम् एतद्यतिरेके स्फुटयति या  
 याचेति कासश्चापुषः तथेति वामतो वक्रतायासाधिक्येन कासः कासश्च पुपलक्षणसगम्यागमन

समेव दीप्यमाने यो देवाभिस्तु भोदयम् प्रेमतयी कथा रासचातुर्याय मनीषिणाम् ४३  
विषमेण ललाटे न नराः स्रग्दुःखिनर्तकाः प्रामुख्ये यत्ने वलाते कुरु कर्मणा ४४ सिराभिः  
सेतने यस्य ललाटे मोचवान्भवेत् उन्नताभिसि शृङ्खलाङ्गस्त्वस्तिकाभाभिरुन्नताः ४५ त्रिरेखा  
भिर्ललाटे तगामिनीभिः समाशतम् जीवेश्वरसूभिर्नूनेन वस्य ह्यात्मये च कान् ४६ ये चभिः  
सप्ततिहाभ्यां चत्वारिंशतमे कथा विंशतितो च यंचाष्टाभ्यां गयेणापि जीवति ४७ गेयाणां ल  
लाटमिदं दीर्घाणां परिकीर्तितम् यथा च वक्राताङ्गास्तथाधिक्येन वामतः ४८ अत्रापि के  
चिद्यस्यस्यः समाः कर्णांतगोचराः ये च गेया गभोरश्च सरोसौ शतजीवयि ४९ शिरसामेडला  
भेन गवाष्टाह्वितो नृणाः चिपिटाः पितृमातृङ्गाः कोर्याचिरमृगवः ५० ॥

एतथाचवराहमिहिरःविच्छिन्नाभिश्चागम्यगामिनरति ४८ यत्रापीतिस्पष्टम् ४९ शिरोसेतिसेउलाभेचो।

इसूर्यदिवमिवर्तुं तच्छत्रतश्चिच्छत्राभनञ्चोर्ध्वतो विस्तीर्णकरोहिः शिरोस्थि  
नयस्यप्रस्फुटमिव दृश्यत इत्यर्थः ५०



चदेतिसहस्रायेतितथाचहृतियेनससद्वचनम् शिरोदीर्घतः३ःखिनामिति ५॥ तन्वेतिस्पष्टम् ५  
 शुकाभयेतिनिगदव्याख्यातम् ५३ तच्चयेति सद्यनिप्रयादक्षिणतोविनतया ५४ कोयीतिरोको।  
 नासारेभम् तस्यविद्युततेतस्यवैषम्योनोद्धतितम् पुटसौम्यतेस्वल्पमंडलतम् संभायमेनोसास्ते  
 इतिललाटलक्षणं वदसूर्यामार्गरुचिर्दिसूर्याचधनोज्जितः सहसायवनिप्रेयदतिनिवेचन।  
 पुटम् ५॥ इतिशिरोलक्षणं उत्तानसारउच्चाग्रनतयाएतिसान्धनी स्पलयाशीलरहितःकास  
 कोजनहारभाक् ५२ शुकाभयायसखितःशुक्लाचिरजीव्यपि दीर्घयाभोगभाक्कोरोस्तथा।  
 ऊंचितयानया ५३ उच्चयामनवाहभामृज्वासौभाग्यपात्रता छिन्नयोवागम्पगामीप्रभतः ५  
 सद्यनिप्रया ५४ कोयीविद्युतरोकाभ्यांसौभाग्येपुत्रसौम्यतः प्रथमोर्ध्वस्तंभपैत्येकाभोर्यास  
 तलक्षणम् ५५ समयानामयाहरीदीर्घदर्शितसद्यमः प्रवृद्धतातितीक्ष्णतेसर्ववालभ्यमेव  
 व ५६ इतिनासालक्षणं प्रतिस्थोत्प्रेरीकितनुसंधानविचक्षणः तनुतेतक्रोवुडिनिर्णा  
 शितसलक्षणः ५७ कृस्वकर्णोमहाभोगीकृपणोदीर्घकर्णपि धनीकृरासिरानडकलश्च  
 स्योत्पम् ५८ समयेति समन्तेदीर्घकृस्वस्पलतनुतासाम्यम् ५९ क्रमोरितिस्थोत्पमितिकर्णशि।  
 त्वायाबोध्यम् तनन्तेचतस्यायवप्रवृद्धिःकृवृद्धिः ५० कृस्वकर्णरितिकृस्वकर्णोमहाभोगीभवति।  
 परंतुकृपणःदीर्घकर्णीधनीनतभोगीतिबोध्यम् सिरानडकर्णःकृःरोमशकर्णाभ्यामुखी

दीर्घाश्च यत्नेवाभ्यांसोत्रेहाभ्यांसौख्यभाक् निर्मासाभ्यां पायसुः  
 विकीर्णाभ्यामितस्तनः प्ररताभ्यां ५८ ॥



प.सं.  
१४६.  
१५

समाभ्यामिति समन्तेनामकिमित्यत आह विशेषेति ५५ स्थूलतमिति स्पष्टम् ५६ कर्णेति नेत्रादौ  
कर्णयावद्यदेतरमवकाशस्तस्यार्थेन ५७ मध्येति अत्रैतदप्रभेगेति बाले द्वाकृतिसाम्ये बोध्यम् ५८

रोमशाभ्यां च दीर्घाश्चाले वाभ्यां तसौत्यभाक निर्मासाभ्यां पापस्य सर्विणीर्णाभ्यां सुभो  
गिता ५९ समाभ्यां चैव कर्णाभ्यां समोचितगणो मन्ः विशेषाच्चारणदिने साम्येनामप्रकीर्तिते  
इति कर्णलक्षणम् स्थूलतमं च न नावापि भुवोर्यस्य विलोक्यते अतीव कदिनतस्य हृदये विनि  
वेदयेत् ५९ कर्णेनेत्रांतरार्थेन भुवोर्यस्य स्तिविस्तरतिः महोकारेणान्यते मातये जात्रसंशयः  
अथैव भुवो गोपे तो नरोत्मा प्रभवे दुवम् विषमभुवो गणापि निःस्वार्थोऽप्रभेगाच्च ५९ मध्य  
निप्रक्रमोपेपिते गम्यातमयं सलम् त्वरितं भुवो गणापि धनहीनो विजायते ५९ विशेषा  
पुनरेको वक्रमो मध्ये यदीत्यते जीर्णा लोरो मतेनास्य रासलाभो भवेद्भवे ५९ अथोच समा  
कृष्णाभ्यां साधुवृत्तिर्भवेन्नरः अवणश्रुतिशक्तश्च महत्तणविभूषितः ५९ अथादित  
लणवेत्यसादृशिरिति दोषस्य यापीताभापयाहेतुमपिते सदृताशयाः ५९ ॥

मध्येति धनहीन इति शार्मेर्वनैस्यमेतदस्यार्थः ५९ अथामितितनुयारीयत्किंचिरसौ कथ्यते तत्राव।  
हितमतिर्भवतीति ५९ अथेतिते इति तादृशगताः प्रसरिताशयाः प्रसन्नचिन्ताः ५९ ॥







प.सं.  
३४टी.  
१६

समेतिस्यष्टम् २५ महासुखेनेति दौर्भाग्येदारिद्र्येग्रन्थस्यष्टम् २६ स्त्रियतेत्यादिवतः सोकीस्यष्ट

२२

समसेष्टवकेणगनाभवतिमानवः विपरीतमतोयत्प्राप्तेनक्रेषुनोतराः २५ इत्यास्यलक्ष  
 णं महासुखेनदौर्भाग्येमांडल्याच्छायासंगतिः स्त्रीसुखेनासुतोसेयोदीर्घनैः सप्रदंमतम्  
 भीरुणापापकृतेचचतरश्रेणभूतता निम्रचवकविहयेतनयक्रेषाद्यकं २६ फ्रसेना।  
 नेनकार्येणसंपूर्णेनचभोगिता शुभागीसुषकसुखोदयवक्रसुडविधः २७ तनतापी  
 ततावापियस्यदेतविनासये लक्षणोडृष्टाकायावकायाः प्रकृतेष्टतत २८ इतिमुखल  
 लणम् स्त्रियताचापिनैविद्यतेलापिसाम्येचतथेकं लक्षणोदशानाचशुभैः शुभभा।  
 गिनः २९ वक्रदेतश्चप्रहृषोहेतव्याजप्रहृषकः स्थलनदीर्घदेतोयः सभवेत्यापकोविदः ३०  
 द्वाविंशोदशनोराजाभोगीस्यादेकदानितः विंशदेतानरायैतसुखः स्वप्रभागियाः ३१ प  
 कात्रविंशदशनाः प्रहृषाः स्वजीविनः शृष्टाविंशतिरेतायेतेतिङ्गलस्यभाजनम् ३२ इति  
 देतलक्षणं उचवाणिर्महामत्तस्तनवाडृष्टचितकः समवाकृशालीतीलावागहंकार।  
 भाजनं ३३ वाचश्चगौरवेचिक्रमुपकारमतेः खलु उक्तालोहस्तसंज्ञापितेक्षणगाभीयंवे।  
 रिका इतिवाग्लक्षणम् क्रसुग्रीवच्छलान्तीषीहेतौसलोपिसद्वयः श्रुः स्यात्सहिषणीवोह

उचवाणिरिति ग्रहंकारभाजनमितिमौल्यमंदक्रतिनिर्वेथायुपलक्षणम् ३४ वाचश्चेतितकालश्च

३५ क्रसेतिस्यष्टम् २० २१ २२



प्रलेवेतिसिरावनद्वयीकोवेतिसोपिवज्जभगितिसेवेधः साम्यमिति समग्रीवालक्षणोयीमात्मत्वो  
 आसौभवतीति ५१ स्थलेतिस्पष्टम् ५१ असावितिपैर्यायेतिकौशलेवातेर्यसतिपैर्यायकौशलैर्यै  
 प्रलेवकंदोवज्जुडिः स्वप्रिपिटकेयः सिरावनद्वयीवोवासायेयीसमलक्षणम् ५३ इतिग्री  
 वालक्षणं स्थलज्जलिर्यहीभीतिविकलआपिजायते ऊलौगभीरेनपतिरुत्तानेस्त्रीमाये।  
 लकः ५४ समेवज्जुलौभोगीस्यानिःसोवटगलोदरः सिंदोदगेनरआपिधनयामसमरिमा  
 न् ५५ विस्तीर्णंमोसलेवातभूपतेजायतेध्रुवम् समेनवत्तमासाधुक्रियानिष्टममतिः  
 अवेपनेचज्ञातेवदृष्टयंविनामतम् सिरालंगेमशेववडुविधानोप्रकीर्तिते ५७ असाए  
 हेत्वयिमिदंदीवेयीयेकोशले मालियापतनेयेनजायतेस्यनसंशयः ५८ अरोमशमभ  
 येवदृष्टमेतत्प्रशस्यते भयेसरोमनिर्मासेदोविधायनरणोभवेत् ५९ सिंरुष्टेनमनुजे।  
 धनीभवतिनिश्चितम् कर्मष्टेननरपतिर्यनयामसमरिमान् ६० तत्तंसोविजयीराजा।  
 स्वधर्मनियतस्थितिः शुभाशयश्चसुमिष्टसंयोवीर्यवलोदितः ६१ तत्तंसष्टलक्षणम्  
 दीर्घागलिःसतीक्षाःस्यान्मंत्रकार्येननिश्चितम् सूक्ष्माभिस्तनगेमानीमेथावीचापि  
 चास्येत्यर्थः परंतुअनेनकौशलेक्रियमाणोमालियापतनमितिमात्म्यमेवापततीति ५९ अरो  
 मशमितिस्पष्टम् ५७ सिंरुष्टेनेतिदिशोकोसुदार्था ५९ ५७ ५८ ५९ ॥

५१  
 ५२  
 ५३  
 ५४  
 ५५  
 ५६  
 ५७  
 ५८  
 ५९  
 ६०  
 ६१



प. सं.  
१७

रामपकत्रनियतः प्रेष्योगतागतनिरतः ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४  
स्मृताभिर्यनहीनः स्पाचिपिटाभिरकार्यकृत विरलाभिर्भवेनैः स्मृचनाभिर्यनसेवणी ४ ३  
संगलितदणाम प्रलेवपीनपाणिश्चनरः सर्वगणित्रतः कसरोमश्चवाक्युदासः प्रयोपि।  
वाभवेत् ५ वासावर्तभजश्चोक्तलक्षणैर्लतितपियः शयिवीशः सविज्ञयोगश्रीश्रीश्यासु।  
स्थिरा ६ चनेकरतलेयस्यदेडेन सहितेतथा चामादितयसे चोचकवर्तीप्रजायते ७ स्वस्ति  
केजतसौभाग्येमतस्यस्यासज्यताभुवि श्रीवत्सेवांक्षितालत्मीर्यवाढ्यादामलोहितः ८  
यस्यमीनसमासेयाकर्मसिद्धिः शुभास्यत श्रयोढ्यापिसेतयोवज्रसेततिरेवच ९ यस्यो  
ध्वरेवाकरगामराजानिश्चिनेभवेत् उभाभ्यांयवपंक्तिभ्यांराजमंत्रीधियोज्वलः १० एका।  
यायवराज्यात्तत्रेष्टीश्रयनोज्वलः सणावेयेयवश्रणपस्तिप्रश्नार्थिवोभवेत् ११ म  
णिवेधात्ममुस्याययोगयाचोर्धगामिनी सौर्धगेयाख्यायात्तापेवयासौशुभोदया १२  
श्रेष्ठगामिनीसाचेद्राज्यलाभप्रदायिनी तर्जनीयाविनीनूनेत्यर्धावाहिनीमता १३  
मध्यमांचयदागह्येचाप्यतप्रदामता श्रवामाश्रयिणीसार्थवाहकलेप्रबोधिनी १४  
कनिष्ठागामिनीसाचेह्येसर्वत्रकारयेव ऊर्ध्वरेवाकरनातनव्यर्थेतिमतामतम् १५



छत्रमिमारिस्पष्टम् ॥ यदेतिमथमिति श्रुत्यर्थम् ॥ पाणोरित्यारिस्पष्टम् गृहव्यथतोभार  
 यदैषांगुलिमादिष्यमथमारोहतिध्रुवम् तदासौनिष्कलात्तेयामानरानिकरीपरम् ॥  
 इतिकरतलगतविकृतलक्षणम् पाणोल्लेखनरत्नेनपीरोनीलेनमद्यपः पीतेनागम्यगामी  
 स्यात्कृष्णेनचयनोक्तिः ॥ श्रेयस्वचक्रश्रेयस्वायेषोपाणिनलेक्षणम् तेषुःसत्यायुषोनिः  
 स्वाङ्गःखितानात्रसंशयः ॥ मणिवंधार्यितगेयाकरभादिभवायुषः गेयेदेवापितिस्रोपि  
 तर्जमंगष्टकांतरे ॥ येषांगेयातमास्तिस्रःसंश्रणादेषवर्जिताः तेषामोत्रचक्रांश्चिसं  
 श्रणाममथानत ॥ गतामिलितयोःश्रोतेद्रव्यप्रशोभ्योः गृहवंधोपिनिर्देशेणगृह  
 भेगोमथाग्रनः ॥ इतिरिच्छात्रमेतासामयेदंपरिक्तीतितम् एजप्रविनोदायप्रसंगेणा  
 भेनविलम् ॥ स्थूलोरुडंमोमूखिःकठोरप्रकृतिस्तथा समेरुःसमताशालीभवे  
 त्सकलकर्मसु ॥ तदेतत्कोशलंवैद्यविद्याख्यबुद्धिगोचरे अनेनचरतावृत्तवेदिनांचर  
 तांजयः ॥ विस्रोतचरितेशीघ्रमाकृत्यैवविद्योतरे ननेनिलिलकार्येषुदीप्यतेर्यप्रसिद्धि  
 तः ॥ संक्रामितमिदेसर्वयत्नैरुक्तंमहात्मभिः आक्षेपपात्रमप्येतेविड्युत्पानमेभ्यः ॥  
 स्थितिः ॥ इतीतिपतासंगेयाणां ॥ स्थूलोर्थरितिस्पष्टम् ॥ विस्रोतश्चिन्तोचरितेमनो॥

भिप्रायेविदाविड्यामुप्यनेदीप्यते २६ ॥



प.से.  
३४टी.  
१८

संक्रामितमिति प्रयेभावः अत्रैव सत्त्वनये सत्त्वमेव किं विद्वद्वेषे वर्णनीयमासीत् तत्र न लभ्यते  
इति परमिषुक्ता आदिपेति विड्यमेति विड्युति न्यायेन यथा विड्युति र्थांतरप्रतीतिकरेति तथा च  
पिकाचित्कणिकावेद्यता सर्वमेतच्छिथिलयतितथा च सलक्षणो जलक्षणो वा तस्यानांतरस्थितेति  
लमात्रेणापि विड्यसदृशेनैव परीत्येष्ट्यते इति तदपि कथनीयमासीत् यत्र कथितं तत्रापि पात्रेत्  
एवेति भावः २० अत्र प्रकृतमेव राजकुमारे निदर्शयति यथेति प्रेमेतदधिकारात्मा कश्चिन्नेति कतिशि  
रा प्रतिष्ठुति प्रापैरन्यायपालनादेकितशिराः कलकितप्रेष्टभागः अथ च विड्यनानुसारेणाकित  
यथा मनाय संसारे विदेकितशिराः पुरा तच्चायासादेवर्णालालनाज्ञातलेसदे २१

शिराश्चिह्नितशिराः अथुनैतदधिकारे तच्चाया न्यायपालनया ह्युल्लेकापगमेन विड्युत्यालेवि  
भातिसंसार इति भाति अत्र समर्थकमाह अवरणालालनात्सादेरेजगतीति शेषः अवरणानेदात्  
स्याः दालनाजगति सादेरेसतीति अथ च अवरणालालनादकारात्तरालालनादसारस्या  
कारे दालनित प्रयासिते सादेरे इति सकारस्यादेरे स्वीकारे तत्रापि संसारेत्यत्र विड्युत्याससा  
इति अमुनाराजकुमारेणाग्रनासौरपिसंसारः  
संसारे जात इत्यर्थः २२ ॥



यत्तोतेरेणाप्येतत्सेभावनोशिथिलयतिप्रथयेतिसामान्यलोकस्यापरिवितसङ्गीताः तेषुवसूत्सा।  
वर्णनमनुवितमितिभावः २८ यशुभावमिति सत्यपदवीमिताविवेकथनाश्रयः प्रशयेतिट्ट।  
एमेवकफलेवैद्यचातुर्यात् २९ सत्यपदवीगतौनवोदिशति कर्मणामितिनास्तिक्यमितिविधा।  
तत्त्वोवालिखितमतिक्रमेभरः शक्तोभवोदितिकृतेसकर्मचरणदिना ३१ दृष्टमात्रैकफल।

प्रथवेदिश्यसामान्यलोकहृद्वतिसत्रैः यत्तावउक्तेनारूपशोकाकापीतिनिश्चयः २८ प  
शुभावमतिक्रम्ययेममपदवीमिताः प्रायेणतेषामप्रार्थविद्यासोपिनदृश्यते २९ सकर्म  
णांसशीलानांतयोनिरेतवेतसाम् पुणायधर्ममीमांसासक्तानोविशदात्मना ३० शास्त्र  
मेतत्समाभातिछलनावागरीयसी नास्तिक्यमेतत्परमेपरलोकस्यनिर्भावः ३१ तथाचय  
मिचारेस्पपवनान्योप्रदर्शितः येन्हीजातिरभूद्दोक्तानोनामाविवलणः ३२ गिरिष्ट  
गमयारुह्यवसनोस्यैकवर्त्मनि शान्तमश्चित्रकारोभूदागामिप्रतिमाकृते ३३ ॥

स्पष्टेनैवप्रहारेयुक्तइतिमममानोनिदर्शयतितथाचेतियवनानोलिपिर्यवनानीपवनालिणा  
मित्यानुकूवेयइतिविकिसकनामरूढमत्रविवलितेतद्विशेषणोविवलणमिति ३२ गिरिती।  
एकवर्त्मनीयारोहणपंथास्तस्यैकपवाभूत् आगामीतियः कश्चिन्मत्संगमार्थसंज्ञासत्तितस्य

प्रतिमाकृतिर्निखितमदोयेणप्येति ३३



प.सं.  
३४ टी.  
१५

19

प्रतिमालेखननिमित्तमाहययसाविति उचितइतिमउक्तप्रतीतिभाक् उदाउसत्समीपसौसंगमा।  
मोत नान्यथेति ययनचितः कैश्चिदितिययसावुचितस्तदाः सपर्यायेपवामासययउचितस्तदाच।  
एवप्रसावतेयामास ३४ कराचिदितिस्पष्टम् ३५ दृष्टेतिप्रसुनावैद्येनइत्यलम् अलसिहैतदागमेवेने  
तिलिपिकारकंमथागते ३६ गच्छेतिग्राह्यधीर्वैद्याविशारदः त्वयायन्मथेतितिविशेषितेत  
हतमाकृत्यनुगणमिदमित्यर्थः अत्रसंभावेनागिथिलयितमाहकिंनितिउपनतेशारब्धस्यबोच  
ययसावचितोमेवसंगमामोतनामथा इत्येकतपणस्यास्यसंगोभक्तैश्चिदेवह ३४ दृष्ट्वा  
समोसुनानासौमत्संगोवितइत्यलम् अतिलिप्तोविहस्यासौवभाषेलिपिकारकम् ३६ ग  
च्छासौसुन्नावेनाह्यधीः आद्योतरितस्तम् कित्पुनतमप्येतत्सारब्धोशोधितंमया ३७ अ  
वाप्तस्मृतिनावीत्यउर्भगमाकृतिमया अतीवयतितेतसंतेनावधंगतेमम् ३८ किनामत  
यसानावजनमयेनाप्यतेबुधैः अत्युक्तदैपुण्यपापैरिहैवैत्याप्तसंगतेः ३९ ॥

यित्तमशक्यतात शोधितेप्रतिकृतम् ४० प्रतिकृतिप्रकारमाह अवाप्तेतिप्रवच्यमितियतराकृत्य  
नुगणोदौष्टवम् ४१ कथंप्रारब्धोपैष्यतीत्यशह किंनामेतिबुधैः पौरुषाश्रितगतिभिः नचेयंम।  
नोरथकल्पनारूपत्वात्काकतासीयमित्यागमवाक्यप्रमाणयतिअत्युक्तदैरिति अत्युक्तदैः पुण्य।  
पापैरिहैवफलमश्नुतेइत्याप्तसंगतेः आप्तसंगतिः आप्तसंख्यादः ४२ ॥

कदाविदयतेनसंगसंमदहेपिकस्वने संगगतेसुनादस्यप्रतिमोप्रातःकृतः ३९  
मल्लजि



निशम्येति स्पष्टम् ४० विलोकोपे निरुद्धकर्मभूमौ भूतत्वे रत्यले ममात्रदोषचृणानविधेयेति भावः  
 प्रीतोस्मीति साहाय्येति सत्सहायो भवेति भावः अत्र स्वयं वदन्ते संपितः संपिता ४१ फलितमाह  
 तस्मादिति वैयवार्ता च केवला कृतिव्यवहारजा विचरेत् व्यवहरेत् नाकृतिमात्रेण कार्याणि समाभे  
 तेमाशयः अंतरवेदिना विशेषज्ञेन ४२ वैयशाससमता करणाय पीदिकोतरमारचयति अथवेति।

निशम्यकौशले तस्य किं विदुषस्तथीरसौ ज्ञानयसाग्रतो मे ससित्पारस्मसु विस्मितः ४० वि  
 लोकोतरमस्या सावतर्क्रीणो वभाणतम् सत्तनालं च मस्तीरतपसां किंच नेमलम् ४१  
 प्रीतोस्मि भवसाहाय्यकरणो वदचित्कलः समात्रसंपितस्ते हे किं नाप्यामि गतज्वरः ४२  
 तस्मात्कार्यशरीरेण न थीमानैयवांतया एतौ स्य विचरेत्तत्तभाव्यमेतरेवेदिना ४३ अथ  
 वारहे कृतिपदसारूप्योदतचेतसा ननामभाव्यमुदने परोक्षैकोतनिश्चयात् ४४ वा।  
 कुरीरोतरवलादन्वसामिह सर्पतो किं नाम विडम्बालोके भवेद्विदितं नृणां ४५

ममेयं वैयविद्यापदिता साहाकृता च नान्यो मत्सदृश इति परोक्षेति यथासावहेकारयदमा  
 रूपवित्रकारलिखिता कृतौ विषयलोभत्वाल्लसपात्रमभूत् ४६ विचारफलमाह वाक्कुरीरो  
 ति अंतरं मानसम् नतश्च कायवाञ्छनसावलेन कीदृशस्याकृतिः कथं वा सो वक्तुं किमस्य।  
 मनो न त्थायतीति प्रसदं सर्पताम् नतदस्ति यदिहा ज्ञाते भवेदिति नहि पारोक्ष्येण चरतो शरीर

४१

कृतिमात्रविभीषे मिवाञ्जनसर्गे न मीयते इति ४५



प.से.  
३४ सी.  
२९

अत्रैवैषविद्यायां भरवति न तदिति सूक्ष्मनयो वैषविद्यासैव वक्ष्यते न विबोधिभिः परतेष्वसर्वानि  
भिरहितैर्भावे ४९ तस्मादितिया कलनेति बुद्धिकौशललक्षणमपि संस्कारमाह तदेव बुद्धिकौ  
शलमचिरात्फलतियत्रैश्वर्यकृपा सर्वकार्येष्वप्येव भूयते परमबुद्धिकौशलमिदं य  
दीश्वराचसेयानमिति धृमने तपोहलिता कृतेष्टावष्टभना ४० समुद्र इति धियश्च शुद्धममीशा  
नुसेयानलक्षणम् तदेतोयवहारवार्ता तस्मादिति सर्वज्ञात्सर्वदा तत्प्रगममेवेति प्रविदितमेवैष

न तत्किमपि यत्सूक्ष्मनयवत्तत्विबोधिभिः नेत्येते वहितैर्भावे सयमप्यसर्वानिभिः ४९ ।

तस्मादिष्टुद्वुदीनां कर्तुं न देति यादृच्छा सा सर्वसाधये दीशकृपोपोहलिताचिरात्

समुद्रः शुद्धी नष्टैधर्मार्थकृशलोदियः तस्मादेतोचिरात् तस्मात्समेव फलोद्भवम् ४८

सत्यमार्गेण मातृशक्रया लोशतेपि च अन्तरेपदमाया तयस्यासौ मार्गदर्शकः ४९

उरिदंससर्गस्य यो ज्वलमनयकलाभिरुसितेदृशत रत्नहारं प्रताकौशल्याद्ये फलेन किं

विशताम् ५० इति श्रीसुशीलशैलीवीररत्नशेखरशिखापरनाम्ना बुद्धिकाशेलाख्ये चतसि

रस्ते सत्ययेन सोधारयतीत्यर्थः ४८ कर्षमविदिते फलेदिमज्जर सत्यमार्गे इति प्रसाविति सर्व ।

कार्यजाते बुधात ईश्वरः ४९ अन्तरेयाना योपसेह रतितदिदमिति सुसर्गः शोभननिष्टयपवस

यामकोले अनयः जनयः तस्य कालाशित्ये अनयो विपरीतदेव ५० इति श्रीसुशीलशैलीविव

३  
रूपपदसंकेताख्ये चतसि संश्रय २०



श्रीगणेशायनमः अथोऽतिपरीक्षितापरिततेलणेनकृतपरीक्षंसद्वयभिचारितयाप्रवेशयोग्यतया  
 अमताम यत्तदंशुभोदयम् । पूर्वापरसंगतिमार अस्त्वनेमिति अर्थिनोसर्वाथेप्राप्त्युत्सुकचेतसां  
 अमपागेभीरतयाभूषितभूषणेनवेपिहितकिंचिदेगावधेसिद्धेभवेत् अमथैतद्भूषणाभावेऽदंबुद्धिः  
 कौशलेचापत्यचपलोसाविमवयमावहेत् २ एतदेवसमर्थयतिपूर्वापरेतिपुम्नेनेचरतोद्यवहारं

श्रीगणेशायनमः अथोपेचविशमिदेस्त्वद्वारंयरीस्यतो गभीरेतेनियत्पूर्वमयोदिष्टंशुभोद  
 यम् । अस्त्ववुद्धिकौशल्येसर्वाथेवनिर्णयनाम् अमयाभूषितेसिद्धेभवेच्चापलममया  
 पूर्वापरानुसंधानभूषितेकौशलेपियः नृणाववयमालिङ्गकनायैविड्योभवेत् ३ पूर्वा  
 परानुसंधानकलाचातुर्यशालिनाम् चरेतालसतेनैवविक्रियाकेनचित्कवित् ४ विकारा  
 पातसेयतौयैवाविकृतचित्तता अनाविष्कृततत्त्वेवागोभीर्येतदिदंविडुः ५ रहस्यरपिना  
 सेयंसेवागूढविकारता यवामीथनसत्काराभातिगोष्ठीपुथीमतो ६ ॥

तयताम् ४ कल्पनासिद्धमर्थरहस्यायांतकरोति अनाविष्कृततत्त्वेवेतिविकाराविडेपिचित्तेतरना  
 विक्रियेसर्थः ५ रहस्येतिरहस्यंरहः कृतमेवयत्सिद्धिकारितस्यगोपनासहस्यैकाभिस्तत्त्वम् वि  
 कारः प्रकृतिविर्ययस्त्वस्यगूढत्वंविकारकारणोसमपितदनधीनत्वमित्यर्थः यथेतिगा  
 भीरतयामीगंभीराशयाः ६ ॥ ॥



प.से.  
३५ सी.

फलसे दर्शनेनापि वैलक्षण्ये दर्शयति प्रथेति विभावने प्रमत्तानुमानागमोचिते ज्ञाने प्रथेति विभा।  
वेन हर्षोऽज्ञावृत्तिरनर्थविभावेन न च शोकोऽज्ञावृत्तिः पस्कलितेति नाकृतिमात्रेणापि त्वमेकै।  
फलेनोपि हर्षशोको फलयोर्विकाममालिम्बयेति दर्शनात् सैषावृत्तिर्बुधैर्लक्षणनिर्माणच।  
तैरेभूतले मतिस्तत्कालाग्रहिणी मतिरित्येव लक्षिता बुद्धिर्निगदिता अत्र शेषस्तस्यैव दनाय प्रकृ  
तसमर्थनार्थं भवता रयति सप्तमिसप्तमसर्वो गीकारे सामतिर्देहि नो विविनक्ति इमेर्षानर्थविभावे

अर्थानर्थविभावनादिह नृणो यार्षशोकोऽज्ञा वृत्तिः पस्कलितानुबुधैर्निगदिता सैषा  
मतिर्भूतले सप्तमसा विविनक्तिर्देहि न इयं काप्येषरी सत्कलायामासाय बुधेति साधक।  
लनापात्रे जनाः केचन ॥

विभावेनोपि हर्षशोकरहिताः अमृतयः पशवयति इमे तदि।  
परीता अपशवो मानवा इति च भेदेन देहि नो व्यवस्थापयति इयं गभीरता पुनः काप्येषरी स।  
कला ईश्वरानुग्रहाधीनैषरी सत्कला शोभनात्तद्वृत्तिः या गभीरता मासाय केचनानुग्रहावि  
विष्टाननुबुधेति साधकलनापात्रे सुः ये केविदनया भूषितास्तनुया अभितादेव अथैतथः अथे  
पुनर्विभागः अमृतयः पशवः मतिपरिष्कृता मनुष्याः गाभीर्यभूषिता देवा इति ॥



एतदेव स्फुरति तेतिभगत प्रतिभायेन बुद्धिविवेकभरितः शुद्धैवैराग्योज्ज्वलः अमृतिगद्व्या।  
 त्वातम् ८ गांभीर्यमिति अत्रपः पूर्वापरमेततिः अथच यो लभ्यते चकारान्वयगत इति समग्रया  
 र्थकेन चकारेणान्वयगतः कोतारेचगत इत्यर्थः ५ अलं चेति येन बुधास्तुष्टाति सेवमतोभूतिरित्य

तेस्माद्यानितरोतएवविबुधास्तेसमाज्ञोचितास्तेसेगस्य शुभोदयाय कृतिभिर्हरदेवत्याभ  
 गत हर्षांमर्षविकारजालमखिलेयेबुद्धशुद्धाशया ग्रामेणाममानवेतिकलनाद्याः  
 केपितेभूतले ८ गांभीर्येतरिदेविगनतितरोतस्मिन्नगत्यावनी कीर्तिर्येनमहात्मनास  
 मतिनासेस्यापिताभूतले हर्षांमर्षकलेइतेनकरितित्यक्तुमरासंगतः कोतारेकल  
 नाकृतीगरुवशो योलेचकारान्वयम् ५ अलं च ब्रह्मनासारसेलितारुतचेतसाम बुधानां  
 हृदयावर्जिवचःसद्भूतिरिच्छते ॥ सर्वोपयोगितदिदेगांभीर्येकैनेकस्यते विशेषणमही  
 यानोभरतोसफलौदेयः ॥ यथापिपत्यभूषासुतरिदेसाखभूषणं देवोदेशीयकार्याणिबहु  
 रथाऊलानिदि ॥ निबद्धेतरदिदेनस्योपुद्धरीतौसवद्यपात सद्भुदिकोतिभरितोजगत्याव

र्थः ॥ सर्वोपयोगीतिस्पष्टम् ॥ येतिभूषेति कोरेण ऊतः देवोतिदेशकार्याणिदेशार्जनलक्षण।  
 निदेशीयकार्याण्यधिकारिसमर्जनकार्याणिबहुरेधसंकटानियतःततश्चरेधसमापनोपीका।  
 शोलेसमपिगांभीर्येविनारंथापतिर्देनिचारेतितात्पर्यम् ॥ निबद्धमितिपुद्धरीतौस्रुताशक्ति

पद्मोक्तिरिति सर्वत्रास्याज्ञाप्रतिस्तेलितभववित्तिचर्षावास्तोतरक्रियाप्रपि।  
 यानाश्रयनाछादिनाप्रकटैत्यर्थः अपिथानेतिवास्तुमितेस्तोपेपञ्चात्रसमासः ॥



प.से.  
३५सी.  
३

वाह्योतराकियीतिवीजसूत्रेप्रदावोतरीकियाविवरीतेसर्वत्रसिद्धोतरहस्योपदेशेगुह्यचर्यामाह  
नेनेति परमार्थेइमनारोपिततपरीक्षामौदशमुपदेशेनेनेतिसमादयेअतद्याह्यावोपितेग्राह्या  
मास अथातग्रादेशेनेनेतीत्यारिनातस्येतिस्वप्रकाशसर्वावभासकतत्त्वमपियेनपिधानाद्धा  
दितेनोक्ततस्यकानाचर्यासुप्रकटाभविष्यति तस्याः सर्वस्याग्रचेतनाया सर्वथापराधीनता।

यदावतारितस्तेनशास्त्रियडोक्तिःकृतः तदास्यचर्यानाभस्यापिधानाभवेदिति १४  
नेनेतिपरमार्थेइयग्रादेशेसमादये तस्यकानामचर्यासोयापिधानाभविष्यति १५ तौ  
हौसालायाविद्यादिस्फुटेगुह्यानुशासने बडोयमस्यतस्यात्रकानीतिःप्रकयमवेत् १६  
अतएवववेदांतप्रक्रियासस्फुटेषुथैः तदाह्यतेतत्रतत्रतेपरोक्षप्रियाइति १७ चर्याया  
काचिदस्याभूत्तिविलासौसुसंवृता सतोर्मदेल्सुदितास्त्रीणामिवऊचद्वयी १८ न। ३  
नामसद्गिरयेयाकाविचर्यापिलौकिकी अन्वदानुगतानर्थकारिणीसायथाविदाम्

दितिभावः १५ तौह्यविति आदिशब्देनयस्यत्रस्मचेति अनामेकापितिवगुह्यते १६ अतएवेति  
योगरत्नप्रियावादेवा इतिश्रुतिः १७ चर्येति ऊचद्वयेतिसादिसमेहतेवसतोर्मदेमयोमोस।  
ग्रंथिद्वयीतिगुणास्पदस्यादिति १८ ननामेति अपिभिन्नक्रमःलौकिक्यपीति १९



अत्रलौकिकदृष्टेतेनापि दृष्टयतिशानेदेतिप्रकृतिःस्त्रीपुंसचिह्नं मनाक्प्रकाशनेतिवाचापितस  
सञ्चारोस्त्रीत्यसाविति विवर्णतासेपादनात् २० तस्मादितिफलितमाह स्पष्टम् २१ पीष्टेष्वेतिअस्य  
निवतारितस्येअशासनस्य यतःपीष्टाकलिनीततस्तृमियोगः यतश्चमौक्तिकफलाकलिनीत  
तोरुचियोगःतएवात्रनगतिरूपेतिरोभेतेचेत्यर्थः गोभीर्येसमासायतद्विदितार्थेष्वनेवैवप्रयत

अनेदावनिरेवेतिप्रकृतिर्यान्भूयते मनामकाशनेतस्यानतास्यानभवेतिके २० तस्माद  
लभियंगोष्ठाभवेदुभिरनारतम् आविष्टतामदृष्टेनफलायेतिनिश्चयः २१ पीष्टमौक्ति  
कफलाकलिनीयमहावागस्यतर्पणविधौचतस्रवेत्यर्थः सञ्चारमस्यगन्तुशीत्यचेसेवि  
तातेरुमियोगेसमधिगम्यरुचिप्रयांति २२ तउक्तेखलुश्रीरुणामेकपार्थगतासथीः २  
एकपरपार्थेनगतासावनयापिभिः २३ इत्येवमस्यतस्याकार्योतेकोपिनासदत्त निष्के

नीयमितिभाषः २४ एकतयातोसौरेजेसुदबलोदतः २५ एतदेवकरामलकयति तउ  
क्तेइति एकपार्थगतेतिअनयादिशासौश्रमपादोनिर्यातीतिअनेतसस्त्वयममदिशागच्छ  
गवलोकितइतिबाह्योतरसमानम् आसेतिवभूवेत्यर्थेनिपातः २३ इत्यमिति आस  
दितिअज्ञातपरमार्थतात् सुदबलेगोभीर्ये २४ ॥



प.सं.  
३५सी.

पुरातना इति अथीतकमा इति पदितैतच्चर्या इत्यर्थः भूमिसेयायेति कीर्तिरत्त एतत् ३५ संतरस्या  
नमति शयेनोतरस्यानमपरलोककार्याणीत्यर्थः विरितवेद्यैरपि परलोककार्याणि गुमरीमेव  
विधेयानीति भावः ३६ अत्र संवदति तथोचति विस्मोकीम् यथेति रहस्यकारणादमस्यासात्  
ते ईदृशेति परागोचरया इयं चर्या रहस्यकर्तव्यविधानरूपा ३५ इति रोदमौचितीति तत्तौश

पुरातनाश्रये केचिदज्ञानोन्वयभरणम् तेष्वथीतकमाभूमिसेयावृत्तिरिवेययुः ३५ स  
संतरस्यानतोतीववभुः पण्यकारिणः अज्ञाचरणसक्तास्ते सात्ताकृतपरावयः ३६ ।  
तथाचारससाथीयात्विधेयमकरेणते तथाभावेयथाकश्चिदभिज्ञानभवेदिति ३७  
नमेतस्यशकै इत्यश्वैरसीत्सपश्चिमे दृष्टो निर्गमयाचकै चर्यया भाव्यमीदृशा ३८ ।  
विधेयं त्वेतथायत्सयथावतवकश्चन नदायभाभवेन्नचर्ययेममलोदया ३९ इति  
= तौतेदियंकश्चिदेदकाकीदृशीति चेत् नासौथीकीरियंतस्याः कौशलोरेदिनौचिती ४०

लेप्रतिरोदनीयमिति भावः ४० अत्र विभागकथनायादसप्रस्थानमिति स्वाभिप्रेतमोर्गेन कश्चि  
दभिज्ञाविधेयः स्वयमश्नानामुसैश्राख्येयः स्वप्रतीतियात्रेचनऊचिक्तोर्यंतरेदेयमिति यात्रमि।  
तिज्ञातावेकवचनम् स इव च सात्ता इत्यसामग्री इत्यभेदे हि या ४१ ॥

सप्रस्थानस्यैव तेषां साक्षात्  
भाजनम् स इव च सात्ता



सप्रस्थानगमिसमर्थनार्थमाहसेतीहेतिस्यष्टम् ४२ द्वितीयेसमर्थयति यथाचेतिनस्यथर्मस्यवृत्तेयः  
प्रचावनेउद्यताग्रलमितिबहवःसेतीतिवक्रविज्ञानीमत्रचोप्याहार्यःइतिचेति ४३ तृतीयेप्रमाहनज्ञाति  
ति अंतरतइतिसेकदापातेमध्येनैतकार्याणेतैसर्वथादौसीमेनरत्नारति ४४ चतुर्थेप्रमाहसुद्वयमिति

सेतीहबहवोलोकेवक्रनर्थसमाकूले प्रतिलक्षणंवहकस्यातिपवस्तेविज्ञातकाः ४२ यथा।  
वगोपितोथर्मस्तथाभवतिसिद्धये अयोसिबक्रविज्ञानीमलेतदुत्तयोदिताः ४३ नज्ञात्वाया।  
सपात्राणिदेयायेतरतोवृथैः अतीवगरहनानर्थदायिनीसागतिर्मता ४४ सुद्वयंवापियद्वेया  
तद्गोप्यमतिगौरवात् लब्धाहिस्वपतालोकेज्ञाप्रत्येवविज्ञातकाः ४५ अथबालेविशेषेण  
गोप्यंसर्वरहस्यकं भवेतद्विज्ञास्तेसेतिनवौतद्वत्तकायनः ४६ तथाचोक्तंनकस्यापिस्व।  
रहस्योतरेस्थितिः देयात्रमर्मवेत्ताहिनकोपीतिविनिश्चयः ४७ तथाचोवाचसाधीया।  
भवणार्थेसहैवक्र अथारिषेनदृष्टोसौयःस्यान्मन्मर्षबोधकः ४८ ॥

स्यष्टम् ४५ अथवेति विशेषेणोतिचत्वारिगोप्यानीतिनियतसोव्यकथनेनतेइतिप्रतीतियात्रेतद्  
लकाररहस्यरत्नकाः ४६ अत्रदाढ्यायेसवदति तथाचेति अत्रसरहस्यमर्मवेत्ताकथेरहस्येया।  
नमिति ४७ तथाचेति मन्मर्षबोधकोमरभिप्रायानुसारीभवेदितिभावः ४८



प.से.  
३५ टी.  
४

आप्तममिति वृत्तिर्मनो व्यापारः दृष्टीति कदाचिदिष्टार्थमौ विप्रोतचित्तो साविस्मानेदृष्टिः कदाचिच्च  
नदप्रामौ प्रविप्रोतचित्तो साविनि शोकवृत्तिरिति संक्षेपेण मनोवृत्तिर्द्वयेवेति सर्वथा सौ ये गोपितास्त  
तत्रमाकुर्यं पदस्याऽर्थः ४९ गोपयेयुरिति प्रतिसातव्यतिरेकेवयमाह अतीति प्राचा हर्षवृत्तौ प्रका  
शितायां प्ररीणा मरुष्टेरसौ मरुष्टेर्भयमिति नैनां प्रकाशयेत् अमस्यां शोकवृत्तौ सर्वथा भयमिति।  
शोकवृत्तिरप्यतिताचेत्यकाशयेत्तदा स्वदेहः सह मित्रवन्धनो दैमावेदः रिपुपदासंघेति नैनामपि प्र

अप्तममिति प्रोत्तेदेह्यो वृत्तिर्नानामिह हर्षशोकाभिधायेतो गोपयेयुस्तत्रमाः ४९ अर्थदृ  
ष्टभयंप्राचाममस्यां सर्वथा भयम् इति मत्वा सथी नैव वृत्तिर्मेनां प्रकाशयेत् ५० यावत्क्षतिरह  
स्ये संना विष्कार्यं क्वचिदिह हर्षस्यैव मनस्येवानशोभेति बुध्यंगना ५१ उष्टं मित्रमनस्तापका  
रीदेयवथा पुनः अदृष्टिप्रहतेन न नष्टेवानकथं भवेत् ५२ ॥

काशयेदिति सथी तमिदम् ५० यावदिति क्वचिरितिकंचित्यतिप्रत्याविष्कृतस्य ५१ मास्तु वैमव।  
स्ये शोभेति हर्षपुनरसौ कथं नैव विप्रदयति इष्टमिति उरं सरहस्य सा विष्कृतचे उष्टं तदेष्टं मित्रमनस्ता  
पकमिति नैवास्या शोभेति श्रेष्ठं गानुगतम् परयेति साहसवरूपेतरा रिषदृष्टिप्रहते अदृष्टिदत्त  
प्रहारमिति कथं शोभेति एतत्तद्विनाशा सामर्थ्ये चेत्येतां तद्विज्ञाने सामर्थ्येतरा तत्र एवैवदिति च।  
न कथं च न शोभेति भावः ५२ ॥



इतीति स्पष्टम् तथा चेति स्थानमवकाशः श्रवकाशे स्थितौ स्थानमिममरः कंचिन्मीनियोमद्रस्य  
 लकोनतत्रग्रेविधास्यतीति तेमेव हीति ५४ सतमिति प्रथमर्थः तवतत्कार्ये स्वकीयमिति स्वार्थेऽपि भ  
 वान्यदिरक्षितमशक्तो वति प्रकट्यामीति सच स्वार्थहीनः परार्थे यदि परस्मै निवेद्यति कथमसौ दोषा  
 हेति स्वमात्मानेष्टेति तेन शिर्षा परसेवडेनैव वरहस्यतैव न शक्तिरिति ५५ तथा चेति तेनेति व्या

इति सोपोमुकार्याणि तथा येयानि योयनैः यथा प्रवेशमार्गे मोवेतानैव क्वचिद्देवत् ५३ तथा  
 च केनचिद्देयः एष्टः स्वेष्टे इह सकम् चित्तेन लभते स्थानेन तत्कंचिन्मीति मोवद ५४ सतमाह  
 हस्येते वितेशक्तिर्न वेदसौ नावयार्हार्थहीनः सन्कृते परनिवेदने ५५ तथा चोक्तं विदातेनयः  
 स्वकार्येन शक्यते तद्दोष्टं सकयेतस्मात्सायुर्वैसायमृच्छति ५६ अथ शोखरवन्थः ॥  
 वदंसाख्यायिका मत्रशक्तैश्चरितो भिताम् येनैकोतरितेन सत्स्वरहस्यमिति दुतम् ५७

तत्कीर्तितप्रतिपादनार्थम् असौ चमौ लवीति तत्र प्रसिद्धः तद्दोष्टमिदमनवाद्यत्स्वकार्यस्य भारता  
 र्यादायानि स्वकार्यमिति स्वकार्यभारम् तस्मादिति तादृशाद्भागावुदाहकात् अनेन मम कार्यं कथं  
 नद्दोष्टमिति वैसायम् सायुः सस्माद्वरवतितात् ५८ इति शिखावन्थः अत्र शोखरयति वदंतीति  
 एकोतरितमेकेन विशेषितमेकस्मै कस्मै विदुक्तमिमर्थः ५९ ॥



प.सं.  
३५ टी.

एतन्मासति असौमासचारीसम्पत्तयतस्तद्व्यर्थे एतचेताः यतः सतोमतः प्राचस्तमतिः कासिः।  
चिरिनेकस्मादशक्तिसेत्यासरोहस्यकथासासेनपरमुत्वेनामेशोकनेसमाययौप्रत्याजगाम तन्मु  
त्वेनेदमेकांतरितेरहस्यमसौप्रवावेत्यर्थः ५८ निशम्येति तस्यासत्तितः क्रियायोप्रतीकारे यप्रहे  
तिवदानेनमदीयेरहस्यमासीकृतंछिद्रमिति कोस्यदेउचित इति ५९ उक्तमर्थे सप्रत्ययतिरहस्ये  
निष्पष्टम् ६० निशम्येति मयिपवावाताप्रकटीकृतवाचाकासोवार्तेनितानिशम्यविशेषणाक

एतन्मासोपसौसम्पत्तयतोभूत्सतोमतः अकस्मात्तत्संयासोमासेनासंसमाययौ ५८ नि  
शम्यविस्थितः कोपरुद्रांतःकरणायसः क्रियायोतस्यपप्रह्वन्नासाख्यं समंश्रिणाम् ५९ र  
हस्येदेरनेपुसोदंशोचिसंभवेत्तत्त्व विशेषणमहीयानांतद्विद्वद्वतोवर ६० निशम्यतस्यतां  
वाणीधोसागरउवाचतम् सत्केतुविमृष्टैतोवार्तावर्तमसौचिती ६१ इतिहृद्राकमाक  
रणशोकेंद्रोसौतमादरात् उवाचैषमयागर्थस्यापितोभूयतीतिनः ६२ अहंचैषपरविद्वान्।  
ज्ञानौनेदमेततः उद्देरितमनोतीवविमनास्तत्समर्थताम् ६३ लथवक्तरेरुक्रियांसमाधातेम।

मौचितीति ६१ इतीतिपक्षइतिप्रस- नामाश्रयार्थेइतिरहस्यकथासंज्ञायनमप्रतीनितइतिवि।  
आसेन ६२ अहंचेतिबोधित्रक्रमः यवेतिपरकेवले अत्ररहस्यार्थेइदमेततोनिश्चयेनप्रमस्यशो।  
कामात्रेणायवदनात्विमनाश्मत्रव्यातचित्तसादहमित्यव्याहारस्यसाकोलनेपिनरोषःततस्मा

स्मर्यतीतोसमर्थतोसमर्थनाक्रियतोकिमर्थविधेयमिति ६२



समर्थतामिति स्फुटयति रंतेति रंतेऽक्रियाशरीरद्वय रंतेन द्विधा शिस्ताचिनय शिस्तावा रंते इह पा  
यथा स्थितिर्मर्यादोद्भवेत् अन्यथा ह्यसौम्या भवेत् ६४ अनेति स्पष्टम् ६५ सत्यमिति यद्योत्पथी  
रितिसत्यम् परंतु रंतेऽक्रियोचिते सौमदायभाक् रंतेऽक्रियामथेन कामपि रंतेऽक्रियामहेतीति ।  
न च तथा तेषां सावत्पथीनादृशरीकार्यमित्याह नास्मादिति ६६ वैमनस्वोपसंगमुद्भावयति स्वा ।

रंतेऽक्रियावाशिस्तास्य योगेत्यास्यलवेतसम् समादिशमहाबुद्धेर्मांयथा स्थितिमुद्भवेत् ६४  
अतारानोदिते पक्षधीरसौमानयं रंते आह ससौमना रंते शमपत्रिवशुक्तिः ६५ सममे  
षोत्पथी रंतेऽक्रियोचितेन रंतेभाक् नास्मादिमनसा भाव्येन यापि परस्मदन ६६ स्वकार्ये स्व  
रहस्ये ते यत्तया विष्कृते स्वयम् यत्तद्ग्राह्यमनमोश्चेत्कस्य दोषो यमीयेते ६७ इतीति तत्तत्सं  
ज्ञाबुद्धीरेषते प्रति अभिप्रेतमनातीतिरीतिः कुत्र न सिद्धिः ६८ दृष्टेवनीत्यायेके विदसंज्ञा  
श्रवलोदताः श्रवत्तानो वशं यांति यनस्या प्राणिनो वत्तान् ६९ अंतरात्तोन सत्तमो लोके  
स्मिन्नेततः स्वये भवांतरतः स्वस्यास्य सावेयेतेन चाभवेत् ७० स्वकार्यमिति यत्स्वरस्येते स्व  
कार्यमासीत् तत्तया स्वयमा विष्कृते यत्तद्ग्राह्यमनमोश्चेत्कस्य दोषो यमीयेते ७१ इतीति तत्तत्सं  
ज्ञाबुद्धीरेषते प्रति अभिप्रेतमनातीतिरीतिः कुत्र न सिद्धिः ७२ दृष्टेवनीत्यायेके विदसंज्ञा  
श्रवलोदताः श्रवत्तानो वशं यांति यनस्या प्राणिनो वत्तान् ७३ अंतरात्तोन सत्तमो लोके  
स्मिन्नेततः स्वये भवांतरतः स्वस्यास्य सावेयेतेन चाभवेत् ७४ स्वकार्यमिति यत्स्वरस्येते स्व

स्वासेनेति स्पष्टम् ७० ॥



प. सं.  
३५ टी.  
६

समानेति तथेति भवानि चोत्तरतः श्रेतेति संसारे साधित इत्युद्यमात् स्यादिति तः ॥ अनुसंधाना  
योपसंहरति इत्येवमिति आकलिते कलनया वदेमिति शुभम् ॥ इति श्रीसुशीलशैलीविचरणे  
परसंकेताख्ये गोभीरताख्ये पंचविंशोत्तरद्वारम् ॥ श्रीगणेशाय नमः श्रुतीतेति इदानीमित्यवसः ।

खोच्छ्रासेनैव समते विबुधससरासुना समस्तोत्तुलभोनाम्यति मत्ताकृती भव ॥ समा  
नाकृतिसर्गाद्यभिधाने षडमुद्यतः दृष्टेन केन विज्ञायस्तथाशस्तीति साधितः ॥ इमेव  
सुखसमस्तोज्ज्वलवित्रमंगी संशोधनाभिरभतेति विज्ञानमानम् समेति वदमभयाय मनोस  
रत्नद्वारे मयात्र कलितं प्रविशंत संतः ॥ ३३ ॥ इति श्रीसुशीलशैलीवीररत्नशेखर  
शिखायराधियानायोगोभीर्याख्ये पंचविंशोत्तरद्वारम् ॥ श्रीगणेशाय नमः  
श्रुतीतादीनामृद्वसद्यशकृत्कियेति यत् षड्विंशोद्वारमदिष्टं तस्येदानीं विवेचना

शेचित्येन १ नन्ददेशो वस्तुसंकीर्तनमात्रमिति केन विज्ञायात दस्तसंकीर्तनो कर्तव्ये कि  
मिति श्रुतीतादीनां दिविशेषाणां शृङ्खलानुबन्ध इत्यत्र समर्थयति कृति ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥



रितिकृतिमेतत्त्यादौ केवलकृतिशब्दस्यैवैतदर्थवाचकत्वादतीतेमादिविशेषणदानेयद्यप्यधिकेन  
 यापिविशेषसेषततया समाभाति ते च केचिदेव ग्रन्थाकेतु सर्वप्रकारेणाखिलहृद्भक्तिरुचयेति तदर्थं  
 विशेषणभरणेपि कृत इत्यर्थः २ कलितमाह ततश्चेति विबुध्यन्ता जागर्यन्तो नात्र दृश्यलक्षणान्वेषणम्  
 अस्य इत्यर्थः ३ अत्र समर्थ इति अवेत्येति इत्येव अतीतादीक्षणा पूर्वसदृशकृत्क्रियाकृतिरित्यर्थः ।

कृतिरित्येवमुद्देशो यद्यप्यत्र परमतः तथापि स्फुटतासिद्धेर्विशेषणभरणे गणा २ संतनाम  
 विशेषज्ञाः केचित्तगतिभूषणम् नैतदर्थं क्रियोयमेवेत्याहुः खिलहृद्भक्तिः ३ ततश्च कृतिरि  
 तेवमुद्देशो यच्च लक्षणम् लक्षणलक्षणसंश्लेषण उद्देशोऽत्र विबुध्यताम् ४ अवेत्यसिगिते रिष्टे  
 भूते भाविचयीयनैः याक्रियारभ्यते कीर्त्ये कृतिरित्येव सामता ५ सहसाकरणेनामलोके  
 नर्थाय केवलम् तस्मादिसृष्ट्यज्जवाणे भवेच्छीघ्रसमृद्धिभाक् ६ इत्येव प्रकाशितप्रायानेषु  
 यश्चित्तदर्पणम् विवेकमार्जनो नृष्टे सचित्तेव प्रकाशते ७ ॥

संबन्धः कृत्याद्येव दिशद्वारे साचकृतिः क्रियायासौ भूतादीक्षणा पूर्वसद्यसे स्कारिणी चेति य  
 रिष्टे शुभाशुभम् ४ अतिरेकमुत्वेनाप्येतन्माहात्म्यमाह सहसेतिस्यष्टम् ५ एतद्विषयमाह  
 इयमिति इयमिति कृतिः ६ तीक्ष्णतायामिति स्यष्टम् ७ ॥



प. सं.  
३६ ही  
७

परमविषयं दर्शयति श्राम्णेति चलाचले प्रतिचले विद्युच्चपले चापरेति प्रसौपरमकृतिमानि स।  
र्थः ५ कालरतिविबुधा रतिसेवोपनयदम् स्तेति भवत वंयक्रमाः साध्यपरिपारीकाः प्राणम्यच  
राणावा ॥ सर्वयेतियः प्राणः यउच्चासः सर्वेषु रात्रिदिने प्रवहत्स प्राणो पुतरलायते नायकाचते।

तीक्ष्णतायावयसायेयेथ्यत्ताथर्मपदनेः वोइतायतयेयेपितेष्टियं राजतेतराम् ८ श्राम्  
रैवचलाचलेभवमवेभावेज्जलेवैभवं शानुष्यंतदिनीतरंगतरलेचालस्येयः यदम् योव  
द्वाकलनोकलाकरकलासाच्यादिकंकालिका कालग्रीवसकालकामकलनेध्यायेत्।  
रास्मिन्निपम् ५ कालेन सणमेघतीप्रजवतोगच्छवैलस्यते होमूढामनुजाः प्रमादमदि  
रेपीतासुखेनासेत् हाहाहा विबुधाविवेककलनासाद्यबोद्धयमाः शीतोमूलमस्तके ९  
पशुयतिध्यातास्तवयक्रमाः ॥ सर्वथातरलेप्यस्मिन्मोमुयाकिययोज्जलः प्राणः प्रयातिस  
यरं सर्वेषु तरलायते ॥ यदिनाममनुष्याणां वरत्सेषु निरेतरे कश्चित्कमानया प्राणो वरतीये १०  
शुभागतिः ॥ साम्येपि सर्वथावात्रमस्तामर्मेपुशेसुखी कृत्मानयार्चतेयैः सातेघातत्रस। ११

सयवप्राणः शोभानिमित्तमित्यर्थः ॥ उक्रमर्थं विशदयति यदिनामेति निगदव्याख्यातम् ॥ साम्ये  
पीतिसर्वयेति देहैरिद्यादिभिः तसेति पात्रावेत्यसामेकतातत्रेति ब्रह्मसभायाम् ॥ साधुरि

निसष्टम् २५  
७



अस्येति अस्यानर्चमणोरुत्तमलक्षणस्य अर्चो मत्स्यमकोर्चः कियान्ता र्च इति बोध्यम् अयमित्युक्त्वा सम  
 गिः नो इति मत्स्याज्ञाने शिलाधिकेति शिलापिक्वचि योगेयातिता साविमर्धकियानुपयोगिताज्ञानेन  
 किंचिदित्यर्थः १५ असावितिकोर्कः कियान्ता र्च इति विशदयति असाविति अवधानेन चंद्रशेखरार्था।  
 नमस्यार्चः तेन च सर्वार्थप्राप्तिसुस्थकियत्तमिति १६ वनितेयमिति संस्कार्येति चंद्रशेखरार्थानां च।

साधुरेषलणः साद्योयोसौकृत्या नयाब्जनेन लाभोये सर्वथा भवः असतो प्राणिनामिह १५ अ  
 स्यानर्चमणोरर्चो वेद्यः को वा कियानिति यो स्या र्च वेति तस्याप्येतीतयेनो शिलाचिका १६ असा  
 ववहितो भूत्वा यद्येने चंद्रशेखरे व्यापते देवसर्वार्थभाजनं किमितोधिके १७ वनितेयं विलासा।  
 व्यायोच्चासगतिरुद्धता नोपेक्षणीया ज्ञातेषां संस्कार्यानुक्षणवुधैः १८ उपेतितेयं मतीथ।  
 सतिनाशेकभाजनम् स्वयंकषायसंतसाभर्तमालिम्कारणम् १९ संदेसंदेवहृतियावशेव  
 मरविहृता अस्यालालपायाधीरैः कामुदिद्राणतेक्षणत २० सत्कृत्या कल्पचष्टेयं समा।  
 हितधियोदिता सर्वतः प्रसरद्वं सथा सौरतिषिंचति २१ ॥

नादिकमेवास्याः संस्कार इति १८ उपेतितेति इयमुक्त्वा सगतिवनिता कषापादोषाः १९ वशास्त्रीक।  
 रणीवसरिदेवलकोमार्गः शोभनादिकवितप्रीतिलक्षणव २० सत्कृत्येति सतीकृतिरेवाकत्वा  
 वेशस्तेन ज्ञष्टाकृतो वशा २१ तामयमादश्ये सत्यपीति असवः सर्वार्थदायिन इति रीतौ सत्यामपि स्म

तिमिताः प्रसादेनातिवदितः संभावनापात्रमिति भाविनः तेषां रथकर्मणे



प. सं.  
३६ टी.  
८

निश्चितत्वासेभावनायात्रेतद्गतिरुच्यते इति तेषां गतागामिनां प्राणानां लब्धय उदिताः कथमेते गता  
इति यश्चात्तापिनः यत्ते चागमिष्यंतीति तत्रैव कृतिकरिष्य श्रुतमधुनेत्याशा मालेवेतेतामनीषोक्ति  
तां न उच्यते अधिक एतेषां चाश्रयः गतानां पश्चात्तापस्यानचितत्वात् आगामिनोचानितत्वादाश्रयः कै  
वाशेति सर्वविविद्याहयातानामिति शंकास्य देनित्यानित्यनिश्चयाभावात् ततश्च दमनो विरमिष्यार  
लब्धे देष्टुमिति साम्प्रतिके घट्टमधिस्यः सदेति भूतभवद्वाविकाल इत्यर्थः २२ एतदपि स्फुटयति भूता

इत्येवमपि ये सवः स्मृतिसिन्ताये चापि संभावनायात्रेतद्गतिरुच्यते इति तेषां गतागामिनां प्राणानां लब्धय उदिताः कथमेते गता  
तां यातानां पुनरागतिर्न हि न हि शंकास्य देये परे लब्धे देष्टुमिति चिदुदमतयो ये सः सरातैर्निते  
भूतानां हततागामिप्राणानां च पटावृत्तिः गतागामिककालोतः स्वकार्यसाधयेदुधः २३

नामिति ये सवो भूता गतास्तेषां हततागामिप्राणानां च पटावृत्तिः गतागामिककालोतः स्वकार्यसाधयेदुधः २३  
गत इति तेषां प्राणानां अपि निरुपलक्षणमेव गच्छेति यत्किंचिदस्मादाश्रय गते तस्य सावर्तनानविधेयेति  
भावः ये च शिष्टा तया संभाविता आगामिप्राणानां स्तेषां पटावृत्तिर्यस्याप्येतेन केन चिदुच्येते तस्याज्ञा  
तागामिप्राणानां च तरेयत्किंचित्समाभाति तदेव पोषो गितेनाश्रिते तत्रैव कार्यं यो मांसाययेत् य इ  
त्येव तेनः स एव बुध इत्यर्थः य उक्तं भूतनैवानुसंधते भविष्यन्न कित्तर्कयेत् वने मानेन भावेन कालो  
दियति पंडित इति २३ ॥ ॥



सिद्धमर्थमाह तस्मादिनिगतार्थम् २४ तन्नामिति इदमाश्रयतयेति साधुगण्यम् अग्रिमैर्विशुद्धजातिभिः  
 इदमाश्रयः तन्नामिति यायात्रिर्गतेन स्मिन्किंसेत्सतीति भावः २५ अतएवेति स्पष्टम् २६ नष्टमिति शृङ्गेनोप  
 यातव्येपराश्रयिन नभाव्यम् ऊत्रापीमेदिकशाम्भिकेवाश्रयसदनकूलदैवदायिनी २७ इत्यंसा

तस्मात्सोपतकालेयत्साध्यते बुद्धिजीविभिः नत्सेत्सति उद्वैव कार्यं स्ववशमानयेत् २४ तन्ना  
 मः साधुर्येगण्यस्तथेदेवाश्रयिणैः यावत्स्ववशवर्ती देतावत्साध्यं स्वकर्मतत् २५ अतएवप  
 वीणोन्नतमनोधारयेत्कुचित् करिष्यामीति शः कार्यमय ऊचीतयत्नतः २६ नष्टमप्यथात  
 व्यं ऊत्राश्रयितेव तस्मा भाव्ये सदा समतिना गतिरेषा यदा विदा २७ अस्तरेवाश्रयेत तर्णवलस  
 स्मिन्ननेहसि सैकशाखोयती गण्येयौ दार्पणो ज्वलः २८ प्रसाददानसदोणीयो विस्त्रि  
 प्रसारयेत् आकल्पं स्मारयत्येष सत्कीर्तिपावनीति २९ द्वितीयजीवितमिदं सत्कीर्तिपा  
 महीतले अथवातरमस्तीहनस्रगनस्रततः ३० आश्रयार्थमिदं नाम सत्कीर्तिपाशुभार्जि  
 ता आकल्पं सैर्यकांतीतदिमांयत्नेन साचयेत् ३१ ॥

मायेन सत्कृतिव्यवस्थाप्यवापतोपितो मुखतो व्यवस्थापयति अस्तरेति प्रसादेति च द्विसोकी  
 निगदव्याख्याता २५ द्वितीयेति अतरेविशेषः जीवितेन स्रमियत्ननस्रतीति २० आश्रयितिशुभा  
 र्जिताशुभेन सत्कृत्यानिता सैर्यकांतीति आश्रयः सैर्यकांतीतमामिति सत्कीर्तिम् ३१ ॥



प.से.  
३५ टी.  
५

१

ननुविभवात्रेत्पारिनाकीर्तिरिदृश्येतरति किमिमत्रैवभरत्यनशाहवैभवेतियदैभवात्रेमेकैश्चिद  
र्यतेयच्चइद्यौत्रमेकैश्चितयच्चसामग्रौत्रमेकैश्चित यदपिसायनौत्रमेकैश्चिनतकिंचितश्रमप्रा  
येतदनर्थदेवा नकिंचितमेवावशिष्यतिरित्यदैभवाद्यौत्रमेनमर्तकंविहायनश्येनपती।  
तिसंभाव्यतेदृष्टादिवहवइहेवाकिंचनानाताः अथवायदात्रेमेवावशिष्यतेयर्जेकोपरलोकंगते  
तत्पश्चादवशिष्यतेइत्युभयथाक्लेशकारणात्वात्रकिंचितमस्येति ३१ चिंतितमितिअत्रसंसारभूतये

वैभवइत्यसामग्रीसाचनेनात्यमर्जितम् नकिंचियद्विद्येननश्येयद्वावशिष्यते ३१ चिंतितं  
चमयातीवकिंसदस्त्वभूतये आवर्त्तवर्त्तवित्तातेसत्कीर्तिरितिधीयनाः ३२ निर्दिष्टमि  
दं प्रतैः शांतचित्तस्यकस्यचित् पुरात्पतिसङ्गोष्ठां प्रसक्तं यणकीर्तनम् ३४ अहोशास्त्र  
तताचित्तौदार्यंविनयशालिता विशेषार्थपारत्नानेतस्यलोकातिगाकिया ३५ इत्यादिगु  
णसङ्गीतिनिष्ठाकाष्टासुपाययौ तथायथास्यतदृष्ट्यैवचोपिदोषतांययौ ३६ ॥

समद्वयेतिशिलाबंधः अथशेखराचना निर्दिष्टमितिप्रसक्तंप्रसंगोनापतितम् ३१ अहोइति।  
स्यष्टम् ३४ इत्यादीतिकाष्टापायंतिकीस्थितिः अस्यात्पतेः तदृष्ट्यैतदर्शनायवचोप्यानीयता  
मसोमयापिदृश्यतेइतिवचनमपिकालदोषतांगतः वचनमपितदर्शनविलंबकमभूदिसर्थः  
शीघ्रवचः प्रलापेविहायतदर्शनार्थमेवगजाततरे ३६ ॥

५



स्वाम्युक्तं दामिति ते इति मभाः तेषां प्रथमं १० प्रविष्टमात्रेति उदितमृच्चैः १२ सहस्रमिति ईदृशी साधु।  
माननोयता प्रत्यभिवादेनाशीर्वादेन प्रापिते पञ्चाक्षरेण चकार १५ आक्षेपमेव स्वरूपेणाह धी  
ति प्रथमं यद्वचसि किमिदं तया प्रत्यभुरितम् तथाहि तवायं मलिकायातः किं यद्यवाममात्रात्  
तेति ४० कथोपक्रम इति स्पष्टम् ४१ इतीति गृह्याविसंयेनेति प्रकटे दोषानदीरणान् समादरेत् ॥

स्वाम्युक्तं दामलोचनं तेन मनीनयनं सांत्वनाभिरयो साधुर्हृष्टधीस्तत्सदोविशत् १० प्र  
विष्टमात्रे तस्मिन् राजाचारविद्वज्जगत् प्रत्यभ्यायाभिवाद्यापि सागतैर्नैव मार्चिषत् १२ सह  
स्रशरदस्ते सौम्यिरास्ततन्तरीदृशी १३ प्रत्यभिवादेन तमाचिलेपभूयतिः १५ धीकौशला  
क्रतुचरमवेत्यात्र न लक्षणे किमिदं मलिकायातस्तव किं वाममात्रात् ४० कथोपक्रम एषां ते मलि  
कायातिनास्ति चेत् यत्ने वरुणां ज्ञेमां वा विवयो यमसामने ४१ इति गृह्याविसंयेन रासे के सो वि  
चक्षणः समादयेत् त्वय नैतद्गुणैर्यकास्तान् नृणाम् ४२ एतदंते मनुष्याश्च स्रष्टा वृणामितन्  
सर्वेषां विज्ञानेति समाशीः कीर्तिदेहता ४३ संस्थितो नामुना सानी संस्थितोऽपि दिजीवति  
ये समाधाने च हृदयमिति सक्तयारंभे मलिकायातः तवास्तनावेति एतद्वयेनेति किं तर्हि शिष्यतश्चारात्  
हे इति कास्तेति नास्तेत्यर्थः ४१ नामयं माह एतदंते मिति एतदंते चरीरयं यतम् ४२ समाशीरिति वि  
द्वान्ति संस्थितेनेति प्रमुना कीर्तिदेहने संस्थितेन सम्पत्तिनेन मानी मानवा संस्थितोऽपि भौतिकदेहेन।

देवानामिव नैवेद्यं यजमानस्य संपन्नं ४४

मृतोऽपि रं वः सत्कृति कीर्ति लक्षणम् ४५ ॥



य.सं  
१६ टी  
१५

इतीतिप्रथमप्रभृतिवर्षसहस्रपर्यंतमियेलिपिलिखिता सतीनविस्मृतिंयातीति ४५ साथीयानि  
तिमनस्मिन्समितिख्यातकीर्तिंसेस्यतेनक्तशरीरेजीवेतमाहुः उच्छ्रुतिरेककर्माणोचजीवेतमपि।  
सेस्यितमाहुः यत्रविनिमयेयातरस्यासेनसमर्थयतिगतिरीदृशीतिगतिर्बोधः बोधप्रकारयोमीदृशे  
इतिनिश्चयमादायमयानामलिपिल्लव सहस्राद्यंतमधुनातनपत्रमुत्तरिपिता ४५ साथीयो  
अतथाप्राहसेस्यितेतेमनस्मिन्ः जीवेतेउच्छ्रुतिर्बोधः सेस्यितिगतिरीदृशी ४६ भोः साथी  
यत्रनोत्पद्यतेकृततत्तणः मृतः स एवलोकोस्मिन्मन्त्रामातुनगीयते ४७ यत्राण्याख्या  
यिकामेनोब्रवेतिनयशालिनः यत्रासानोवथारणीनोत्तममूर्तिर्निगद्यते ४८ तस्यसन्म  
उपेतानितरोणातिच्छदीषिव ताश्चतुष्काष्टरचनानवद्यासौचतर्गृही ४९ ताहारकाण  
वालास्तेमेकजुटनिभाश्चते अतस्तेजुहिमारत्नभूमयोपिनवानवाः ५० स्वर्गेएकचितः  
सोपिअज्ञातोमणिगृहतः मन्त्रालंकारशोभाह्वः किनामेदंमहात्मना ५१ इयदेवात्रचि  
त्रेयदिष्टिकोर्ध्वमर्द्धेभिताः इष्टिकाश्चतयारण्यारण्यापरिचकसिता ५२ वेमर्थः सात्मानमा  
भिमुखीकृत्सासावेवपुनरपिप्रत्यापयतिभोरितिकृततणः प्रतीतगुणः अत्रितिदेहमागात्प्रसात  
गीयतेसत्यद्वेधाभिर्गाथाभिर्मर्थः ४७ इतिशिखायत्रवेधः अथशेखरिकावेधः अत्रापीतिनृत्नमृ  
तिः कीर्तिशरीरः ४८ तस्येतित्रिसोकोसुदयाकिनामेतिशूरसौंदर्यस्येतावन्मात्रसरूपवानननामदे

५२ निविदिनिभावः ५१ चित्राभावमेवदर्शयतिइत्येवेतिमृदितिमोक्षलरूपा ५२



३२३ निनि समसो की निगदद्यात्वा ता साशोकास्तत्र धियः ५३ रचने यमिति भासात्र विः निजो सिंहा ।  
 स्थानी सिंहा लो सिंहा रण भि यो शा लो ऊधी मयते रत्न एादि निर्मिता शा ला ऊरी यता मा लो क्य स्व ।  
 गुरु सत सु ता ऊ दी मयते रत्न र्थः यथवा निजा ऊ दी शा लो सिंहा लो मयते वन चारि उ ह सतो चित वि  
 ३२४ यो मतांत स्या लिविते चित दर्पणे वीथौ कौण कृता वा सा हृद नोत्सा रित त्रय म ५३ तथा म  
 कुचिता यो च वीथौ लांत मने नयत औदे मही न जीर्ण यास्त हि स्मा पयते विरः ५४ सकिला लय  
 मार च्य वेद शा ला विभूषिते सहेरी संभूते र्ण प्राज्ञाना निज्ञ यत्स धी ५५ उहृत्ता लय मिदं विध  
 ने ला गोचरे कीट कृये वसे यत्र मा का चिदं ध से गतिः ५६ अत्र यं मात्र वा किंचित्त तथि क्त ।  
 चिदेव वा यथा समर्थ या सेत तथा वदत मा चिर म ५७ इमा त मा अंत विज्ञा मा या आ प्य पि कारि  
 णः अभिने य प्रसा दं ते तथे सा द त चे त सः ५८ गत्वा रुद्र प्रविश्या थ रु र्धे पा र्थे पु ते म हा विलो  
 का गम्य वेद सं सा शो का स्त य निज्ञ यत ५९ रचने ये तथा रा न त्रा स्या न स्य विभा ति ते स म्मा ह  
 मयते भा सा सिंहा स्थानी निजा ऊ दी ६० विभा ति भे गि रे वा त्र वतः शा ल स्य ते यथा राजा सौ म म  
 ला गुरु समानो मयते यथा सिंहे निव द सर्वो गो ति सं कट भा ग्व द्भे भवति तथे र्थः ६० विभा ती ति रा ।  
 जा म्गो कः सकं द वा स्या नं दृष रा ण भि य मा स्या नं ऊ र्दे म मते र्ण का षा दि निर्मितं गुरु ऊ रः यथा ।  
 वा ऊ दी उ मः उ म मि वा त प मा त्र नि वा र ण त म म यथ वा ऊ रः ऊ भ स्त मि व सं ऊ चिते म ये त ति ६१ ॥

तत्तु वेद वा स्या नं मे तद्व भ वि वा स तत्तु म ये ६१  
 यथा यो स्व कं ऊ रं गुरु वेद वा स्या नं मे तद्व भ वि वा स तत्तु म ये ६१



य.से.  
१६ टी.  
॥

मेरिणीति पुमराशिर्मिथुनराशिः कथेवनेद्भेगभयारितिभावः सापुदगवतारंभसरूपदादसुश्रु  
नितत्रिरूपणम् असुज्ञानीतिभावः ६१ कर्णधार्येतिऽपरितुभूमिकायोचतरेते एकचित्तप्रहेसः ।  
कादिविविताकाष्टरचनाकर्णधार्येतिप्रसिद्धापरिःशतिः पादपीठतमादरइतियरिताः कर्णधार्यः  
पादानुप्रसारयेति तदसंसासादरः संभावितत्वात्तत्पादस्तत्रासुवेनीत्यर्थः पादाश्चरणाः किरणाश्च

मेरिणीतयोश्चानितवेमानियथादिवि निरुद्धगतिरद्यासौपुमराशिः कथेवनेत् ६२  
कर्णधार्यस्तथासुज्ञाभांति तत्पादगौरवात् यथेति चेद्दृशानां पादपीठतमादरः ६३  
अतिमधुराकृतिमेनोविलोक्यविषयमेरिणी प्रमुदितचित्तेप्रसन्नितारादशनोषु  
शीलितेपरितः ६४ विलोक्यनिर्मितिमिमोकस्यतच्छास्त्रोदितम् पुराणकस्यविश्वासः  
यदेनायातिथीमतः ६५ श्रूयतेस्मर्यतेवापिनेदृशेदिरसुतमम् अलंवावर्णनारोपैः  
संभावमधुराकृते ६६ ॥

अतीतिनेमास्तराग्रपितप्रमोदभरभूतचित्तत्वादसनेदेतोशवइति ६४ विलोकेतिप्रथमर्थः ।  
पुराणेससरावस्याप्यशकपुरीवकेववर्णितातत्रतद्यत्तावदागमैकप्रमाणत्वात्संभावना  
विश्वासवतीवभूवयसिदेदृशातत्संभावनाविश्वासेदेतेततोपधिकगुणस्यास्यभवनेदिरस्य  
दृष्टत्वात्तत्रविश्वासाज्जायतेत्यर्थः ६५ श्रूयतेइतिसंभावतिसंभावमधुरासर्वानाराण्ययेवति

६  
६  
६  
॥



तथेति उहुः प्रकोडे द्वारमुद्घाटेति निर्भयचितः कृतास्यो विहितासनवेधः सत्यालोका एकतत्त्वेन।  
 लोकानां सर्वेषां दृग्दर्शने सत्याभिचारिणपुद्गता उन्मीलिता अथच समस्य समससर्गस्य यत्रा लोकः  
 प्रकाशभरितारचनातस्या दृग्गता समसमानो साविति अथचोद्गप्रभावेन देवताधिष्ठासत्यालोको।  
 ब्रह्मप्रकाशो सत्यतिरस्कारेण वा समप्रकाशस्तस्य दृग्गतानं प्रसावुद्गता विभूतेति ६० स्लेभाश्चेति अत्र।  
 नेतस्य शेषो हर्म्ये वड्डराः अथचानेतैर्मर्थविरुद्धाः अतिभारेणोपर्यारुहे समास्थानां समतया

तथोद्घाट्टारमुत्पकृतास्योऽविभाति ते यथाशविशतो नोऽशक्तस्य लोकदृग्गता ६१।  
 स्लेभाश्चेति विराजेतेनेतमर्थोऽदृग्गता अतिभारसमास्थानां न काचिद्वकतेत्यने ६२ ना  
 वद्यमीत्यने किंचित्पार्श्वेऽस्य कथंचन नोर्धाचोर्ध्वसंघातो लस्यते वागरीयसः ६३ सेयेसा।  
 वानवयोगी स्यादुद्गतलाकृतिः दृष्टमात्रासुदेदेव नितो वविलासिनी ३० किंत्वानंद।  
 भरोदृष्टेवतः शोतोऽशुमेडले अस्माकीनमिदेराजस्तत्र कालिकया वृतम् ३१ ॥

निषत्मानां नवकृता काचिदीत्यने अनेतारि संचभभारोद्दहने समानास्यते वक्रभावश्च दृश्यते।  
 नावद्यमिति यस्येति समुदितशालानिर्देशः ६४ सेयमिति स्यामकोलेतेन गौरललाशुप्रसरूपा  
 कृतिर्यस्याः पिलामिनी पिललेद्री दृष्टमात्रैव सुदेदे यथावनिता विलासिनी सर्वो गशुदा स्या।  
 याश्रपि अडेतेन सरूपेसी दृष्ट्या कृतिर्यस्याः सेयमिति समुदितशालानिर्देशः ३० किंचितिका।

३१  
३२  
३३  
३४  
३५  
३६  
३७  
३८  
३९  
४०



प.सं.  
३५टी.  
१२

यदीति यथा स्रवाश्रमंडलस्य कोणदेश उयराग प्रस्तालेत्वाः खरातया स्पृहस्य वेदिका कोणम  
धेरणकाष्टरचिता ऊरीः खराग्रत्यः ऊदो गृहे ऊरी ॥ अस्या इति प्रतीहारी हारिका स्नाययति ।  
मलिनयति विस्त्रापयति च ॥ यदीयमि इयं जीर्णकृत्का कृति निर्गताकाय इयमिति चास्मत्का  
लाश्रयप्रकृतसिद्धेयार्थोत्तरयति कृत इति दृशो दृष्टेता इत्यंत मध्ये चोदृशणे मति कृतः शोभायो  
षायाः प्रकाश्यणे इति वापाठः यथा सर्वतोपि स्माद्या कृते र्थनिताया दृष्टौ षेकाशे भेति ॥ ३५ ॥

येदी कोणोदरेका विस्त्राणकाष्टमयी ऊधी स्रयोश्रमंडलस्येव ग्रहलेत्वा स्पृहः खरा ॥  
अस्याः स्रजीर्णरूपायाः प्रतीहार्या विनिर्गता धूमलेत्वा स्रयाभिती स्नाययत्यस्य सर्वतः  
यदीयं कृत्कृतिरतोपास्येनौचित्यशालिनी इयं भवेत्कृतः शोभा दृशो तोरागदृश्यणे ॥ ३६ ॥  
अतिरोगो यमुत्तिष्ठेत्तत्साधुचिते च यत् वित्तमिरियमस्माकं प्रमाणे प्रभुधीरतः ॥ ३७ ॥  
अन्तावित्तमिमाहासोसमसावसमलम् अस्तसीमामितोयस्या जीवभानः तणादिव  
वास्तसीमो विनिर्माते स्रजपातो समेततः लेयकाश्रतो भूत्वा मयि व्यजत्तपन ॥ ३८ ॥

अतिरोगो इति अत इत्यतो नेतरमउत्थापन कर्तव्यात्तायाम् ॥ ३९ ॥ अन्तेति अलमिति अतिनिर्वयेन अन्न  
एथेनास्याः स्वरूपे तस्माच्चाह अस्तसीमामिति प्राप्तमरणो वा सोतया पतिनिर्वयो यते निभावः इत्  
इत्यतीतनिर्देशः दृष्टप्रतीतिजननाय इत एव न अनरेष्यतीति ॥ ४० ॥ वास्तिति मेदमिति अयतावदपीर

प्रकटमेवोत्तरमुत्ता किं संपन्नता तमासीदिति माप्यसाक्षाच्चिद्वृत्तीति ।  
भवेदिति ॥ ३९ ॥

१२



इमामिति कैवेति प्रस्मृत्वा तुर्यप्येव प्रस्तुताया भवेदिति ॥८॥ इतीति हेति वृद्धसमीपे प्रसौ प्रसूमात् व।  
 न्याया इत्याभाषताम् ॥९॥ यालकमिति प्रस्मृत्वा देवस्मत्संक्रामितैः यदैः प्रसूतिरिति संवाचनम् अत्रैतेन।  
 स्मियालके चति ॥१०॥ अर्चमिति मुदितेति तद्विज्ञानसारेण सूत्रेण मया दीयते इति सूचनार्थम् पुनरेति  
 तत्रिर्गमनात् पूर्वम् आविष्टतत्र प्रवेशं कृत्वा अत्रैतस्य ऊरिकाया ८० इत्युक्तेति अत्रैव ज्ञानात्रैव बोधिते

यमासेमादयासैव स्थितिं ते याति मेदिरम् यस्याविष्टसस्यास्य कैव निर्माणचातरी ॥८॥ इति।  
 अत्रामयायी ह्युच्छिद्विद्यासभाजनम् प्रेषितो सौ प्रसः सांत्वमृत्तयाभाषतामिति ॥९॥ या  
 लको सौ शृङ्गारं भक्तौ तत्कथं स्मृत्यै प्रसः वित्तमिज्जकृते प्रीता भूत्वा त्रसदृशं कुरु ॥१०॥ अर्चमा।  
 स्याः सभ्रमे स्तमादत्स्वमुदिताय वा रस्येष्टेष्टरादाया विष्णावाशो मृदु कुरु ८० इत्युक्ता सौ  
 समाधाने प्रेषया मासन्नं ज्ञातो धितात्र नो ज्ञात ऊदी मे नो ज्ञायते ८१ अहो ज्ञाता वि  
 लमिरे तदधीने प्रसन्नयः वीक्षेभागेन फलिते राजानो वर्धयतामिति ८२ अकिंचनौदार्यमि  
 दं दृष्ट्वा पि गतभीरिव कथमालयके मेघदृष्टेन तमते भवान् ८३ ॥

येतत्तेमवशरम् यथा देहेन ज्ञातत्वा उषितत्वा च तत्र जीवस्य निर्गतिः कष्टरेति तत्त्वदिति भावः ८४ अहो  
 इति वीक्षे विचारयामि आशं सेवानोभागेनास्मद्भागेनासौ राजा वृद्धः पुनरपि वर्धयतामिति ८५ अ।  
 किंचनेति अकिंचनाया समौदार्यं पुनरसावोर्धयतामिमादित्तत्तणम् गतभीरिव नास्तिकश्च शाला।

यकमिति ऊत्सायो कन् ८३ ॥



प.से.  
३६ ही  
१३

महाजनेनेति श्यतीति तमाशी लोमहाजनः ईर्ष्यालुरितरश्मिहरति विशेषे समपि नियतिरिति प्रक  
स्मादेवा सौमहाजनः अमाचे विवर्णा इति केये लोके नियतीरुद्धायत उक्त्या येन ये हंथा निरर्थके यम  
इतीति निगदया व्यातम् २५ इयमिति प्रत्ने हरिना दिनमाधिकेन आभिले मलिनं अमत्स्यष्टम् २६ ।  
इत्यमिति प्रातिवेश्योनेति नष्टनः यात्यपालकभावादिना २७ समापिनभारिणी साहमोदारयेति ३

महाजनप्राकृतयोरियत्पस्मिन्महोत्तरे नो ज्ञानेनियतिः केये गृह्यालोकेन योर्वथा २४ इत्या  
कार्पण्य उर्भन्ताना बोचे किंचनाप्यहम् यावेच्च देष्टुं सर्वे ज्ञातकत्समभूयम् २५ इयं वृद्धा न्वा  
हे ज्ञातेषां जगारतयाभिलम् समं यथेयं शातामेमन आसीन्मलावृत्तम् २६ इत्यमुद्विष्टा  
चेतोभितस्माभिः पुनरप्यसौ याचिता प्रातिवेश्येन तमो कर्तुमिहाहं सि २७ मोदारयात्रयमे  
नो गृहे सत्संगतिभन प्रेमवद्भाभवेतीह प्रायेण प्रातिवेशिनः २८ निशम्य ऊपिता वृद्धाहम् ।  
किं यो नरोचते अकिंचनाया वृद्धाया समाहो ऊत्तिप्रणो २९ अन्तामौने समालंघया वच्चरन्ती  
दारयेति तत्सर्वस्य सुणो सप्रयस्ते तदा तस्यै प्रेषिते भक्तपात्रके ३० अरुद्धते रूपे ३१ निशम्येति ऊत्ति  
प्रणामितियेन केनापि दतोऽप्यप्रणाम ३२ अन्तेति यावच्चरन्ती सात्वमिति प्रदोषेतावत् सप्रयस्ते स  
संस्कृतयं जनकताच्छादने तदा तस्यो प्रदोषवेलायां भक्तपात्रकमिसुनकम्यायां कन्तु सत्यमेतद्वि  
तमिये वृद्धा किंचनावयमस्याः प्रातिवेशिणः सरदिमेतः कथमसौ ज्ञातीते समृद्धप्रातिवेशिणमहमिति ।

२४

२५ ॥

दयादृशवलोकिते भक्तपात्रम् २६ ॥

३



इत्यमिति इत्येसप्रयस्तवेजनसेस्तुते अनःपात्रेभक्तभाजने ५० सेतिमालियकरीमितिस्मृत्वा।  
 स्मृत्कजलसेपादपित्रीम् ५१ उपवासातिश्रादयसुद्रुतेउर्ध्वयेचोद्रुतमितिलिगावचनपरिणामे  
 नक्रियान्वयोबोध्यः ५२ इतीतिसाधुःशोभनाग्रयवसाधुनोक्रियातपोलक्षणजन्मोतरफलाव।  
 राज्ञातीतिभोगस्तपोव्ययरूपत्वात् ५३ एतदेवविदुषोतिहादेतितस्मादितिसर्वावेक्षकादीष

इत्यमेवसरोतेनःपात्रसायातिमानिति नियमोयेकतोस्माभिस्तमप्येवंस्थिराभव ५० मा  
 मालियेकरीरीतिविधेस्तत्रप्रसीदनः इत्युक्तोतरयोचकैरमितासौसुउर्ध्वत्वी ५१ उपवा  
 सासमाद्रुताःकर्तृवात्रभवेसकृत् कृत्कारैर्मावसादयैहृदयवापिउर्ध्वयम् ५२ इतिसाधु  
 क्रियाभ्यस्तसद्रुतेनेधुनाकथम् जातिधुनाकरीयाकक्रियेयेरोचतोसुदे ५३ हाहापलमिदे  
 पतिमोसंथापिससंस्कृतम् ग्रथनाभसयेतामेतस्मात्कीदृगातिर्भवेत् ५४ जातिक्रियो  
 समालोच्यभस्याभस्याविधिर्दियः लोकेस्मिन्नचितोयाशउल्लेचनमनोचिती ५५ तस्माद  
 तिविभेभ्यकथमेनोक्रियोभजे मयासमतिवर्षाणिभतीतानिषुभोदयैः ५६

रात्र ५४ जातिमितिग्रन्थात्रालणादिकायाजातोऽयंभक्षोयमभक्षःइतिसभावमुद्यमुद्वि  
 वेकःकःकोक्रियोकरोतिइतिक्रियानुगण्येनापिग्रयमसभक्षोयमभक्षइति ५५ तस्मादि।  
 तिविधारविहितोलेचनादेतोः एनामभक्षभक्षणरूपांषुभोदयैःसजातनुगणभक्षभोदयैः

५  
५



प.से.  
२५ ही.  
१४

तात्पर्यमाह औचित्यमिति २० यथेति भाविनिकालेव दिष्येति सराजा सपवराजा इति अवधारणे वा  
 र्थादायाति स्वस्थाने चेति प्रसाविति सत्कारिका नोत्थाप्येति अर्थाद्ये कृत्यः नोत्थापयिते योग्या प्रजाये  
 ग्यता सिद्धयग्राहविचारयेति प्रयभावः कृते तावत्तत्संबन्धेन यद्यमत्राहे कृता वा सा केन विदिरुमभि  
 युज्यते तदा मम तथैव योक्त्या गमनमुचितमिमां गतायां मयितया हं तदा यात्या नवेति वित्तैक्या सै  
 वेति यासौ सत्कृती संस्थापनाप्येतेनिसर्गसद्भावधोक्तिपालनेति भावः २१ न च ये केवलं ।

औचित्यमथुनाप्येवं ममात्रभूतिसेवया साधिते पिष्टकं भोक्तं धिष्ठां संभ्रंशकारणा  
 म् २२ यथोचितीतवाप्यत्र स्मृतिपात्रं भविष्यति सराजायेन सातस्याः ऊटिका  
 पालिते मलम् २३ स्वस्थाने चेति विष्टासौ नोत्थाप्याते विचार्य ऊटी संस्थापनाया  
 सौ सैवावधोक्तिपालना २४ सक्रियेयं मया दिष्टायां विलोक्याधिकारिणः २५  
 स्नात्पणानं न ऊर्वेति ऊजापीति सखीभव १० ॥

मथावधोक्तिपालनैव यावत्तवमन्त्रलेनातीवोपकार इत्याह सक्रियेयमिति मयामन्त्रले  
 नेयंतव सक्रियादिष्टा प्रकटीभूता तथा हितदधिकारिणः यांतत्यालितामवधोक्तिपाल  
 नां विलोक्याहे प्रसमत्सामिना सौ वृद्धा स्वार्थमपि नोत्थापितेति कथं वयमीदृशी कियोऊमे इति द  
 शास्त्रास्येते सखीभवेति महमेवामन्त्रलेन तवोपक्रियेति सखीभवेति सूचितम् १० ॥

१४



महात्मनिति सम्मतौ स्थितेति न पुनर्द्वेष्टोक्तत्वात् दृष्टेलेर्ष्यादिनाक्रमतौ गद्यमानमिति भवद्विनाशे साक्षात्  
 कथ्यमानेन पुनर्भयादिस्मृत्यमाने कियत्कालमिति न विरह्यायिनीति भावः त्वरिति पूर्वस्मादिशेषे सक्तिये  
 हामुत्र कुशलत्वात् मत्पालनालक्षणान्नपत्रेषु प्रति साधति उद्ये च वृत्तमायति नियतये पत्रेषु लिख्यते इति  
 प्रसिद्धम् तत्र च प्रतियोगि शोभा सिद्धये कुर्यायः क्रमेणासाधु उद्ये च वृत्ते लिख्यते चित्रितेति यत्तादृशीषु सुभा-  
 धितावलीषु चित्रमपि क्रियते इति तत्र तत्रेषु तेषु भोगभवेनैव लसति शयेन सङ्गतिमानादिलक्षणां कोर

महात्मनस्तत्तौ स्थिता गद्यमाने मया शृणु कियत्काले गृह्णीयेत्यास्यतीति विचारय १ इये  
 त्वसक्तिया वृत्तपत्रेषु मयोपि च चित्रिता सङ्गति तत्र तत्र ते ले विद्यास्यति २ अभुक्तिरिये मे  
 ले सयेनाशयकारिणी इत्येवमुदितो भूत्वा विहरामि गतव्ययः ३ आकृष्टैष यथा राज्ञोऽपि  
 तो वृद्ध्या नया इहैवाग्रां धुरं कुत्र सक्तियान फले इति ४ अभुक्तिर्ये वृत्ता न्यायो घातो मा  
 वृत्ती विनी यया सौ प्रसवः कुलिशतये प्रेस्यते वरि ५ ॥

स्यति संविणः प्रतिगतवाक्ये अभुदिति सयेनेति सत्यमनया वृद्धयोक्तमिति विहरामित उक्ताश  
 यो मयानभूतो मया प्याशयो मम मत्पान भवे मे तेति गतव्ययो विहरामि ३ आकृतिरिहैवेति इह ज्ञा  
 त्मनि प्रश्यामिति प्रामाणिकपुरम् अशार्थोतर्याति कुत्रेति ४ तथा वतारयितुमुपक्रमते अभु-  
 दितियया योषया सौगोः प्रसवः प्रतिप्रभातम् वहिरिति शाहलस्यस्याम् इत्येव तेति वरापि

पत्रस्य पात्रे कुलावसा



प.से.  
३५ सी.  
१५

प्रत्यक्ष इति प्रत्यक्षे गते शाहलस्यत्याम् प्रत्यक्षे वागमने तस्याः पुनर्गृह्यगमनम् समास्तीर्णकृतोक्त  
रणा कथंचन उपयोगमनमित्याह साम्या इति अस्या योषाया रीथिका गतागतमार्गः ६ कदाचि  
रिति कृततरेति वर्षादिभ्यान् यद्यपि स्वमनादेरसमसी प्रशादाश्च तत्समावर्तनाशक्तेः ७ रहरतिनेदे

प्रत्यक्षे च प्रत्यक्षे च सागतागतमनहम् वक्तव्येण समास्तीर्णगोष्ठ्यो साम्या हि वेदिका ६ कदा  
चिदुदिनेपेका रतपादातथैव सा सरोमलिनयो च के पश्यत्सेव कृतातरा ७ रलोभ्येता च श  
र्वयामथातः कोपितो बध्म मृहृत्पा बोधयामास नेदेसाधितिसत्रयात् ८ प्रतापो ज्वला  
मेतस्य माहात्म्यमथ राध्यते अनया क्रियया शोतधीरसाविति भावनात् ९ अग्नीराजा एव  
कुम्भस्य स्तावद्भवेति हि यावन्नैव यदा स्पृष्टाः पर्याप्तलकविणः १० मयसेवा वदा  
तेषु हीनः पीड्यं भवेति उष्ट्राशये स्यादानीरुचिनाणि हि महीभुजाम् ११ अतौचित्या  
मिदं भद्रेयत्तिहासनहृषणम् निर्भयतस्तत्तास्माच्च सत्सर्गं भूषयाधना १२ निशम्य गूढभा  
वातांगिरतस्याहसाकृतेः भेदेपिनमतौ भेदः स्त्रीपुमानिति शब्दगः १३ ॥

साधितित्वयाक्रियतेति शेषः ८ प्रतापेति अथ राध्यतेति कर्मणि प्रयोगः स्याधारयतेथमिवा  
वर्धते ९ नेदेसाधितेति दिवराणाद्वारेणाह अग्नी इति परेण नियदास्पृष्टाः १० मयसे इति चित्राणीति अ  
तिमृहनि प्रतिश्रुताणि चेत्पर्यः ११ अतौचित्यमिति स्पष्टम् १२ निशम्येति अथ तेण पुरुषेण चेति

प्रसक्तिसंबदे कथं स्त्रीबुद्धिः शक्तेरग्राह्या कृतेरिति १२ ॥

१५



अथवेति तथाचवाणिक्यमनिवचनम् बुद्धिश्चगुणास्मृतेति ॥ अतिउष्टमितिगीर्भिरितिवा  
 कथ्येकवचनेनारीवचनानोलाचवप्रतिपादनार्थम् स्पर्धतेसाम्येनवदति ॥ दूरीकृत्येनितत्सर्वं  
 नारीसमाचारादिस्यमिति नारीणोहिस्येनासाछेदनमिदंयज्ञनपुरुषेणसहसंवाडइति श्रुति  
 तेतिष्टीकृतललतावर्मजलनेमर्थः ॥ धीमन्निति वक्तव्यं कः कियते भियते स्यात्सते नतिति

अथवाभयमतिभिर्भाष्यमेतन्नपात्रगम् सूक्ष्मेगितादिसंज्ञायोस्त्रीयीर्विजयतेनगम् ॥  
 अतिउष्टमिदं नामस्येनासाविदारणं अथलपुरुषेणापियत्रारीस्पर्धतेगिरा ॥ दूरीकृ  
 त्पापितत्सर्वं स्येनासाविदार्यवा वच्येवष्टितजीडास्वार्थोदित्वलवन्नरः ॥ धीमन्निद्रा  
 सनेगम्यवास्तिदेक्यतेवलात् जाल्पेनविद्यतेवापिनत्वयोक्तिरीतिभिः ॥ संधिवंधेस्य  
 र्यमिदेम्यतेनयडविधैः उग्रहेतोवनधियाजागतीदेजगद्यतः ॥ यमरुडविधायचवते  
 येहमिहाभया तत्सर्वत्वसभोः कीर्तिसत्रामल्लवयेषुभम् ॥

अवधोक्तिपालनाविर्नवज्यतेनापिविद्यतेइति ॥ संधीतिम्यतेमडकियतेशिथिलीकियते।  
 इत्यर्थः नयडविधानीतिदीर्घः नपुनर्वियाम्यतेइत्यर्थोत्तरयतिजागतीतियदिधियाम्यते  
 ततदास्यचराचरस्यजगतोजागरणोस्थितिरेवनस्यादितिभावः धीतेतल्लग्रमिदंसर्वमितिभावः  
 इतीतिउविधेयमेनैतत्किंपौचित्येस्मिन्साधयति अभयेमनेनभवत्तानिवशिकत्वसमसत्य।

॥ अतिउष्टमितिगीर्भिरितिवा ॥



प.से.  
३६ टी.  
१६

सर्वथेति एतत्सत्रामकीर्तिनाशाद्भवतामपि कृतकमिति सर्वथास्वविषयेत्यामिविषयोवड।  
विंथाउष्ट्रप्रकारमाभवेतोभवेत् हितोदेषादिति हिताभासात् २० इति क्रमेति हि सो की स्यात् २१  
प्रतिसाणमिति यथेति नववाणिशुद्धास्तीकथा २२ नेति प्रयेति नवशरवतः २४ मनोचर इति वि

सर्वथाहं प्रभोस्ते सन्नेपियदिते रता साभवेतोर्हितोदेषात् सर्वथा संतुडविंथाः २० इति क्र  
त्वाप्रबुद्धोसौ ध्याता च हृदि हृद्दधीः सत्सर्वसहस्राणि सत्रामेति जगौ धिया २१ गते वक्र।  
तियौ कालेन ववाणवतो ससा लिपिपुत्रेषु वृद्धास्तीवार्तानंदयतो सतः २२ प्रतिसाणच  
जिक्काग्रनदिनेषारसोज्ज्वला नकसमुदमादनेद्रुः श्रोतरथापिवा २३ नसक्तियाफलं।  
जातविनयेतेति पपपत ऊर्ध्वोर्ध्वकमिणी कीर्तिरस्य नाद्यापि स्थिति २४ मनोचर इत्य  
कथास्वपी देवकृतिवित्तम तथा सौ प्रवीणो वज्रगौ सारं च संग्रहम् २५ न जातप्रमयः  
कार्यो भवेत्सुधिया सौ विभवो भवमो न न धीरैर्याचितको मतः २६ ॥

इतयो रिल्लित्तम असाविति मनोचरतां मान्दपतिः २५ उद्गीते सारसंग्रहमनुवदति न जाति  
या ज्ञया मोया चित्तकः कतिचिदिनस्यापी अयसि स्या चित्ताभ्यो क कृतावितिकत् २६



योत्रेतिश्रेतिभविभवे चित्तमकृतेति स्यैर्यवृद्धिमविधायतमतीकारेति येन सतत्रेणोदेभववैभवे  
 दत्तेतन्माथुर्पसस्यमवश्यमसैसमर्प्यमेवेतिसिद्धयेवयतेसमाहितमतिर्भवति अनाद्यदीनादिरानेन  
 सेवकपारितोषिकादिरानेनच अस्पदतपालकस्यासौसुतत्रपनेविभवंदृष्टं चिरकालस्यापिनेप्रा  
 प्येत अत्रहेतुः विद्यासादिति २० इतीतिश्रेतिभविभवे २८ इतीति आद्यस्तसतिरास्तिकः ।

यत्रोचितसकृत्तैवतमतीकारसिद्धये अवयवतोस्यसोपेनेविद्यासात्प्राप्येदृष्टम् २० इतिद  
 त्तप्रतीकारप्रिययात्रदृष्टीकृते अनवयागतिसुसभातिलोकद्वयानुगा २८ इत्याद्यस्ता  
 मतिर्वीरोयोदर्शयतिपौरुषम् यथाकथंचित्सन्नामकीतिश्रेणविभाज्यसौ २५ प्रकाशप  
 थायश्रेष्ठपर्यामिर्नामगीयते निर्गलमसौचापिपात्योयत्रायतिः शुभा ३० यःपर्यामिस  
 खोवीर्यकलेइष्टैषथीधनः शिखोकिताशिरानेसिंहासनमविप्रयेत ३१ निदर्शितमिदं  
 कृवाशतिसकिलाधियः भूतापौरुष्यवृद्धिभ्यांराज्यवास्तदृष्टंयथा ३२ संधिवेधाश्चसर्वे  
 सवभूतःफलशालिनः नियतामनुकूलायांसताकिनामउर्वदम् ३३ इत्येविरहितकुसम

यथाकथंचिदेतिदानपालनविनयादानादौ २५ प्रकाशेति प्रसंगागतमिदमाज्ञायद्योतनाय ३०  
 यइतिपर्यामिसावइतियःपर्यामिमपिकरोतिपौरुषेचदर्शयतिशिखोकिनेतिनैश्चिन्मस्यदर्श  
 यति ३१ नैश्चिमेचकुसमर्जनमर्थादायातीतितत्रिरूपणयाख्यायिकामवतारयतिनिदर्शतमिति

कलोदिक्तमोदहेतु ३३

निश्चिन्मस्यसर्वतः सन्नामोक्तिर्येवित

विश्वोक्तीयेनिगदव्याख्याता ३५ ।



य.सं.  
३६सी.  
१७

विचिंतेतिकिं नाम सत्रामोक्षापनिमित्तमिति विचिंतेत्यतएव १५ तत्रादौ कविकलायां शैचकार  
णात्वे विस्मयति ग्रहो इति हेतुलोके ते इति भवयोगिणः संस्थिताः यालितमर्थायाः यत्तदेहाश्च तत्रा  
दिव्यलोकेषु स्थिरवालो वराश्च न स्युर्न तयः १६ उत्थापका यथासते ग्रहो इति कर्ममूर्तिः प्रज्ञाप  
ति रचितो देहः तत्र च हेतुः भारती भावितात्मनामिति भारती प्रभाव एवैव इति भावः १७ द्वितीयस्या।

विचिंतय वक्तृया काव्यकला शर्तक्रियेत्यभे शैच्यहेतु इति सयी निश्चिका पट्टव्रतः १५ ग्रहो  
कविकला साधुभेयजं भवयोगिणाम यथा ते संस्थिता ये हेतुत्र स्थिरकलेवराः १६ ग्रहो वैभ  
वमेतेषां भारती भावितात्मनाम जज्ञेरो कर्ममूर्ति येन वयं नित्यं धारयैः १७ ग्रहो एव भि  
यं कर्मसाधुलोके विराजते येनेह कीर्तिदेहास्ते सो देते विदुषा लये १८ ग्रहो वैभवाभि  
यच्च यथेष्टफलदेन एव ननाम कलनाका विच्छिद्यते सभुविस्थिता १९ हिंसा दिव्य  
रुलानर्थसमाख्यामिदं न किम काले स्वफलदेहेतु न रूपो हि फलोदयः ४० इत्येव परमो

यौश्चा कारणात्वे विस्मयति ग्रहो इति ते इति शतकर्मणः १८ ननु इष्टाशतं च कर्म देसतो भेषजमी  
रितमिमादौ ह्योपादानात् कथं शतमेवैवाभिधायते इत्यत्र समर्थयति ग्रहो वैति यो लेति प्रागम  
कशरणतया स्वीकार्यफलम् १९ अयमज्ञानार्थमिमाह हिंसादीति स्वफलमिति हिंसायापि हिं  
सफलं काले प्राविर्भावनीयमेवेति अत्र समर्थयति हेति इति अस्मात्सर्तस्य व्यतिरेकं दर्शयति इति

इति शर्तकर्म



विहितमिति सर्वप्राणीतिततमस्य साधमानाम् यदाक्रियते तदापि सर्वो साध्याय स्थिते च सर्व  
 मृतत्वात्कृतैरिह कामविक्रमोदयम् कालोत्तरेण जीर्णमपि सकविभिः प्रीत्या प्रशस्तिभिर्निव  
 द्मा कल्पे तत्र तत्र तेष्ठे लोकेषु अथ च सर्वप्राणि सौख्यप्रदमिति सर्वप्राणि साधारणमिदं कर्म ना  
 श्रयिकारिविभागः कश्चिदिमो तस्यैवैवमिति ४२ कविनिर्माणमेवोदाहरणीकमेतितया चेति  
 श्रवयेवातो श्रूयते कैकायो ग्रासाराजावभव तत्सदसि च तन्मालिनो रोस्तो ग्रासामहो भूत तस्य

विहिते तदिदं सर्वप्राणि सौख्यप्रदे नृणां भाग्यैः सकविभिस्तदेतत्र तत्र सथायते ४२ तथा  
 च सदसस्तस्य कैकायो स्वरणीयतेः कः किं विद्यात्र चोक्तुर्या मय खेये सगी घतिः ४३ सा  
 व्यमुच्चैव नामास्य बहा ग्रासः कृतं भुवि नेजामी कविना मन्मारास्तो नीवरिणा तथा ४४  
 तथा च श्रूयते सोल्लामहामोदयतिः पुरा च कवोद्यानमतल प्रसन्नदिविभूषितम् ४५  
 सौगेध्यास्फालितहरितदृशा हलसंजले सुशीतपवनोद्भूतसल्लतानदिनीभूतम् ४६

च पृष्णं दिव्यार्नामा प्रतिपत्तो बत्सुदभूत अनेन च तेन सह योडे स एव मलः प्रेषितः पुडे च तु मलो  
 मलेन नयः प्राप्तः सा च पुडचर्या केरुदो सो यना ग्रा कविना पय खेय रचिता प्रसन्नमिव दृश्यते ४७  
 अथ च साध्यामिति स मन्मारास्तो नीवरिणा तथा च स मन्मारास्तो नीवरिणा तथा च स मन्मारास्तो नीवरिणा  
 तो मन्मारास्तो नीवरिणा तथा च स मन्मारास्तो नीवरिणा तथा च स मन्मारास्तो नीवरिणा

विहितमिति सर्वप्राणीतिततमस्य साधमानाम् यदाक्रियते तदापि सर्वो साध्याय स्थिते च सर्व



प.से.  
१५ टी.  
१८

अत्रोदाहरिततथाचेति पट्टोकीयेनगरद्वयाख्याता ५० प्राचीनेति उद्याप्राचीनेति प्राचीनेके  
टकाद्यावराणेतस्यप्रोततौतेषु यथेति उद्यानेषु रात्रागमने कृत्स्नपक्षे प्राचीनप्रोतेषु दीपमा  
लाविधीयतेतत्कार्येचपुष्पाञ्जैवकृतमिति ५१ अमोनेति स्पष्टम् ५२ सुवर्णेति सुवर्ण  
येत्रपारास्तचर्मातिसहिलाफलकोज्ज्वलम् अनयीतातपादालचंद्रशालाविभूषि  
तम् ५३ सर्वतर्जुसमामोदमतधुमरनारितम् समेतासमहारिद्रोणीभिरुपशोभितं  
नानारत्नलसंदेदि वित्रैचैत्रयोपमम् संधारसफलार्ज्ज्वनेदनेनैदनोपमम् ५४ ह्य  
यादृशैः परिष्ठातशीतयेपरितोवृतम् झलावल्लयसंदेदीपरिकृतमितस्तनः ५५ प्राची  
नप्रोततोष्णसीमसूनर्दिस्योज्ज्वला यथानासितपक्षेपि दीपमालादयेभवत् ५६ अमोम  
प्रातियद्येणामालतीवाधुमालती तथोज्ज्वलातदेधासीयथाहोरात्रसंभ्रमः ५७ सुवर्णवे  
दिमभितः सितकृत्स्नप्रसूनभः भातिस्मयत्रमेरुश्रीर्वाहोरात्रविभूषिता ५८ कचिहोरा  
कचित्कृष्णकचित्रीलाकचिस्मिता भातिस्मयत्रसीमाभूर्गेयर्वनगरोपमा फुला  
शाकर्णतापत्रसेकोतप्रतिमाग्रयः स्रोतश्चालनयाधुशोराधवह्यरवावधुः ५९ सं  
पत्रकल्पमालोचसराज्ञायानमग्रिमम् सदेसनामिरेत्पीनपितृशार्थमेदत् ६०  
वेदिर्मरुहस्यानीयोभितकृत्स्नप्रष्णाणिवाहोरात्रस्यानीयानि ६१ कचिदिति स्पष्टम् ६२ फलेति

भुग्रावकीभूताः ५५ संपत्तेति दृष्टेति सोभक्ते कीर्तिनाम्नः संकोति  
५६

१८



पितृश्रुत्यैवैतेनिसमर्थयति सराजेनिचोधिप्रक्रमः कृत्वाचेतनेनसवेधते ५० समंतादि  
निपुत्रप्रेमोतिसमर्थितम् ५८ यद्यसौशान्तीयः किमितिपुत्रप्रेमेत्यत्रसमर्थयतिननामेतितत्रेतिप  
रमात्मतत्ते ५९ भूमयतिनत्रेतिपुत्रे ६० अथोरमादिस्यष्टम् ६१ विज्ञात्रमनेकवर्णविधितमत्रमपि

सराजाकिलसत्संधिसंहितेनननेचतम् आलोचयार्थितराज्यदिकृत्वाभूच्छान्तीयः स्वयम्  
समंतादृष्यपदिकावितानयदिशोभिते आरामेवसतातोपिपुत्रप्रेमाममाययौ ५८ न  
नामकेलनोतीर्णतत्रापिदिकृतास्पराः शारब्धोतीर्णमाधीयवर्तनीलेचितेक्षमाः ५९  
भूमोभूत्वास्वयमोचयितरंसमुपाचरत् तथासौतत्रसुतगोप्रीतोमर्थयथाभवत् ६०  
अथोविस्फारितेस्वत्रसर्गापात्रेप्रभूरिशः मिष्टंवल्लुसुहृत्माग्नेभक्तमानाधिकिकारेः  
विविक्तावयवेषुदेमउसारेण्यभूधितम् अतीवल्लुदयाक्लादिनयनप्रीतिरायकम् ६१  
विज्ञात्रपिष्टकाएलपात्रीरपिसमंततः प्रमेकमर्षयायकर्मयसारसुसंस्कृताः ६२ चतु  
विधात्रजातेचप्रमेकंविनिवेदितम् लभ्वरुचयेतत्रजनानांसदितात्मना ६३ अथके  
साम्यपस्याण्येननानिचभूरिशः प्रमेकमर्षयामासतद्वृत्तमिवाभवत् ६४  
एकमष्टपजातंगेयसारेचंदनसारादि ६५ चतुर्विधेतिभक्ष्यभोज्यचोष्यहभेदेनचतुर्विधम् अथे  
तिस्यष्टम् ६५ प्रयत्नमिति प्रयत्नेस्यात्संस्कृतमित्यमरः पिबितं परमम् मरुतोस्त्रयम्



य.से.  
१६सी.  
१५

प्रणीतमपसेपत्रमसार्षिकं चतुष्कम् दायिके दायिसे स्तुतम् भाविते वासितम् दकलाव  
 गिके केवलजललवणाभ्यां चितम् ये चैषां सलतिकाः ६६ सेश्वये जनभेदनाहसिते  
 ति केषु चित्तिता संस्कारः केषु चिरेन संस्कारः केषु चिलवण संस्कारः ६७ कृचिकेति दक्यता  
 ति दशास्वी चक्रितमर्थः ६८ सत्सो मीति एव संस्थाप्येति उच्यते मविधाय स्वीकृता सत्स्थापिता  
 नि ६९ हिममिति हिमं शीतलं लघुसत्सं भेगा रो नलिका करकः आनीतवेति सौरभशेच।

प्रयत्ने पविरेषु ल्येपि छिले मसृणंतथा प्रणीते वापि सार्षिकं दायिके भाविते तथा  
 दकलाव गिके चापि पेशी रूपमया द्युतम् मासे पात्रेषु शुभे यत्र दृष्टं न वा क्रतम् ६९  
 सितो जलवणा धान प्रणीते तदिदं मेदे व भव भंजनां प्रेमादौ र्याभ्यां किं न सिध्यति ६९  
 कृचिका विकृती मत्स्य मुद्गादिविकृतीस्तथा दक्यता च करेते त्रेमया ले हिमवर्षा  
 मत्स्यो मीणाणि ते वापि तदिका राशये विला एव संस्थाप्येते स्तत्र स्वीकृतानि च। हि  
 रुमपि हिमं लघुवर्गं यावत् सर्गा भेगा रशीलितम् पीते वा रितये न भंक्तापि वुभ।

नारि नैव भंक्ता न रचिरीत्यर्थः रसालाव गुण संहिता यो ललिता यथा सर्पिष्फले मधुपले मरि  
 चदिकर्षे शुभाभ्या पलार्थं मय चार्थं पले च चूर्णे अर्थो फलं सुचिरं पृषितं स्रग्भः खंडं स्पृष्टं  
 शयलानि शशिप्रभा ससत्सं पदे ललनया मृदुपाणि चृष्टा कर्षे रश्मि सूरभी कृतपात्र संस्था

सेवावृत्तौ रक्तसंसा रसालायां स्वादिता भगवता मधुमेनेति १०  
१५



कृतमिति श्रेण्यापीति श्रेवेतत्र ययपि सर्वथापेकसर्वावलोक्यतेनाप्ययतावययदृष्टातके  
नामेनासौ विलोक्यत इति ॥ संसारतिन संसारमेकलक्षणं गोचरे गते मयः ॥ केवलमिति पुरा।  
एकया यतना तैर्यस्य एणो कृतं सममस्वर्गं समलोकात्प्यप्यतादृग्गणसत्रमिति ॥ किमिति रसा

आकंदमयत्सेषुतेषु गंधभरोजला आनीतवैरसालाभुत्सुमबोधकरी नृणाम् ॥  
कृतं बहुरूपा विशात्रसामश्रवतयोदभूत यथानुमन्मरे सैवा ज्ञात श्रेणापि नेतिता ॥  
संसारप्रवणो नापितादृग्भोजनमेकलो ज्ञानी कृतचरीनाभुत्सुमरथा विस्मयः कथम् ॥  
केवले सममस्वर्गं स्मारे कृतदभूतरा भंक्तप्राणकृतो तेयां ये प्राणकथादृताः ॥ किं  
वाच्यं तस्य माधुर्यं भंक्ते यत्र स्वयं रसात् कथयित्री सयो वासीमादे विस्मृते मागसम् ॥  
पाणो विशोधिते तेन सर्वे य विविचक्रियाः सौचिमा कलया मासुभाजनानि दृष्टव्यं ॥  
क ॥ अथासौ भाजनोन्मुक्तौ यप्रक्षपितरं सतः प्रभुदृष्टौ कथं भाति मउत्थानमिदं ॥  
भो ॥ निशम्य तनुनोक्तिं सन्नवीति स्म मदाशयः जीवतात विरेचित्रेतायायेदेविभा।

लौतकान् अहं सवेति सुयेव कीवासीत् ययसावत्रस्वनस्मारेयेत् तदासौ विस्मृतासती अकिं  
चिद्व्यतामेवेयादिति ॥ पाणो इति सौचिमेतिके चिद्व्यजनानि विहाय केचिद्व्यसात्कृत्या के  
चिच्च स्वयमक्रायेति ॥ अथासाविनिदिहोकी सुदृष्टायां ॥



प.से.  
१६ टी.  
२०

विस्तीर्णमिति माया मरुमात्रादयः इति परेषामपि सुकरता तावते भवेति भावः ॥ ५५ ॥ स्वसत्ता।  
 गारु सत्कर्मेति पंचमोकीयं स्फुरा ॥ ५६ ॥ वैद्या इति उत्सर्गेदानम् एतयोर्द्विस्तरतस्युष्यभरित उवा  
 यं ऊरुणा उद्भिद्धेनैव न तननेन लब्धेऽपि पुनर्न तनानिति मानराजादीनामनेकविधतप्रतिपादना  
 विस्तीर्णरचनां च समंतादुद्योत्तलम् किंतिरेमकरं मायैरसीभिरपिलक्षये ॥ ५७ ॥ तत्त  
 मं सुधियासौ चकाराणं यच्च उच्यते अमेरिति समालोच्य विहरस्वगतज्वरः ॥ ५८ ॥ सत्रामसा  
 यशः प्रामिकाणां पराणीतेन अनयसदृशं कर्मधीमतामिति निश्चितं ॥ ५९ ॥ तउद्याने प्रका  
 र्त्तव्यं यमेश्वरात्मना मुदा यत्कलाममतां जातनाप्यानीति विदामतम् ॥ ६० ॥ दत्तकलोनिश  
 म्पारविनयानतधीमुखः कीदृक्कदिति शिवा मेदाते साम्प्रतमोचिती ॥ ६१ ॥ समीक्ष्य प्रश्न।  
 येन स्पृशिता पात्रमसाविति विविन्वाचुं वाचहसन्सुखो सौतमुवाच ह ॥ ६२ ॥ ये वैद्याः क  
 वयोपिशोतमनसो ये केपि चीशालिनस्तश्चिन्तोपवनेषु मानप्रणयोत्सर्गे द्विरो नृतनाः।  
 संरोप्यान्तरिने समीक्ष्य शसमीत्यास्फीतिमाशोडुग ये भस्मोतिफलदिसुदतरसासुया  
 र्थम् संरोपणमेकस्मा नितैतैः परम् ॥ ६३ ॥ तस्यान्नात्रिषोऽप्यस्यानंतरचारणा समीक्ष  
 समीक्ष्येति मध्ये मध्ये नवीकरणार्थं पोषणमेकदानम् स्फीतिमादृदितावत् प्राशोडुग उवा  
 शाः तन्निर्मितिस्तत्कर्तृकौद्यानरचना उद्यानरचनानुनरसौवासेत्यर्थः ॥ ६४ ॥



श्रुतीचेति मधुराणि मिष्टानि सुलभानि च रूहेषु मानप्रणयोत्सर्गरूपेषु वृक्षेषु प्रपेक्षेति वास  
 पुष्पाफलेषु शीताद्यपेक्षामिश्ररूपतिविनाशयोर्न काचित्पेक्षास्तीत्यर्थः सद्यमीपुष्पाफ  
 लवन्तउद्दिश्यत्यर्थः ८६ अत्र संवदति तथा चेति किमिति यामाहीनज्ञानिसवाद्येव प्रमाणीकृ  
 त इत्यत आहतीति रिति वस्तु हि सर्वथा ग्रासेन वस्तु विशेषग्रहो विरुद्धा मादेय इत्यर्थः ८७ तद्वा॥

श्रुतीव मधुराणीह पुष्पाणि च फलानि च अपेक्षानास्ति शीतादेर्यत्र त्वतिविनाशयोः ८६  
 तथा च नैजाकविनोत्प्रेक्षिते स्वरितष्टये शृणुध्वं धीयतारीतिः सा व्याकल्पेन रोचते ८७  
 वियद्यापि सच्चेशालोज्ज्वलानिमलमोहराजाकुतानीह्यानि न तेषां विलोकेषु एकास्मा  
 लयानोपरमोदयसत्रसकायगीः सा ८८ अस्याप्याख्यायिकास्तीर्थप्राप्त्या तान गतीत  
 ले तानि शम्पप्रमाणवः स्वेच्छाकः कस्य गोचरे ८९ अयमेवैकोनकमभ्युपगमय विधौ  
 पुनः नवबाणवतो रातः कृतकृत्यस्य भूतले ९० भोजनमिह राभिर्यो मन्त्री तं समा  
 क्य मेवानुवद यत्रुयत सत्येषु भायतिरियं स्वेच्छाकोमं निरोधयेत् ९१ तिवियद्यापीति  
 राजेति राजशब्दस्त्वतीयांतः इष्टिकेमेकवचनमवहेलासूचनार्थं अत्रेतालयेषु सक्तविभिस्त  
 दास्यवर्णनाया कृतासैव शिष्टेति भावः अत्रेति रात्रिवासकिलरात्रिदिने कविसंगनिरतो  
 भूदिति कविभिस्तत्प्रशस्तिर्यानि वडासैव मदीयतीति समकक्षतयोर्दिष्टयो रपि काव्यसत



य.से.  
३६ टी.  
३१

कर्मणोरनेनयतिरेकशोनितः ८८ अयेतिप्रमाणमिति तत्सूचितार्थाचरणेप्रचार्योतरयतिक।  
इतिनहिकश्चित्तस्यचिद्विचिन्तान्मयतेपरेतसास्माभिर्निवृथतेभवद्विश्रुतिशायतामिति ८९  
अयतेइतिस्पष्टम् ९० भोजेयेतिप्रममितिसेद्धाम् ९१ सत्यमितिसंप्रज्ञानीतिनपुनःसेपायानि  
ततोपीतिततग्राह्यविधानात् आरमेति आरमाएवविधेयाइतिप्रजाधिक्यदर्शयति अयेतिग।

९२

सत्यंचतद्वशोरनेजलेभूमिश्चसर्वतः समेरस्याणिगेहानिसंप्रज्ञानीतिशोभरः ९२ ।  
ततोपिऊशलेभातिसमारामविधौदृढम् यत्रप्रपणफलहीनोगतागतिकदायता ९३  
तत्रापिजलसीमासुतत्रिर्माणोविशेषतः रोचतेमेयथायोक्तसाधुताहृत्यसत्रता ९४  
तत्रापिमदप्रासादनिर्याणेतद्वयेस्तिमे यत्रधीरामहात्मानोरसेतेस्वपरःसह ९५ अ  
तिसाधुरयेसर्गोधीरणोसहतिप्रदः अनेनरमतस्तेस्तसागतिर्यामहात्मनाम् ९६ ॥

तेतिययोभागः यथागमविधानेनगतागतिकदायने तथात्यविधानेनेतिभावः ९३ तत्र।  
रपीत्यागमनिर्माणस्वीकारेतत्रिर्माणमारामनिर्माणम् ९४ तत्रापिइतितेस्वागमेषुसदा।  
ह्यात्रादिनिलयाःप्रासादोदेवालयः यत्रेतिआराममदप्रासादेषुसेइतितत्रतिइतिकृतावा।  
साःपरेगतागतनिरताः ९५ अतीति येतिमहात्मनामितियोगितायादीनाम् ९६ ॥

३१



अथवेति सारवत्कालोत्तरस्यापि साधुसक्तोर्तिपावने दृष्टेयराचाल्ये विशेषणत्रये फलकथने  
नविशदयवियेनेति २६ किं नाम तदिति तदाह अतिसारमिति स्पष्टम् २७ निशमेति नयेति ।  
यवकरिष्येति २८ अत्र संथानायापसे हरति द्वारमिति अत्रोर्वा विड्यामिति तन्मथे एतद्वा

अथवा सारवत्साधुदृष्टेवास्त्वविरोधय येनेह कीर्तिमूर्तेस्ते लोकानं संभविष्यति  
अतिसारमिदं दृष्टं च राजन्यदमीतीत्याधियः प्रसन्नचित्ताः कवयः सुधियो सुवाक्  
याभीरवयेतीह नवानवोसमर्ति २९ निशम्य मंत्रिवर्यस्य भारती सारणोभिनीम् न  
तेत्याद्यस्तु वितोसाववधानचनोभवत् २८ द्वारमिदं कृत्याये कलितं मथकात्रणी  
लशीलीयः प्रविशति सरत्नमस्तकभूषिततनुरवशोभते विड्याम् २९ इति ।  
सशीलशैल्योसक्तिपाप्रवृत्तिलक्षणं षड्विंशद्वारम् ३० ॥

अथेशफलं सरत्नमस्तकभूषितशरीरत्वेन विदुर्मथे शोभातत्र च साधनमशीलशालित्वमत्र  
तद्दृष्टेनैवात्र प्रवेशोच्यते इति भावः २९ ॥ इति सशीलशैलीविवरणोपदसंकेताख्ये ।  
सक्तिपाप्रवृत्तिलक्षणकृतिद्वारे षड्विंशम् ३० ॥



य.से  
३.सी.  
२२

श्रीगणेशायनमः समविशमितिमदनाः सत्यपनाइत्यनेनसत्यपनाएवात्रापि कुर्वतीति सूचितं  
 प्रादावुदेशये कृतिभूषणमिति यदिदेकस्याख्येद्वारेष्टुवसुद्विष्टेनमेदेभूषणो कृतिरनेनशोभत  
 इतिकृतसताविनाकृतेर किंचित्सरूपतात अथवाकृतिभूषणमस्यइदेकतसताद्वारेकुमैशो  
 भतेसत्यामपिकृतसतायो कृतिविनानप्रप्रायतात इतिसाम्यभूषणम् इतिद्वारयोरसाम्यसदृ  
 तिः अथचकृतिभूषणम् कृतिनापुडितानांभूषणमिदं १ तामेवकृतसतालक्षणनिवेदनम्  
 वमाशीर्द्वारेणसत्याशंसते सौचित्येतिभव्याशयाः स्वयनिरनुसंधानाप्रपिकर्तव्यमिदमिव

श्रीगणेशायनमः समविशमयोद्वारमिदंशुणतसदनाः कृतसताख्याख्ययोद्विष्टेयदादौ  
 कृतिभूषणम् १ सौचित्योपकृतौनिवेदमनसोयेकेपिभव्याशयायलयेयमहर्निशप्रवह  
 तेयात्राशुभेजागते तेषांसाधुनिसर्गसहमनसोशैलीसमीक्ष्यामलौघदुःप्रतिवात्यत

नराभिलाषाः उपकृतौनिवेधमनसोभवंतीतिशेषः सावोपकृतिर्नैदमेनेत्याहसौचित्येतिनतथा  
 यमर्थः इत्येजगत्रिमाणो नोपकरोतीतिनस्येयसौचित्यीततोपिचायेतयोगक्षेमावाहनयोप  
 कुर्वतीतितेषां सौचित्यीततोप्यमेववहाराएस्वशक्त्युवसोरगगानमानादिनोपकुर्वतीतितेषां  
 सौचित्यीप्रवचसर्वत्रभव्याशयतमेवकारणम् यतदेवम विद्वान्पेतियलयेतियदिसुपक  
 र्हनिर्देशस्तदुपकारनिर्देशोवाजागतीयात्राजगद्यवहारः प्रवहतेहर्निशप्रवहहयाभवतिलण  
 मपितदुपरमनेयप्रवहतीतिभावः शुभमितिशोभनेयथाभवानिस्वांगश्येतिभावः तेषामयकारं

एतौशैलीमिमामेतामलामनवधोसमीक्ष्यमनसाविचार्यविचारणेवेच ॥



नैते प्रत्ययकारवृत्तेष्वेव कस्याप्रपित्तसभाषणवैधायिकमिति तदर्थमाह साधुनिसर्गेति बुद्धेरिति  
 अस्तुतेषामसौ सभाषणवतथापिकथमस्माभिः कृतज्ञैर्भूयते इति प्रबुद्धमतिभिर्मनीषिभिर्यक्तय  
 मपि साशयशयावुसारेणोत्पन्नवाप्रतियायते प्रत्ययते प्रतिक्रियते सापेक्षाकृतज्ञता कथ्य  
 ते इति शेषः अस्याश्च सर्वथा सारत्वात् सारत्वं दाशिरिषा प्रार्थ्यते अस्त्विति सजीवनमिति ग्रन्थः  
 यैव संते जीवति अनयैव च सद्यपदेष्टाः एतां विना जीवन्तोऽपि मृता उच्यन्ते अथ पदेष्टा भागिनश्च भ्रा

तथा हि सर्वदा तासौ सर्वज्ञः परमेश्वरः अनयेत्से प्रकुरुते सर्वमृद्धिभरो जलम् १ कस  
 मौ कलनाय स्यात्तस्याप्येतान विद्यते स्येवाद्यानरूपेण स एकः प्राणोऽखिले ४  
 सेत्येसर्गोऽपि कलनाचतुरैर्यैः समर्च्यते स्मृताज्ञापालनाहापितैः कृतज्ञैर्विलीयते ५

वंतीति भावः २ अथेदानीमस्यैव बीजसूत्रस्य विषयप्रदर्शनव्याजे विस्तारः तथा हीति अन  
 येत्समिति स्वयमात्मकामत्वात् सार्थानुसंधिरहितं तद्विभवाग्रगण्यविभवातिशयाः ३ सर्व  
 कर्तृत्वं तस्य साधयति करेति तदनेन तस्य सदृशसिद्धकर्तृकर्मभावस्तदुल्लासितकार्यकारणा  
 भावश्चोत्तितः ४ सेत्यमिति इत्येसर्ग इति स्वयमनयेत्सः स्मृतेति सपदेष्टकः सर्वकर्तेति ५  
 आज्ञापालनादिति तदुदितविचिनिषेधात् तमतिपालनेनेति स्येव तत्र कृतज्ञतेति भावः ५



प.से.  
१. टी.

३३

२३

येपीतिप्रगेप्रभातेप्रद्योतिगायत्र्यभिमेवितार्त्तात्तेणमेदेहाख्यसत्सविनाशात् तस्यार्चेतिभास  
तः पूजाचारिणश्चृष्टीतयोरग्रीवमोचरोपिष्वैवार्त्तत्राग्रेरपितस्मादनेतरसमिदादिहोमो।  
र्त्तशब्देनाभिप्रेतः सत्ये पूजाविधावर्त्तममरोक्तेरर्त्तमासामपूजाविधिवाचकः प्रगेइत्युपल  
क्षणम् तेनसोमस्यसायंप्रतिपद्युत्पत्तकालेर्त्तप्रकारउपलक्षणायः तद्धक्तिलेनेनशक्तिमेत  
तिचसमनेतरनिरूपितसहजकल्पितकार्यकारणभावोन्मीलनेबोध्यम् यच्चयेतीतिप्रवोक्त

येपितद्धक्तिलेनेनशक्तिमेतोविभोमसी भासदार्त्तान्तगत्तेमकारिणःप्रयिताभुवि ६  
तेषोसततयुक्तानास्यकारणभूतले येचयेतिप्रगेर्त्तान्तेकृतज्ञानसंशयः ७ विराज  
तेविधेयावतैःक्रियेप्रयत्नतः समृद्धिभाजोयेकेचित्तद्धत्तपावपनेभुवि ८ विमुक्ता।  
भिज्जनायेचमहोतोयौतदुद्भयः तरारूढाक्रियासंयन्तेनशान्तिपद्विधाः ९ समाहि  
तथियोयेमीशोययैतितदपितम् कार्येनमनसावाचातैरलेजीयतेभुवि १० ॥

वेतिइत्यर्चापदयोगेतेषामितिषष्ठी ७ विराजतेइतितस्यपरमेश्वरस्यशक्तेरन्तग्रहात्मिकाया।  
आवपनेभाजनभूताः ८ विमुक्तेतिविमुक्ताभिज्जनामहाभिजनज्ञाताः महोतइतिसंयन्महोतः  
यतोयौतथियःप्रकषायाःइत्येक्रियाकृतज्ञतालक्षणदत्तप्रमर्षणरूपारूढानेषुकृतास्यदा  
ख्यमेवतइमोक्रियामाचरेतीतिनतेष्वस्येरणोत्तर्यः ९ समाहितेतिस्पष्टम् १०

२३



तत्रादाविति सेतः पेरिताः हरिः स्मादर्थे अत्र विशदेकरणा आदीनाः आदृतमनसः ॥ येपीति  
मिथ्य इति महात्मनो हि मिथः कृतसत्ताया लयेत्येवेति सामानानां तदुपदेशः ॥ तत्रापीति स्प  
ष्टम् ॥ एतत्समर्थ इति पितेति परमेधराविति परमेधरी परमेधराविते करोषेण बोध्यम् अत्र  
लप्रदौ भोगाय वर्गप्रदौ ॥ सत्तासाविति मिथः प्रेमोति त्रेन दत्ते ते प्रमर्षयेति तदर्थिते संप्रेमाण

तत्रादौ सत्क्रियासेपेष्टयविषयभेदतः विशदीक्रियते सेतः प्रायेणादरिणोत्र हि ॥  
येणर्जकाजरात्पत्रैरप्येवाक्रियामिथः अवयेयात्र च धिया सा शुद्धिस्तत्परं यदम् ॥  
तत्रापि पित्रोः पुत्रेण क्रियेयं सा पिता भरात् कांको सिद्धिं न ऊरुते सत्ता सौभविशोभनः  
पितामाता च नामे सौ पुत्रस्य परमेधरी श्रीणात्तादनुयोनिते सप्रीयेताविलप्रदः ॥  
सत्ता सौ साम्यमापन्नो मिथः प्रमाणनयोर्भवि सदानं रायनितं विभाति विशदात्मसु  
तथाचात्ररहस्ये पुगीतमेतत्स्यं भवा प्रीयेत्तमहमेतेऽपितौ यत्र तत्पतः ॥  
तर्पणादृष्टद्वयोः पित्रोः सत्ता लघुः यत्सेष्टं लभते तत्तमैथी रास्तदस्यावुवते फलम्  
तथाचापनिषदाव्यस्मिन् सेतन्मनीरितम् अवधार्य बुधाः केन पितृसेवा प्रकुर्वते ॥  
पूज्यातीत्यर्थः ॥ तथाचेति स्पष्टम् ॥ सेष्टेति लघुशीघ्रम् अस्याः कृतसत्तायाः ॥ त  
थाचेति केपितृसेवाने प्रकुर्वते इति संबन्धः ॥ १८ ॥



य. सं.  
३१ टी.  
२४

तदाज्ञेति ३५ तदाज्ञापरमेष्ठराज्ञाश्रये सदात्पाये ध्ये मो परमेष्ठरं सत्करुधे सत्कारं कुरुयते इत्य।  
मादरात्पितरौ सत्करुधे प्रसक्तारस्य फलमभयानुगम लोकद्वयानुगम संसारोत्तरद्विगो  
गः परत्र च मूर्तिरिति रिवाचयः ॥ अत्रोत्तरयोगो ह्येमेन्द्राग्रः त्वसुत्रा मा उत्रासीतनेन चपि  
तसेवातीव कृतं तस्य सौ सूरदिभाक आसवभवेति पितरसेवाफलम् अत्रैव व्यतिरेकसुखेन तदसे  
वाफलमपि दर्शयति रुहेरिति अत्रासुसवाभिधाने पितरिरुहेरुपिते स्य शिरा योस्तसुत्रस्य रजो

तदाज्ञेयमयेये मो सत्करुधेत आदरात् सत्करुधे च पितरौ फलमस्योभयानुगम ॥  
ह्ये मो पितरितुष्टे सात्तुसवाससूरदिभाक रुहेरास्य शिरा योश्च रजो पुद्गतिमानशे २१  
निदर्शितमिदं चापि ये यपादो वभूवत् दीनारनगराधीशस्तत्कृपायत्राजते २१ स  
जातगोष्ठ्या मासीनः सखिभिः परितो वृतः प्रसंगे कर्मणो यना कयामेतां यशेषमत

पुद्गतिमङ्गयनमानशेरजो पिना स्यावशिष्टे अत्रार्थः रजः प्रायेण मालिन्यमयेनेत्ये पितरिदौ र्ज  
मेकतमितितदपि नाशवशिष्टे यतः कथापि खलपापानामलमश्रेयमेयत इति तन्मालिन्य  
क्रिया कथायासां श्रेयाभयेन कथनाना विस्मृतं तन्मालिन्यमपि नैव कोपिवत्कीत्यर्थः २१ निद  
शितमिति राजते इति वर्तमाना ज्ञा पुना पितरिते लोक प्रथितमस्तीति सूचितम् तस्य सततं तस्य  
सर्वशस्य वे यपाद इत्येन नवाती वदतादस्य सोचितानति आशस्ति तियोतयति २१ सजाति

यशीशमत आवयामास २२ ॥  
२४



हम्यावृत्तः शिवावतीर्णावाकाशादवतीर्णौ समदत्तः सेवाद्वयकृतः हम्यावृत्तः हम्यतीर्थकृत्वा प्र  
 त्यावृत्तः यत्र मार्गं प्रत्यावृत्तिमार्गं यत्र साधारणं चैव संतीति २१ हम्यमिति इह साधे मार्गं प्रागतानाम्।  
 थोकस्य इत्येकते दिव्यपुरुषे नोक्ते पुरो दिव्यपुरुषो वदत २४ इदमिति तद्व्यतीर्थमिदं प्रतिपवित्र।  
 ताकथनार्थं विधेया कारणे तदेव साधयितुं सवतारयति तत्र हम्यतीर्थे ये गतास्तत्र सर्वे प्रतेषु नमति  
 नां ताते सर्वे सफल यत्ना जात इत्यर्थः तमेकमेतरेति तमेकं विना सोऽस्माद्विदुः इत्यर्थः २५ अहो

हम्यावृत्तस्तदा हे भो त्सां र्गस्वमेददर्शत पुरो तमेनो दिव्योऽष्टावतीर्णौ समदत्तः २१ हम्य  
 कृत्वा समेत्ये हागतानां भगवन्वद कस्येदं सफलं जातमित्येकोक्ते पुरो वदत २४ इदं तद्ये  
 गतास्तत्र जातानुमतिरेतया तमेकमस्तदा त्वजो यो वाक्त्रिकतनूद्वयः २५ अहो देवग  
 तिश्चिन्ता सवाक्त्रिकमहामदः अस्तदो सौ चतस्रस्तत्राननुमतो भवत २६ प्रतिक्षणाय  
 सौ भव्यधीभिर्द्यो योजगत्प्रभः यो एव तस्मात्पत्नौ निराणान्कुरुते वत्तात् २७ इति समे  
 ति शम्पा सुप्रउद्देशे विस्मिन्निषे किमिदं किमिदं चेति चिन्ता मग्रावभूवच्च २८ अतस्तथा  
 इति सवाक्त्रिके सादिसर्वमनयोर्गुणाख्यातये प्रननुमतो वदितुः २९ ततश्चेदमवृत्ततमित्याह प्र।  
 तिलाणमिति प्रावृत्तेति प्रत्यक्षं समापातेऽस्मिन्नेन कर्मगतितात्तत्त्वे इवावृत्तं सूचयति इती  
 ति विस्मिन्निषे इति वभूवेति चलिङ्गं तमेकवचनम् २८ अतस्मिन्नेति तस्मिन्नात्रिंशे २८ ॥

येन निप्रभवेति चेत्तवला नरा २१

हम्य इति तस्मात्तत्राप्रार्थनायै २५



प.से.  
१०.सि.  
२५  
२५

युष्टेतिव्यष्टेप्रभातेजातालोकेचपवार्येविलोक्येवेति तुरासानदेशादागतेनत्रसार्येतर्मध्येयावि  
 ष्यपनेवाक्रिकमहामरपुत्रमहारेनिचिकायान्वेषयामास हेतिवार्तायो अनेनपुरासानवाक्रि  
 कयोःपर्यायताकथितावाक्रिकैकदेशतावापुरासानसंबोधा ३० युष्टेतिदृष्ट्येवस्मलब्धाभिज्ञो  
 लब्धचिह्नःवृत्तिःपराह्यादनमग्रत्रदृष्ट्यमथे ३१ सशितनमद्विरातिपीडितदेहतात्ममाणामासाम।

युष्टेविभातेमार्गेहेसार्थमेकंविलोक्यच तुरासानीयमाविष्णोतेरेनेनिचिकायह ३० युष्टे  
 केदृष्ट्यमासायलब्धाभिज्ञेवलाहृतिम् अस्याप्यपार्थतोत्रैकंदृष्टानरुणाकृतिं ३१ सारो।  
 णाह्यादितवप्रयंत्रस्तंभितपदयः दासावडगलोहरादृष्टेवाहनमद्विराः ३१ सोहेयोसौत्व।  
 यारात्रौदृष्टेननुमतोत्रयः अंकनादृष्टपतोतस्यकर्मणोगतिरीदृशी ३१ निशम्यतिनयेडां।  
 तोगिरसस्यागतामयः आहस्मदृष्टातामेयविस्मयोजायतेमहान् ३४ निःस्पंदस्तेसरामीशं  
 तद्गतिचभरोडुरासम् रम्यसर्गःशुद्धजन्माकथमापदमागमः ३५ विचिंत्यापिविचिंत्यापिन  
 लभेनिश्चयेकथे ईदृक्सर्गोभवोस्तस्मात्रिराशतिधिगुनिम् ३५ ॥

र्थ्यसूचितम् ५१ सोहमितिश्रुतश्रुतिरिद्यपुरुषवचसाग्रत्रह्यतीर्थनेनमतः अलब्धानुमतिःतस्या  
 ननुस्योक्तनारैराशिविक्रयेदिदेवदृष्टादिकिवरुनेतिसेतिपतिकर्मणामितिस्वकर्मफलेसर्वभुम्भ  
 तेतिभावः ३१ निशम्येतिद्विसोकीस्पष्टा ३५ विचिंत्येतिधिरजनिमितिजनिमंतःकिंकिंउःखेनायासे

नीतितामेवयिक्त्वा ३५ ॥



इतीत्यादिस्पष्टम् कुंचिरिति तन्मार्गदर्शकैकं विन्यासहृदेहीति किमेति तत्रगतात्तया किं क।  
 तच्चमिमेतस्मिन्देशे एवासेति शेषः इत्यहं समादधे गतेति तत्रगता एव भवति ता ४१ रक्त इति चि।  
 सोकीये स्या ४२ गतेति सदाचारश्चमिति हस्तोपधा एवं कुशत्यागतेसीति कृतसमाभावः समा  
 प्रसार ४४ कृत इति वृत्तः सक्त्या मुदतचित्तः ४५ पुण्येति इत्येति स्वार्येण च ४६ इत्युक्त इति हि।

इति एष्टोमया साव्यमालेया सौगतत्रयः निःश्वस्य रूपात्मो ग्राहकिं गोप्ये साव्यसंगतौ १३ अ  
 वीमिकारणं मेत्रयथानैराश्रयमागते पितृको धारणा मेनायातोस्मीति विनिश्चित १८।  
 कुतोक्तो सौमया कुत्र सोस्तीत्याह उसाधगः सोपीति कुंचिन्मार्गयदेही मुक्त उवाच मा।  
 किं विधेयं तयात्रेति गतायाचनयामया प्रसूती कियता मेघयथा सुस्था भवेति ४० उक्तो  
 सौ सत्तरे मार्गदर्शकं चित्ततारमे गताचपितरं तस्या दर्शसिद्धि विभूषितम् ४१ शय्यामा।  
 स्फात्यपरितः सभ्यं लेखापरिष्कृतो गंडोपहितपाशो सौ दृष्टो गजेव तत्र सः ४२ संन्याति  
 कापि सत्रं मया तत्रोदितं स्यात्ता यामथास्य सयं शकः साक्षादिव सरीष्यति ४३ गता  
 यप्रतः किंचित्कृता हस्तोपधामया संभावितः सदाचारश्च समाहसमो प्रति ४४ कृतो वया  
 गते केनेत्यादित दर्शनेच्छया आगतोस्मीति वृत्तो सौमया एष्टः प्रसंगतः ४५ अथेविशुद्धता  
 ते स्याजराया साधुपावने तारकं मे समाचक्षताम्यद्विष्टमिह ह्ये ४६ ॥



य. सं.  
१० टी.  
२५

२६

सोकीसष्टा ४८ समेतिप्रयत्नेमहगोचरेउत्तरगोचरे अथमहःकर्तव्यस्तीर्यथातोदेहोसीति ४  
सर्वैरितिचदिसोकीगतार्था ५० शृण्वतिइदमिति सर्वेस्महन्तं तस्मै समाख्याय समायातमितिसेसि

इसुक्तोसौविनिःस्यस्यहृदयसमाख्ये किं नाम गोप्यते सत्येवलाघिर्पातिवानकिं ४० आ।

मस्तिपुत्रोदत्तोमेविधिनाकिंयशस्तिमे तथासौख्यलसगोहोपनाहंविमनास्ततः ४८ समे।

भावोचरंभावादस्येत्सुक्तासुमंदटक उक्तोमयाकिमयेथेऊरुधेमहगोचरे ४९ सर्वैःप्रस

त्रचेतोभिर्भावमयूनकस्यचित् मस्यश्चितेविधातयःकिमयःऊलपावनः ५० चेच्छत्रुरयमे

यातिदंतयेचास्येशाभनम् नेदेकयेचित्तुशोसोपाकष्टेपात्येतवया ५१ शृण्वन्तं समाचक्षे

दीनारोशस्यमेनिशि इदेस्वमेसमायातंतद्भुतान्तंतमहसि ५२ अथार्थेवोयकातोस्तोःसस

नेत्रश्चतत्सावः प्रसीदाचमयोत्तं स्यात्तवोयेनेसुखीभव ५३ इतिताःप्रणयास्फीतिभृता

वाणीनिशम्यसः उवाचशृणुसमेमेनात्रासीन्मुदितंमनुः ५४ अभ्यागतेवामालोकोतश्चि

त्रौसर्वसाक्षिणौ अनयार्थनयोमदोमतमेवेतिनिश्चिन ५५ गतोचेभ्योस्मिमच्चित्रेप्रीतम।

इतितन्मन्त्रात् निशम्यन्तारतोभवायासंतत्त्वमयेपुनः ५६ ॥ समतदितितस्मादेतोः ५७ अ

थार्थेइतिचोभिन्नकमःतत्सावयेतिप्रसौवार्तावहइत्यर्थः ५१ इतीतिमुदितमितिअप्रसीदेयमि।

ति ५२ अभ्यागतमिति अंतरिति एतदर्थमथगतौअदइतिभवन्तते ५४ गतइतितत्त्वमयेइतियने

हर्षयामिमीणिनोसौत्वयिमयेति ५६ ॥

२६



सर्वयेति सर्वथा गले चरणयोश्च सत्रेपयेति गोणाच्चादनविरासः सूचितः प्राप्तेवेति ननु कथित  
 वान्तम् प्रणयेन प्रेमया सापुरःसम् ५० साधोऽतिद्विस्त्रोकीकृतायादात् ५८ इत्यमिति प्रणया  
 प्रेमया प्रणयमेति मेव साधोपिने ऊर्ध्वानि समाप्यत्र लाभो ज्ञात इत्याशयेनोक्तः समाप्ययात्राय  
 सफलान्नाते सनुमन्मया कथ्यमरुत्तेनैवाक्रियानिर्वाहमियारिमहंस्वभास्यकलनयाचसिम  
 तत्राचस्तचेताभवामीत्यलतदाद्यासविनाशकारिणानेनाभिमानेनैति ५५ मेति जातिरिति

सर्वथावेधसुक्तीसौ सत्रेपय्यलसद्वपुः प्राप्तमेवाग्रतोभ्येतनत्वाहप्रणयेनसाम् ५०  
 साधोयेसफलंभेत्त्वोपकृतेः सर्वदाततः संधिर्नोविहितः पितृप्रीत्यानुमतिरयमे ५८  
 ज्ञातेति किंवदास्यत्रकीतदासोस्मितेधुना यथेच्छंशाधिमांभममित्युक्तादासदोसमे ५५  
 इत्येष्टीतपादेसाधुत्याप्यप्रणयान्मया संसृताः सफलायाशसमेत्याचसिमोत्पले ६०  
 मापुत्रऊर्ध्वो ज्ञातत्रमानपात्रमिदंतव पितृवीर्यसुधानेशकणः सत्सर्गवान्भव ६१  
 सत्यसत्यपिनिमित्तेग्रहेतिपितरियेननमहेकारुहृदाः ऊर्ध्वसिरेमानपात्रमहेकारभाजनै  
 तवशरीरेतस्यपितुः वीर्यामितात्मकण इतिविचार्यसत्रिचयवान्भवकिंधानदमतइतिक  
 विवक्षोधुना ६० यथीतिग्रस्यपितुः ग्रहेतीहलोकेतत्रेतिनेष्टेष्टपणेलोकेषुपणेलोके  
 पुत्रत्रायांतरयति ग्रहेतिहलोकेयत्रेयलाशमात्रेपित्रेपितेसुत्रपरलोकेषुयत्रदिवाहनसंया

निरुद्धेणचप्यनेरिति ६१ ॥



प.से.  
३.टी.  
२३

तत्रापीति सतिचपित्रोः सेवाकर्तव्यते ६१ तथाचेतिस्रतिसावधारणं व्याख्येयम् सपवनकोयन्मा  
त्यक्तलमिति तत्रमात्रपारतलरूपे स्वर्गेयः पुत्रः सकृत्कृत तत्सेवाकरोति तस्याऽङ्गो प्रतिशोथः।  
यतितस्य सक्तिः पुरोयेयत्तमेव स्थितो यनता तस्मिन् स्वर्गं रूपपादतले सकृत्त करणात्मकतिरिति यथा।  
अभारते सकृत्त करणात्मकं प्राप्तिस्तत्रापित करणात्मकतिरिति न्याय्यमेवेति पुनः स्थितेति सूचिते ६२

एधिसेवारतोऽप्यात्र तत्र त्वं फलभक्त्यव अत्रपरेर्पिते सुत्रपत्रर्दिः समवाप्यते ६३ तत्रापि।  
सोम्यमात्राशीरर्ज्याधिकेन ते पुनः याममावाशिषे चूने साकल्ये सकलायते ६४ तथा  
चक्रतिरप्यत्र सनाकोमात्रपतले यः स्यात् सकृत्तकृतत्रतस्य शक्तिः करस्थिता ६५ रु  
धिरत्रदिरे मेडा रुचिरेडाकृतमेया तत्फतले यारोतलं तत्परं चेति सूस्थितम् ६५

रुधिरितिसमात्रनाकेतत्वतो रुधिराशोभनारुधिरभिलाषश्चिरमिडादीमाभूतसारमिदेवस्तत्र  
प्राप्तामीति ततो मया कृतं मात्रपतले यारोस्तीति अतलसूधेवर्तितत्परं च स्वर्गं दयितत्परमुक्त  
हे इति सूस्थिते निश्चिते मया स्थिते अथवा तत्पतले योः तत्परं चाप्यात् सकृत्तमतलमिति प्रचोवर्ति  
यातालरूपं तस्मादप्यत् सकृत्तेन रकादिदयीति कृत्वा मया शोभने स्थितमिति ६५ ॥



पितरिति पितरस्योदयेति पितरर्थाः सौदर्या सुविवक्षिताः तत्र पित्रुदर्याः माता पितरबोधवाः माता  
 च पिता च पितरौ पित्रोरुदर्या इति कृत्वा सौदर्या इति सप्तधा ज्ञादयः तेषां हार्दं प्रेमकार्यमथातः सप्त  
 ष्यविधेयकार्यमध्ये पितरवत्माता पितरवत्कार्यं पितरवत्तु उपरोयोपि पात्यस्यैः नाशसाक्षात्परं  
 परासकलनासंबन्धकलनाविधेयेति भावः अत्र फले विवर्धत इति सज्जेन रिति पुत्रस्य ६६ आप  
 येत प्रापयेत कृतं पुण्यमकृतं पापं ६७ मदितियो गयीः सत्सुधी विचारचतुरः भवीति भूष्यलो।

पितरस्योदर्यहार्दं च पितरवत्कार्यमथातः कार्यविवर्धने सत्सुधा प्रार्थना च सज्जेनैः ६६ उक्तं  
 तेन सत्तेरेण यत्रासस्मृतिरेततः अर्चं विधाय यत्ते यत्र नास्ति कृताकृते ६७ सत्सेमकृत  
 सौजन्यं यो गयीः प्रेमकुरु वि तत्रैकः क्षमिकमोत्र द्वितीयः क्षमिकमभाक ६८ निर्दशि  
 तमिदं तेन मोसाको सौ सुकीर्तिभाक मानपात्रे विद्यायाश्चिदा मेतां प्रेषाधितः ६९  
 केषु प्रेमकृतमेमकारी प्रसौ निश्चयेन मत्सेमकृत मयि प्रेमकारी अथ च यो भवि प्रेमकृत प्रेम।  
 छेदी रत्न बुद्धिर्दस्वदर्शी मत्सेमकृत मयि प्रेम छेदी तत्र फलमारुत इति तत्रैकः प्रेमविधायी त  
 मिकर्मतमहं तमवासीति द्वितीयः प्रेम छेदी क्षमिकमभाकृतमहं तपयामीति त्रयः कृतं सपिः  
 प्रेमपालयति तमहं स्वप्रेमणा विद्योजयामीति ६८ निर्दशितमिति तेन निसत्तेरेण प्रसाविति।  
 यातां वहे प्रसिद्धः मानपात्रमिति प्रवृत्तिनिवृत्तिमार्गाधिकारिणम् ६९



प. सं.  
१० ही.  
२८

सपात्रेति सपात्रेति सेवयेतेयदीति यदीह सिमसुप्रनर्भवत्समागमोभवति ॥ निशयेति पशरी  
तिः स्वज्ञातिप्रेमरत्नालक्षणकथमिति तत्कारेव दशाद्युपदिश मध्यपुपक्रियासौयेन हृष्टचित्तो  
भवान्माप्रनरपि स्वसमीपे प्रापयति शिरीति सूचितम् ॥ प्रबोधित इति एवं सूचितो गृह्णवाणी ।  
विशदयति समाहितेति सयत्रिका शिखायत्रिका गृहीतेति स्त्रीकृत्य समाधानाचरण उक्त समाध्या  
चरणान् ॥ यत्रिका शिखा भवता रयति यरोदा इति ते इति ज्ञातयः औचित्येति विहृणोति आशीर्भि

सपात्रविनेयेदारविधेयेयेकिपादरात् सज्ञातिप्रेमरत्नालयायदीह्यामत्समागमे ॥ निश  
म्मानम्यवहाशुवाहसमवथायव एहतिस्मकथं पात्नारीति रेवेति चाधिमाम ॥ समाहि  
तसन्तेरस्य पापशीघ्रे सयत्रिका यां गृहीत्वा समाधानाचरणान् सवभौदिवि ॥ यरोदा ।  
स्नेहयोचित्यावेदनप्रेषणादिना आशीर्भिर्हृष्टमनसो विधेया इति निश्चित ॥ अथ यरो ।  
लाययौचित्येदानमानादिनाभ्रशं अथवा साववाकेचित्सस्यानादिनेमले ॥

रितिकनिष्ठा आशीर्भिः श्रेष्ठवेदनप्रेषणादिना तत्रापि दीना तत्रादानेन समृद्धासाननादिना ॥  
अथ यरोदा इति यदिते यरोदाः प्रसन्नवर्तिनस्तदायथाचित्तमात्रं रुद्धात्वे तत्रातत्रानाशदीना  
तत्रादानेन समृद्धासाननादिना रदस्य निवेदनेन च तत्रापि चित्तगतिमवेत्येकेचिदिति मानाह  
ततस्वबुद्धयः सावादिना गम्भीरबुद्धयः प्रसत्यानादिना असलमिति शिखायत्रिका समाहितम् ।

३  
६  
१०

२८



प्रतिज्ञातेतिप्रतीकारोद्धारम् अलमितिप्रतिज्ञापात्येतिहेतुनानिमित्तोत्तरानन्वेषणयातदाधिवेषेने  
 तिप्रतिज्ञापालकप्रेष्टोसावित्यर्थः ॥५॥ अथचेतिरूपमिदमवश्यशोधनीयम् ॥ यइतिज्ञातेतिप्रमादा  
 भावःसूचितःयथावसरमितिग्रन्थाख्यादिनिरासःशैलाःप्रायमकल्पिकाःनिष्ठासंतेपरिसमाप्तिः।  
 मितियावत्तु क्रेपयेदितिप्रभावकीर्तिभरितरिक्तत्वाती ॥६॥ अत्रदृष्टप्रतीतयेसंवदतिश्राद्धयेतिशै  
 लशिलकानितिर्हर्षनियान्त्यभिचारःशैलार्वायामतिशयद्योतकःप्रायेणलोकेशिलकानर्चयमे

प्रतिज्ञातप्रतीकारेयोलमुद्घाटेयुधः विभासप्रतएवासौतदाधिकेनधीयनः ॥५॥ अथच।  
 तान्त्राणांटीरायदपाकरणादुवम् इहामत्राधुतमलाविराजतेगतज्वराः ॥७॥ योयथावस  
 रंज्ञात्वागुरुशैलेतिकार्यताम् निष्ठाप्रापयतेमालंरवीद्रुपयेद्वलात् ॥८॥ श्राद्धमितिप्र  
 णाःशैलशिलकामोर्चयेद्भूयो सदेवसर्गायस्थित्यासंसारोसौविभासलम् ॥९॥ स्वभावम  
 धुराकाविज्ञातिरेषासरदिभाक् यथासौवर्तनीयस्याप्रोत्थितायांखिलाखिला ॥१०॥

वेति देवसर्गइतिदेवसृष्टिरेषाअथवासप्ररुषःदेवनिश्चयःएतत्सर्वंसाक्षयतियस्थित्येति यदेह  
 स्थित्येत्यर्थः यत्रचदेवाअरंतिनत्रशोभेवेतितत्त्वम् ॥११॥ स्वभावेतिपषाकावित्ततिःस्वभावमधुराता  
 दार्यमाधुर्यलिगाययादेवजात्यासावखिलावर्तनीसंसारव्यवहाररूपासरदिभाक्अदेवाधिकं  
 सरदिस्तद्वरितावतिरेकमात्रेणायीदमेवसाधयतियस्यामितिप्रोत्थितायांपारब्धसमाप्तौभौ।

निकेदेहसागनेधौमुत्सृज्यतायापिषमखिलावर्तनीखिलासूत्रप्रायभवति  
 न्यवासेसारेसम्दिमनेयत्यर्थः ॥



प.से.  
१० टी.  
२५

29

शास्तेति तस्य शिल्पकस्य मानः पूजासैव वास्तुर्गृहभूमिसुत्ररूढा कृतास्यदा ८१ तस्मीतिरिति त  
स्मीतिः शिल्पकपीतिः आशाशये आशाविमताभिलाषः स एव शयः पाणिः प्रभेजेनारुतेवायौ य।  
नृते प्रभेजेन एव तव हस्ते वर्तते नायदिति प्रभेजेन तिसाकृतमप्रकर्षणभनतीति ८२ य इति इहे  
ती फलोके इत्यतो हेतोर्भयबुद्धिभिः ऊशलबुद्धिभिर्भवेजन्मनिभूतये समृद्धये भाव्यम् ८३ य

शास्त्रशिल्पागुरुयस्ते तदणो माविसिस्मरः उन्मानवास्तु रूढे पेशि लाशा लास्ति ते रूढा  
८४ तस्मीतिर्नयेद्वितेन द्विआशाशयेतव नृते प्रभेजेना किंचिद्विद्वत्तनजानिति ८२ यः  
शिल्पकात्तापाती हो सचिरादेय शिल्पकः भवतीति भवेभ्यो भूतयेर्भयबुद्धिभिः ८३ अत्रो  
पांशुगिरासाहसेययः कलयेयसाम मोचिराद्यभवेद्वयोर्भयबुद्धिभिः ८४ य  
न्यश्च श्रयतो भयबुद्धयो नियते भुवि विधेयेयत्रिरूढे हतरासानर्गलापुरी ८५ अणो  
दिनामतदिदेयदिमे प्रतिवेशिनः अकिंचनावसेतीह क्लेशभाजो महात्मनाम् ८६

इति उपांशुगिरा रोहगिरा गृहवाणपासाहेति पादप्रणोसेपिः स इति परमस्वतेः चकारावेक।  
कालतासूचकौ अचिरादित्यनरायाभावसूचनम् अत्रार्थांतरयतिरिति ऊचेतीह परत्र च ८४  
अन्यच्चेति नियते विधेये प्रपाकरणीयमरणं यत्रिरूढाय निर्वहणेन तदा तस्यां वेलायां सापुरी।  
नाकपुरी अनर्गले द्वादिता भवेत् ८५ अणामिति स्पष्टम् ८६ ॥

२५



विचार्येति विचार्य क्रतौ प्रज्ञां ब्रह्म प्रवेत्तो प्रतिजागर्याम् तेषां प्रतिवेष्टयेत्तत्कारणोऽस्य परमसत्तंत्रुः ।  
 तेषां लोकेषु प्रतिवेशीति गृह्णवाक्यं ह्यवाणीकृतिसिद्धो यमर्थ इत्यर्थः ८० केनामेतत्प्रज्ञां हवेत् ।  
 शालेति तत्र चेदं शालासमीपवासोऽतिवर्षयो भवनमिमांशप्रकारेण गृहादिस्वधिकलनाविधेयेति  
 पृथक् पृथक् ग्रहणम् तदिति प्रतिवेशिनः ८१ तदिति तेषां प्रतिवेशिनो मानरक्षणमियदिदं स्पष्टमाणां

विचार्योदार्यकलयायेवेत्तोऽर्जुने भवि तेषां सतत्र नियते प्रतिवेशीति गृह्णवाक्यं ८० चेदं शाला ।  
 लापृष्टोऽयानवेदिकासंसर्गति के ये कथंचन कस्यापि वसंसेते चेते मताः ८८ तस्मान्न रक्षणं  
 वेययथाशक्तिताम्बदा लाभिनः ऊरुते हरी ऊर्या जनिता गताम् ८९ दीनश्चेदिकलो  
 वासावनुयो ज्योत्स्नहं गतिं किं तया यकृतं भुक्तं चः कथं वर्तनेति च ९० निर्दिष्टमिदमाद्या  
 लयाभ्यां शवकश्चन उवाच विकलो दीनो दिनामतिवहन्त्वान् ९१ अथाप्यत्र को जातः  
 प्रविष्टोऽस्यालये च तम् ददर्श भार्या तनुजैर्मंडल्यो भोजनार्हताम् ९२ ॥

तदा ह्यथाशक्तीति तया गतोऽस्य परकृतोऽहानि हरी ऊर्यात् अनिच्छापत्रताहाने गगामि सुकम् ९३  
 दीन इति दीनः शोकादिना विकलः सामग्राग्रनयो ज्यः पृथ्वाः गतिव्यवहारवर्तनी विशेषेण गतिः  
 विभजेत किमिमां ९० उक्तशिलायां शोखरयनि निर्दिष्टमिति स्पष्टम् ९१ अथेति पुत्रक इत्यस्या  
 र्थे कनूत्वात् पुत्र इत्यर्थः ९२ तमिति प्रतिवेशिनम् मंडल्यमिति बुधलाभिनयः बुधलाभिनयः



प.से.  
३० सी.  
३.

30

गामेडलीकृतभोजने भोजनादतमितिग्रनपेलितगतागतिकसरणिमनाज्रादेइतिसेवेधः २  
नचितैरिवेतिग्रप्रकृतोयोयैस्फुटीभविष्यतिइतिद्वचिन्नैरिवेत्समेदानवद्यामनागितिवाण  
पि २१ बालइतिपिजोरेतिकं २२ इत्यस्मोत्तनिमित्तं २४ उत्तरीति अयेत्यनेनएवमत्रभोजनपरि  
विलोक्यमेडलीवालोजातोकोसोपयोगतः नादेइतेर्मनादतचितैरिवसभोजने २३ वा  
लोबुभुदितोदृष्टभोजनोसोरुदन्तावः गतःपिजोरेतिकं २४ सग्राहस्मसवलङ्गिरा २४ दु  
तोदृष्टमेभिश्चसमेत्यादतभोजनैः नादितःकथमपात्रमातरस्मिबुभुदितः २५ निशयेति  
इतेभत्यामितोवायनरावितः किंप्रपयानयधभोयिज्ञात्रामस्यतृष्टये २६ थावितानीयप्र  
गतोनिहितेसुत्रनोमनाक व्यथाडविस्वयेवालोलालितस्यापिसोत्तनैः २७ अकृतारुचिमत्रा  
सौपुनराहुरुदन्तावः तद्वक्तरीयतोमत्तनज्जोत्तोदेनवायुया २८ निशयविह्वलःसोय  
स्तब्धोव्यामोहसुगथीः प्रविश्यतद्देहादाहुर्योवाचभोरिति २९ अयेसाधुकृतंसाधो  
योग्यतेयेकयंतव समापततितेकौर्ययदेतमेधीत्यलम ३० ॥

चयग्रावेदितःसमेत्यादतभोजनैरित्यनेनमधुरभोजनसंभावनासूचिता २५ निशयेतिस्यष्टम २  
थावितेतिचनिगदव्याख्याते २७ अकृतेतितरितिहिरुक्तिस्तदेवेमवधारणंसूचयति २८ निश  
येतिस्यष्टम २९ अयेइतिइत्यलमितिउपालेभारिनाकृतमिति ३० ॥

३०



अत्रेति शहीती शरेशरणगतः नमयास्तेष्वया किंचिदप्याचरितमलीकाभियोगे कवानेव समसात्ती  
 तिहृदिसम्यतिरुक्ताचकिमिदं तया कथितमहेतुमयिते कौर्ये समापततीति अत्र केवियेयं पदे  
 र्पयति कौर्यमिति ऊचिदिति सम्यताये तया मनेपि मत्कौर्ये न पतति किंप्रनः स्वस्मादधिके इति ॥  
 अत्रेति प्रसावित्याद्यः अतो वक्ष्यमाणं ह्युता किं नाम कौर्यं यदहं स कौर्यं न मे पतति ऊचिदिति वृत्तमा  
 ह भवदिति भवद्गुहमागतो महालोभं ज्ञाने शुभवत्स अमेतु रुदन्मुखा विप्रानोदतेपि स्वाचिते ज्ञेयं ॥

अत्रैव गिरमस्या सुशहीतिरुति संयतिः उवाच किमिदं कौर्यं न मे पतति ऊचिदिति १ अ  
 क्रताहं सौवद कौर्यं किं नामातो भवद्गुहात् अमेतु रुदन्मुखा विप्रानोदतेपि स्वाचिते ज्ञेयं ॥  
 ते २ अथाश्चर्यमिदं नाम भोजानां चकः कथं न बाले शिराण्यवाजातेति किमिदं वद ३ नि  
 शास्या सुस्यनामा सौदान मे कं क्रियानतः उवाच नरहस्ये च पिधाने ह्यारना शुभा ४ साग्र  
 हेणानुपेक्षा ज्ञतमप्यापति संदर प्रायो लज्जवहे कौर्यं सद्भिगच्छादिते दुतम् ५ संतिता सो

सद्भिगच्छादिते दुतम् ५ संतिता सो  
 सद्भिगच्छादिते दुतम् ५ संतिता सो  
 सद्भिगच्छादिते दुतम् ५ संतिता सो

पितृतावरणक्रिये ५ संतिता शिरसं चः अग्रहादिति किं नाम भुञ्जानावा।



फ.सं.  
३३ सी.  
३१

लेनमदोयेतीति अत्ररहस्यमित्यादिदेवाकरूपात् अहोमदोइतमतिरसौकिं वीतीति किं वितो  
पपरीतात्माग्रसावाहः अतिवेशी ६ यावदितिसमदत्तादत्तणपानकलनाभावाअपलमन  
वेसितपरावरमहेकारमाहूढोसशतिबुद्धोभवनाएहिसोप्रसादिनेतोअधेयातपिष्यतिबो।  
धनाप्रकारमाहयः कालतः कालेवसरेपरलोकयाशयोभारवाहकस्तेभविष्यतिप्रार्तिवशिक  
होमकिंचनोभवत्कृपापात्रमितिचेन्मयिकिंचिदिसापयिष्यसितशहेतुभारवाहकोभविष्यामी

यावदस्यमपाहूढोबुद्धोभवसकर्म मग्नोयः कालतोभारवाहकस्तेभविष्यति ७  
अपेयनिलयात्माग्रयः कर्णाशोचहंतरे माविदिधुमनिर्योतेनिः आसाशुगएषनः ८  
क्रतास्यासोसमासोक्तिंविस्मयाविष्टमानसः किंचत्तपसावितिअनःपप्रच्छविनयोच्च  
ले ९ शेषेसिष्टेसमासोक्त्याननानेप्रकृततया अमृष्टात्रकिमस्तीतिकथेताप्रकटंमयि १०

तिधर्मरीत्यासंभायतेसोहंकर्दमेकिंचनतारूपेमग्नोस्मिअकिंचनोमत्तामितिभावः ३ अपेइतिसा।  
मायेनप्रातिवेशिमकसंक्षेपनमिदे अस्पृतिवेशिनः अग्रयः कर्णपाशमग्निभरितलोहकलीमम  
तयानयामीतिधुमनिर्योतमिति अनेनादोनसिद्धयेप्रिः प्रज्वालितइतिधुमोनिर्गच्छतीतिमात्रा।  
नीहिनासौधुमः किंचत्तपसावितोस्याकंसांकसेनसमेतानोतिः आसपवनोनिर्गच्छति ८ अस्तेति।  
समासेनसंक्षेपेणोक्तिः समासोक्तिः अथचसमासोक्तिरितिप्रकृतसिद्धयेलकारसूचनमतयाच।

नलतणेविशेषणसाम्याइकृतसंगम्येत्वेसमासोक्तिरिति ९ अथेभि अचदिसप्रकृतम्



अस्यामिति ह्येन सन्नुत्वेन १५ साधोऽतिसावेलेमेतवेलाविशदानिर्मलासर्वभूतभावितोपरायाम।  
योत्सुसिताऽतिसः प्राख्यावसानेसमासनेतवस्थितिरस्तिजातनन्मापेसयाचयतिभाविदिनात्मान  
निरवयं १० सामग्यामितिइत्यजातेरतिसादाइयेसोप्रतमिदजन्मनि विभूतिःसमृद्धाविभावःअत्र  
योतरयतिणहिकमामुत्रिकेचफलतीति १५ आख्यायिकातात्पर्यमाहपर्याप्सुतीतिपर्याप्सुति  
हस्तावलेवेकरिष्यतिस्वच्छेयतिनतत्तरणयापरंप्रणयावातत्रेतिपरलोकेसुगोदोअध्यक्षेणाधि।

अस्यामेवैषशर्वयोतेनवार्ताप्रचारिणा ह्येनागत्यनिद्रायोबोधितःसमहाशयः १५ साधो  
ययतयासुष्टुक्रियेयेविहितानया वेलासाविशदाद्योमयासनेस्थितिरस्तिने १० सामग्याइ  
यजातेवसोप्रतेविमलातव विभूतिभविताशुडाक्रियाकिंनफलेरिति १५ पर्याप्सुतिवरा।  
कंयःस्वच्छयाप्रानिचेरिमके सतत्रतेनाध्यक्षेणप्रतिवेशीभविष्यति १५ अत्रायिऊशलाः  
सूक्ष्मदर्शिनोभरयेत्तलम महीयेत्यक्रियासंवायतःसर्वोर्ध्ववर्तिनी ३० ॥

कारिणासर्ववार्तावहेनेतियावत १५ प्रकृतेयोजयतिअत्रापीतिअत्रास्मिन्नणाधानायेसत्कर्म।  
णिभरयेत्यतिशयेऊर्वेतिमहेपेनातिशयेनासौक्रियापालेतिअत्राद्योतरयतिअस्येतिअस्यमहीपस्य  
अतिशयमेवस्फुरयतियतीति थराधिपत्येवभवात्यंसर्वाधिष्टात्तवेयन्नपतेस्तदस्यसर्वव्यवहारेसे  
आधीनत्वात् निशान्तेगृहम् तस्माद्यःकोपुतोमथसोवासःपरोवात्रथरायावसेतससर्वेस्पृष्टपतेः

३०



प.से.  
१० ही.  
३५

प्रतिवेशिताभाक प्रतिवेशिनामभाक प्रतिवेशयोरचितेभागपि अलमित्यसामर्थ्यनिरासः असम  
र्थानां हि सत्यपि प्रतिवेशिते संभावना सनने दृश्यते असौ च समर्थः कथं तन्नाम हंतीति यत्नयितुं न  
सत्ते च प्रतिवेशिनां न्यति समीपवर्तितादिसु कर्मसत्यतिवेशिनामिति प्रसादजोरस्य सर्वजीवजा।  
तत्तल्लक्षणस्य प्रतिवेशिनोऽखिलोद्भूते योगक्षेपार्थे न्यतिना जागर्ग्यमप्रबुद्धबुद्धिना भाव्यम् ३१ इतीति  
स्पष्टम् ३१ अत्रेति अपि भिन्नकर्मः अखिलप्रसिद्धेपीति यदि प्रसिद्धे कृतं तर्ह्येवाद्दूरूपया व्याप्य।

धराधिपत्येन्यते निर्णयते यः कोपि चेदत्र वसेत्तत्सर्वः अस्यास्य ले सत्यतिवेशिताभा रजागर्ग्यम्।  
स्मादीविलेस्पृष्टे ३१ इति ज्ञानस्य समापत्तिप्रतीकारार्थसाधने योगक्षेपौ द्येयता भाव्यमुद्भू।  
बुद्धिना ३१ अत्राखिलप्रसिद्धेऽर्थे व्याप्यता व्यापिका मिमो प्रतीतयो वेद्यपादोयो सोऽप्यत्र निरूप्य  
ते ३१ सहजरतिरसौ सये प्रबुद्धानुपमतनुः प्रबले इकर्मणा शक्यं न्यतिपरमवाप्यमिष्टदशेह।  
हनियती इति भग्नप्राप्त ३५ अथोऽरीति संपातो कथं देहस्य उर्वलः अथ दैः समुपागत्य किं

सिद्धेति बोधितः ३५ ॥

कथं तत्राह प्रतीतये इति यो सोऽयमेति छेदः निर्गयते इति स एवाचोदाहरणमित्यर्थः ३१ सहजेति स  
हजरतिरिति पूर्ववत् प्रबले इकर्मणा प्रारब्धकर्मणा ग्रहहेति कथं न्यतिर्देवतेनेऽदीपिताया उरीति  
उद्देति रुपातोऽभिदललक्षणतया भग्नो भग्नमहिमा मवभूवशा मेति वभवेत्यर्थे निपातः ३५ असावि  
निकिमिरमिति किमत्र कारणे यद्वा न्यतिरितं कथं दीणवत्त्वमजायते इति साक्षादकर्मशक्तता

इत्यस्य च नयान्नपि नः ३५ ॥

३५



विवोपित इति यद्यस्मान्नाप्रहोहेवाकः ३९ किंकर्ष्यमिति हि सोकी स्पष्टा किपाचिकित्सा ३८ इतीति  
 स्पष्टम् ३९ तेनेति तेन स्वतेयेण ४० यण इति एनरिति मनः मनसा सहमया सौपाणो निवडः अथनातसेभवे  
 सत्यपितसोषाण्येन सागतिस्तत्तमिलक्षणेति रोगः अत्रेह तडं भिसपी शपी डितोपेतयेति ४१ इतीति  
 अलौकिकी लोकोत्तीर्णा ४२ इति इति गोमिति मतमिदेरात्तं रीतिर्यलौकिकीति परंतु ज्ञान्यथैव विचार

विवोपितोऽप्यसौधीरो यत्र किंचित्समादये तदाग्रहे समादाय वलात् एष्टवाचह ३९ किंकर्ष्य।  
 मांतरो रोगो ममास्तीति रहोस्यते मर्मसंवेद्यानानाथचिकित्सा र्थमष्टयुजन ३० रहोयतेत।  
 मभ्येत्य पप्रद्धरिदमादरात् वदंतो रज्वरः कोस्ति यत्र नः सफलाक्रिया ३८ इति एष्टोयनिः चस्य  
 दीर्घमुसमुवाचसः किं न पश्यत मे रोगः स्फुटय वकरोमि किम् ३९ तेन मित्रार्थकाथलकुवि  
 केये समर्पिता महस्तीममचाणव्यतीये वर्षमस्तकम् ४० यणो मे मनसात्संकरिष्याम्येन  
 देजसा यवाएपिकया पीतसंभवेपिनसागतिः ४१ इत्युक्तवन्ते तं भयस्तत्तुर्नेदृशीतव यथा  
 स्वीकर्तुमौचित्यं रत्तं रीतिर्यलौकिकी ४२ इत्युक्तो मे विमुक्तैः संगे मित्सुक्ता समादये म  
 इत्याह समादये इति इत्वं महतां चान्यदन्येद्वार्यतोपरम् ४३ महतां यन्महत्वं तदमेदवात्ताकारित्वत्त  
 चामरादिधारित्वलक्षणम् अर्थतो सामान्यानां कातराणो यत्परममहत्वं तदप्यन्यदेव विधेय।  
 वतित्वा तय सहनमस्तिकादियत नलक्षणम् ४४



प.से.  
३० टी.  
३५

तदिति स्पष्टम् ४५ गतिबीजमाह गृहेति सर्वस्यास्य नगरस्य गृहस्येवमदशावर्तितात् ततश्चमे  
शृणोदरस्य कश्चिच्चैद्गृहेतदितस्तदा तदिने तकाष्टायो वडगतिर्न भवेत् निशितिन इति कथन  
स्यायमाशयः अस्मिन् ससारस्यतिमिरप्राय मोहादृतत्वात् निशारेण यथासात तत्तत्तत्तत् सर्वथा प्रका  
शपत्वादिदित सर्ववृत्तत्वेन कथं स्वात्मगोपने भवेदिति ४६ अत्र संवदति तथा चेति स्पष्टम् ४७ हे

तद्दोषापनयौ यौतौ सर्वेषां समौततः विभेमि तत्र या तस्य का गतिर्मे भवेदिति ४५ गृ  
हभूते तत्र नगरे चेत्तच्छि त्पितो निशि शृणोदरस्य मेव डगतिर्न तदिने भवेत् ४६ तथा।  
चशकवृत्ता ज्ञाते उर्भित्तविसवे कादिशूका त्रिरी कालं भौत्वारान्ययमुज्जगौ ४७ हे हो  
ह तत्तया चित्रैरत्रैरश्रितादरी विचरस्वात्रशर्वयोत्तथातः किं करिष्यति ४८ विश्राम्या।  
स्याविलोरा चिस्वावेयादप्रसारणात् सरोदिति वदेयं किं शुद्धवशो धिती तव ४९ अत्राम्यात्वा  
यिकामेना मुदा जक्रमेनी विषाः यत्र सा लियनामेनः श्यामराजसुगीयते ५० ॥ हो इति हे हो  
यांतरक एति वेदेनेदरी ऊतिलक्षणा विचरस्व विचारं ऊरुशर्वर्यामिति साकृतमग्रना ऊं देमव।  
शृणातीति रिते हि ऊं देनारिकं कश्चिच्छृणोमेवति ४८ विश्राम्यामीति स इति दीनादिलक्षणाः।  
इति भर्मान इदेव दश्यत वशुद्धवशो धिती किम् शुद्धवशजानानो नेयो माविती यत्सोदरशरणमि।  
ति उर्भित्तपीडितोदगनयेत्ता चेति ४९ अत्रेति इति नोराजा श्यामराजसुश्यामराज्यापाशं राजसथे।

गीयेतपुत्रपुत्रियाथर्वलीकृतकीर्तिभरितदिक्कोवर्षते ५० ॥



सराज्ञेति प्रमलजातिना विमलवेषो मन्त्रेन केनचिद्भूमेन कृतोत्सवो वदहर्षपणो वीरचर्याचरावः ।  
 निप्रायेण च खिलादिस्थाने स्वेव दीनानायादिनिर्वासौ श्चारावादि संचाराश्च खिले मायुक्तम् ५१ रात्रे  
 तितत्रेति हरदेशादौ श्रुतेति समीपे च सार्थसाख्येन सार्थसङ्गतिवेशानकरणेन वर्तनीकः कथं केन च  
 तैतेरिति तथा वीरचर्याप्रकारेण ५२ हिमदितिवलेदेहो हिमतजाघवेशान ५३ स्थितेति कृतलक्षणः ।  
 स्वीकृतकालक्षेपः साक्षेयो साभियोगात् न चोत्तमभाषावत्परिहार्यामित्याह कृतलक्षणम् सा

सराज्ञा वीरचर्यायोभूमेनासलजातिना कृतोत्सवाखिलै इकमंदिराणि चचारह ५१ रा  
 त्रा रात्रौ सतत्रात्र सार्थसाख्येन सर्वतः वर्तनीपरिपुष्टस्वारेणितभरस्तथा ५२ हिमर्त रात्रौ  
 जातेष किंचित्संप्राप्य मंदिरम् दृष्टकातरं न प्रचलेदेहं च केचन ५३ स्थितावथा यश्च वयो  
 किंवक्तोति कृतलक्षणः निशण्णमगिरं तस्य साक्षेयो कृतलक्षणम् ५४ सर्वसाक्षिभवा  
 दज्ञेयीष्टमिदमह्वणं मम माना इमे नीवी स्वतामित्युपभुञ्जते ५५ ॥

राद्याह्यो ५५ सर्वेतिभोः सर्वसाक्षि त्रैहिका मत्रिका खिलार्थ इष्टः इमे विभवो भवदज्ञे सभायेन भ  
 वत्समर्पितमिदं राजवैभवाद्योपीष्टं पर्यंतकटिनत्वा इह्वणमप्यभुञ्जते उपेतिसमीपार्थः स्वस्व  
 कीयविभजनेन भुञ्जते यतोदः स्वता नीवी मन्त्रमाना इदं पीष्टमस्माकं नीवी मूलथने कृतेषु परि  
 व्ययेनेदं नश्यतीति यतः स्वतामियमस्माकमेतप्रापिकेति सखेनाभ्यवहरंत इत्यर्थः ५५ ॥



य.से.  
३०.सी.  
३६

अशक्तेतिप्रसीषाद्यत्तामशक्तातराणां वर्तन्याः प्रमत्तानां श्मेशक्तातराः किंजर्वेति किंवाजुर्गुरिति।  
तदपेक्षासज्जुर्वाणानां चेद्यदि तदा तस्यां वेलायां परमार्थसमयां शोभा विदिनेतदा मिश्रं सितनाका  
दियदाभिभवेत ततदा स्माकमिहातराणां भवदेकशरणानां तस्य दृष्ट्या शानो यदक्षेपे तत्र पादपले  
येन वयणोस्ति भवच्छेषं कर्मस्तथा विलोक्य नात्र पादं प्रविश्याम इति ५६ विदित इति तदेहावा।  
तायां ज्ञातायां यदेतौपि भवद्भूतं प्रविशतीति तदा तं विदितः कोसीति तथा तव यत्प्रसिद्धं मानौदार्यं स  
अशक्तातरवर्तन्या प्रमत्तानां च स्तरा च तदा मिश्रदा स्माके पादक्षेपे यणोस्तिने ५६ वि  
दितस्ते तदा मानौदार्यमालय सद्गतिः सार्थं ज्ञां चेदृशी रीतिः स्याप्याते स्वात्तं यत्कृतम् ५७  
निशम्य गिरमस्यासौ प्रविश्य पुरतोऽप्येव चक्रेयत एतौ प्रगल्भे तथैका निष्कथानिकाम् ५८।

वैमात्रसौ नात्येन न्या नमोत्रेण वा कस्मात्तप्यतीति महद्वारस्यासौ नात्येन मूलफलादिनोत्तानुमति  
भवतीति तथा लयगद्गतिं भवद्भूतनीतिः स्वशृङ्खलां तवेदितं कोगतः कस्यागत इति सार्थं ज्ञां चम।  
हजानां रोपितवेत्तं विदित इति लिंगविपरिणामेन सर्वज्ञानयः यदि च प्रमादेदयो वासी कुतस्तेषां  
प्रविशंत एवेति भवतीति मेदृशी नीतिस्तव स्वात्तये स्याप्याने यमस्मभ्यं रोचित इति कृतमलम।  
स्मत्प्रबोधनया ५७ निशम्येति चोभिन्नक्रमः प्रविश्य चेति पतोर्गोयातोर्कोरोयमित्यपरः निष्काः ५८

=  
३६



वाधेति ममेति श्रुतमस्तिभोः साधोतदातस्योवेलायोऽयमपि पानाकपुर्यधीशाभवयवयेतत्या।  
 धिपाएतत्परिमितानिमपुगधीशाइतियथावयमराधाधीशास्तथाएयेतदातत्राधीशाइतिभावः ६०  
 इतीति तत्र नाकपुर्यां शेषयवातत्रभवतोऽज्ञानोतत्रभवान्मन्त्रानुशासनात् ६१ तत्रेति बुधैः परि  
 चितैः स्वनीयाहरीकर्तव्याणि चिह्नं राहस्यं देवनीयेति साख्यद्वकसाहाय्यद्वकसर्गशालिभिर्निश्चि।

वाधधारासद्योत्सृज्यप्रोवाचवदतोवरः साधोतदाधिपाएयवयमयेति मे श्रुते ६० इतिवः  
 साख्यद्वकसाहाय्यप्रविशामोयदावयं चस्तत्रभवतानामकथंकोलाहलोभवेत् ६१ तत्रापि  
 चितेदेशे विमत्सस्मासुनोबुधैः भवद्भिर्दर्शनीयासौसाख्यद्वकसर्गशालिभिः ६२ अथचोत्से  
 चितोमैत्रीहारकेयंयथातदा साख्यविलोकनोदाख्येयंतत्रकरिष्यथ ६३ नाहंसमत्यां  
 योत्सेनवैभवोत्सादमूर्द्धितः सवलीकंसख्येऊर्यांजातिसर्गोत्पत्तेकथा ६४ द्वकसाख्यमनु  
 रुध्यात्रुःसर्गोत्पत्तवाधुना यथाचस्तत्रमैत्र्यासौसाधुतातेषुभोत्पत्तम् ६५

तमतिभिः ६१ अथेति साख्यमित्यस्मत्साख्ये ६२ नाहमिति प्रत्येनेमत्येनेहेतना ६४ द्वकसाख्यमि।  
 तिद्वकसाख्येदृष्टिमलापलताणे उःसर्गोत्पत्तकृतिं अत्रेदेनमनितत्रपरलोके इयंसाधुतासा  
 धुभावस्तवश्रुभेदागहिता पुरप्रणेषादयेति इत्यलमित्याख्यायिका समासिद्वोधनार्थम् ६५  
 अथेति विधेयतइति सार्वविभक्तिकस्तसिन् विधेयेष्ववशपकर्तव्येषु मध्येयदिधेयमतिशयेन



य.सं.  
१० टी.  
३७

अथ ये निविधेयत इति सार्धं विभक्तिकस्तमित् विधेयेषु वृत्तकर्तव्येषु मध्ये यद्विधेयमतिशयेन  
कर्तव्यं सखि सुखेनोत्तमोपेण गृहिभिरिति विशिष्टनिर्देशस्तेषामत्र विधेयेति शयेनाधिकारः  
सूचनार्थः सिद्धये गार्हस्थ्यसिद्धये तस्मिन् सिद्धये यत्तत्रापि स्वयं मन्त्रपालेन नापवर्गसिद्धिः गृहागता इति  
ययः ६६ सखि मिसुक्ते विवृणोति ग्रहा इति तेन स्वतंत्रेण मानयेति कृपा लनायेसीति ययः  
तेन न स्वाङ्गमधुरं किंचन तत्राद्यमाधुर्यं वस्तु प्रेषितं येति पक्षान्तरे यथैवेति विधेयममृतत्वात् त्रिधं ।

अथ च अयतो धीराय विधेये विधेयतः सखि गृहिभिरभ्यार्चाः सिद्धये ये गृहागताः ६६ ग्रहो  
तेन स्वतंत्रेण प्रेषितं स्वाङ्गं किंचन येसीति यथैवेति तस्मात् त्रिधं शुभोदयम् ६७ कृतिश्च  
भरयत्तत्र महार्चा येति योतिषीन् यान्तेन कृतस्तस्यावेलायां तेन च मन्त्रे ६८ प्रसन्निप्रः  
क्रियातेषां स्मृतिप्रक्रामनीधिभिः साच संक्षेपतो धीर्यरसौ गणपते प्रियः ६९ ॥

तस्य स्वतंत्रस्य सा त्रिधं सपवस्तुमागतः ततश्च शुभोदये शुभोदयो भोगापवर्गा लोयस्मात् अथ ।  
वा शुभोदुच्चैर्योनः कृतं देव्यस्मात् ६७ कृतिश्चेति महार्चानगणपप्रणोदयप्राप्त्या तैनेति प्रक-  
षेण तेन चेति स्वतंत्रेण यणः कृतस्तु दीयो ह मस्मीति इत्यलमिति किमतो मर्त्यमेव शिष्यते इति भावः  
६८ प्रसन्नीति क्रमार्थानुवादकं वाक्यं स्मृतिः प्रसन्निप्रक्रिया प्रसन्निः प्रसादस्तस्य प्रकर्षेण क्रिया प्र-  
क्रियामनीधिभिर्मन्त्रादिभिः कोये प्रसन्निप्रक्रियेति विवृणोति सार्धेति संक्षेपतः कथ्यते इति शेषः ।

धीरेचलमतिभिर्यसावतिथिः प्रियः प्रेमपात्रेण पतति ६९ ॥



मैत्रीति तदा तस्योवेत्ता यो ॥ यथेति कथमस्य शोभा मस्मिन् तदेतत्पर्यवदशं को निरस्यति स्वये।  
 जाग्रतीति सपवस्ये परमेखनवासर्वे सर्वत्र च दृश्यते ॥ यथाशक्तीति वर्तनीयमिति तदुचिस्त  
 ल्लयो मारदीया यथा सावतिथिः स्वयंतच्छास्तिप्रकुरुते परचित्तवृत्तेः परोलतात्मा कथंचनाप्यस्या।  
 समुद्रस्यातस्य रुचिः प्रतिहता भवेदिति तथा यतनीयं यथा स्वचित्तवृत्त्यनसारेणाज्ञां करतीदमिदं।

मैत्री चानेकधा पात्मानेन सन्मतिशालिभिः तदा सौमिद्यतेन नृनेतेने शापि स कर्मणाम् ॥  
 यथास्य शोभा वर्धते ततथा सौशोभते तस्य स्वयं जाग्रतिपीथी शोमिक्किनामभविर्देवदम् ॥  
 यथाशक्तिरुचोतस्य यतनीयं यथा स्वयं ततच्छास्तिप्रकुरुते सासिदिसिद्धिर्वेपरम् ॥ चे।  
 दातिथ्यफलाप्यमीयो भवो ललमदातिथिषु कृताहृदयं पीरेययस्य गृहगतं यते ॥ मर्त्य  
 जातौ यदा प्रीतिस्तदसौ शार्थयेष्वयत निर्याजेत तन्मदादत्सथी जीवी सर्वभाजने ॥ अरुण  
 वैद्यानामीषु वीक्षा कार्या हि ते ह्यभिः को साविति निजौ दार्ये पुरस्कृत्या च येदम् ॥ ॥

मम दयेमिति सिद्धिः परलौकिकी शिवं मैहलौकिकमित्युभयनिर्देशः ॥ येदिति स्पष्टम् ॥ मर्त्य।  
 जाताविति प्रत्यक्षं सर्वजातौ कर्मतिवाहनमात्रसत्तत मर्मजाताविति विशिष्यनिर्देशः अत्रार्थो  
 तस्यासः पीजीवीति सर्वे तनेनापि प्रीतिर्लभमर्त्यजातिकथनम् ॥ अरुण्येति वीक्षा संशया।  
 त्तिका प्रवृत्तिः तदाह को साविति किं जातिकः स्वः परो वा विहात्मनो वैवेत्यादिनिजौ दार्यमित्युपल।

तलं स्वयं मर्त्यापि ॥



प.से.  
३० ही.  
३८

अत्रोत्तरयति तथाचेति चोत्तावेवमामवर्णनाप्रकारेण चासौमानितास्फुटीभवति शोतश्च  
यदि शोततापिवर्णनाप्रसेगेन समायाति तदा सा प्लुतिति ततश्चाधुरिति लिङादिधारणेनोच्यते ॥  
जातिरिति समापातादित्यमोदेशने याशयां कृतायां नञाकस्मात्समापतिः औप्य इति देशनामप्रागतः  
प्राप्तः कैस इति जातिनाम गतञ्वर इति असौसाधी योजातिप्रसिद्ध इति ममात्रसुखेन कालानि ॥

तथाचेयेकयात्रास्ति विख्याता धरणी तले <sup>यत्रो</sup> ल्याकृयः साधुर्मनी शोतश्च वर्णयते ॥८॥ जात  
यात्रा समापातादसावापुरमागतः कैसाधी यो गृहे प्राणस्थितिदेशे गतञ्वरः ॥९॥ एकाक्य  
सौख्ये प्राप्त इत्यनेनाप्यशक्या न तथा प्रसभिज्ञातो न प्रापार्त्तविशेषतः ॥१०॥ दानमाना।  
दिनातिथ्ये परादेशे बभूवसः ॥ अविदितावमाहात्म्ये सारं तस्यांतरं तथा ॥११॥ अमानना  
वमाने इकोपत्वे उभराहतः अण्यसौसाधुहृत्मा भूद्विराकारहेरितः ॥१२॥ महान्ववायन  
न्यातो ये केचिन्मनजाभुवि ते चेत्कोपवशे यान्ति महत्तस्यास्पदेनुकिं ॥१३॥

वाहनं भवेदिति ॥१४॥ एकाकीतिसम्ये सहायसंयतौ पामरोपिमहा निवविभाती मेकाकीसुकम  
अनेन साधीयसा तथेति साम्यतया ॥१५॥ अविदितावमाहात्म्ये वात्यात्यातिः अतः सारं कौशल्या  
त्वमग्रस्यते हि सायोः बोभिन्नकमः अंतरं सारं चेति ॥१६॥ अमाननेति स्पष्टं ॥१७॥ महान्ववायेति।  
अनेनैतत्कृतं भवति अवमाननासोफानमनागपि विकृतिगत इति भावः ॥१८॥



निर्गते इति निर्गतात्तर्यम् ६२ अभिनीयेति अभिमात्रेणादाय ६३ न योजनमिसक्तं न यप्रकारेति  
त्विति तास्येतामिति नरतिवक्तवने सस्वसेवेधिसवत्तचार्यादिप्रहाराद्ये ६४ एतदेव समर्थयति।  
निसर्गेति मातृत्वीरिये क्रियानिष्कृतिरम्यालस्याः ६५ अचिन्तमिति अकस्माद्विनिमित्तम् अ

निर्गते देशसीमापाययास्मिन्सजनङ्गतेः नामान्तये निशम्याश्ववभववक्तव्यलजितः ६६ अभि  
नीयक्रियेनामोपरुद्धहृदयश्च सः लेखितस्य प्रमादाय प्रजिज्ञाय न योजने ६७ तास्येतां  
मचरणः स्वभावविमलाशयाः अप्रत्यभिज्ञाभवतो फलेनः कृष्णकर्मणा ६८ निसर्गम  
लितो मेवेन रंमलिनयत्पुलं सत्साधुशमिपादाचार्याः पावनीमता ६९ अचिन्तवि  
धिलालित्यमकस्मात्सर्गतेस्तव गृहेनः एतमप्येतन्मोप्रीयते तमास ७० अस्त्ययेवते  
श्ये सर्वत्रेति न काप्यहो चिन्ता किं तपरं भाग्ये शोचामि मलिनं निजम् ७१ अलं वक्तव्यावि  
दत्तसारमेतन्निशम्यताम् तीक्ष्णविधि शस्येण प्रहृते मे मनोभ्रंशे ७२ क्रियायः पतिते  
चैतद्विरो मभ्येश विह्वलम् कथमतिष्ठतात्साधो विना भगवन् प्रहृत ७३ ॥

प्रत्यभिज्ञाते च नमोप्रीयते इति भवतो कृपा कस्मात्प्राप्तानुमिता अस्माकं पुनरुत्कर्कभागे भवसे  
वानाचरणरिति भावः ७४ अस्तित्यसते तत्तमेवेति कोविदाः ते इति निसर्गकृपालवः स  
र्वत्रेति सद्भागे कृपाया परे केवलम् ७५ अलमिति स्पष्टम् ७६ क्रियति ७७ ॥



प. सं.  
१० टी.  
३५

लजेति या भवदुपिता मे वा सौमदी यदस्तेन न जाते तिलुजानतम् लास्येतीत्यमत्यमिरे यत इमे  
परदेत्येत्यादिपरेषां परस्मादागतं देमभारमात्मन्यारोपयेति किंपुनरकस्मात्स्वनिमित्तमिति कै।  
मतिक्रियायेनैव सिद्धम् निसर्गादिति निसर्गपक्षावमीषामिति भावः ५० स्वयमिति स्पष्टम् ५१  
इतीति प्रमादुद्धमपराधो हानो कृतम् अत्रेति लोको सा तात्कृतपरावरात्पनेन समयाज्जविवेचने  
मीषामेव शक्तिरिति शोतितम् ५२ अत्रेति सत्यमिमं र्थागीकारं यद्यपि कतिचिदभिप्रायेण ज्ञान।

लज्जानते विरइदं कथमुत्रायाम्पारोप्य परममसमुद्धारौ कहेतः लास्येति साधवइमे परदेमभा  
रमारोपयेति कृपयात्मनियत्रिसर्गात् ५० स्वयं विशदशीलायेनिसर्गमपुत्रावुधाः कथंतेलो  
भयेत्यत्यहेतुना प्रकृतिनिजाम् ५१ इति निश्चयमाश्रित्य सयात्मादुद्धमत्रयत् लास्येति तद  
मीधीराः सा तात्कृतपरावराः ५२ अत्र वाक्येद्वैः समे सापराधावयेधुवे निश्चयेन दृताशाः  
स्मः कृपायां भवतामपि ५३ इति लोको विमृष्यामौ सम्यग्दत्तचेतनः स्वयं समाधिपत्रे द्वावे  
नेनाप्येतेत्यादिमात्रेणैव के  
यत्ति ५५  
पयामसुविस्मिः ५४ भइने  
सर्गपक्षेयसतां यल्लोतिभ्रषण

श्वमेव सापराधाः तथाप्येते दयावंतः तमिच्छेतेवेति निश्चयेन दृताशाः स्मः ५३ इतीति सम्यगिति।  
प्रार्थनादेनोक्तिवकोक्तिपातुर्याभिज्ञानश्च मसमाधिपत्रे प्रसुतरपत्रम् ५४ तत्रादौ सराचारौ चि  
त्समाह भइमिति अयमित्यपराधलमालक्षणः ते इति संतः परंतियमाशा तया चित्तेनादृष्टानपाशया  
नचितेवेचयितव्येनोत्तमं भवेत् असौ साधुर्मदेयकौशलात् तेष्येतीतमना भवतीति कौशला।

दितिसाकृतम् देममयदेवकोशलेचायेवेति ५५



येदिति मसुत्तमाप्रभोदेतिप्रभातेजायतेत्यर्थः तमोमयीमोहमयीह्यायाचतमोमयीतिमिरप्रकृतिः २६  
 अवश्यमितिशर्वरीक्षयेइतितत्रिसिते मयाक्षेतयमेवावश्येनात्रशंकाकाचित परंतुयदज्ञानेयमा।  
 पतनितकयेमयासमर्थमिमाह किन्तेषेतिपदत्रिलिखितेमयानज्ञातोसीतिप्रसौप्रज्ञाततानामर  
 तिःसुखेऊचावतिष्ठते नास्याचरावकाशोलभ्यतेत्यर्थः अत्रवभाविसमर्थनमूविभातेचप्रभया  
 विभूतयाशर्वरीक्षयेसमपिरतिर्मेयुनक्रियानऊचाप्यवतिष्ठतेइतिप्रानिभासिकोर्थः २७ बाह्य।

योदेत्सुदयस्यानादेष्टामसुत्तमाप्रभा तदाद्वागपयायेषामेतच्छायातमोमयी २६ अवश्य  
 मनयोद्भायोप्रभयाशर्वरीक्षये किन्तेषाज्ञाततानामरतिःऊचावतिष्ठते २७ बाह्येहरेचत।  
 दिदमौदार्यायेइमेमते प्रमभित्तायतिभिसेयनेन्यश्चतन्मते २८ आतिथ्येचोचितमिदंकार।  
 एयत्प्रतीतितः प्रसादोदानमानादिरूपःसर्वत्रभायते २९ ॥

मितितदिदमितिप्रज्ञातोसीतिसम्मुखेनमाननानज्ञातेतिवच औदार्याद्वात्मम् हरेच नऊदाग।  
 एतद्गणयेतीतिप्रत्यभिज्ञयामाननाप्रप्रत्यभिज्ञायाशमानेनतियेतवमतेअत्रसमर्थइतिपा।  
 ज्ञेयइवेति यथापनन्योजलेपिवर्धतिस्थलेपिवर्धतिनविशेषयतितयोदारेणसर्वथादौर्घ्यचाराः।  
 यातयितव्याइतिप्रसौस्वयमेवशूलोदयइतिकिमत्रमयाश्रयतेप्रसौचरिक्तपात्रमितिर्ह्यतेइतिवि।  
 शेवापेक्षानकाचिद्वेतिभावः २८ आतिथ्यइतिप्रतीतितइतिविद्यासनेसर्वत्रेतिनपुनरुचोचित



प.से.  
३३ दी.  
४

मिदं यत्प्रकृतान्तरविभागातिथेन मन्त्रस्य विशेषणं प्रजाकर्तव्या इति तेषु सामान्यप्रकारेणोति ५५ अत्र  
समर्थ इति निषेधेति इदमातिथे सामान्यविधिरिष्यते सर्वसामान्ये मेदे प्रवर्तयितव्ये अत्र दृष्टोतः निषेधः।  
चोदने वेति गोहिं पदान्तरमृष्टयेत्यादौ निषेधचोदनायां यथा सामान्यविधिरिष्यते ज्ञातिपदान्तरमिति  
कस्याचिन्नोक्त्या वक्तुं नैव पदान्तरं शास्त्रकार्ताभ्यां जायते अत्रैव विपक्षे वाधमाहनेति अत्रेति शेषः।  
अज्ञातिष्ये अत्र नृणां नानाकाविदिष्यते अत्र सौष्टव्यो सौनेति अत्रापि दृष्टोतयति विधिवाक्यवदिति।

निषेधचोदने वेदं सामान्यविधिरिष्यते न यत्र नृणां नानाकाविदिधिवाक्य  
वदिष्यते ॥०० पणोयमत्र विधिवत्प्रतिस्थाने प्रवर्तना एकाकारतया  
येयास्वाम्येनाहवतया ॥

यथा तत्र वा यद्येते मन्त्रमालाभेन भूतिका मन्त्रादौ विधिवाक्ये अत्र नृणां नानाकाविदिधिवाक्ये  
इतिनात्र ज्ञातिपरत्वम् तत्परत्वे हि चोदिनकर्तव्यता सिद्धेति ॥ पणोयमिति अज्ञातिविधुप्र।  
तिस्थानमिति एता एते अतीव शृङ्गारिकादिषु स्वाम्येन प्रेम्णा यथा रविरहो वा विशेषमनये।  
सैव प्रकारेण तत्राश्रयत्वेन यत्र प्रवर्तना मानादिलक्षणा ॥



सर्वथा साम्येऽपि विशेषमवतारयितुमुपक्रमते भेदयो मिति रमे मस्येतः कोतगवातिथयः सौचित्याम  
 हात्सौचित्यसामग्र्याभ्यर्थः कार्त्तरस्यापि सौचित्यसामग्र्येति भेदः परेमायः मायाद्वयेतः नहि महात्मा।  
 तरोचितसामग्र्याचितोचितोभवति नवाकातरोमहाजनोचितसामग्र्याचितोचितस्तत्रतस्यापरिचित।  
 त्वामरिचित एव सर्वस्य सुखभाक्तादिति सामान्यविशेषार्थगभीकारेण तत्र प्रत्यवायविशेषमाह क।  
 येचिदिति इदमुपलक्षणोऽर्त्तामतायाश्च तथा परत्रभीः परलोकभयमिति प्रत्यवायविशेषोऽपि च।

भेदेयं केवलं न्यायः सौचित्यार्याश्चेदुभयैः कथंचिच्चवनेलक्षमालिन्येच परत्रभीः २ सत्य  
 स्योत्तरधारित्वात्प्राप्त्यर्थीरियेक्रिया विधेयातत्र महतां सेवाकार्यास्वयं वलात् ३ पुरस्कृ  
 तप्रतीतिचवराकार्यमीरिता कार्येयं सर्वधीरैर्विधेयेत्येव निश्चयात् ४ महतां तन्महीय  
 त्वेयन्महानामपुत्र्यते प्रायेण पुत्र्ययेत्येतयप्यरिसेमुत्वागतम् ५ ॥

कारेण समञ्जीयते इति चवने सामान्यविशेषस्तु माहतां चवने लज्जवैकातराणां च मास्तु निर्लक्ष्णं  
 लक्षणेन सामालिन्यं परलोकभीतिश्चेति सर्वस्माद्विशेषः २ मर्त्येति मर्त्यत्वात्प्राप्त्यर्थे स्वयं धारित्वा।  
 त्वात्मेव मर्त्योऽसौ मर्त्येति स्वत्वोपाये साविति चात्प्राप्तिरनया क्रियया ज्ञायते तत्रापि विशेषयति।  
 तत्रेति सत्यमिति सत्यं वदकक्षेण ३ पुरस्कृत्येति प्रतीतिश्च महतां विधेयेयमवश्यमिति कार्यतत्पवात्र।  
 भरोन स्वयं वा कार्यायरेणोर्वतिभावः ४ महतामिति यत्तदिति महताः श्रियिर्भिन्नकर्मः श्रिसयीति सं।



प. सं.  
११ ही.  
४१

मुखागतमिति वध्यत्वात् कभावेनेति भावः वेद्यत्वात् कमप्यसि समर्पयेति तन्महत्वे किं नाम वाच्यमिति भावः ५ अत्रैवार्थवायोशेषवत्यतिशयोक्तिः अतरेगिणीति पूर्ववत् हेति प्रसिद्धौ ६ संदति कि। याष्टना ७ यः कोपीति स्पष्टं ८ स्वस्थानेति सेतिकेचिन्मानपाशाणां स्वस्थान एव धृतवित्ताः तितराति श्यं सुचिते ९ जातिनिग्रनिद्र दोल उल्लत राजनाम किमित्यसौ वलात्तरे सनो सेमवयो चक्र इत्यर्थः

तथाचाह तरेगिणीति एतद्वद्वत् कीर्तने देशे राजासु दारेति धिसावस्य ५ साक्षात् सौ वि द्येद्वारमिति ध्येयमनर्गले महता च वराकृपाणां तशसीज्ञेन न किय ७ यः कोषत्रिविवेशासौ मानप्रीतिपुरुःसरे उभोजमिष्टं संस्कार एतच्च सुदिताशयः ८ स्वस्थानादतचित्तानासति धी नामसौभगात् प्रेषयामास भूतैः सैः संस्कृते हि भोजने ९ जातिनिग्रोत्सराज्ञेन देशाको ते ये वलात् सेनां समुत्तयावकेरीतिरेवामहीभुजो ५ निशम्यवातांसे चित्तवदसान्ताः त एतदसौ वभूवशतिपेत्तास्त्रिपुड्वर्यामहीभुजो ॥ अत्र हरिप्रसेनासासालहारसुपागता शु युधोवलिनीरात्रिमावयावन्मरोडता ॥ आगतायामशान्तस्यां राजासावति धिधियः ८ य कथं वत्सं पत्रे प्रेषयामास भोजनम् १३ ॥

तरयति रीतिरिति स्वाचारोसौ नात्र कस्यापि विमतिरिति भावः १० कथं वदमानो भूदित्यर्थः तरयति शक्तीति ॥ अत्र हमिति स्पष्टम् ॥ आशनायामिति च १३ ॥



चर्यामिति किं तदिति समस्तदिनेषावत उड्क्रिया किं वेदमिति उड्क्रवमार्गेण चारंभे च भोजने प्रेषणा ।  
 क्रियेत्यलमिति अलमधुना मेनेदमेव कथ्यतामिति १४ निशम्येति द्विविधेति मर्मपुरुषतलक्षणाग्र  
 लोकिकीति सामान्यजनागोचरेति साकृते सत्त्वनाशयेवाहंमर्मजातिरस्तीति दूरागतातिथिरजाकि ।  
 येन पुरुषपवनस्त्रीक्रीडोचेति दिने बुध्यामीमलमिति सत्त्वधियोत्पन्नकृतेन वेव कृपिविविचेत इत्यल ।

चर्यामेतोसमा लोच्यवायसौ विस्मयाकूलः उदेतैप्रेषयामास किं तत्किं वेदमित्यलम् १४  
 निशम्योत्तरयोचके सममत्र निशामय नरताद्विधा लोके प्रदर्श्या लौकिकीमलम् १५  
 श्रित्वापि वैरकलनायेररादागता गृहान् विस्मयते भवेत्प्राप्तयेरतिथिभावतः १६ न  
 दौर्धयोग्यैतषास्ति परदेशागता वलात् सभक्तिं भुंजुमला क्रिया सर्वत्र सिद्धये १७ निश  
 म्ययायसौ तस्य कलासौ दार्यशालिनीम् तदस्मद्द्विधा होले निदधौ परयासदा १८ ॥  
 अहो किमिदमादौर्धकस्यैषा दृश्यते कला अस्तेन नोचिती केनेदृशीयं मम राजते १९

मिति सेत्ति मंक विविचिनक्ति श्रित्वापीति पुगेन ग्रमला क्रियाप्रकृततादौर्धतलक्षणा इति क  
 विसृजेन वाक्यद्वयमिदम् १९ अहो इति प्रस्ति यदिसमाप्यसौ स्तनत्रः परमेश्वर इच्छति तत्तया  
 पीये चर्या विधेये वेत्स्यतावत् परतेनेनेदृशीयमारब्धोचिती पुड्कलक्षणा मयारब्धा कनेरा ।  
 नेतेन यस्य निश्चितत्वादेव बलाश्रितत्वाच्चास्येति विरतिरेव श्रेयसीति भावः १९ ॥



प.से.  
३० ही.  
४२

शत्रावितिकविवाक्ये शुशार्यस्य शत्रुविषये भूभरितत्वादेष्टस्यापि प्रथमे निर्देशः शत्रावितिसत्य  
मवात्ममिदं सत्यतोऽविति प्रशार्य इति प्रतिय्यादौ र्यल्लपो नातिनिर्हयत्रवा २० यद्यप्योमिति।  
पक्षइत्यतिथिः प्रागिति श्वेययेन नापराइयप्रादतिथिर्जातः पश्चादिति प्राग्वतिथिर्जातः सदृश्या  
दपरार्थतिथिनिग्रामभुगतियेनैककंचले भुक्ततस्मादस्मात्प्रायाइत्तामित्रमसौ गणपइति नैत।

शत्रौ स्रहृदि वाममेममेता ऊरुमाचिरं प्रशार्ये जाततेनेदं नश्यतीति विनिश्चिनु २० या।  
तोये अयतामय प्रतिय्य करणो बुधाः प्राकपश्चादयराध्ये वग्रामभुच्चित्रमिषाते २१ या  
त्यायिकेयमत्रापि नायेइत्यभूतले कीर्तिस्फातिभृताशोसायत्रमोदायधीमतो २२ स्व  
पत्रास्त्रोत्पत्त्यनेर्जातवडापरचितैः विशापरिप्रग्रहाणामोप्रसंस्थापिताबलात् २३  
विलोक्यमुखमाह्लात्रायंकनार्थे समुद्यते तस्मिन्नल्पवयः कश्चिदत्रोत्थायारुप्रश्रितम्  
भोर्मान्यबुदेशपथस्तस्याधीशस्यतेयथा तज्जातस्यममेयं शरीयतां ऊरुयत्ततः २४ ॥

दयरायोगाण्यत्यर्थः इत्यन्तरशिखावेन्धः अत्रशोखरवेधः आख्यायिकेति २१ भृताशः परि  
तदिक्तः यत्रेत्याख्यायिकायां २२ स्वपदिति पराविताभत्याः प्रग्रहावेदीकृताः २३ विलोके।  
तिताम्यप्रहाविलोक्य तस्मिन्नितिरासि अत्रतैविशतीमध्ये अल्पवयाः ऊमारप्रकृतिः प्रीति  
नेचिनयत्रासश्वम् भोरितिततस्त्रदानानंतरं यत्तया कर्तव्यतया स्वीकृतं तत्कुरु २४ ॥

४२



न्यायेति नात्र मम कापिशोका यद्वावस्मान्देउयतीति यत्तद्व्येरीतिर्देउदेउल्लङ्घनात् न्यायानुसारि।  
 एतिसर्वथावर्ण्ये विधेया अतस्तु सर्वथा न्यसास्यमभिमिति भद्रादिनीतवदेउयितरपराधानुसारे  
 एदेउदेउकरणाद्भद्रादिनी अस्माकंपुनरिहैवदेउेन पापमुदेः परवसगतिप्राप्तेर्भद्रादिनीतीयम  
 स्तनात्रममकथं विदधि विवक्तव्य उदेतीति किं नित्यं शिलास्तुद्धास्तानुशास्तिर्महिताश्च नितारमणी  
 यत्नात्मात्मासाह तदेतितस्यादेउेलायामसौदेउोपि प्रच्छाति मास्यकथंचित्कुत्रचिद्विषये मनः

न्यायानुसारिणी रीतिः सर्वथा भद्रमस्तमा किं नित्यं महिता शिलातदाप्रच्छोप्यसाविति  
 निशम्य मधुरावाणी स्वस्तीस्तुक्तासभ्रपतिः आनृणापारिकामेकामानायासैसमार्थि।  
 पत् १५ अगृह्यपारीयात्तेव पुनः प्राहस्मभ्रपतिं वर्णाः सर्वे सज्ञातामेकथपासाभिनीचिती  
 अवर्ण्येखलमर्तव्यं समैतैरेव साम्यतः दीयतां वारिणीयेत समैतैरिति सङ्गतिः १५ इति न्या  
 योभिनांतस्य अन्तासौ गिरमादरात् प्रत्येकं दापयामासपानीयं परमादरात् १०

साभिलाषमिति अपिशतः संभावनायां परैरपि प्रच्छाः किंपुनर्यस्य सौख्यं किंचिदभिलष्यति तदा।  
 सौदेयेन वेति १५ निशम्येति पारिकायानयात्री १० अगृह्येति ध्यातेवेति पूर्वमेव समनसि वडभा।  
 विकर्तयेत्र राजसंमुखे ध्यानमभिनीयेत्यर्थः नौचितीत्यत्रेति शेषः अदेयास्यापि सर्वं चामीत्तु  
 तदाः स्फुरितियेन मौचितीकार्य एव मिदमिति भावः १५ अवर्ण्यमिति साम्यतस्तपराथसौम्यात्



प.से.  
१.ही.  
४३  
५३

सद्गतिरिति सती शोभना गतिर्वर्तनी तथा वाप्यस्यासुमनाधिक्यकारणेन सद्गतिः प्रमाकेचपर  
स्यरेतदकरणेनेति भावः २५ इतीति स्पष्टम् १ पीतेति भद्रमिति तन्मात्वादितापनोक्तौ भद्रमभयम  
स्वमे १ निशमेति स्पष्टम् भवदिति सद्गतामिति च २४ अनेति अलमतिशयेन अलमिति वा  
विकासमामिसूचकम् २५ पुनरप्यत्र शेषवति अनेति पुनरुक्तौ परिहारमारुहेति कथा।

पीताहसन्मुखो वाहूवद्धारुणरुतम अर्हन्ति तापनावेला प्राप्ता भद्रतदस्वमे १ नि  
शाममधुरां बालगिरिहृष्टमना प्रसौ ऊंचितत्रयगः किंचितेवेदिति समादधे १ भवत्यानी  
यपानेन वयेतेति यथोचना संपत्राः परतो ज्ञेयप्रमाणस्वामिधीः परम् १ महतोपालये  
नैवौचितीयद्वयपातना अतिथीनां परं लोके कीर्तिरेवावशिष्यते २४ अन्तासविस्मिता  
राजा कौशलेनास्पधीवनेः सर्वान्मोचयान् चक्रे सत्सदास्यफलमलं १५ अमाण्यात्वा  
विकात्रेयं श्रुयतां सभाविता येशीवास्वारवैचित्र्यप्रयासे कापि सक्तया १६ साम्यस्य कस्य  
चिद्व्यमभूद्राहार्थममृतः सतद्भद्रैश्चकाराण्यकाले तेषु पुनः पुनः १७

त्येकप्रकारसभाविता रसैरहभिभाविता संस्कृता सती वरुवैचित्र्यप्रयाति अर्धमा मोदं दराती  
ति अत्रोपमापेशीवेति पेशीतनुमृदितमासलनिकारसैस्तवतादिभिः षड्विः संस्कृता सती यथा  
वरुवैचित्र्यप्रयाति उभयप्रापि प्रस्तारचनयाने करमसते वैचित्र्यावहतादिति १८ साम्येति आ

हार्थमादेयममृतोचमलान् सयोमर्णः उरुहो इव मुद्गीत्रसोमर्णस्य १९ ॥  
५३



कृदेनेति श्रानायेति णिवाचला दानयने योसते सकले सर्वे कला सहिते च कलानियतानियतवृ  
दिः ३५ इतीति सारेति कथं ऊजानेन तद्रूपमवस्थापिते इति सारः स्पर्शः इत्यादिनामरीत्या यतः स।  
ज्ञातिः सती व्यवहारवर्तनी देयार्थी नादेनैव सङ्गतिर्लभ्यते इत्यर्थः ४० अथेति असावधमर्णः यत्ने।  
देयितारम् दानसक्तो चरोमा माने एव पितामहादिमद्वत्त्ववर्णना इदेयनम् परे तु तावन्निशम्य  
ताम् निशमनीये किंचिद्विद्यते तन्निशम्यतो अयताम् ४१ पुनरिति अत्रेतामर्णो अथेति एकस्मि

कृदेनेषतदानाण्यवलाकस्मैचिदपितः सम्यक्प्रिपीडितोऽसौ मद्रूपं सकलं तया ३५।  
इत्यानीया लयेते सद्रूपस्यारविचक्षणः शसयासासतस्मीत्यादेयार्थी नादिसङ्गतिः ४० अ  
थासौ सौत्वयित्वेन दानमानादिना कृती आहस्मदेयमेवेदेमया तावन्निशम्यताम् ४१ पुन  
र्माप्रापयात्राय किंचिदावेयमस्मिमे आवेदिते तया गमद्रूपं दानास्मिनि स्थिते ४२ दयि  
ते जागते तस्य तत्राभद्रुक्तिवेलिका सभृत्यः सत्त्वपाद्यस्योभुक्त्या सक्तो च भवह ४३ भोज  
नासक्तचित्तेषु सर्वे स्वस्य महामतेः सभृत्यासौ दशोकस्मादभद्रोचरश्च भवह ४४ ॥

त्रेवदिने आवेदिते इत्यावेये कथावस्तुनि निवेदिते त्वयेति सत्त्वार्थे तृतीया ४२ दयिते इति अत्र च।  
मर्णो दयिते दयासापिते तजानीते इति यावत् ततश्च तत्र सभाया मागतै समायाते तस्या द्रव्यभुक्तिः।  
वेलिका अत्र कथायां कनसर्वाभ्यागतभोजनदानादन कथावेलेति सभृतो राजभृत्य सहितः



प. सं.  
३. सी.  
४४

सोयमर्गः पात्रेयतः स्थापिते भेत्तपासक्तो बभूवे हतिप्रसिद्धौ ४१ भोजनेति अस्यामहामेतएवस्य  
असावयमर्गः सभृत्यो राजकीयपुरुषसहितः अकस्मादशंकया गोचर इति सते ४४ तदैवेति त  
दैवदृग्गोचरी भवता वसे ४५ मयेति लसं व्याजः अतिथिरसावस्मद्भो भोजनं कृतवानिति पा  
रितोषिकमप्यसौ किंचिदयमिति तद्यानेनोदये चने मया सैव अदितामिति ४६ आलस्यनिदर्शनादिभि  
विचार्य ४७ अतियेति असादृशातिथ्ये विधाय पारितोषिकादिदानेन तस्यालीपक्तिः सावाप्यायाप्र

तदैवोवाच ते भस्मभरो सावतिथिर्भवम् नाद्यप्रभृतिपीड्यो मे संचैने गच्छतात्साले ४५ ।  
मया स्यथ न मादेये पारितोषिकलस्यतः अर्पितं चरता देवसुखेन स्वगृहे स्थिति ४६  
इत्यालस्यपरेधीरैरतिथ्यधारणा भूत्वा विधेयानानया तस्या काचित्सीतिरिहोत्यते ४७  
अतियजलसंसिक्ते भवत्तेनेमदावुधैः वाप्याप्रसादधीनालीयासौ फलति मौक्तिकं ४८

सादधीनाली मौक्तिकं मुक्ताफलं फलति फलपाकेन ददाति अथ च मुक्तिरेव मौक्तिकं स्वार्थं  
कण अस्या सुकर्मणो मुक्तिः फलमित्यर्थः ४८ ॥



अवश्येति अथो न कृतं दैवं तदर्थिभिरर्थाशाश्रयाभिव्याश्रयि नो याचदाशाश्रयंतदभिव्यातत्राग्नी  
 अथवा र्थाशाश्रयमेवाभिव्याशोभायसो साकियावश्यकरणीया अत्रावश्यकरणीयत्वाशंकाया  
 क्षीतमाह व्याजादिति इयं कियावश्यकार्ये तत्रोक्तं तेन न काप्यन्यपतिः परंतव्याजमात्रोक्तना।  
 जोदारमतिभिः शिथिलीयतयमव्याजेन वायाचंतो मतिस्वभावाहेति व्याजाहानि सर्गतस्मृकम  
 तत्र व्याजो नाम यथा किंचिन्मात्रिन एतस्मिन् कर्मण्यवडकस्याः कथंचित्कातरावयमत्र कार्यार्थमा  
 अवश्यकरणीया सौकियासद्विर्यार्थिभिः अत्राशाश्रयाभिव्याह्यानाद्यापि निसर्गतः  
 ४९ अत्रेशाश्रयस्तिरस्तीयेतदसिद्धौ समस्तके कर्देमापातनामेयेति राशोसौवजेयदि ५०  
 तथाच एव वागत्रसमस्यार्थिनो मुरा यथातथागतस्यार्थोद्धारः कार्यार्थनाहितत ५१  
 अत्रैव ह कृत्वा विद्वद्भिर्ह्येतन्नियते मुरा धार्यससर्वथा पूर्णकामः कार्यार्थथावलम ५२  
 गताः कार्यसंकटादद्यात्रैव रात्रिपतिनेत्यादिव्याजेन याचंते अथवानि सर्गतः प्रकटमेव याचंते  
 ४९ अत्रेति अत्रार्थिहते तदसिद्धौ अर्थिकामनासिद्धौ इयमीश्वरशास्त्रिरीश्वरात्ता ५० तथाचेति ।  
 यथातथेति कष्टेनाद्यादियानमारुह्य वागतस्यार्थिनः कृताहारे विधेयः किं नामास्यकृता  
 मित्यत्राह अथेनेति अस्यापार्थनैव कृतामिति कृतावावश्यमुद्धारणीयमिति भावः ५१ अत्रमि  
 ति इयताऽस्वरणोक्तेऽपि चेत्केचिदुपदेशायात्रे सुते शृण्वे सो वेदेयं यथातदा वहुपि चलीकृत्य।

चरीनसकिंचित्कारमिति सारमिदं प्रपत्तादिति यते रुदिमुदोत्तेसाधे एयं सश्रुषी सर्व  
 येन भयावुगतम् अकिंचनेवास्तु अत्राहो वाच्यमानर्चेस्तु स्तले भोवा सो पूर्णकामो  
 विधेयश्चेति ५२



प.से.  
१० टी.  
४५

तथाचेति सहायशास्त्रदेतावरुतेनत्यातः स्वप्रशस्तीतिस्वास्वकीयायासौप्रशस्तीरहस्योपदे  
शशक्तिकातस्याः समारंभउत्थापनावेलायामेव ५३ निगशमिति येचयुतेति यादहोमानिधि।  
सपर्यातर्पणवन्त्याव्यपेवमहायज्ञदेवताः येचविथगाहिस्याच्चविशुद्धिदेतवः ५४ तथेतिचिते  
नयेंतरयेमणवुथानितिउपदेशाग्राहिणः ५५ अहोइतिस्वाउमनःपियेपय्येतत्यथेहितमभर।

तथाचसोपिमानार्हपसभिख्योमहायशाः स्वप्रशस्तिसमारंभेस्कटमेतद्गशीशमत ५३  
निगशेयोर्यिनेऊर्यात्समाहृत्यस्यमेदिरं नपेचयुसभोक्तारःप्रविशंतिकदाचन ५४ तथै  
आहीसहीयोपिपूतसर्गःससदृशाः धराधिपत्यवेलायोचितेनानित्तपहुथान ५५ अये  
शृणुतमित्राणि साधुपय्यभरत्सो सुसखायोवदेत्येतेहारमागत्यनोर्यिनः ५६ अयोस्ति  
किंचियदिकस्यचित्तमासंप्रदत्ताहसितोहितार्थे उत्थापयाम्ययचसममार्गेतत्रार्पयेकोरिण  
णोसुसारे ५७ भुवनद्वयविभवेच्छायादिमनसितवेदवर्तनेविद्वान् परितोषयार्थिचितेनदत्र

दानेनमानवर्षेण ५८ ॥

त्समेविमृद्यमानेसदास्वादातिशयमेवददातिनऊत्रापिसवलतिसुसखायःशोभनवयस्याःहारमा  
गमेतिअनग्रहकर्णेघातस्ययदमीस्वयमागम्यास्मदितार्थेवदेतीति ५९ वदेतीतिकिंनामतदिति।  
तदाव्यापयतिअथेतिचस्त्वर्थेसुसारेस्थिरकार्यकत् यतोस्माहोकात् ५७ भुवनेतिस्पष्टं ५८



परीति सर्वेतिप्रहमाभ्योमोक्षामीति ५५ कार्येष्विति साद्वितिप्रसन्नचित्ततयातदर्शिनोसाध्या।  
र्थिनाम् ५६ अतिशयाभागात्तदीनदरिद्रादिदानमातादौकरुणोदयाविर्भावात्सुखेदयेनास्तवियमनो  
विधेयत्वसंभावनाजस्तसाहायेतदनाविर्भावात्कथेतयातमित्यत्र सासंक्षयतामिति एवमिति सा।  
हाथार्थीसदृशानामेवैतत्कर्माविमान इतिप्रसन्नसाहाय्यकरणोक्तः करुणोदयः कृतश्चतरोपमप्राप्ति

यदितेसर्वापह्योमोक्षेच्छातद्विरूपपरितोस्तु आत्तरचित्तोश्चिंतायंत्राउन्मोचयाग्राधीसा  
२ ५५ कार्येष्वपुवण्यकार्येष्वपरमेतत्रिशम्यता साहाय्योपक्रियासाधुविधेयानेतदर्शिनो  
माशंक्यतामहानेषकृतत्रोकरुणोदयः आतिरेकान्तरसनाविहितावरणापरा ५६ म।  
हात्मनामहात्मासौतदाभूदितिकल्पना याविशेषभरोदेकमेवैनेप्रापयत्यलम् ५७

रितिमाशंक्यताम् यतएवामाहाय्यार्थनापरोक्तशान्तिः कथेतर्हितयानेननाभातीत्यत्रार ।  
अन्तरसनाविहितावरणोनियमप्रकारेणोयमर्थनेत्यर्थः ५८ महात्मनामितितत्रावसरेसौमहात्मा  
भूदितियाकल्पनैवैनेमहात्मानमर्थिनेविशेषभरोदेकमलमतिशयेनप्रापयतिप्रनयाकल।  
नैयैतदाविमाननैवविधेयेमेवोपिप्रकारश्चातः ५९ ॥



प.स.  
३४ सी.  
४६

अस्मद्वतारयति प्रपराथेति पनदित्यन्वोदेशे प्रलेविशंतीति शयेनैते शधिकारिणश्चर्यः योचिनापा  
पिनामवेपापे मालो कपानेनैदेकतामिति व्यतिथीरन्वयाभ्युपगमनेन कृतमिमांसादयंतीमेवापि  
प्रक्रियापरायत्तमापणस्येति भावः ५० अतिथीरत्रितिकर्मव्यतिहारश्चार्मनेपदम् ५१ इदमिति  
दिशोकीशङ्कोकोऊसक्तसंपालकप्रशंसाया ५२ अत्रैवशाखरयतिनिरशितमिति साहाय्य

अपरायत्तमाहारमनेतेदेविशमले वेचिनामसुमालोकभरतिथीरन्वयाभ्युपगमनेन कृतमिमांसादयंतीमेवापि  
नत्समरक्तमसतोरोदेविराजते निषेयविषये रज्ज्वनः श्रुतिभिरादृत ५३ आदि।  
येनेतपवैनाकयोवेविशदाशयाः इहामुत्रापिबोद्धंतिसर्वथैवमतल्लिकाम् ५४ निद।  
शितमिदं प्राचैः प्रापिनः कस्यचित्कृते मन्मोर्त्तलधिमामेकोगमत्साहाय्यसिद्धये ५५  
निशम्यतमसौ प्राह न ज्ञातेते मनात्र किं विहितेयेनमास्तान्येसर्वेविमृषवेतसा ५६  
अत्राहपुनरेवासौ समेतत्रैवसत्क्रियो विधापयितुमस्याहेतवोतिकमुपागमम् ५७

सिद्धयतिप्रसौपायोमयोन्मोचनीय इति ५८ निशम्येतिनज्ञातमिति महत्मापमनेनाचरितमि  
ति ५९ अत्रेति सत्यमिति विहितेममाप्येनदितितत्रैवेतिसत्येवमरुतिपापेसत्क्रियोसत्कारमपरा  
यत्तमापणार्थेवप्रसाददानम् ६० ॥ ६१ ॥

४६



शीघ्रे प्रकृतकार्यसिद्धयग्राह मोचनीयशतितया सहममस्य वावेधेनालमिति यथाययत्स्ये स्यात् ।  
 त्वयमप्यसौ भवतो मत्तो भवेदिति किमर्थं महागमने स्यादित्यादिना अत्र प्रकृतपुष्ट्येयोतरयति स  
 त्वमिति स्वार्थसाधेन कर्तव्ये स्यार्थोत्थापनं शोति कर्मणि वेतालोच्चात्तनमिदिति नेदे सतो दाह्यमि  
 ति भावः ५५ निशम्येति अनुमतमाथाय अनुमते मयेति आधाय हरिष्टना ॥ अजितपरिति ।  
 इत्यमृतप्रकोरणस्यार्थनिरूपे संपरार्थवदकस्यतया ॥ सहायेति सहायैः करणभूतैः चोभि  
 मोचनीयो मयान्नलमेवेति त्वयाप्यलम् स्यार्थवेधेन मेदाहं सतां यत्स्वार्थसाधनम् ५६  
 निशम्यत्वलपृभा वगभीरो गिरमस्यसः रुष्टो नमतमादाय तां तमित्याह तस्यधीः ॥  
 अजितपञ्चभस्यान्त्यामप्येतत्समाग्रतः साहाय्यकारणो सिद्धिर्भवेदिति विनिश्चयः  
 सहायसंपद्यसिद्धकसहायैरेषतामियात् तस्यमानः सदैवज्ञोः सखीनामौचजीवति ॥  
 विलासिस्थानके चेदेति रुक्मशक्तिशालिनो याचतमासौ सचिक्नेतेषां सुखपदस्थितेः ॥  
 लक्ष्म्यामिरेतेषां सौख्योदायप्रकाशकः सत्सर्गो सौविभातेषां महिभूमे विभूषणम्  
 नृकसः जीवति चेति ॥ सहायसंपद्याहात्प्येति रूपत्वमिमाहात्प्यमपि निरूपयति विलासी  
 ति विलासिस्थानकं महात्मप्रशस्तिग्रंथविशेषः ॥ लक्ष्मिति इति साहाय्यमहावतसित  
 माकथावर्णने लक्ष्म्यान्वयान्मात्रं परंतु सौसत्सर्गः साहाय्यकाचरणलक्षणाः औद्योदायः

प्रकाशकः अनेन सौख्ये सौंदर्यवेने सो प्रकाशने अत्रार्थोत्तराभायति एवमिति  
 ७४



प.से.  
३० ही.  
४०

अत्रोपरयति निर्दिष्टमिति केन चिद्भूतदोषेण कारणेन कैश्चिदितिकर्तृभिः इर्नामेति इदम् ।  
कार्यमनेन विहितमिति किमत्र तेषां फलमित्यर्थो नरयतिरीतिरिति निश्चयवत्तावर्तन्योक्तमात्र  
तमेवेदमिति कर्तृभिः इर्नामेति इदम् कार्यमनेन विहितमिति किमत्र तेषां फलमित्यर्थो ।  
नरयतिरीतिरिति यो भवति भावः ॥ यथा चोत यवनप्राग्रोपवनाजानस्य देशगोष्ठो देश  
देहास्थाने सकललोकाय तदवयवात्किनत्राप्रामेयः तत्र चास्य कारवधः संज्ञापितः कारायाम

निर्दिष्टमिति केचिद्भूतदोषेण केनचित् इर्नामा विहितः कैश्चित्तीतिरेषा पुरातनी ॥  
यथा च यवनप्राग्रदेशगोष्ठ्यामवापसः कल्लोस्य यथा तेन कारायाम निवेशितः ॥  
चिरकालोत्पत्तीतेष्ववार्ता राजाधिकारिणा मनोमार्गमतीता भूद्वे किं नाम उच्यते ॥  
अंतरस्य संविद्यमानेति द्रव्यधीः रहस्ये चोदने केचिद्भूतदोषेण सह दिव्ययात् ॥

सौक्रियतामिति कारायामसौक्रियतामिति कारायामसौ निवेशितः ॥ चिरेति राजाधिकारि  
णामिति राजाधिकारिणो वयस्य कारवधस्य वार्ता मनोमार्गमतीता भूत न केन चिदसावे  
त उन्मोचन कथा स्मारितो नापि स्वयमस्मृतिमगादिमर्थः कथं सर्वथा विस्मृतिरित्येतत्समर्थः ।  
यतिभ्य इति भवेद्यवश्यं भाविमर्थे किं नाम उच्यते तेन प्रबुद्धतयापि यवने शतद्वयत्वाग्रजसुप्त  
प्रायाश्च भवन्तित्यर्थः ॥ अंतरस्य इति अंतरोत्तान निष्कारणमत्रैव गरीता वीटशी कारवधनौचि

नीतिविशेषः संविद्यमानेति नरयतिरेव वदन् ॥ ३८ ॥  
नैरुद्विगतादस्याधीदिमर्थः ॥ ३८ ॥



रुस्यवेदितं विशद्वतिमालो इति मूलादागतः अस्मत्तः सुस्थितिरेतदीयाथलाणामपि प्रेमया  
 ज्ञेयं इति विशेषणैरेतद्वाच्यं चात्पत्यं समर्थितं स्वार्थनासिद्धये विशेषणोपन्यासः सेवेथेति गणः ।  
 मैत्रीपरिपालनादयो रज्जुगंधः सौरभ्याद्यो लेशश्च भावितः प्राचीनसेवेथे लशनोनास्याभूदि ।  
 मर्थः ५५ इतीति संधाप्रतिज्ञामर्थादावा ६ गंतव्यमिति अस्मान्मल्लगणाड्डतादयराधिनायुष्मा ।  
 भिर्गतयो अयराथक्षमापणाविधेयेत्यर्थः यतोयमिशालिभिः धर्मवैभवेचेदमवयदपराधक्षमा ।

मौलोविहितमेवोपप्रीतिपात्रेव सुस्थितिः संवेथगणसङ्गं वासितोभूत्किलास्यसः ५५  
 इतिमावेनमग्रपमनुस्वार्थप्रशस्तिकाम विलिख्यप्रनिष्ठावाचुसंस्थागंधेद्विहो ६  
 गंतव्यमस्मायुष्माभिर्यमेशालिभिरुड्गतात् विस्मृतं वोधुनाप्रेतराजोसंस्तोतिकेनयेत् ५५  
 जानोचत्तानिपीयूषवह्नीचित्ततरोड्गता भवतांसकलायास्मद्विज्ञप्तेकमीदृते ६२  
 अलंवावज्जनाकलवेलातश्चेद्विभुडिभाक् तड्मन्त्रोमहत्मासासंस्तयाभावमेवमे ६३

पणमित्यर्थः अतिरेकदेशोमाह विस्मृतमितियदिभवेतोधुनाप्येनमुपेक्षेपुस्तदमुपेतराजो ।  
 तिकेनयेप्रमावधुनास्वयेमरिष्यतीत्यर्थः अतिरेकदेशोमाहविस्मृतमितियदिभवेतोधु ।  
 नाप्येनमुपेक्षेपुस्तदमुपेतराजोतिकेनयेप्रमावधुनास्वयेमरिष्यतीत्यर्थः ६५ जानेइतिनि ।  
 मितमात्रमेवयसस्मत्पराणापरेतसरजसिद्धवभवदपरावत्तमेत्यर्थः ६५ अलमितिश्रक

स्त्रीविशः सप्ववेत्तेवस्ते तस्योतोविशुशुभाक् अचोन्मुक्तः तदिति तदा ५३



य. से.  
३० ही.  
४२

५४

विशुद्धरतिरजमास्तुतस्तिस्वयमनिच्छावोधिनाश्रान्तःकृतव्यामिः शुणास्पदमिति सतोस  
स्मिन्नेव शुणावदम् २४ चोरिति उक्तिद्वयं प्राकल्प्ये लोतरसुक्ता निरपराधितलतौकादिती  
याचविशुद्ध्यापीसुक्तापायप्रसादनारूपातत्र उक्तिद्वयादेशोच्चेनेम्यात्तृतीया रीतिः सेव्या।  
चरितपापलक्षणवोविभातितयापिमोक्षोचितीत्याहतयाप्यस्मात्सितियद्विसेव्याकृतमि।  
तिगौरवेणममधेतयापिमहात्मनोपरोमोचनीरतीयः प्रकारः साहायकाचरणोनामविषय

विशुद्ध्यापिचेलोचयेत्यापरजमास्तुतः शुणास्पदं सतोथायः क्षयानीयनिर्कुरैः २४

चेउक्तिद्वयतोप्यमारीतिरत्रविभातिवः तथाप्यस्मात्साहायधियामावत्पतां बुधैः

सउदारोभवतीतिदायः सर्वत्रसेस्थितः इतिभयेन्नोज्ञानेकयमापदमागमम् २५

दयावोभास्करस्येवदानेयाराधरस्यच चिन्तातमोगारमथेकयेयततिमादृशः ८०

येवेतिभावः असावितिरीतिः ८५ सइतिसभवत्स्वामीतदारत्यत्रमउर्मोचनेमनिमित्तरहितः।

भवतीतीतिभवतश्चप्रेमभागः सर्वेतिस्वकीयेपरविषयेवासेस्थितः संस्थामागतः इत्युक्तः।

हेतुभ्यामत्रमउन्मोचनभयेवश्यभाविम्येवनाहेज्ञानेकयमिमोचिरकालस्थितिलक्षणमा

पदमागमम् २५ द्येतिचित्तैवप्रकाशनिमलनातमः सर्वतः संतापस्योदजननाश्रोगारस्तम्

थेवहिभास्करोदयेतमयोस्थानेधराधरोदयेवोगारसंतापः संभाव्यतेइतिकथमिति विषादो

दोर्मोचनमिच्छायेने ८० ॥

४२



दृष्टे चेति विशोध्यते लेख्ये लिखिते प्रस्ताव्यते अनेने दृश्यापे विहितमिति अत्र चाख्यायापि पाप  
 नामेति स्वामिनी सा सिवमाष्टे छ मर्थः इति विरस्यत इति भवतवा मर्ष्य चकाराणे वयस्य माहाधमी।  
 दृगव सोरचितमिति विरस्यते इति वयस्य माहाधमपि ममात्रा किंचित्करंत ज्ञान्या काचिदपि मृतिर्म  
 उन्मोचन इत्यर्थः ८२ मध्येति विरस्य चितकलनया पदिना प्रबुद्धीः स्मृत प्राचीन संवेधः अस्मै प  
 से स्वांमनेन तथैव दर्शयामास कथमनेन स्वमित्रपत्नी राज्ञे कस्मात्तथैव दर्शितमित्यत्रार्थोत्तरयति दा  
 दृष्टे च प्रीतिराया कृपानीयेन विशोध्यते अत्र चाख्याया सकृन्निभिः स्वामिनीति विरस्यते ८३  
 सा ख्या प्राप्तमिदं लेख्यं विरस्य सा प्रबुद्धीः दर्शयामास राज्ञे स्मै दास्यं भाति हि सर्वतः ८४  
 प्रशस्तिपत्रिका दृष्टा सत्या माधुर्यशालिनी बुद्धा माहाधमीति तां मुदितो यस्य समादधे ८५  
 साहाय्यं नाम लोके स्मिन्किमप्यस्ति यदा श्रयात् तत्कार्यं सोपि सहसारात् सवसरलायते ८६  
 भवान्मम साहाय्यं सत्यं सहाय इति यास्ति गीः कस्मै न रोचते सैषा सत्यसर्गा यधीमते ८७  
 स्वामिति दास्यमिति चैतलेखकविषयमत्र वध्यम् तथानेन तल्लिखितं यथा स्वामि विषयमेव तदि  
 ति ज्ञायते इतीयमत्रोचितीति तेन समलमेव तस्मै लेख्यं दर्शितमिति ८८ प्रशस्तीति साहाय्यानेष  
 यमागत इति बुद्धा अत्र लेख्यं समादधे समाधाने चक्रे ८९ साहाय्यमिति किमपीति चिंत्य स्व रूपका  
 रणमनत्कार्यं स्वकीये सोपीति साहाय्यकारी अत्र लेखकः अत्र लेख्यवक्तुः सरलायते दज्जभवति य

दास्ययादिति यत्परणीकृत्य ८९ भवति सत्येन सर्वेषां मय्यनयानां हलो कर्त  
 नादिति भावः ८९ ॥



प. सं.  
३० सी  
४६

कथेति इदेकथोयानेसासाधमेकरणीयमित्यालापायमः सत्सर्गसुमनोहेरेयावहिनसममा  
गेस्थीयतेनावक्तयेसासाधानेवणामितिसत्सर्गः समनिश्चयः सत्यवायमावितिसएवसुमनो  
हेरेपुष्पसमूहः प्रीति सौभ्याणो हेरितेयरास्तयेपरमपुरुषार्थस्यामयेप्रामयेयसुलीमति  
शयेनफलनियमपुरुषार्थफलतीमर्थः २१ एतदिनिनास्तुकिं प्रस्तेवेत्यर्थः एषसममार्गः  
सममार्गफलितेसर्वोत्रैवभरिमादधुरित्याशयः २४ कृतमितिस्पष्टं २५ इतीतिचस्पष्टम् २६

सासाध्याचारमिति स्थितिः

कथोयानमिदं प्रीत्या मोहेनो हेरितेलाणात् सत्सर्गसुमनोहेरेयसुलीनियमये २३  
एतदाश्रयणसममार्गस्मिन्स्थितस्यते फलसुमोचनायास्तुकियेनैषविवर्धनो  
कृतंवाप्यकृतंतेभ्यतदस्वस्माकृतंमया सुखेभवसमार्गणामनेहविचरेत्यलम्  
इत्यसौलेखनीयत्रोहताशक्तियिसत्वे साख्यसुमनसोसममस्तलायेतिनिश्चयः २६  
साख्यः साख्येनैवविचरेदेहहानिरपीष्यते किमिदेनामचोन्वक्त्यातमित्रस्येहहृष्टता २७

गुरेष्ठमरुतो मयि मेतिला  
गतमस्मि मम पोतुथ मम

साख्यरिति इहेहलोके जीवमेव शरीरे इति यावत् २८ गृहेष्विति हेतित्वागते परे पराग्रामे साख्येना  
सासाध्याचरणमविमृष्ट्यापि कुर्वमेवेति भावः येति सागतत्वाद्याप्रिसंश्रये श्रवणोपपत्तिका  
रणमित्येतन्मने शिथिलयित्वा प्रारभते परं निति वाच्यमिति तशस्योतः प्रवेशापवनचरते इति भा  
वः कर्तव्यतया पात्यायोधर्ममीमांसायो सासाध्यपक्षपातो न र्थावैवेति हि चरंतीति स्थितिः

लिसुचितम् २८

४६



अथ चेति स्ववर्णा अथ धर्मपालनार्थं चेतसो धर्मकोविदः विदुः नियतास्याः अस्मिन्नाये धर्मशास्त्रायाः ।  
यप्रतीते मते यथास्तिका इत्यर्थः हृदयावर्जकमिति तत्रैक्यं यतीत्यर्थः ५५ तस्मिन्नेति अत्र धर्ममी ।  
मोसायां सति सासाध्य प्रीतिदायः ५० अत्रैव संवदति निरर्शितमिति रं सत्रे यदेव चिती मधिक ।  
मकृते एतदभिधेये येषीदिका वंथ इत्यस्य कर्मणः प्रायम्योतनार्थम् अत्रार्थोतरयति सतामि ।

अथ च नियतास्यायेत्यायेस्मिन् धर्मकोविदः हृदयावर्जकं तेषां न देमि मवधारय ५५ त  
स्मिन् सर्वथा अत्रैरहस्येदः यदेपदे अत्रातसौ चितीयेनावकाशं लभते तसः ५० निदर्शित  
तमिदेति गमाजानीयेदं सत्रये यीदिका वंथ एवाहो सतोरीतिर्गरीयसी ५ कश्चिद्वार्या ।  
भियोगेन तत्रावेलाधिकारिभिः आनीय रदशोचिरे मर्तः कामश्वापरः २ सप्रवासुभगो  
नर्चवेषालेकृतसत्तनुः कात्याभितः प्रसर्पन्त्यायोतयोमाससंसरे ३ विलोक्य विस्मिताः  
सभ्याः कोसायितिसंभ्रमाः ३ अथानकृतचिन्तादाशानरदृष्ट्या निवर्तिताः ४ विलोक्य

तिगरीयसीति कालांतरस्यायि निदर्शनत्वाद्भावसा ५ एतदेवावतारयति कश्चिदिति यतिरा ।  
सोकीये स्पष्टार्थो ४ मये इति बुद्धेति यथा रात कर्तना परदो रुकी दो कस्मादस्तरमस्तिवतिचे ।  
अतनस्य कोशले तथा कस्मान्मत्याणोरसो निर्गत इति सुदितः सत्रे न छविप्रवाहेः पारितोषिक  
याजेन प्रयोषययोयामासेति एपर्थो यं व्याख्येयः ५ ॥



य.सं.  
३०.दी.  
५

50

याणीतिस्पष्टम् ५ सुवर्णेनिसवर्णाः अक्षराणि सुवर्णकनकैश्च ७ विलोक्येतिस्पष्टम् ८ ।  
यश्चिन्तयतिमितिपादप्रयोगेऽपि ९ इतीतिस्पष्टम् १० शोतेतिप्रवृत्तस्मिन्देशेऽनभोसामिनश्च  
क्रियानिष्कृतिः वदतामिमनादरेषष्टीवदतस्ताननादरेणार्थः नीवसंज्ञायाधुमंकारिप्रवृत्ते।  
नयापत्तांन्देशाधिकारिणोनुशिष्टविषयेयमेतयेप्रविरत् ॥ आकृष्यमाणेतिदेशाधिकारिभि

याणिस्पष्टेतेजनयाकृतोहेलेसलेविषेः देहीष्यमानेसुसुभेससंज्ञाकांतिवृद्धितम्  
सुवर्णलिपिकारेणतेनास्यसुखपत्रके लिखितान्नविलेखन्याकांतिगुसीजुभादया  
विलोक्येनेसराज्ञाज्ञागततेमेवतव्ये नीनालित्रशयेकताद्योषणेवविधीयताम  
यः सन्मार्गपरित्यज्यवर्ततेकामकारतः सैवेदशामणोमेथीरावुध्यतवुध्यत ५ इत्या-  
तमेन्यतिनामहामात्राश्चमेविणः समेत्यसर्वतोवदपाणयस्तव्यनित्यपन् ॥ शो-  
तमसुभेवात्रेनास्मत्प्रमाणम्यतामियम् क्रियेतिवदतांनीवसंज्ञयैतानचचुदन् ॥  
आकृष्यमाणेतत्रास्मिन्नेष्टेनतेष्वयो रायभाजोवतार्याश्रुसीषोस्तस्यपदार्थः ॥

स्तत्राभिपुक्त आकृष्यमाणेष्टवृत्तेवनेनवत्तातस्यात्पानात्रीयमानेतेषुमहामात्रमेतिप्रवृत्त  
नतेषुअस्मिन्नाविषयेयोअनेनरायभाजः समस्तशानियताप्राशदिजातीयाः शिरोभ्यगा  
शुशीवसुसीषोशिरोवेष्टनानवतार्यतस्यएतःपदार्थःअस्मन्मानातयेनेतमसेति ॥







प. सं.  
१० ही.  
५९

नेतिमधुराकृतित्वादस्य ह्येदो न ता पायेति सत्यम् तस्य प्रतिक्रियेयेयदसौ वो पुष्पा के दयावतो  
नटपः अमरपितायलाचवकारणमाह हरितिनष्टइयस्य मोषितइयस्य दृष्टं ता यत्स्फुटितं  
लोहितप्रावीति चितो परमकारणम् इति शब्दग्राह्यापिका समाप्तौ १२ अथ चेत्यत्र द्वायेन्य।  
च अयतामिति शेषः गंधः संवेधस्तस्य गंधेन लेखने यदि केनचित्कस्यापि संवेधेन लेखनं सदा बुधैर्य  
मुपरोधः समीप्यः पालनीयः वायवामेवागंधेन यदा केनचित्सेवालेखः कृतो भवेत् इति यथा

नटपस्योरोधो यस्ता पायमधुराकृतिः हृदस्य नष्टइयस्य स्फुटितं दृष्टतामिति १२  
अथ च गंधगंधेन सेवागंधेन वा पुनः उपरोधः समीप्ये महत्ते महतामिदम् १५ निद।  
शितमिदं कश्चित्कलया कस्यचिद्दे प्राणवाल्म्यतां देवा त्रिपयोन गरांतरे २० तत्र  
प्राणैव तेनामे महद्भिर्बलात्पदं निशम्या सौ गृहीयश्चादथा वसुदिता शयः २१

पथिपानीयपात्रार्पणादिना तत्रा पुपरोधो सावयेक्षणीयः ननु भवन्तस्तेनैवा सौ संवेधगंध  
यवास्ति इत्यलेन तन्मात्रेणाप्यनेनानिष्टप्रसंगात् इत्यत्र समर्थयति महत्त्वमिति अत्र संसार इद  
मेव महत्तां महत्त्वमिति अयं भावः एतस्यानेन स्वमहत्त्वात्पानरीतिरेवेति संवेधगंधोत्रया  
जमात्रमेवेति भावः १५ निदर्शितमिति कलानिर्वेशयतिः देवा दितिकतिविदिनामतिवात्स  
त्वं मेव न गरांतरे यौ २० तत्रेति अत्र सौ गृहीयेनास्य कतिविदिनानि गृहं कलया रतमासीत् ।

मुदिति अनेन मम संवेधोस्तीति पश्चात्वावयवस्य संज्ञकम् २१

५९



प्राप्येतिवर्तनीमार्गःतरितिप्रत्यभिज्ञानिमित्तम् सावेसंमार्जेतिसेवेथःसंमार्जेनेप्रत्यभिज्ञानार्थः  
 मेवप्रत्ययात्तावेरकत्वाततथाशोभनेमेवस्यारितिप्रवृत्तदृष्टीःप्रवृत्ततेसमानेनप्रत्यभिज्ञास्ती  
 निहृष्टत्वेवासौमहात्मेपत्रोन्नेमासुपकरिष्यतीति २२ अभयमिति कथमिति कथाशक्त्याभवान्मे  
 सावमागत्यैवाभयमिवाष्टैवोत्रप्रविशसीति २३ इतीतिस्थितिंवदेतिचावनात्रिवर्मलणोनोत्सवे

प्राप्यात्रवर्तनीयलिहसरेसेक्षतन्मावे आविवेशान्तयेतस्यसंमार्ज्यात्रस्तदृष्टीः २२ अभ  
 येप्रविशतेतेरयापालोयत्रेवत वडकत्वात्तावेरकथंयास्यभयेवद २३ इतिष्टःस्थि  
 तिवद्धासंबंधस्मीतिनिर्भये संमार्जयेत्तणोनादेवजामीतिसाधीभव २४ विचिंत्यकोसौ  
 संबंधस्तद्वतिपुनरेवतम् एच्छेतवेविणोप्रादृष्टायेनास्मिनिर्भयः २५ ज्ञात्वस्यकलया  
 देतेगुहेमेसौसावासिकाम् चकारेत्पुनसंधायशीघ्रमशगतमेव २६ दृशमादायति  
 कास्यावेरेवित्रेचमोसधीः आरोपयत्यसौननेपदेसमहतीत्यले २७ निशम्येति  
 नहर्षेणसधीभवेतिममांतः प्रवेशेनतवाकोशोपालेभोभवेदितिनिश्चितोभवेति २८ विचि  
 तेनिस्यष्टं २९ ज्ञात्वस्येतिच ३० दृशमिति इतिचागतइतिसंबंधः अलमितित्रयनिवेदनम् सा  
 मममहत्प्रामेविलेवेऊरुइतिसूचनार्थम् ३१ निशम्येतिप्रवृद्धिरत्यवुदितिचवुद्धिर्वाप्रवृ  
 त्तःयेनेतिसंबंधनामेतिनाममात्रसंबंधेनग्रंथेनोतस्मिन्देशोपतोसीतिप्रागतोसिइति ३२



प.से.  
३० टी.  
५२

परिक्रयादिति नियतकाले भूयासीकारः परिक्रयः साहेति शोकनिवेदनाया गमनस्य विफलतो  
सूचयति ॥ धिरिति धीवद्वयं धीसचिवो भवान्मर्त्यजातिः स्वद्वयं ययं भावः ग्रहो विविधं विधि  
चरित्रं यदसौ धीः सर्वत्र सक्तिर्यतः योक्तोऽपि प्रवृत्तये कारणात्वादिपरीतजातेति ॥ गच्छेति स्पष्टं  
संज्ञापितेति प्रवृत्तस्मिन् संज्ञादानेनावेदितोऽर्थो तोनिर्याने प्रवृत्तगच्छतः क्वचिद्विनिदेशोपजायावत् ॥

३१

परिक्रियात्सरीये सौष्ट्वे वास्तव्यतो गतः इत्योशाश्रयतः कृताहाहा विज्ञः कथं भवान्  
धिरिति धीयोपदेयं लोका नाया सयत्नले यद्दीवोदिति वाप्येव ह्युधानमिहागमः ॥  
गच्छान्यमार्गमन्विष्य कार्यं संधत्सावेदितः फलं किंचिच्चित्ते दस्य हस्तामेकुरुमाचिरे  
संज्ञापितेति निर्याने मात्मा सावन्तरावृत्तः सर्वथा कलितो दत्तग्राज्जसावायवेति एवम्  
दृष्टेतेनानुप्रक्तो सौकः कथं वारितस्त्विति पाणीवद्वाचसंज्ञेनाउवाच प्रयत्नामिति  
एकस्मादागमः कश्चिन्निर्भये प्रविशन्निह वेत्तमातोऽन्यवदः सन्नृक्तः कथं सवाच ॥

गाच्छादितवपुः सर्वयेति पूर्वोत्तरानुसंधानश्च प्रयेति स्वामनारोहानंतरं वेजीद्वारपालः ॥  
दृष्टेति दृष्टेवेति सावधारणं व्याख्येयम् एतेनामात्मेनानुप्रक्तः एष्टः प्रश्नप्रकारमाह कइत्यादि  
कोसावासीत कथं चेति केन प्रकारेणागतः कथं चाष्टेष्टवमां वारितो निष्कामित इति एष्टोसा  
वाहस्य ॥ एकस्मादिनिकथमित्यमभये प्रविशसीसुक्तो सावुवाच हेनिय योक्तानुवादरूपा

॥ यं प्रसिद्धो ॥

५२



सेवेधीति प्रसामान्यस्य हे सेवेधीमीति श्रुत्वा पुनरुक्तः कौसौ सेवेधरत्वात् समप्रसावमातः पुरामसा  
 लये परिक्रियेणानियतभूतिसेकोरेणोषितो वा समकार्यो मेतावत्सावे श्रुत्वा मया सौधिक्यतः ३२  
 नेदृगिति दृष्टेन सेवेधले शमात्रेणारमेतदभिसुखोभवामीति अत्राख्यायिका सुदारुति वद  
 रीति अत्रेत्यमाख्यायिका कश्चिकिलकं चिरागत्याह धातातवाहमस्मीति स्वराये मेदेहीति स  
 चवक्केव विचिंत्य कथमसौ सौमद्राते मलब्धाभिज्ञानमनेन पप्रक्ष समेवेद्भूति कथं मम धातात्वा

सेवेधस्यास्य मातस्येत्तुक्तः कौसौ समा लये परिक्रियेणोषितो साविति श्रुत्वा नैवधिकृतः

नेदृक्कया विधेया वाग्वदरी वा समानतः किं नयान श्रुतेन तस्य पूर्ववृत्तेन न श्रुतम् ३६

माशावधानमेयासौ परितोधिकमाननैः प्रीतिचित्तं विधातेति सावेला न हि मास्यते ३७

निशम्य मंत्रासौ ह्यस्य साधुकारगिराभरणे प्रोत्साहेवाच किं तेषां नर्हती विहितान्नया ३८

मसीति सभदेकतो वाच समगृहे वर्यस्त्रितवाणसाविति धातुन निमित्तमिति श्रुत्वा ह्यस्योत्तम  
 प्रहस्य कंचिद्भूतमारुपकरो प्राह एकं निष्कमानयेति सचेतय ममानीयेन पुंरत आनीय गुप्तमे  
 वकर्तुं यनमादाय यथा गते गच्छेति किमिदमिति एष्टः अत्र भवपतादृशधातुणामसंख्यत्वात् ३९  
 पिरायेतव भयमिति सुष्टिवद्वाशी चंगच्छेति तिष्ठामिति इति न तत्र प्रसिद्धं किं न त्वया श्रुत  
 तथेदमपि तव वृत्तमित्यर्थः ३९ माशाभिति उक्तायं पतीतयेयोतरयति सावेलेति यस्याः प्रति

संयानेन भवानिहागतो भूरिति ३९ ॥



य. से.  
१० टी.  
५३

निशमेति साधुकारेति तया स्वक्रियेण पालिते मेव सरासजेन भाव्यमिति का सा त रा र्थे प्रोत्सा।  
त्यप्रकृतप्रादिकं निति प्रनारैती प्रनौचिती ३८ प्रसाविति स्पष्टम् ३९ निवडेति याचितेवेति ४०  
नः प्रभाभावे सचयति त रा न्वित रा ति था व ना भिनयः सचितः निः स स त्रि स र्थः ४० विलोकेति स्प  
ष्टे ४१ प्रत्येकं चेति प्रादिनेष्ट भोगादि संप्रहः स्त्रि म्य स त्या प्रसौ म म व य स्य इति सिद्धे साधित स।

प्रसौ चिरात्परिधितः संबेध्यस्त्वमनाभरणम् सेवामेविहिता शोभ्येत्परमानयमाचिरे  
निवडकस्य एवासाधावित्वा मुसहरतः आरूपपुरतोस्याश्चकारेन त रा न्वितः ४० वि  
लोकेत्याप्यवबलारालिसनरानतः शीघ्रं प्रपद्य क श ले त मा वा ले स दा त रा ४१ प्रत्ये  
कं च क डे बा र्थे भूषण म्छा र ना दिना संभाव्यस्त्रि म्य म ये ने सिद्धार्थे प्रविषद्गहान् ४२  
प्रेमोपकारस्मरणाद्वत्सस्वभोः प्रकाशय जानेहि डले भासारे संसारे साव्य सद्गतिः ४३

वैष्टम् ४१ उक्तवत्समाणाभिप्रायेकविः सामान्येन संबोधयति प्रेमेति भोर्वीमंस्त्वेप्रेमोपका  
रस्मरणात् अनेन मयि प्रेमकृतमुपकृते चेति स्मरतेः सेवत्सेवतः प्रकाशय शोधनया स्ववत्तः एषा  
नं ऊरुप्रयचस्वत्सेवकीयं वत्सभे प्रार्थयति त र य ति जानीहीति असारे संसारे साव्य सद्गतिरेव  
सारमिति भावः ४२ विमुक्त इति र्ये पुराण सखित्वा ४३ ॥



प्रमासितिकौतुकावह इति विशेषणागतमर्थमर्थोत्तरम्योसेनप्रकटयति विभूतिरिति महतो ।  
 समुद्रानोपेदितानोपवा विभूतिर्वाक्स्तनेग्रोवलदाक्तेनामतदारिद्र्यमिति भावः ४५ अभूदिति ।  
 स्पष्टम् ४६ विचित्रेति प्रचेति प्रसिद्धसंगता उपलभानर्हे प्रचेति चेतस्सदि ४७ कश्चिदिति तथि ।  
 विशेषतो ह माभियोग्यस्मीति विशेषार्चामपि विधेया प्रचेतः उदाहरति समोदाहरणं तथि यद्वि

विस्मयो माभवशाच्च सस्तितायाः कदाचन अन्तस्येहिरिपीरुषथोरेयं प्रसूता भवि ४४  
 अन्तो निदर्शना प्राकुरार्थे कौतुकावह विभूतिरेषामहतां यदहुराहृतिक्रमः ४५ आ  
 भूत्सुरात्प्राप्य लः सो बोलाहीर्मसाङ्गयः येनात्मसंसत्सलभास्यापिता किंचन र्दये ४६  
 विचित्रचरिते यत्र भवेदीनात्तदादयः तेजागत्यनिवेद्यार्थं सफलाणां गृहान्यपुः ४७ का  
 शिदेत्याद्यते प्राह सत्येते वा गृहे नृणां विशेषादयोग्यस्मिन् पुद्गले स्तियद्विधाः ४८  
 निशम्योक्ते सतस्याथ स्मृतानामाह मेवद किंतु दयमिति ज्ञेयं तस्मात्कर्णय शुभाशय ४९  
 धास्तीति तदृणद्वये मया प्रतीकार्ये इति समाशा विद्यते ४८ निशम्येति स्मृतानामेति स्मरण  
 भिनयः शुभाशयेति विस्मृतममीदं मत्स्मरणाय स्मृतिमेव मेवेति सूचयति ४९ सेवेति एकस्मि  
 णं मेवामया त्वेवा कृतास्तीति द्वितीयस्मरणं मिष्टयानां भोजनमया त्वेमिष्टयानां ज्ञातिभो  
 जितोसीति शान्तनामकलनया त्वयिममाभियोगः सा कल्पीनास्तीति ५० ॥



प.से.  
३० टी.  
५४

स्मृतेति प्रलब्धाभिज्ञानो लब्धतश्चिह्नः विविच्य विषयति दर्शने नृप्य कृत्यतेति परलोके ।  
संज्ञिति मम करणमुद्रये साहेति पादशरणे संधिः ५॥ प्रसीदेति हि सो की स्पष्टा ५॥ मयात्रेति ।  
इयमेव सन्नुत्तनेतवेष्टामनपानना अशने च पाने शब्दे च तदशानपानमिष्टाशनपाने तस्य करण  
मितीष्टाशनपानना ५॥ तदिदमिति तदिदमणं प्रवृत्तप्रकृतसमर्थनार्थमर्थान्तरं न्यस्यति प्रप्या

निशम्योक्ते सतस्यायस्मृतानासाहमेवद किंतदयमिति ज्ञेतेस्माकर्णय सुभाशय ५२  
सैवैकमिष्टपानात्रभोजनाविद्वितीयकस साकल्येनात्मना स्वेवाभियोगो मेव यिधुवे  
स्मृताप्यलब्धाभिज्ञानस्मृतासाहासौ विविच्यमे वरेति तस्ये सो फुंतत्रेणं ते प्रसीदमे ५॥  
प्रसीदेति गिराशस्त्वचितोसौ श्रयतामिति उक्तेचैः स्मृतिमायत्स्वभगदादपुरे प्रति ५॥  
सर्वसंयत्तुश्लोस्मिन्पदो विषयवके हि चित्त भवान्यधिप्रसंगेन मत्प्रतीहारमागम  
त ५॥ मयात्रस्वप्रतीहारमार्गसिक्तं च माश्रुके तवात्रसंयते देणारितीष्टाशनपान  
ना ५४ तदिदं भवतोयावेष्टार्यणं दपियोवयः न विस्मारयेत तस्यो भयत्रगतिरुज्ज्वला ५॥  
निशम्य पुनरवा सो ज्ञेते स्म देष्टुं ते मया पानाशनार्गमेवार्गं ब्रूहि मे वरतां वर ५५

रीति प्रप्यारीयात्रीयवषकी तस्या करणमपियोवयो विरितपरावरो न विस्मारयेत तस्यो भयत्रे  
ह परत्रापि गतिरुज्ज्वलानासा विहपरत्रापि शोथो जायतेति भावः प्रप्यार्यणमिति वदन्किं ।

पुनर्मर्त्यसेयेपि कपा नीयकृणं चिस्मारयेतेति सूचयति ५॥ निशम्येति स्पष्टं ५५

५४



ततश्चिपरममिति श्रुतीकोरेवदामीति यावत् तत्रैवेति भगदादेदेशे सुदेति प्रमाणप्रतिकर्तेशो  
यपिते ५० निशामेति सत्येन स्मृता सत्यमनेन यथावत् कथितमिति स्मृता इदं द्रव्यं तव स्यात्तमस्मी  
ति शेषः साधुनेत्यदिदेवया बोधितम् ५१ ब्रूहीति स्पष्टं ५२ यदिति स्वयमिति सौचित्या मनेन  
रथपथमित्यपलक्षणं समादेशमिमांशमाह ५३ इत्यमिति तथा तस्मै भूयथा लमिति

ततः परममित्युक्ता हस्मत्तत्रैवेति पुनः अथमारोप्य कामस्य हरादहस्यारातः ५० प्रगोडे स  
मवष्टभ्यसाहाय्यं यद्यस्य सदा सेवास्त्वामिदं मेघप्रतिकर्तुमिहाहं ५१ निशामेदे  
सताहीरः स्मृता सत्येन तद्वयं उवाच मया तामिदं द्रव्यं ते साधु बोधितम् ५२ ब्रूहि किं  
करवाणीति ब्रूवन्तं तमसौ पुनः बहुशया उवाच त्वमउक्त्वा त्ववै त्ववै ५३ यन्महोवा  
वदेतीह यद्वा विदयते स्वयं न तन्मनोरथपथमप्यासासतिमाह ५४ इत्येति शम्प ५५  
प्रमनाः सपने इत्यसं पदा प्रीणयामासत् तस्मै सो यथा लमिति वा ब्रवीत् ५६ महता ५७  
मस्य पदार्थरूपा नाना तन्महत्त्वसौ श्रुतं यत्किंचन रत्नं विदयति प्रतिशयो धेति च ५८  
ब्रवीत् तस्मै स्मिन्नेव रुने मवोयत् ५९ मुक्तमारमतिराज कुमारवोयसि इये उक्ते सेति प्यवोय  
ति महतामिति प्रयोऽस्य तौ ६० वै भवेति सावेलेति विपद्देत्वा प्रविलसोष त्वनीतिना सौके  
वलेन हि स्मृतिरोषभागे वयावत् सर्वदोषभाजनमसावित्यर्थः ६१ ॥



प. सं.  
३१ ही.  
५५

औदार्याख्यमिति दोषो विद्वान् हेतुते स्थिरायतेन स्पेशानेति ईश्वरप्रतिभित्तानेन तदृढं भवेति  
 तिसर्वसंमतत्वात् तद्वत्वात्पक्षे समर्प्य रूपोत्तरविधानोऽर्थविधेयपक्षेपि समर्प्ययतिसेयमिति श्रुत्येभा  
 वः यत्तेश्वरशालिकस्तं स्मरति सपत्नी नानायादीत्यालयतीति यापालनासेव तत्प्रतिभित्तानेन तदर्थ  
 दार्यवास्तुदाह्यकारणमिति ५४ अथ दत्तारयतिपरिज्ञाणेति तच्च स्मरणमिति संख्यः नात्र स्वस्थचि  
 तेन स्थायीनमिरेसमेति स्वेच्छावप्रमाणमिति भाव्यमग्रत आह अथ यत्तीर्थमिति तीर्थे समाभिमानो  
 वैभवमदिरापीतो नो नौघे सद्भिन्नसंसारैः सावेलातीताते हि स्मृतिरविल दोषावनी  
 औदार्याख्यवास्तिदेसर्वसिद्धेयोऽद्यतो हेतुते वांछतीह तस्मै शानप्रत्यभिज्ञास्ति सेयेदी  
 नानायावेलाणाया समेतात् ५५ परिज्ञाणप्रकारेण सम्यग्वाश्रयतां बुधाः यासां बुद्धार  
 ता लोके वश्यतीर्थं स्मरेवतत् नैसर्गिकपुण्येतेषां मिदं तत्रापि सज्जनेः आस्फालनीयम  
 ये अयेभावः स्मरणशोधनेनैकस्य कस्यापि उपक्रियाकृता भवेत् अनया तत्सर्वपक्षोपकृता भवेत्  
 रितियारतीरकर्म समाप्ताविति बुद्धौ ५६ नैसर्गिकमिति तेषामिति ये केचिद्द्वारेव तसः नैसर्गि  
 के परे पराया तत्त्वादेसवाह्यमित्यर्थः अत्रापि विशेषमाह तत्रापि तितेष्टदारेषु मध्ये यो सौ सज्जनिर्मस  
 न्यजातस्तस्येदमभितः सर्वत उत्तमाय सममध्यमविषय आस्फालनीयमा सारथा एव त्सेष्यं प्रत्य  
 साधनेति मितोत्तरमनपेक्षैव अयमर्थः यत्र सौ दार्यमेवावदत्तनेतदिदमौ दार्यं नाम महात्वात्वा ज्ञातत्

मिति ननु नरियेष्टप्रदासमौ नोपपन्नं तस्मात्पक्षे वप्रत्ययस्मिन् विधेयेति तत्स  
 ५७ धर्मस्य साधनमनपेक्षैव दौ दार्यमास्फालनीयमिति ५७



औदार्येति इयं वर्णयिष्यमाणप्रकारा औदार्यनिष्ठाकाष्टा औदार्यसिद्धिपर्यवसानभूमिकाना ।  
 स्यात्तदा औदार्येनामविद्यते इत्यर्थः तथा सेयमेतयो गले मलत्ताण्यप्यामिसीमिकापर्यामिः य  
 रिताणां सः सकर्मविशेषस्तस्याः सीमिका इत्यस्येतमेवास्याग्र्यनुवृत्तेत्यर्थः माहात्म्यमनवा  
 दीकृत्यस्वरूपमाह लक्ष्यवेद्यपीति प्रथमार्थः यस्याकिंचिदप्यकारनिमित्तं नास्ति प्रथमातरः स्यात्  
 यदि पुरोप्रतः किंचिद्यानी सत्यवदति त्वयिमम ऋणमस्तीति मया तत्र मेवाकृता भूतसमिता त्वयु ।  
 पकृतवानित्यादिसकार्ये मोचनार्थं किंचिदप्यदिश्यसेवेयं योतयति तं वासौ यदि ज्ञानौ त्वचनितं

औदार्यनिष्ठाकाष्टे ये सेये पर्यामिसीमिका लक्ष्यवेद्यपियमौ नानाकार्यसाधयेत्तराम् १८  
 निदर्शितमिदं प्रवृत्तेर्नेयाद्भिरभूयतौ तत्र हिंसाभियोगेन दधेकसिद्धिरश्चरैः ६५ संस्था  
 मस्यावलोक्यासौ संतये गितकोविदः संस्थापैकार्णयामासाकमकल्पकलाविदाम् ७

निमित्तमभिनीतमितितरापुदारमत्तितासरभिजननात्वाद्यनतरभिमुखे प्रकाशयति नरहस्य  
 मृद्वदयति तत्कार्यमतिशोधनसाधयेत् सौदार्यतया विशदीकुर्यात् यथा ते जानेति प्रस्मा ।  
 भिरस्य कोशलादुमपवोमारितरतिरदेत उक्तं मौनारितितरामिति च १८ निदर्शितमिति च १  
 रेतदा वेदनाधिकृतैः ६५ संज्ञामिति संज्ञाचेष्टितं संज्ञासूचनया संस्थापैहिंसायैकलया  
 मासान्नितपत् कथममीभिः संज्ञामात्रेण ज्ञातमित्यर्थोतरयति किमिति कलाविदो कलना



य. सं.  
३. टी.  
५६

वृत्तराणाम् ५५ असिमितितमिति हिंसा चेत्तलं नेत्रेण दुमिति मार्गमाणा स्पनेत्रे शब्दे कोर्येति  
दंडासुमद्यधिसि वेति श्वशब्दे भिन्नक्रमः ऐतन्नेवेति प्रायेण स्यात्तदृशामेव प्रियमाणस्य चिह्ना  
नि ॥ तच्चापीतिकमवमिति भीमसत्तपोलक्षणम् प्रायेण हितस्यावेलायां प्राणिनोऽष्टमः।  
तानि पश्येतीत्याशयः व्याताननमिति ग्रामोन्मुखे उन्मीलिते लणमिति रुक्ममनेतरमेव क  
वलनोन्मुखम् भ्रान्तेति दिग्दिगादिधाम्पदिवदृष्टा समूहेति मूर्च्छानामेद्विप्रलयः ॥  
असंनिष्कृम्य सजेतेनेत्रेण दंडं विलोक्य सः कलोलोतरलोपोतल्लव्यमधिमिवैतनः ॥  
तच्चापिकमवेद्याताननमुन्मीलिते लणे विलोक्य सहसा भ्रान्ता समूर्च्छासौ स्रुतः वि  
तः ॥ प्रबुधाय सणादेव वाष्पयागववामह याभिस्तस्याग्रतः स्रुतः ऊर्ध्वासु स्रज  
लोभिताः ॥ मामेति विलपसाय शहिश्रीतिः त्रुतः कृतनासांकनसापि सुर्थय  
त्रावभ्रसः ॥ अथाकलितयत्नासौ किंचिदराधस्तवेतनः उच्चैः स्वरैराजानेतुम्।  
प्रबुधेति तमेति शोकाकृणाऽसप्रकृतिवात् ॥ मामेति सामाजहिजहिश्रितिसारकप्रति  
शहिश्रीति सर्वोतर्पामिणं प्रति कृतनासांकन इति प्रयत्नस्य तां नयनमां तपी मामीदृशी  
क्रियां करोमीति पणवयः सर्वम्यतिस्मेव कृतप्रयासोपि स निराशो वभ्रव ॥ अथेति  
सष्टम् ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥

अप्रसक्तवृत्त ५४



वधांतरे इति मम च धर्मो तरे मध्ये प्रतिवेशिकः प्रतिवेशि संबंधी मान्य सत्कारः प्रतिवेश्य वश्ये मान्य इति  
मान्य सत्कारोऽस्ति अथवा मान्येऽपि पृथक् संबोधन पदम् इति स्वभिधेयिना मान्येऽप्युच्यते इति महद्गीते हर्मह  
ज्ञोचरत्वारिति प्रथमे मराधिना वधेया प्रतिवेशिनः सत्कारे वा स्वयं प्रमाणं भवत्यहं किमस्मि किं वा स।  
काराहं इति ५५ सोऽन्ते प्रमाणं सपत्यस्यति आहुयेति येन यस्य निकटमेव केयेन च यस्य निकटं यमशा  
नं तेषां सहचारिणो प्रतिवेशिनो सात्यमासुत्रिके मेहिकं चास्तीति तत्रासुत्रिके तेषु लोकेषु तयोः सं।

वधांतरे त्रेमे मान्य सत्कारः प्रतिवेशिकः अस्तीति स्वभिधाय सृष्ट्यप्रमाणं भवमेव स्वयं ५५ आहु  
अनिकटं इह कश्मशान सहचारिणाम् आसुत्रिके चेदिकं च सात्यमस्तीति धीयनाः ५६ ३  
तिसर्वत्र साम्येन धर्मन्याये गरीयसि मयात्मा सोचितः साधो प्रमाणं भवतो मतिः ५७ निश  
म्यासृष्ट्यनामा सोऽप्यप्रह्वेने किमिदं सत्कारः सत्कारोऽसतो गेहेनागतीति निशामय ५८ ॥

स्थितयोः येदिकं च तत्संततिज्ञातानामिति पतकश्मशाने सुभयग्रहणोऽयं भावः वर्णाश्रमवर्तिषु  
तद्वासेषु च प्राच्यात एवेति ५९ इतीति सर्वत्रेऽसुतमेधे मवाधर्मन्याय इति पर्यन्तयोऽनानर्ह्यतो गरी  
यसि सर्वथा पात्ये च मयात्मा सोचित इति प्रवसा रोयेऽस्ति दाने साधो इति न केवलं तव दृष्टे कविशस्त।  
त्वमिति स्वचनार्थे इत्येवमपि किमहं कान्त इत्याह प्रमाणमिति बलवत्तादिति भावः ५९ निशामेति  
आसृष्ट्येति स्वयमेतत्तत्तमधरणं विधाय किमीयोऽसौ मम प्रतिवेशीति तत्संधिमलत्वाऽस्य प्रह्वारः प्रा

तिवेशिकं किमिति किमिति मम प्रतिवेशिकमानेस्ती कस्मात् सत्कार इति प्रथमं  
वेशिदे सत्कारोऽस्य माननासतागोरेषु तपि जागतीति निशामय ५८



प.सं.  
३० दी.  
५३

ततश्चिन्तायास्तचित्तरिति हि सावार्तातावद्योगतासत्कारवार्तायितेति निःसंशयेति मसुसैर्भाष्यम  
थनापि दोलायमानमस्तीति वाच्यमयोक्तमिति यत्स्वपरहितमवश्यं वाच्यमासीनदाविलमयोक्तम्  
मननामननेषु नस्तेस्तेष्वप्यमाणे मानाममननाने केवलमशमननयेष्वपवास्तिपावदभ्युपगमो  
पीमाहृष्यतामिति परैरिति मम भवतश्च शत्रुभिः समतावद्विषयो रूपेति साधु मृतो साविति भवत।  
अविषयः साधु प्रतिवेशेण सावेन न मारित इति रिक्त संस्थो सौ सलभो स्माकमिति ॥ २५ ॥ विं उ इति विं।

ततश्चिन्तायास्तचित्तरिति हि सावार्तातावद्योगतासत्कारवार्तायितेति निःसंशयेति मसुसैर्भाष्यम  
थनापि दोलायमानमस्तीति वाच्यमयोक्तमिति यत्स्वपरहितमवश्यं वाच्यमासीनदाविलमयोक्तम्  
मननामननेषु नस्तेस्तेष्वप्यमाणे मानाममननाने केवलमशमननयेष्वपवास्तिपावदभ्युपगमो  
पीमाहृष्यतामिति परैरिति मम भवतश्च शत्रुभिः समतावद्विषयो रूपेति साधु मृतो साविति भवत।  
अविषयः साधु प्रतिवेशेण सावेन न मारित इति रिक्त संस्थो सौ सलभो स्माकमिति ॥ २५ ॥ विं उ इति विं।

इयदणसत्तः स्वयं उष्ट्रप्रकृतयोऽप्यदोषलेशान्वेषिणस्ते वाधुनेत्येभूते संश्रुतास्ते वैशकारेण ।  
द्वारमुद्धृत्यंति उद्धाटनाप्रकारमाह भारीतर्धं यथेतदेष्टमनानिरूपेण यथेनाप्रतिवेशिमपिनो  
परुद्धमुपरोधनोयालित इति संगताः परस्परालापे विधाय द्वारमुद्धृत्यंति अयमर्थः ते ह्ययता ।  
वत्स्वयंदोषग्रस्ता द्वारे पिथायैव वर्तन्ते धुना त्वत्पीरूपेणैव स्वदोषत्वं धारोप्य कृतक्षणाः सखे  
न निर्लज्जमासेतश्चिन्तायास्तचित्तरिति हि सावार्तातावद्योगतासत्कारवार्तायितेति निःसंशयेति मसुसैर्भाष्यम  
थनापि दोलायमानमस्तीति वाच्यमयोक्तमिति यत्स्वपरहितमवश्यं वाच्यमासीनदाविलमयोक्तम्  
मननामननेषु नस्तेस्तेष्वप्यमाणे मानाममननाने केवलमशमननयेष्वपवास्तिपावदभ्युपगमो  
पीमाहृष्यतामिति परैरिति मम भवतश्च शत्रुभिः समतावद्विषयो रूपेति साधु मृतो साविति भवत।  
अविषयः साधु प्रतिवेशेण सावेन न मारित इति रिक्त संस्थो सौ सलभो स्माकमिति ॥ २५ ॥ विं उ इति विं।

२० ॥ २० ॥



पुनरपि न्यायेन विलपत्राहमेयमिति भोराजे स्तमेयो धारणावन्ती धियेयावयो यतो ऊरु मैतो मर्दः  
 येमाशयः यावनप्रकारमाहतादृशो वक्ष्यमाणसत्सर्गभरितावत सतः मेममेयं रक्तकृतिरसत्सवा  
 हः कथं भवेत्तत्प्रस्तुतसमरक्तकृतिः कथं वने सा तो नर्मृतिः इष्टानो यामली कवचो सिता मेव एषो  
 कावाणा स्तेषां वितेनः प्रसरत्सवाहस्यशरयो भवेत् कथमिमो तदे इष्टजनाली काकोशशरप्र  
 वाहपीडितो स्वयं ऊरुषे इत्यर्थः तादृशारितिसूचितगुणगणसमर्थनार्थमाह यस्मादितियस्मा  
 त्वत्वेनास्मिन् भवारा मके भवपवा सौतो प्राप्य प्रीत्या स्रदत्ताहो भनशारामो जान इत्यनुकस्या यो  
 मेयो यावयतादृशः कथमिमे ऊरु कृतिर्मे इवे इष्टाली कवचः एषे कविते तेर्लये वने सौतनूः  
 यस्मात्तत्त्वत्वे यममार्ग समनः प्रोभवारा मके नास्मिन्नीत्यत आधिकं टक्कलो इरेदि।  
 गतेष्वपि ६५ चरतस्तव मार्गे स्मिन्नेत्यन्ते रजमास्ततः ग्रहो सत्सर्गवत्सो तो ययावके यमुदतिः  
 कत शोभा प्रकारमाह धर्मेति धर्मसर्गा धर्मनिश्चयाः तपवसौ गेथ प्रमोराया यित्वात्सु मनसस्ता  
 भिः पूर्तो धर्मनिश्चयपूर्व भवतो तसर्वथा वर्तनादनुकण्यो भवो जान इत्यस्मिन्नुस्मिन्नुस्माभिराययो।  
 नश्चितायव करकस्तेषां कलालेशमात्रे तस्या उज्जैरो ऊरोदिगतेष्वपि नेत्यत प्रायेण स्येव तितेप्या  
 रामेदिगतेषु केटको ऊरो दृश्यते एव स्याप्येतवात्र भवारा मेदिगतेषु भवधर्मसर्गा समर्थनदेरो।  
 स्वपि नाथं ऊरो दृश्यते इतीदृशा ज्वतः कथं सपरविषये ये चित्तोत्पद्यत इति भावः ६५ चरत इति प्र।

स्मिन्मोर्गरामववहारल्लतणे रजसामास्मिन्नेत्यन्ते रजमास्ततः ग्रहो सत्सर्गवत्सो तो ययावके यमुदतिः ६५  
 अथ केचमुदतिरुक्ते इति मन्माशयणल्लिततण ६५



प.से  
३० ही.  
५८

भवमिति भवतिस्तेगीकारेनिपातः तस्यकारमाह सचरमिति मया स्मात्स्वेदाद्भूते मृतोस्मीति ।  
यत्तत्सचदेनात्र का विचिता कथं प्रिय इति यत्तत्संसारं इह दृष्ट्वा दृशते नश्यते सये मवतत्रापि मम ।  
ऊशलममारेपितभागे स्मीति सचरमिति सूच्यते इत्यर्थः का विता विता कल्पनाया अनवकायादि  
तिभावः इह बलमया विलपनीये भुजिका भुजेव भुजिका तात वो के इति तां प्रकप्रहण सज्जनसो  
गृह्णाते किमिदमत्र विद्या साम्पदे विहितमिति तदा तया किमयेतेति तत्र तवल्लसे विना न क-

भवत्सचदेमेतयत्तया स्मात्स्वेदाद्भूतमिदं शातमीदृक्प्रपते कास्ति विता इह बल ।  
परिहीयो किं त्वयो चेतथी मम दितव भुजिका तात गृह्णाते के इति ताः २३ श्रुतिवाक्कर्कम  
ग्राह्य किं वक्तीति महीयतिः प्रजिगायदिगेतेषु विता हन्ती समेततः २४ अन्विष्यात्विष्य ।  
तद्गुणमलब्धाय प्रचेतनः इति ऊचेति ते ग्राह्ये यमं तिकता ऊरण २५ सम्पगायस्तवि  
तोसोतमामिमववीहृष्टं प्रवेष्टो भसरेनो भूत सर्वेषां गृह्णाते के २६ ॥

येव वापि समाधेयं भवेदिति २३ श्रुतीति प्रहोयस्य श्रुतिरिति प्रहोयस्य पत्न्यस्य पिवा कृतरीति  
चेतयोर्मग्नः किं वक्तीति कथं कीदृक्प्रतिवेचिकं तवक्तीति विता हन्ती समेततो दिगेतेषु मा कथं ।  
वनप्रातिवेशिकत्वे भवेदिति प्रजिगाय प्रेषयामास पतस्संख्ये लशं ऊत्र महा लये प्रावयोः प्रतिवे ।  
शिता संबंध इति अहिंये येन या तिकता ऊणामिति कथितम् २५ सम्पगिति तमामिमति शयो ।

सयमस्यमयत् २५

५८



पत्नीति श्रेयिकतो निर्दशनेन दर्शयति पत्नीति पत्तिनी श्रेयिकतो पत्तिजलायमेतरेमध्यावकाशः प्रतीक्षा।  
 शीहारीका ८० इतीति तव पितेति मम पितरुपलक्षणेतत्रैव तात्पर्यं पितृस्वयमनुक्तिरौचित्यायेति बोध्यं  
 शिथिलाशस्त्रनेनाहमहं संकोचमापित इति संभावित शिथिलसुकार्यः तर्हि किं सुवागेत्यत्राह।  
 इति गतकोविद इति सूचनामात्रेणैव स्वार्थतात्पर्यग्राहीति ८८ सममिति वक्तुं योग्ये वाच्ये मुक्तिरेतत्।  
 त्वारिति तदिति पितृनाम श्रेयिपल्लक्षणतत्कटा नेकानर्थसंज्ञलायत्रयस्यो वेलायां स्वनामापि।

पत्तिनी श्रेयिकतो विदितयोस्तत्र पितामम भवत्सर्वैः प्रतीक्षारीगतः संलापकार्यभूत ८० इति  
 श्रुत्वा तमाहैष किञ्चा मासौ पिता तव वदेति शिथिलाशो सौ ब्रूते स्मै गितकोविदः ८८ सुमे  
 वाच्यतदासीत्मे किंतवेत्येवमुक्तं यत्र स्वाख्यापिमेनेति स्मृतिं काणास्ति तत्र मे ८९ भावः।  
 निशम्य त्वपि स्तव सभाः प्रयोगताः विहस्योच्चैर्निजगडमोचयामिस्मिमाह ९० उदेत्तः  
 शतकृतः प्रबोधितोऽप्यातुरैर्न च तमते सत्येव विशेषज्ञाः केचिद्ये संज्ञया प्यगानिद्वयंति ९१

मेन स्मृतिं याति तत्रेति पितृनाम स्मरेण मे इति हि रुक्तिः सांक्षयिकतत्तार्थं ८९ भावमिति सूच्यते  
 इतिः पर्यवसाने सौ जानाति ९० अत्र कविः समुत्पन्नकथातात्पर्यं निबध्नाति उदेत्त इति उदेत्तौ पर  
 णतबुद्धिः प्रबोधितः प्रकर्षणल्लवलादिना बोधितः आतुरैरनन्यगतिभिः न च तमते उदेत्तत्वा  
 दिति भावः विशेषज्ञाः परिणतबुद्धयः तदर्थंति हरी ऊर्ध्वंति तस्मात् जानायाणि संपादयेतीत्यर्थः



प.से  
३३ टी.  
५५

अत्र इहैतत्तत्तेकवचनेविशेषज्ञानिवक्तवचनेवसाकृतेविशेषज्ञापवात्रसोरेवहवःसेतिउद्देशस्तत्  
कश्चिदिरलपवलभ्यतेमथानर्थभरितेइसोरेलेखकृतेविशेषज्ञसोकसेवननात्वपिब्यवहार  
वर्तनीप्रसरत्प्रवृत्ताभवेदिति ५१ अलमितिप्रत्यारूपमतिशयेनचरुनाप्रकारमारूपवचयमतिश  
यचरुनायथेप्रोयेत्याहमयोदयमितिमहानुरयोयस्मात् यत्तेवेतपुनापिवितायतामिमशरमुक्त  
मांरेति सर्वथेतिनेषामेवाशधिकृतत्वात् ५२ सुक्तमारविषयस्तत्तत्सौकुमार्येनामकिपि

अलेखरुक्तात्मारूपेणमेतत्तत्तहोदयम् सुक्तमारविषयोरात्रपुशारेत्याहिसर्वथा ५२  
सौकुमार्येचतत्रामभातियस्यानुषंगतः अनुक्तमपियकिंचिदस्तोभत्वेयरागतिः ५२

तत्राह सौकुमार्येचेतियस्यसौकुमार्यस्यानुषंगतः प्रसंगतः अनर्कसात्ताछैरनुक्तमप्य  
र्थलभ्यम् तथापिशब्देस्तत्कथनेसोकर्पादिष्टमेवकिंनतदित्यत्राह अस्तोभत्वमितिप्रर्थल  
भ्यार्थगमकशब्दादित्येमस्तोभत्वेतत्तत्तयरागतिकृत्कष्टामसुतेमनेमर्थः ततश्चरेमशोक्तंभव  
ति नालस्यकातेयंसौकुमार्येनतद्विधाविरस्यतेइतिकित्सुक्तमारमतिलभ्यार्थकथने  
स्माकमेवमतिलाचवमिति ५३ ॥ ५३ ॥